

KWARTALNIK OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH WE WROCŁAWIU

Przegląd Radcowski

ISSN 2391-9159

Nr 39/2023 Lipiec

MEC. IZABELA KONOPACKA PREZYDENTEM FBE

Mec. Izabela Konopacka
Prezydentem FBE

07

Egzamin zawodowy
radcowski

52

Wernisaż Prac
Artystycznych

155

Anna Zalesińska
Redaktor Naczelna

Drogie Koleżanki, Drodzy Koledzy

Krystian Mularczyk
Zastępca Redaktor Naczelnej

Niewątpliwie rok 2023 przejdzie do historii OIRP we Wrocławiu. Nasza koleżanka, wieloletnia działaczka w samorządzie zarówno na poziomie krajowym, jak i międzynarodowym, Wicedziekan OIRP we Wrocławiu obecnej kadencji, Izabela Kopopacka została Prezydentem Federacji Adwokatur Europejskich. Jest to ogromny sukces dla całego samorządu radcowskiego, bowiem jest to pierwsza w historii radczynie prawna i pierwsza w historii przedstawicielka Polski w prezydium FBE. Drugim ogromnym sukcesem OIRP we Wrocławiu jest wyróżnienie dla mec. Filipa Rakoczego-Nazimka, który został laureatem w konkursie Kryształowe Serce Radcy Prawnego 2023. Ponadto reprezentacja Polski, której trzon tworzyli radcowie OIRP we Wrocławiu (Konrad Makara, Adam Pulchny oraz Andrzej Jaskowski) wywalczyła tytuł Wicemistrza w trakcie Mistrzostw Świata Prawników i Notariuszy w piłkę nożną.

Za nami również egzaminy końcowe, z którymi zmagano się 148 zdających. Wyniki mówią same za siebie, zdało 137 osób. Wszystkim nowym radczynom prawnym i radcom prawnym serdecznie gratulujemy i życzymy sukcesów w życiu prywatnym i zawodowym! A także zachęcamy do czytania naszego Kwartalnika i do udziału w wydarzeniach organizowanych przez OIRP we Wrocławiu! Za nami Dzień Dziecka, Wernisaż prac radców prawnych, Piknik Radcowski oraz kolejna edycja Dyskusyjnego

Klubu Filmowego, o czym pisze r. pr. Sylwia Filińska, a przed nami i Rejs Statkiem.

W minionym kwartale również Komisja Nowych Technologii nie zwalnia. Ekipa z OIRP we Wrocławiu dostała się do finału International LegalTech Competition, którego organizatorem jest FBE. Finał odbył się we Wrocławiu. Poza tym Komisja, wspólnie z CBKE i Sądem Apelacyjnym we Wrocławiu, zorganizowała Ogólnopolską Konferencję Naukowo-Szkoleniową „LegalTech, czyli nowe technologie w praktyce prawniczej”, o czym pisze r. pr. Wojciech Lamik, r. pr. Anna Zalesińska i Agata Jałowicka (SKN – BPK LegalNet).

W najnowszym numerze mogą się Państwo zapoznać z recenzją Gerarda Dźwigały – Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego, który uczynił nam zaszczyt i napisał parę słów na temat I Tomu „Kompendium Radcy Prawnego”, poświęconemu wybranym zagadnieniom związanym z KERP i Dyrektywą AML. Publikacja ta stanowi efekt sześćdziesięcioletniej współpracy z radcami prawnymi naszej Izby oraz sędziami, co było przedstawiane na bieżąco na łamach „Przeglądu Radcowskiego”.

Poza tym w numerze znajdują Państwo cz. II reportażu mec. Agnieszki Gacek o Maroku, felieton mec. Radosława Gąsiora o Jerzym Nowosielskim, a także informacje o licznych wydarzeniach, w których brała udział OIRP we Wrocławiu, co przybliży mec. Krystian Mularczyk. ■

06 Kalendarium

Z ŻYCIA SAMORZĄDU

- 07 Izabela Konopacka Prezydentem Federacji Adwokatów Europejskich
- 08 Kronika Rady OIRP we Wrocławiu ■ Michał Różewicz
- 10 Sprawozdanie z obrad Zgromadzenia Delegatów OIRP we Wrocławiu ■ Krystian Mularczyk
- 12 Radcowie Prawni OIRP w Punkcie Nieodpłatnej Pomocy Prawnej ■ Bartosz Stasik
- 14 „Bądźmy dla siebie dobrzy i pomagajmy innym a dobro wróci do Nas” albo „Z pustego w próżne i Salomon nie należy” ■ Beata Janikowska
- 17 Porozumienie o współpracy pomiędzy Okręgową Izbą Radców Prawnych we Wrocławiu a Okręgiem Dolnośląskim Polskiej Izby Rzeczników Patentowych ■ Krystian Mularczyk
- 20 Sylwetki członków OIRP we Wrocławiu ■ Anna Zalesińska
- 22 Witamy nowych radców prawnych ■ Beata Kozieł

SENIORZY SENIOROM

- 23 Wycieczka seniorów do pięknej Apuli ■ Krystyna Stoga

ZAGADNIENIA PROBLEMOWE

- 25 Kilka uwag na tle wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Luksemburgu z dnia 16 lutego 2023 r. w sprawie o sygn. akt c-638/22 ppu ■ Maciej Bieszczad
- 31 Pakiet uproszczeń SLIM VAT 3 – opis wybranych zagadnień ■ Żaneta Gabiec

RODO

- 39 Na właściwym miejscu i we właściwym czasie ■ Sebastian Zalipski

RECENZJA

- 41 Recenzja książki „Być prawnikiem. Jak pracować nad sprawą” ■ Anita Woroniecka
- 45 Recenzja pierwszego tomu „Kompedium Radcy Prawnego” ■ Gerard Dźwigala

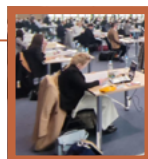

Z RADCOWSKIEJ WOKANDY

- 47 Odpowiedzialność coraz szersza ■ Anita Woroniecka

APLIKACJA

- 50 Egzamin wstępny a.d. 2023 ■ Robert Staszewski
- 52 Egzamin radcowski 2023 z perspektywy aplikanta ■ Małgorzata Głowacka
- 53 Porozmawiajmy o aplikacji radcowskiej – spotkanie przedstawicieli OIRP we Wrocławiu ze studentami prawa Uniwersytetu SWPS ■ Krystian Mularczyk

- 55 Zostań radcą prawnym – spotkanie przedstawicieli OIRP we Wrocławiu ze studentami prawa WSP we Wrocławiu ■ [Krystian Mularczyk](#)
- 57 Adrian Fabiszewski – sylwetka aplikanta ■ [Milena Szostak-Katúska](#)

SZKOLENIA

- 58 Sprawozdanie ze szkolenia wyjazdowego w Hotelu Zamek na Skale w Trzebieszowicach ■ [Krystian Mularczyk](#)

WSPÓŁPRACA Z ZAGRANICĄ

- 59 Sprawozdanie z Kongresu FBE ■ [Bartosz Frydel](#)

NOWE TECHNOLOGIE

- 62 Seminarium „Prawo w IT” ■ [Jagoda Andrzejewska](#)
- 65 Raport z seminarium „AI in Chinese Courts – A first-hand account” ■ [Sebastian Bechcicki](#)
- 68 Sprawozdanie z II Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej „Prawa Własności Intelektualnej” ■ [Małgorzata Kocierz](#)
- 71 Sprawozdanie z III Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej „Finanse i Nowe Technologie – aspekty prawne” ■ [Wojciech Lamik](#) ■ [Tomasz Tomczak](#)
- 75 Sprawozdanie z Ogólnopolskiej Konferencji LegalTech – czyli nowe technologie w praktyce prawniczej ■ [Wojciech Lamik](#), [Anna Zalesińska](#), [Agata Jałowicka](#)
- 78 Nowe odcinki podcastu „Prawo a nowe technologie” ■ [Wojciech Lamik](#)
- 81 Konstytucja Internetu – nadciągą internetowa (r)ewolucja ■ [Rafał Skibicki](#)
- 83 Zakończenie II edycji konkursu „Nowe technologie na start! Rozpocznij karierę z radcą prawnym” ■ [Wojciech Lamik](#)

WYDARZENIA

- 85 Sprawozdanie z Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej pt. „Informatyzacja postępowania egzekucyjnego – problemy praktyczne” ■ [Beata Kotula](#)
- 89 Sprawozdanie z IX Konkursu Krasomówczego w Wyższej Szkole Prawa we Wrocławiu ■ [Krystian Mularczyk](#)
- 91 Sprawozdanie z XLII Zjazdu Delegatów Dolnośląskiej Izby Lekarskiej we Wrocławiu ■ [Krystian Mularczyk](#)
- 93 Sprawozdanie z XXXVII Okręgowego Zjazdu Delegatów Dolnośląskiej Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych we Wrocławiu ■ [Krystian Mularczyk](#)
- 95 XXV Lokalny Konkurs Krasomówczy za nami ■ [Krystian Mularczyk](#)
- 97 Święto Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu z doktoratem honoris causa ■ [Krystian Mularczyk](#)
- 100 Sprawozdanie z konferencji naukowej pt. „Kierunki rozwoju branży Odnawialnych Źródeł Energii w Polsce” ■ [Krystian Mularczyk](#)
- 104 Czy wiedza jest *passee*? ■ [Natalia Krej](#)
- 106 XXXV Okręgowy Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy Pielęgniarek i Położnych w Jeleniej Górze – sprawozdanie ■ [Krystian Mularczyk](#)
- 107 Drzwi Otwarte Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu ■ [Krystian Mularczyk](#)

- 109** O autorytarności i rzetelności procesu karnego – VIII Wrocławskie Seminarium Karnoprocesowe ■ [Natalia Krej](#)
- 111** Sprawozdanie z III Seminarium Cywilnoprosesowego „Aktualne problemy orzecznicze” ■ [Anna Zalesińska](#), [Krystian Mularczyk](#)
- 116** Sprawozdanie z Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej pt. „Sprawność postępowania sądowego a prawo do ochrony prawnej” ■ [Beata Kotula](#)
- 121** Sprawozdanie z I Konkursu Krasomówczego na Uniwersytecie WSB Merito we Wrocławiu ■ [Krystian Mularczyk](#)
- 123** Kolejne posiedzenie Rady Biznesu Uniwersytetu WSB Merito we Wrocławiu za nami ■ [Krystian Mularczyk](#)
- 126** Unijna akredytacja dla naszego partnera – Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu ■ [Natalia Krej](#)
- 129** Okręgowa Izba Radców Prawnych we Wrocławiu ma realny wpływ na działanie i rozwój Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu ■ [Natalia Krej](#)
- 131** VI Piknik Wrocławskiej Palestry za nami ■ [Krystian Mularczyk](#)
- 132** VII Forum Młodych Radców Prawnych w Łodzi ■ [Aleksandra Pakuła](#)
- 135** „Blade Runner” podczas wieczoru filmowego w DCF we Wrocławiu ■ [Sylvia Filińska](#)
- 137** Porozumienie naszej Izby z Uniwersytetem Ekonomicznym we Wrocławiu nie jest wyłącznie relacją papierową ■ [Natalia Krej](#)
- 139** Akademia Wiedzy o Prawie ■ [Marta Kędziora](#)
- 141** Sprawozdanie z ogólnopolskiej konferencji naukowej „Rola związków zawodowych w stosowaniu i tworzeniu prawa pracy” ■ [Karolina Chabasińska](#)
- 145** Sprawozdanie z XXXVI Okręgowego Zjazdu Aptekarzy Dolnośląskiej Izby Aptekarskiej we Wrocławiu ■ [Krystian Mularczyk](#)
- 147** Radczynie i radcowie po stronie równości ■ [Dorota Seweryn-Stawarz](#)
- 149** Sprawozdanie z konferencji „30 lat członkostwa Polski w EKPC. Wpływ konwencji na Polskę i wpływ Polski na konwencję” ■ [Dorota Seweryn-Stawarz](#)
- 152** Eko Piknik z okazji Dnia Dziecka w OIRP we Wrocławiu! ■ [Sylvia Filińska](#)
- 155** Wernisaz prac artystycznych w OIRP we Wrocławiu ■ [Sylvia Filińska](#)

SPORT

- 159** Królewska Gra ■ [Marcin Kuczyński](#)
- 161** Historia Sekcji Badmintona ■ [Krystian Mularczyk](#)
- 165** Mistrzostwa Świata Prawników i Notariuszy w piłkę nożną ■ [Andrzej Jaskowski](#)

FELIETON

- 168** Jerzy Nowosielski ■ [Radosław Gąsior](#)
- 171** Weterynaria nauczycielką pokory ■ [Piotr Waleński](#)
- 174** Jebel Toubkal – mój pierwszy czterotysięcznik. Marokańska przygoda w krainie Berberówcz. II ■ [Agnieszka Gacek](#)
- 186** Dolny Śląsk. Miejsca nieoczywiste. Cz. I – Góry Bystrzyckie ■ [Agnieszka Gacek](#)

PRZESZŁOŚĆ – PRZYSZŁOŚĆ – TERAŹNIEJSZOŚĆ

- 194** Przeszłość – teraźniejszość – przyszłość ■ [Anna Zalesińska](#), [Krystian Mularczyk](#)

KALENDARIUM

LIPIEC						
PN	WT	ŚR	CZ	PT	SB	ND
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

SIERPIEŃ						
PN	WT	ŚR	CZ	PT	SB	ND
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

WRZESIEŃ						
PN	WT	ŚR	CZ	PT	SB	ND
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

LIPIEC

- 1 Bieg o Puchar Dziekana
- 1 Piknik Radcowski
- 29 Uroczyste ślubowanie radców prawnych

SIERPIEŃ

- 5-6 Weekend rowerowy w Krainie Stawów Milickich w Dolinie Baryczy

WRZESIEŃ

- 2 Rejs statkiem
- 4-8 Szkolenie zagraniczne „Etyka radcy prawnego – podstawowe zasady” oraz „Praktyczne aspekty dochodzenia roszczeń odszkodowawczych na przykładzie wypadków komunikacyjnych i zdarzeń medycznych”
- 16 Piknik w winnicy Dolnego Śląska
- 23 Dyskusyjny Wieczór Filmowy w Dolnośląskim Centrum Filmowy we Wrocławiu

Radcowskie ROZGRYWKI SZACHOWE

Izabela Konopacka Prezydentem Federacji Adwokatur Europejskich

W trakcie trwającego w Amsterdamie Kongresu Generalnego FBE – Federacji Adwokatur Europejskich – przedstawicielka samorządu radców prawnych, r. pr. Izabela Konopacka, została wybrana na Prezydenta tej organizacji.

FBE jest organizacją zrzeszającą regionalne samorządy prawnicze, w tym polskie okręgowe izby radcowskie i adwokackie. Tworzy ją 250 takich organizacji, reprezentujących w sumie ok. miliona prawników z całej Europy.

Mecenas Izabela Konopacka jest absolwentką Wydziału Prawa oraz Filologii Angielskiej Uniwersytetu Wrocławskiego, Wicedziekanem Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu oraz członkinią Komisji Zagranicznej Krajowej Rady Radców Prawnych. Do tej pory pełniła funkcję Wiceprezydenta FBE. W swojej praktyce zajmuje się głównie sprawami transgranicznymi, w tym szczególnie z elementem prawa anglosaskiego (tj. „common law”), a także prawem Unii Europejskiej.

W swoim przemówieniu Pani Prezydent złożyła podziękowania za wieloletnie wsparcie dla działań na arenie międzynarodowej członkom wrocławskiego samorządu na ręce pana Dziekana Tomasza Schefflera.

Fot. OIRP we Wrocławiu

Podkreśliła także istotną rolę FBE jako platformy wymiany wiedzy i doświadczeń, ale także jako gwaranta ochrony wartości leżących u podstaw wykonywania zawodu prawnika, które to wartości bywają kwestionowane przez rządy krajów zrzeszonych w Radzie Europy.

Składamy ogromne gratulacje dla mec. Izabeli Konopackiej!

Z sylwetką Pani Mecenas mogą się Państwu zapoznać w „Przeglądzie Radcowskim” numer 30/2021. Natomiast w numerze 31/2021 „Przeglądu Radcowskiego” został opublikowany wywiad z Panią Mecenas. ■

Kronika Rady OIRP we Wrocławiu

■ r. pr. **Michał Różewicz**

Drugi kwartał 2023 r. to czas powrotu do pocovidowej normalności. Wiemy już, że stan zagrożenia epidemią został odwołany wraz z końcem czerwca. Wydaje się więc, że COVID-19, który przez ostatnie 3 lata w dużym stopniu wyznaczał sposób życia nas wszystkich, powoli przechodzi na karty historii.

Powrót do normalności nie wpłynął zbyt mocno na prace Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu, gdyż od dłuższego czasu prowadzi ona posiedzenia w trybie wyłącznie stacjonarnym.

Generalnie można stwierdzić, że w drugim kwartale 2023 roku nie zdarzyło się nic istotnego w pracach Rady. Standardowe uchwały o wpisaniu bądź skreśleniu z listy radców prawnych oraz uchwały socjalne o wsparciu finansowym kolegów i koleżanek, którzy z różnych przyczyn losowych

czy zdrowotnych zwrócili się do Rady OIRP we Wrocławiu o udzielenie wsparcia. Zwrócić uwagę chciałem jednak na dwie uchwały, które wychodziły poza utarty schemat i wymagały głębszej refleksji i dyskusji członków Rady.

Pierwsza z nich dotyczyła udzielenia opinii przez Radę OIRP we Wrocławiu jednostce organizacyjnej, która zwróciła się ze stosownym wnioskiem przed rozwiązaniem umowy o pracę z radcą prawnym. Należy w tym miejscu przywołać treść art. 19 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, który stanowi:

- Rozwiązanie stosunku pracy za wypowiedzeniem z radcą prawnym przez jednostkę organizacyjną z powodu nienależytego wykonywania obowiązków radcy prawnego wynikających z przepisów niniejszej ustawy może nastąpić po uprzednim zasięgnięciu opinii rady okręgowej izby radców prawnych. Opinia ta powinna być przesłana jednostce organizacyjnej

Fot. OIRP we Wrocławiu

w terminie 14 dni od dnia otrzymania od tej jednostki zawiadomienia o zamiarze rozwiązania stosunku pracy. ◀

Dość powiedzieć, że podjęcie uchwały zostało poprzedzone wizytacją w jednostce organizacyjnej, wyjaśnieniami złożonymi przed Radą przez samego radcę prawnego, jak również przez wizytator, oraz dość długą dyskusją wśród członków Rady.

Drugą interesującą uchwałą był wpis na listę radców prawnych, który z pozoru nie różnił się specjalnie od innych tego typu przypadków. Niemalże w przededniu posiedzenia Rady, do naszej Izby wpłynęło pismo trzech osób, które zarzucały wnioskodawczyni zniesławianie ich i naruszenia dóbr osobistych. Członkowie Rady musieli zatem, przed podjęciem decyzji, pochylić się nad aspektem spełnienia

przez wnioskodawczynię przesłanki rękojmianej, o której mowa w art. 24 ust 1 punkt 5 ustawy o radcach prawnych. Nieocenioną rolę odegrali członkowie stałej Komisji ds. wpisów i wykonywania zawodu, którzy zaprosili wszystkie zainteresowane osoby do złożenia wyjaśnień i niezwykle wnikliwie podeszli do tematu wyjaśnienia wszystkich okoliczności. Finalnie, Rada podjęła uchwałę o wpisie na listę radców prawnych wnioskodawczyni.

Ostatnią, godną zauważenia kwestią były zmiany osobowe spośród osób świadczą-

Do naszej Izby wpłynęło pismo trzech osób, które zarzucały wnioskodawczyni zniesławianie ich i naruszenia dóbr osobistych.

cych nieodpłatną pomoc prawną w powiatach oławskim, trzebnickim oraz mieście Wrocław. ■

WYCIECZKA ROWEROWA

MIEJSCE SPOTKANIA:
Ogrody OIRP we Wrocławiu
ul. Włodkowica 8
(furtka od fosy)

Sprawozdanie z obrad Zgromadzenia Delegatów OIRP we Wrocławiu

■ r. pr. **Krzysztof Mularczyk**

Dnia 18 kwietnia 2023 r. w Sądzie Okręgowym we Wrocławiu odbyło się coroczne Zgromadzenie Delegatów OIRP we Wrocławiu, podczas którego omówiono bieżące sprawy naszego samorządu oraz zaprezentowano sprawozdania z ubiegłorocznej działalności Rady.

Dziekan Rady OIRP we Wrocławiu Tomasz Scheffler

Fot. OIRP we Wrocławiu – Dariusz Fabiańczyk

Zgromadzenie otworzył Dziekan Rady OIRP we Wrocławiu Tomasz Scheffler witając uczestników – radców prawnych, a także zaproszonych gości, wśród których byli m.in. Prezes Okręgowej Rady Aptekarskiej Dolnośląskiej Izby Aptekarskiej we Wrocławiu mgr farm. Marcin Repelewicz, Prezes Dolnośląskiej Rady Lekarskiej dr n. med. Paweł Wróblewski, Wiceprezes Krajowej Rady Radców Prawnych Michał Korwek, Wiceprzewodniczący Krajowej Rady Doradców Podatkowych Sebastian Ząbczyk oraz Członek Rady Izby Komorniczej we Wrocławiu Konrad Buksa.

W Zgromadzeniu wzięło udział 82 delegatów spośród 147 uprawnionych, co było liczbą wystarczającą do osiągnięcia *quorum* pozwalającego na podejmowanie uchwał.

Zgodnie z porządkiem obrad, tuż po rozpoczęciu posiedzenia, wybrano Członków Komisji Mandatowej – mec. Sylwię Filińską, mec. Michała Pyrza oraz mec. Marcina Kanię. Następnie Dziekan Tomasz Scheffler oddał głos zaproszonym gościom. Po

Od lewej: Sekretarz Rady OIRP we Wrocławiu Agnieszka Templin, Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Joanna Zimoń-Frankiewicz, Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Krystian Mularczyk

Fot. OIRP we Wrocławiu – Dariusz Fabiańczyk

wystąpieniach gości, chwilą ciszy uczczono pamięć Koleżanek i Kolegów – radców prawnych, którzy odeszli w 2022 r. Kolejnym punktem agendy posiedzenia był wybór Przewodniczącej Zgromadzenia – mec. Agnieszki Templin, Zastępcy Przewodniczącej – mec. Joanny Zimoń-Frankiewicz oraz Sekretarza Zgromadzenia – mec. Krystiana Mularczyka.

W trakcie Zgromadzenia zgodnie z porządkiem obrad, przedstawione zostały:

- Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej;
- Sprawozdanie z działalności Rady OIRP we Wrocławiu w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2022 r.;
- Sprawozdanie z wykonania budżetu Izby w 2022 roku;
- Sprawozdanie Finansowe OIRP we Wrocławiu za 2022 rok.

Ponadto przedstawiono: Sprawozdanie Rzecznika Dyscyplinarnego za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2022 r. oraz Sprawozdanie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2022 r.

Po omówieniu wcześniejszych punktów obrad Przewodnicząca Zgromadzenia zarządziła głosowanie nad uchwałami w przedmiocie

sprawozdań. Wszystkie uchwały zostały podjęte większością głosów.

W dalszej kolejności podjęto uchwały w sprawach:

- uchwalenia budżetu Rady OIRP we Wrocławiu na rok 2023;
- zatwierdzenia rocznego planu pracy Rady OIRP we Wrocławiu w 2023 roku.

W jednym z ostatnich punktów posiedzenia głos zabrała Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Izabela Konopacka, która poinformowała Delegatów o kandydowaniu w wyborach na prezesa Federacji Adwokatów Europejskich, które odbyły się 17 czerwca 2023 r. w Amsterdamie.

Przewodnicząca podziękowała Delegatom i zgromadzonym Gościom za udział w Zgromadzeniu Delegatów oraz – wobec wyczerpania porządku obrad – zamknęła Zgromadzenie.

Tegoroczne Zgromadzenie Delegatów Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu po przerwie spowodowanej pandemią COVID-19 powróciło do swojej pierwotnej – stacjonarnej formy. Warto podkreślić, że posiedzeniu towarzyszyła wspaniała atmosfera sprzyjająca integracji środowiska radców prawnych. Natomiast udział przedstawicieli innych samorządów zawodowych doskonale pokazuje, jak silne są tradycje samorządowe oraz jak ważna jest współpraca łącząca nasze instytucje. ■

Fot. OIRP we Wrocławiu – Dariusz Fabiańczyk

Radcowie Prawni OIRP w Punkcie Nieodpłatnej Pomocy Prawnej

Fot. Archiwum prywatne

r. pr. **Bartosz Stasik**

Okręgowa Izba Radców Prawnych, w ramach współpracy z coraz liczniejszą grupą organizacji pozarządowych, realizuje kolejny wspólny projekt w Punkcie Nieodpłatnej Pomocy Prawnej.

Koordinatorem działań jest Fundacja Przyszłość Pokoleń, która od ośmiu lat działa na rzecz osób starszych, docierając do coraz szerszej grupy seniorów, głównie w granicach województwa dolnośląskiego, poprzez tworzenie inicjatyw, mających na celu poprawę jakości ich życia.

Jedną właśnie z takich inicjatyw, w której bierzemy wspólnie czynny udział, jest Punkt Nieodpłatnej Pomocy Prawnej. Punkt ten zdążył już wpisać się na stałe na mapie Wrocławia jako miejsce, w którym osoby starsze mogą uzyskać poradę prawną. Dyżury prowadzone są tam dwa razy w tygodniu – we wtorki oraz czwartki, dzięki wsparciu autora oraz kolegów i koleżanek z Izby: Małgorzaty Bartoszewicz, Ewy Gar-

czarek, Katarzyny Drzazgi, Marty Pabirowskiej, Łukasza Szafrana oraz Krystiana Antosza.

Punkt cieszy się sporą popularnością pomagając każdorazowo kilkunastu seniorom. Aby uniknąć tworzenia

się niekomfortowych kolejek, Fundacja Przyszłość Pokoleń wprowadziła obowiązkowe zapisy na porady prawne, co znacząco ułatwia organizację pomocy.

Nie jest to pierwsze przedsięwzięcie, które mieliśmy przyjemność realizować wraz z Fundacją Przyszłość Pokoleń. Nasza wspólna aktywność była widoczna również przy

Punkt cieszy się sporą popularnością pomagając każdorazowo kilkunastu seniorom.

Rys. Katarzyna Olbromska, <https://owlbromskie.tumblr.com/post/160697922998>

zeszłorocznej edycji akcji „Radca Prawny Radzi”, gdzie pierwszy dzień inicjatywy został zadedykowany właśnie seniorom i seniorom zamieszkującym na terenie Wrocławia. Oprócz darmowych porad prawnych, zorganizowane zostały dwa szkolenia z bezpieczeństwa prawnego osób starszych.

Oprócz wsparcia przy realizacji wydażeń, członkowie naszej Izby włączają się w edukację prawną seniorów poprzez prowadzenie szkoleń „Bezpieczny Senior”. W ciągu ostatniego roku było ich ponad 30 na terenie całej Polski.

W działania te włącza się coraz szersze grono radców, zyskując przy tym – z jednej

strony – doświadczenie zawodowe, a z drugiej – realizuje społeczne zapotrzebowanie na zwiększenie edukacji prawnej wśród osób starszych. Pomoc prawna w takim miejscu pozwala sobie przypomnieć jak cenna potrafi być nasza wiedza dla drugiego człowieka, jak wzmacnia zaufanie społeczne do naszego zawodu, a także utwierdza nas w przekonaniu, że dokonaliśmy słusznego wyboru ścieżki zawodowej.

Wszystkie te inicjatywy są wynikiem, zawartego we wrześniu 2021 roku, porozumienia między Fundacją Przyszłość Pokoleń a Okręgową Izbą Radców Prawnych we Wrocławiu. ■

„Bądźmy dla siebie dobrzy i pomagajmy innym a dobro wróci do Nas” albo „Z pustego w próżne i Salomon nie należy”

■ r. pr. **Beata Janikowska**

Drogie Koleżanki i Koledzy!

Pozwolę sobie zacząć ten artykuł od wyrażenia nadziei, że wszystko u Was dobrze, zdrowie dopisuje, pracy nie brakuje, plany życiowe są w trakcie pomyślnej realizacji, a marzenia same się spełniają. Życzę wszystkim oby tak było, gdyż wtedy takie powodzenie i dobrobyt przekłada się na brak konieczności pilnego działania pomocowego naszej Fundacji Radcowie Razem, która w ramach solidarności zawodowej ma pomagać wtedy, kiedy pojawia się jakiś problem i trudna sytuacja życiowa członków naszego samorządu oraz ich rodzin i osób bliskich.

Mamy marzenie, żeby nasza radcowska fundacja działała co najmniej 40 lat, tak jak tę okrągłą rocznicę swojego istnienia obchodził w 2022 roku radcowski samorząd. Przypomnę, że Fundacja Radcowie Razem przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych we Wrocławiu istnieje już ponad dwa lata, gdyż została powołana przez Radę OIRP we Wrocławiu a następnie zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym w dniu 22 lutego 2021 roku, pod numerem KRS 0000884141. W lutym 2023 roku minęły więc 2 lata istnienia fundacji.

Przez ten czas udzieliliśmy wsparcia finansowego osiem razy, to mało i dużo, gdyż każda pomoc się liczy i każda sprawa jest ważna. Przyznacie mi na pewno rację, że zawsze trudno jest prosić innych o pomoc i o pieniądze w swojej sprawie. Dużo łatwiej to zrobić, gdy pomagamy w ten sposób innym osobom, znajdującym się w trudnej sytuacji życiowej. Na razie mamy w fundacji kilka osób, naszych „Mecenasów Dobra”, któ-

Mamy marzenie, żeby nasza radcowska fundacja działała co najmniej 40 lat.

re regularnie – co miesiąc – wpłacają pieniądze na konto fundacji, dzieląc się sercem i dobrem, ale nasz wrocławski samorząd liczy kilka tysięcy aktywnych zawodowo aplikantów i radców prawnych.

Prosimy Was zatem, jako Zarząd Fundacji Radcowie Razem, o stałe wsparcie, nawet drobną kwotą. Prosimy o wpłaty na konto Fundacji np. w formie comiesięcznego zlecenia, przelewu kwoty, która bez uszczerbku w utrzymaniu Was i waszej rodziny będzie

pomocą dla innych członków naszej „drugiej rodziny”, którą jest nasz samorząd zawodowy. Może to być 5 złotych na miesiąc, może to być 40–50 złotych lub więcej – tyle ile możecie, ale liczy się, aby były to stałe, comiesięczne zlecenia. W ten sposób możemy zgromadzić znaczny kapitał pomocowy na „czarną godzinę” i trudne chwile, kiedy każdy z Nas może potrzebować pomocy.

Nasza propozycja, jeśli spodoba się Wam ten pomysł, to comiesięczna wpłata po 40 złotych, w formie stałego zlecenia bankowego, jako forma wsparcia fundacji, pomocy potrzebującym, solidarności samorządowej i celebracji 40-lecia naszego samorządu.

Wspieraj Fundację!

Fundacja Radcowie Razem posiada konto bankowe w SANTANDER BANK POLSKA SA.

**Numer rachunku podstawowego:
76 1090 2590 0000 0001 4765 7946**

W pracy spędzamy znaczną część naszego życia, w ramach pracy i działań samorządowych nawiązujemy trwałe i dobre relacje z koleżankami i kolegami z niebieskimi żabotami. Często walczyliśmy ze sobą na sali sądowej, a potem wspólnie i miło spędzamy czas na spotkaniach, szkoleniach, pikniku radcowskim. Dobrze wiedzieć, że w razie problemów, kłopotów życiowych, potrzeby wsparcia finansowego, innego kryzysu – będzie mogła Nas wszystkich wesprzeć nasza radcowska Fundacja. Tak było, kiedy razem pomagaliśmy w leczeniu nowotworowym naszego kolegi, kiedy pomagaliśmy pokryć rachunki za prąd, gdy finansowaliśmy część potrzeb

mieszkaniowych, wspieraliśmy zakupy dla wybranych rodzin w ramach akcji Szlachetna Paczka. W 2022 roku Fundacja wsparła darowiznami Prawników z Ukrainy, osoby z naszego samorządu, które miały problemy życiowe i zdrowotne, a w 2023 roku chorą córeczkę naszego kolegi.

W planach na 2023 rok mamy wystąpienie z wnioskiem do KRS o przyznanie statusu organizacji pożytku publicznego (OPP), co umożliwi Nam pozyskiwanie 1,5 % podatku od osób fizycznych, które będą mogły i chciały przeznaczyć swoje pieniądze na wsparcie działań pomocowych naszej samorządowej Fundacji Radcowie Razem.

Co jeszcze u Nas nowego? W ostatnim roku zaszły zmiany osobowe w Zarządzie Fundacji. Zarząd Fundacji działa obecnie w składzie 2-osobowym. Fundacja na zewnątrz jest reprezentowana łącznie przez mec. Beatę Janikowską i mec. Izabelę Konopacką, a rezygnację z funkcji członka Zarządu złożyła mec. Krystyna Maria Skotowska, której w tym miejscu Zarząd Fundacji składa serdeczne podziękowania za wspólną pracę pro bono dla dobra Naszego samorządu. Rada Fundacji niezmiennie składa się z 5 członków, działa pod kierunkiem Przewodniczącej Rady Fundacji mec. Magdaleny Wasylkowskiej-Michór a Członkiniami Rady Fundacji są następujące osoby: mec. Renata Babińska-Górecka, mec. Magdalena Krupska, mec. Joanna Skura i mec. Agata Smolarek. Obsługę księgową fundacji nadal prowadzi Biuro Rachunkowe PLUS MINUS z Wrocławia Aleksandra Kida. W pierwszym i drugim roku działalności fundacji Radcowie Razem zostały sporządzone i złożone do organów nadzoru wszystkie wymagane dokumenty, a sprawozdanie finansowe za 2022 rok, zostało sprawdzone i przyjęte przez Radę Fundacji.

W pierwszym roku działalności fundacji łączna kwota uzyskanych przychodów

40 złotych na 40-lecie

Wspieraj Fundację Radcowie Razem!

Wpłaty można dokonywać na konto w Santander Bank Polska:
76 1090 2590 0000 0001 4765 7946

wyniosła 49 473,86 złotych, a koszty działalności fundacji, to 30 851,52 złote, w tym koszty realizacji działalności statutowej wyniosły 28 692,94 złote.

W drugim roku działalności łączna kwota uzyskanych przychodów wyniosła 28.789,76 złotych, koszty fundacji ogółem to 24.999,42 złotych, a w tym koszty działalności statutowej wyniosły 21 095,42 złote. Obecnie na rachunku bankowym fundacji jest zgromadzona kwota 23 982,45 złote.

Fundacja, w pierwszych dwóch latach działalności, czyli w 2021 i 2022 roku, nie prowadziła działalności gospodarczej. Fundacja nie zatrudniała w 2021 r. i 2022 r. żadnych osób za wynagrodzeniem. Członkowie Zarządu i Rady fundacji pełnili swoje funkcje nieodpłatnie, nie przyznano im premii, nagród ani żadnych innych świadczeń.

Fundacja nie udzielała pożyczek, nie nabyła żadnych nieruchomości, środków trwałych, obligacji, udziałów i akcji w spółkach prawa handlowego.

Podamy również kolejne informacje finansowe za ubiegłe dwa lata. Według bilansu

sporządzonego na dzień 31 grudnia 2021 r. wartość aktywów fundacji wyniosła 850,00 zł, natomiast Fundacja nie posiadała żadnych zobowiązań. Fundacja posiadała początkowo środki z przeznaczeniem na działalność statutową w kwocie 5 000,00 zł (kwota otwarcia roku bilansowego 2021), pochodzące z dobrowolnych wpłat członków Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu; to był fundusz założycielski, zgromadzony na rachunku bankowym fundacji.

W 2021 i 2022 r., zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa w tym zakresie, fundacja złożyła deklarację podatkową CIT-8 oraz sprawozdanie finansowe; wgląd do pełnej dokumentacji finansowej jest możliwy w siedzibie fundacji, we Wrocławiu, ul. Włodkowska 8.

Kończąc ten artykuł, jako Zarząd Fundacji Radcowie Razem, zwracamy się z prośbą o współpracę z fundacją tych spośród Was, którzy mają pomaganie i bycie aktywnym społecznie człowiekiem zapisane „we krwi”. Zapraszamy i czekamy na Was w Fundacji „Radcowie Razem”. ■

Porozumienie o współpracy pomiędzy Okręgową Izbą Radców Prawnych we Wrocławiu a Okręgiem Dolnośląskim Polskiej Izby Rzeczników Patentowych

■ r. pr. **Krzystian Mularczyk**

W dniu 24 kwietnia 2023 r. Okręgowa Izba Radców Prawnych we Wrocławiu zawarła porozumienie o współpracy z Okręgiem Dolnośląskim Polskiej Izby Rzeczników Patentowych.

Po stronie Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu sygnatariuszami porozumienia byli Wicedziekan Rady Joanna Zimoń-Frankiewicz oraz Wicedziekan Rady Krzystian Mularczyk. Okręg Dolnośląski Polskiej Izby Rzeczników Patentowych reprezentowała Dziekan Okręgu Dolnośląskiego PIRP Katarzyna Paprzycka. Porozumienie zainaugurowało przyszłą współpracę pomiędzy tymi dwiema instytucjami.

Zgodnie z założeniami sygnatariuszy, porozumienie ma na celu m.in. wymianę doświadczeń i informacji obu samorządów, prowadzenie wspólnych działań naukowych oraz organizacyjnych, wspólny rozwój w zakresie doskonalenia zawodowego członków obu samorządów, a także podejmowanie wspólnych inicjatyw zmierzających do popularyzowania wartości ustrojowej samorządności zawodowej zawodów zaufania publicznego.

Polska Izba Rzeczników Patentowych została powołana ustawą z dnia 9 stycznia 1993 r. o rzecznikach patentowych. Jednakże warto podkreślić, że sam zawód rzecznika

patentowego ma o wiele dłuższą historię i powstał znacznie wcześniej, bo już w 1918 r. Następnie zaczęły powstawać pierwsze listy pełnomocników przy Urzędzie Patentowym, na które wpisywano inżynierów i adwokatów. Natomiast współczesny okres rzecznictwa patentowego w Polsce został ukształtowany na gruncie wspomnianej już ustawy, w której uznano działalność rzeczników patentowych za zawód, którego wykonywanie polega na świadczeniu pomocy w sprawach dotyczących własności przemysłowej. Do zadań Polskiej Izby Rzeczników Patentowych należy m.in. sprawowanie pieczy nad należytym wykonywaniem zawodu rzecznika patentowego, dbałość o doskonalenie zawodowe rzeczników patentowych czy kształcenie aplikantów¹.

Działalność Polskiej Izby Rzeczników Patentowych osadzona jest na wieloletnich, bogatych tradycjach wykonywania zawodu

¹ Zob. *Historia Rzecznictwa Patentowego*, <https://www.rzecznikpatentowy.org.pl/historia-rzecznictwa-patentowego/> (dostęp: 4 kwietnia 2023).

Od lewej: Sekretarz Dolnośląskiej Rady Okręgowej PIRP Joanna Czerwik, Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Joanna Zimoń-Frankiewicz, Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Krystian Mularczyk, Dziekan Okręgu Dolnośląskiego PIRP Katarzyna Paprzycka
Fot. OIRP we Wrocławiu

zaufania publicznego, które ukształtowały jego działalność w oparciu o takie zasady, jak kierowanie się porządkiem prawnym Rzeczypospolitej, interesem klienta, zasadami, uchwałami władz samorządu i orzecznictwem dyscyplinarnym, dokładnością, sumiennością oraz dbałością o godność zawodu zarówno w działalności zawodowej, publicznej, jak i w życiu prywatnym². Nie sposób nie zauważyć, że zasady i tradycje zawodu rzecznika patentowego korespondują z zasadami wykonywania zawodu radcy prawnego, jakimi są – zgodnie z Kodeksem Etyki Radcy Prawnego – rzetelność, uczciwość

oraz działanie zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami. Ponadto, posiadanie szczególnie wysokich kwalifikacji zawodowych i moralnych, zachowanie tajemnicy zawodowej, poświęcenie, odwaga oraz lojalność to cechy, które niewątpliwie łączą przedstawicieli naszych zawodów. Wspólne zasady i wspólne cele to fundamenty owocnej współpracy, której przykładem jest przedmiotowe porozumienie pomiędzy naszymi samorządami.

Rzecznik patentowy to przedstawiciel zawodu zaufania publicznego, wyspecjalizowany w zakresie ochrony praw własności intelektualnej. Zadaniem rzecznika patentowego jest wspieranie przedsiębiorców we wszystkich sprawach dotyczących wynalazków, wzorów użytkowych, wzorów

² § 12, 3, 4 Zasad Etyki Zawodowej Rzecznika Patentowego.

Od lewej: Sekretarz Dolnośląskiej Rady Okręgowej PIRP Joanna Czerwik, Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Krystian Mularczyk, Dziekan Okręgu Dolnośląskiego PIRP Katarzyna Paprzycka
Fot. OIRP we Wrocławiu

przemysłowych, znaków towarowych, oznaczeń geograficznych, praw autorskich oraz czynów nieuczciwej konkurencji.

Rzecznicy patentowi występują w charakterze pełnomocników przed polskimi sądami powszechnymi, Urzędem Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej, polskimi sądami administracyjnymi, organami celnymi, organami ścigania, a także przed innymi przedsiębiorcami.

Ponadto polscy rzecznicy patentowi działają przed Unijnym Urzędem ds. Własności Intelektualnej w Alicante, a wielu z nich – również przed Europejskim Urzędem Patentowym mającym siedzibę w Monachium.

Data podpisania porozumienia koresponduje z obchodzonym w dniu 26 kwietnia

Światowym Dniem Własności Intelektualnej (IP Day). Święto ustanowiono w 2000 r. na pamiątkę wejścia w życie konwencji powołującej Światową Organizację Własności Intelektualnej z 1970 r. Celem tego wydarzenia jest m.in. uświadomienie społeczeństwu znaczenia prawa własności intelektualnej, pogłębienie wiedzy na temat praw autorskich, wynalazków, znaków towarowych, wzorów przemysłowych w codziennym życiu i zachęcanie do poszanowania praw własności intelektualnej innych osób. Co roku, w tym dniu, wiele instytucji i urzędów organizuje konferencje, warsztaty lub inne wydarzenia, podczas których przybliżają tematykę własności intelektualnej.

Koordinatorami porozumienia będą: Katarzyna Paprzycka ze strony Okręgu Dolnośląskiego Polskiej Izby Rzeczników Patentowych oraz Krystian Mularczyk ze strony Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu.

Informacje o wspólnych przedsięwzięciach – w ramach integracji środowiska radców prawnych i rzeczników patentowych – będą zamieszczane na bieżąco na stronie internetowej OIRP we Wrocławiu oraz za pośrednictwem mediów społecznościowych. Zapraszamy Państwa również do brania udziału we wspólnie organizowanych wydarzeniach, a także do zapoznania się ze stroną internetową Polskiej Izby Rzeczników Patentowych (<https://www.rzecznikpatentowy.org.pl/>).

Reasumując, zawarte porozumienie podkreśla gotowość stron do realizacji wspólnych projektów oraz inicjatyw mających na celu popularyzowanie wartości ustrojowej samorządności zawodowej zawodów zaufania publicznego. Wyrażamy nadzieję, że podpisane porozumienie zintensyfikuje współpracę pomiędzy naszymi samorządami zarówno w obszarze naszego codziennego życia zawodowego, jak i prywatnego. ■

Sylwetki członków OIRP we Wrocławiu

■ r. pr. **Anna Zalesińska**

Fot. Archiwum prywatne

r. pr. Filip Rakoczy-Nazimek

Laureat w XV edycji konkursu „Kryształowe Serce Radcy Prawnego”

Specjalizuje się w pracy z osobami zagrożonymi wykluczeniem społecznym, tj. cudzoziemcami, mniejszościami narodowymi i etnicznymi. Pro bono prowadzi nieodpłatne porady prawne, broni osób w sprawach dotyczących granic wolności słowa czy przestępstw motywowanych uprzedzeniami.

W 2014 r. ukończył studia prawnicze na Uniwersytecie Wrocławskim, po czym już w 2015 r. rozpoczął aplikację radcowską i studia doktoranckie. Zarówno zawodowo jak i pro bono współpracuje z wieloma organizacjami pozarządowymi w ramach ich działalności społecznej.

Obecnie jest też wykładowcą na Uniwersytecie SWPS i członkiem Komisji Praw Człowieka i Praworządności.

Od 2018 r. do dziś współpracuje z NOMADA – Stowarzyszeniem na Rzecz Integracji Społeczeństwa Wielokulturowego. W ramach współpracy prowadził sprawy dotyczące m.in. wsparcia ofiar handlu ludźmi, ochrony międzynarodowej w Polsce i legalizacji pobytów, detencji cudzoziemców i przemocy motywowanej uprzedzeniami. Ponadto prowadził szkolenia dla radców prawnych, aktywistów i innych osób zaangażowanych w pomoc obywatelom Ukrainy.

Od lutego 2022 r. w porozumieniu z Wrocławskim Centrum Rozwoju Społecznego oraz Okręgową Izbą Radców Prawnych świadczy bezpłatną pomoc prawną dla uchodźców, współpracuje z Helsińską Fundacją Praw Człowieka w zakresie ochrony międzynarodowej i legalizacji pobytu cudzoziemców jak również wspiera działania Fundacji Dialog. Mecenas był również wolontariuszem w ramach projektu „Zupy na Wolności” wspierając przy tym osoby w kryzysie bezdomności. Jest honorowym dawcą krwi.

Filip Rakoczy-Nazimek specjalizuje się w pracy z osobami zagrożonymi wykluczeniem społecznym.

Od lewej r. pr. Maciej Bobrowicz, r. pr. Filip Rakoczy-Nazimek, Prezes KRRP Włodzimierz Chróścik

Fot. Archiwum prywatne

Fot. Archiwum prywatne

r. pr. Dorota Seweryn-Stawarz

Z dumą informujemy, że r. pr. Dorota Seweryn-Stawarz została wybrana przez Krajową Radę Radców Prawnych do Zarządu Fundacji Radców Prawnych Subsidio Venire.

Z sylwetką Pani Mecenas mogą się Państwu zapoznać w „Przeglądzie Radcowskim” 30/2021.

Fot. Archiwum prywatne

r. pr. Sylwia Zarzycka

R. pr. Sylwia Zarzycka została nominowana do nagrody „Okulary ks. Kaczkowskiego”. Celem konkursu jest wyróżnienie społeczników oraz instytucji aktywnie pracujących na rzecz drugiego człowieka, bezkompromisowo walczących o równość i godność innych – tak, jak robił to ks. Jan Kaczkowski. Wywiad z Panią Mecenas ukazał się w nr 36/2022 „Przeglądu Radcowskiego” ■

Witamy nowych radców prawnych

■ Beata Koziel

W ostatnim czasie do grona wrocławskich radców prawnych dołączyli:

- mec. Tomasz Bańbura,
- mec. Jadwiga Mazurkiewicz,
- mec. Dominika Woźniak,
- mec. Katarzyna Czepiel-Roczyna. ■

Fot. OIRP we Wrocławiu

Fot. OIRP we Wrocławiu

Fot. OIRP we Wrocławiu

Wycieczka seniorów do pięknej Apuli

■ r. pr. **Krystyna Stoga**

W poprzednich artykułach życzyliśmy sobie rychłego nadejścia wiosny, mniemając, że będzie ona skutecznym antidotum na ponure wspomnienia pandemii, a z wiosną wszystko wróci do poprzedniego stanu.

Narzekałam, pomimo że oznaki wiosny za oknem widać było gołym okiem, ale skutki pandemii i wojny za naszą wschodnią granicą działały nadal pesymistycznie, na nastroje seniorów. Efektem tego było małe zainteresowanie popularnymi wyjazdami, zwłaszcza zagranicznymi. Dziś mogę z pełną odpowiedzialnością oświadczyć, że nie tylko wiosna naprawdę zagościła w przyrodzie, ale też nastroje wiosenne i optymistyczne powróciły.

Potwierdza to dobitnie liczny udział chętnych w organizowanych przez Prezesa Henryka Krakowczyka wycieczkach zarówno krajowych, jak i zagranicznych. Ostatnio został zorganizowany wyjazd do Wojślawic, gdzie Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu prowadzi unikalny, przepięknie skomponowany ogród dendrologiczny, wpisany na listę zabytków kultury założony jeszcze przez poprzednich właścicieli. Wyjazd ten cieszył się taką popularnością, że zaszła potrzeba zorganizowania go dwukrotnie, po 40 osób każdy.

Również wyjazd do Apuli we Włoszech (15–22.05.) odbył się z kompletem chętnych i – jak widać ze sprawozdania naszej koleżanki Bożeny Ptaszyńskiej-Spędzi, uczestniczki wycieczki – pozostawił przepiękne wspomnienia. Zatem przeczytajmy jak było.

Wycieczka do Apuli

Trasę naszej wycieczki rozpoczęliśmy od Bari – stolicy regionu gdzie m. in. zobaczyliśmy piękną bazylikę św. Mikołaja, z relikwiami słynnego świętego oraz kryptę i grobowiec Królowej Bony Sworzy.

Ciekawe było spotkanie z mieszkańcami, którzy pokazali jak robi się tradycyjny włoski makaron, a następnie zostaliśmy zaproszeni na regionalne danie i degustację wina.

W kolejnych dniach zwiedzaliśmy, typowe dla południowych Włoch, miasteczka: **Monopolis**, zwane sercem Apuli, to miasteczko z typowymi wąskimi uliczkami,

rozwieszonym nad nimi praniem, dużą ilością kwiatów i zieleni.

Zwiedzana kolejno **Ostunia** jest zwaną białym miastem z uwagi na przeważającą ilość na biało pomalowanych domów, których historia sięga średniowiecza. Biel miała na celu odbijanie promieni słonecznych, a w czasach panującej zarazy, wapno służące do malowania stanowiło jednocześnie naturalny środek odkażający.

Statek wpływa do środka groty, a oczom ukazuje się bajkowy widok, jak z innego wymiaru!

Miasteczko **Alberobello** jest nazwane krainą trulli. Trule to kamienne domki, których jest ok. 1500. Miasto to powstało w XVI w. Domy były wówczas budowane z kamienia, bez zaprawy murarskiej, gdyż uznawane były za tymczasowe lub przejściowe, aby docelowo być łatwymi do wyburzenia. Obecnie domki nie są zamieszkałe, służą jako sklepiki z pamiątkami, kawiarnie lub restauracje. Domki te, w 1996 r., zostały wpisane na listę światowego dziedzictwa narodowego UNESCO.

Matera jest miastem w całości wykutym w kamieniach, jednym z najstarszych miast świata. Patrząc na panoramę miasta ma się wrażenie, że przebywa się w okresie sięgającym czasów Chrystusa. Wrażenie to potwierdza fakt, że reżyser Mel Gibson, kręcąc tu film „Pasja”, nie musiał wprowadzać żadnych zmian i charakterystyki do zdjęć.

Monte San Angelo to miejsce znane z najstynniejszego w kościele katolickim sanktuarium Michała Archanioła. Bazylika funkcjonuje od 1500 lat i jest jedynym na świecie kościołem poświęconym ręką anioła, a nie człowieka. Pod bazyliką, na głębokości ok 800 m, mieści się grotta, w której po raz pierwszy – w 490 r. – ukazał się Michał

Anioł. Według przekazów tych objawień było kilka, a w czasie ostatniego – dokonał właśnie poświęcenia miejsca pod bazylikę.

Byliśmy również w sanktuarium św. Ojca Pio, które mieści się w **San Giovanni Rotondo**. Poznaliśmy historię życia ojca Pio, którego beatyfikacja miała miejsce w 1999 r. Zwiedziliśmy stary i nowy kościół, w których odprawialiśmy msze i spowiadał wiernych, po 15 godzin dziennie; byliśmy również w pomieszczeniach klasztornych, w których mieszkał.

Ostatni dzień pobytu to wisienka na torcie, czyli 3-godzinnny rejs statkiem po morzu do **grot Gargano**. Niesamowitym wrażeniem był moment, gdy statek – przez wąskie wrota – wpływał do środka groty, a oczom ukazywał się bajkowy widok, jak z innego wymiaru. Tego nie da się opisać!

Reasumując, wszyscy uczestnicy wycieczki stwierdzili, że Appula jest pięknym regionem Włoch, posiada dużo ciekawych i urokliwych miejsc. Jedyne zastrzeżenie mieliśmy do pogody, gdyż było zimno 14–16 st. C, chwilami max. 20 st. C. Uniemożliwiło to skorzystanie z pięknych piaszczystych plaż i kąpiel w błękitnym morzu. Biorąc wszystkie za i przeciw wycieczka była bardzo udana.

No cóż aż żal, że tam nie byłam, ale nic straconego, wszak nasz Prezes Klubu zazwyczaj wozi nas częściej w miejsca, gdzie jest pięknie.

Z obowiązku Waszego sprawozdawcy przypominam, że w lipcu planowany jest wyjazd do Mediolanu – wierzchołki Alp i ich jeziora. Na wyjazd ten jest już dużo chętnych. Dodatkową zachętą są zwyczajowe przeceny towarów w tym czasie (wszak Mediolan to stolica mody) i można nabyć okazjnie markowe przedmioty, za dużo niższą cenę. Zatem szczęśliwych wojaży. ■

Kilka uwag na tle wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Luksemburgu z dnia 16 lutego 2023 r. w sprawie o sygn. akt c-638/22 ppu¹

■ r. pr. **Maciej Bieszczad**

Na przełomie roku 2022 i 2023 Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Luksemburgu (dalej: TSUE) rozpoznawał sprawę (zainicjowaną pytaniem prejudycjalnym Sądu Apelacyjnego w Warszawie, I Wydział Cywilny), której przedmiotem było badanie zgodności przepisu art. 388¹ § 1 k.p.c.² z przepisami rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz

uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (dalej: Rozporządzenie nr 2201/2003) oraz Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (dalej: KPP)³. Przedmiotem postępowania przed TSUE było zagadnienie dotyczące dopuszczalności wstrzymania z mocy prawa prawomocnego postanowienia wydane go w sprawie o odebranie osoby podlegającej władzy rodzicielskiej lub pozostającej pod opieką, prowadzonej na podstawie Konwencji dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę, sporządzonej w Hadze dnia 25 października 1980 r. (dalej: Konwencja haska) na żądanie Prokuratora Generalnego, Rzecznika Praw Dziecka lub Rzecznika Praw Obywatelskich. W sprawie tej miałem przyjemność występować jako pełnomocnik wnioskodawcy. W niniejszym artykule przedstawię kilka uwag dotyczących kwestii prawnych poruszanych w tym

¹ Niniejszy artykuł w całości bazuje na dokumentach dostępnych w domenie publicznej, a udostępnianych przez TSUE za pośrednictwem portalu <https://curia.europa.eu/juris/> (dostęp: 2 czerwca 2023).

² Art. 388¹ § 1 k.p.c. brzmi następująco: W sprawach o odebranie osoby podlegającej władzy rodzicielskiej lub pozostającej pod opieką prowadzonych na podstawie Konwencji dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę, sporządzonej w Hadze dnia 25 października 1980 r. (Dz.U. z 1995 r. poz. 528 oraz z 1999 r. poz. 1085), zwanej dalej „konwencją haską z 1980 r.”, na żądanie podmiotu wymienionego w art. 519¹ § 2² zgłoszone sądowni, o którym mowa w art. 518² § 1, w terminie nieprzekraczającym dwóch tygodni od dnia uprawomocnienia się postanowienia w przedmiocie odebrania osoby podlegającej władzy rodzicielskiej lub pozostającej pod opieką, wstrzymuje się z mocy prawa wykonanie tego postanowienia. Z kolei przepis art. 519¹ § 2² k.p.c. brzmi następująco: Skargę kasacyjną w sprawach, o których mowa w § 2¹, mogą wnieść Prokurator Generalny, Rzecznik Praw Dziecka lub Rzecznik Praw Obywatelskich w terminie czterech miesięcy od dnia uprawomocnienia się postanowienia.

³ Postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie, I Wydział Cywilny z dnia 12 października 2022 r., wydane w sprawie o sygn. akt I Aca 1127/22, <https://curia.europa.eu/juris/showPdf.jsf?text=&docid=268129&pageIndex=0&doclang=PL&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=I73444942> (dostęp: 2 czerwca 2023).

orzeczeniu, jak również kilka uwag technicznych dotyczących samego zastępstwa procesowego przed TSUE, ponieważ panujące tam zasady znacznie odbiegają od tych obowiązujących przed sądami polskimi.

Geneza pytania prejudycjalnego, postawionego przez warszawski Sąd Apelacyjny, była następująca. Przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie zapadło postanowienie oddalające apelację uczestniczki postępowania od postanowienia Sądu Okręgowego we Wrocławiu, nakazującego zapewnienie powrotu małoletnich dzieci do Irlandii. Postanowienie sądu odwoławczego było prawomocne z chwilą wydania, z tą też chwilą prawomocność uzyskało postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu nakazujące zapewnienie powrotu dzieci⁴. Po wydaniu orzeczenia przez Sąd Apelacyjny w Warszawie zarówno Prokurator Generalny, jak i Rzecznik Praw Dziecka zażądali wstrzymania wykonania orzeczenia w oparciu o przepis art. 388¹ § 1 k.p.c.⁵

Sąd Apelacyjny w Warszawie powziął wątpliwości dotyczące zgodności przepisu art. 388¹ § 1 k.p.c. z prawem Unii Europejskiej. Uzasadniając zadane pytanie podzielił swoje wątpliwości na trzy grupy. Pierwsza z nich dotyczyła wpływu przepisu art. 388¹ k.p.c. (pozwalającego wstrzymać wykonanie prawomocnego postanowienia sądu odwoławczego na żądanie wskazanych w przepisach organów) na skuteczność ochrony praw przysługujących podmiotom na

Fot. Archiwum prywatne

podstawie prawa Unii, a w szczególności na podstawie przepisu art. 11 ust. 3 Rozporządzenia nr 2201/2003, tj. prawa do uzyskania i wykonania orzeczenia nakazującego powrót dziecka uprowadzonego. Druga z nich dotyczyła relacji pomiędzy przepisem art. 388¹ k.p.c., a art. 47 KPP (dotyczącym m. in. prawa do skutecznego środka prawnego przed sądem) w sprawach, w których znajdują zastosowanie przepisy karty, a trzecia – skutków w zakresie zasady lojalnej współpracy w związku z wprowadzeniem przepisu art. 388¹ k.p.c. w okresie po uchwaleniu przez ustawodawcę unijnego rozporządzenia nr 2019/1111. Sąd Apelacyjny w Warszawie podkreślił, że przepis art. 388¹ k.p.c. umożliwia określonym podmiotom publicznym wielomiesięczne blokowanie wykonania prawomocnego orzeczenia w sprawach, w których szybkość wykonania jest kluczowa dla ochrony interesów dziecka. Na uwagę zasługuje też argument, że przepis art. 388¹ k.p.c. oddaje kompetencję do decydowania o wykonaniu prawomocnego orzeczenia podmiotom, z których żaden nie jest sądem.

W sprawie została wyznaczona rozprawa, która odbyła się w Wielkiej Sali (*Grande Salle Palais*), dnia 8 grudnia 2022 r. W rozprawie uczestniczyli, oprócz mnie, jako

⁴ *Ibidem*, pkt 6–9.

⁵ *Ibidem*, pkt 13–14.

pełnomocnika wnioskodawcy (a także wspomagających mnie adwokat Izabeli Antkowiak i adwokata Dominika Kosobuckiego) oraz pełnomocnika uczestniczki także przedstawiciele: Prokuratora Generalnego, rządu polskiego, belgijskiego, francuskiego, niemieckiego oraz Komisji Europejskiej. Po przeprowadzeniu rozprawy, w dniu 12 stycznia 2023 r., Rzecznik Generalny TSUE Nicholas Emiliou wydał opinię w sprawie, w której stwierdził, że przytoczone w treści jego opinii przepisy prawa Unii Europejskiej sprzeciwiają się przepisowi prawa krajowego przewidującemu wstrzymanie wykonania, z mocy prawa, na zwykły nieumotywowany wniosek niektórych uprawnionych podmiotów publicznych, prawomocnego postanowienia nakazującego powrót, wydanego w wyniku postępowania w dwóch zwykłych instancjach sądowych, na początkowy okres dwóch miesięcy mający na celu umożliwienie tym podmiotom wniesienia skargi kasacyjnej oraz, ewentualnie, na cały czas trwania tego postępowania kasacyjnego⁶. W swojej opinii Rzecznik Generalny TSUE wielokrotnie wskazywał na to, że podziela argumenty w zakresie poszczególnych kwestii prawnych, przedstawione przeze mnie w imieniu wnioskodawcy w stanowisku pisemnym oraz na rozprawie. Rzecznik Generalny TSUE podzielił m. in. moje stanowisko dotyczące:

- a) dopuszczalności pytania prejudycjalnego po zakończeniu zwyczajnego toku instancji (pkt 43 opinii)⁷,

- b) ustalenia, że przepis art. 388¹ k.p.c. pozbawia skuteczności postępowanie w sprawie powrotu dziecka, prowadzonego na podstawie Konwencji haskiej (pkt 54 opinii)⁸,
- c) ustalenia, że przepis art. 388¹ k.p.c. narusza wymóg skutecznego i szybkiego działania w sprawach prowadzonych na podstawie Konwencji haskiej (pkt 55–61 opinii)⁹,
- d) ustalenia, że wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia nakazującego powrót dziecka z mocy prawa na żądanie określonych organów nie jest odpowiednim środkiem do zapewnienia praktycznej użyteczności skargi kasacyjnej w postępowaniach w sprawach haskich (pkt 77–80 opinii)¹⁰.

Dnia 16 lutego 2023 r. TSUE w Luksemburgu wydał wyrok, w którym stwierdził, że artykuł 11 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000, w świetle art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym przyznającym organom niemającym statusu sądu uprawnienie do uzyskania wstrzymania z mocy prawa, na okres co najmniej dwóch miesięcy, wykonania orzeczenia zarządzającego powrót wydanego, na podstawie Konwencji dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę, sporządzonej w Hadze dnia 25 października

⁶ Opinia Rzecznika Generalnego Nicholasa Emiliou przedstawiona w dniu 12 stycznia 2023 r. w sprawie o sygn. akt C-638/22 PPU, <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=269167&pageIndex=0&doclang=PL&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=17344942> (dostęp: 02 czerwca 2023).

⁷ *Ibidem*, pkt 43.

⁸ *Ibidem*, pkt 54.

⁹ *Ibidem*, pkt 55–61.

¹⁰ *Ibidem*, pkt 77–80.

1980 r., bez konieczności uzasadnienia żądania tego wstrzymania¹¹.

TSUE stwierdził między innymi, że sformułowanie pytania prejudycjalnego po wydaniu prawomocnego orzeczenia jest dopuszczalne, a „wydanie wyroku” w rozumieniu przepisu art. 267 akapit drugi TFUE należy interpretować szeroko, w ten sposób, by przedmiotem wykładni Trybunału mogły stać się również te kwestie proceduralne, które mają znaczenie dla wykonania orzeczenia, a występują już po jego wydaniu (jak – w tym przypadku – wstrzymanie wykonalności prawomocnego orzeczenia)¹². W kwestii merytorycznej TSUE stwierdził, że przepis art. 11 ust. 3 rozporządzenia nr 2201/2003 nakłada na sąd państwa członkowskiego, do którego wpłynął wniosek o powrót dziecka bezprawnie uprowadzonego z miejsca jego zwykłego pobytu, obowiązek wydania rozstrzygnięcia w przedmiocie tego wniosku najpóźniej w terminie sześciu tygodni od jego wniesienia, przy zastosowaniu najszybszych możliwych procedur przewidzianych w prawie krajowym¹³. TSUE zwrócił uwagę na to, że obowiązki te dotyczą zasadniczo procedury wydawania orzeczenia zarządzającego powrót, jednak wymóg skuteczności i szybkości wiąże także organy krajowe w ramach wykonywania tego orzeczenia art. 11 ust. 3 zostałyby bowiem w istocie pozbawiony skuteczności w sytuacji, gdyby prawo krajowe pozwalało wstrzymać wykonanie prawomocnego orzeczenia zarządzającego powrót dziecka. Zgodnie natomiast z utrwalonym orzecznictwem TSUE, stosowanie krajowych

przepisów prawa materialnego i procesowego nie może naruszać skuteczności (effet utile) rozporządzenia nr 2201/2003¹⁴.

Dalej TSUE wskazał, że zgłoszenie żądania wstrzymania wykonania orzeczenia skutkuje przynajmniej dwumiesięcznym odroczeniem w czasie jego wykonania, pomimo jego prawomocności. Po drugie, wstrzymanie wykonania następuje na zwykłe żądanie uprawnionych organów, które nie mają statusu sądu i nie mają obowiązku uzasadnienia swojego żądania. Sąd Apelacyjny w Warszawie jest natomiast zobowiązany do uwzględnienia żądania wstrzymania wykonania orzeczenia bez możliwości przeprowadzenia kontroli sądowej tej kwestii¹⁵. Najważniejszy argument TSUE znalazł się, w moim przekonaniu, w pkt 84 wyroku. Według stanowiska TSUE „zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału art. 47 Kartę praw podstawowych stoi na przeszkodzie temu, by organ publiczny mógł uniemożliwić wykonanie orzeczenia sądowego, ponieważ ustanowione w tym postanowieniu prawo do skutecznego środka prawnego byłoby iluzoryczne, gdyby porządek prawny państwa członkowskiego dopuszczał możliwość, by prawomocne i wiążące orzeczenie sądu pozostawało bezskuteczne ze szkodą dla strony (zob. podobnie wyroki: z dnia 30 czerwca 2016 r., Toma i Biroul Executivului Judecătoresc Horațiu-Vasile Cruduleci, C-205/15, EU:C:2016:499, pkt 43 i przytoczone tam orzecznictwo; z dnia 29 lipca 2019 r., Torubarov, C-556/17, EU:C:2019:626, pkt 72, 73; a także z dnia 19 grudnia 2019 r., Deutsche Umwelthilfe, C752/18, EU:C:2019:1114, pkt 36)¹⁶.

¹¹ Wyrok Trybunału z dnia 16 lutego 2023 r., sygn. akt C-638/22 PPU, <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=270519&pageIndex=0&doclang=PL&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=2877774> (dostęp: 02 czerwca 2023).

¹² *Ibidem*, pkt 49.

¹³ *Ibidem*, pkt 71.

¹⁴ *Ibidem*, pkt 71–73.

¹⁵ *Ibidem*, pkt 81, 83.

¹⁶ *Ibidem*, pkt 84.

r. pr. Maciej Bieszczad
Fot. Archiwum prywatne

W moim przekonaniu, wskazany wyrok TSUE w sposób prawidłowy i pełny zapewnia skuteczność przepisom Konwencji haskiej. Jedną z naczelnych zasad Konwencji haskiej jest zasada niezwłocznego wydania dziecka. Należy ją rozumieć w ten sposób, że władze sądowe lub administracyjne każdego umawiającego się państwa powinny podejmować niezwłoczne działania w celu zapewnienia powrotu dziecka. Instytucja prawna będąca przedmiotem pytania jest sprzeczna z tą zasadą. Żądanie wstrzymania wykonalności orzeczenia złożone przez Prokuratora Generalnego, Rzecznika Praw Obywatelskich i Rzecznika Praw Dziecka nie podlega merytorycznej kontroli sądu. Żądanie takie nie wymaga podania uzasadnienia. Powoduje ono nieuzasadnione odroczenie w czasie wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie podejmowanej władczo

i jednostronnie decyzji organu niebędącego sądem. Przepis prawa polskiego, będący przedmiotem pytania prejudycjalnego, narusza kompetencje władzy sądowniczej. Wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia uzależnione jest od jednostronnej decyzji organu władzy publicznej niebędącego sądem. Przedstawicielowi władzy wykonawczej przyznano kompetencję do decydowania o wykonalności prawomocnych orzeczeń sądu w sprawach z Konwencji haskiej. Wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia uzależnione jest od decyzji organu, który jest wyłącznie uprawniony do wniesienia nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Organ uprawniony nie ma obowiązku ujawniać, jakie były podstawy złożenia takiego wniosku. Organ jest zainteresowany wstrzymaniem wykonania prawomocnego orzeczenia. Przepisy krajowe naruszają zasady podziału kompetencji między władzą sądowniczą i wykonawczą. Władza wykonawcza kształtuje sytuację prawną jednostki rozstrzygniętą prawomocnym orzeczeniem. Okres tego ukształtowania jest bliżej nieokreślony. Przepisy polskie nie przewidują żadnych norm określających czas trwania postępowania kasacyjnego.

Co istotne, Prokurator Generalny, Rzecznik Praw Dziecka i Rzecznik Praw Obywatelskich mają możliwość podjęcia niezwłocznej decyzji o wniesieniu skargi kasacyjnej od prawomocnego orzeczenia. Organy te mają także możliwość niezwłocznego sformułowania uzasadnionego wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia i poddanie go pod rozagę sądu na podstawie art. 388 k.p.c., który obowiązuje w polskim porządku prawnym od 2005 r. Przesłanką stosowania tego środka prawnego jest możliwość wyrządzenia stronie niepowetowanej szkody przez wykonanie prawomocnego orzeczenia, a wstrzymanie wykonania postanowienia

nakazującego powrót na tej podstawie należy do kompetencji sądu, a nie do kompetencji wymienionych wyżej podmiotów, które sądem nie są.

Na zakończenie warto wskazać na kilka kwestii związanych z samym stawiennictwem przed TSUE, gdzie odnotować można istotne różnice względem zasad obowiązujących przed sądami polskimi. Samo przybycie na rozprawę wymaga przyjęcia dużego zapasu czasowego ze względu na procedury bezpieczeństwa oraz procedury dostępu do poszczególnych pomieszczeń, które trzeba przejść wchodząc do budynku Trybunału. Sama rozprawa w sprawach, w których

Dla sprawnego i skutecznego uczestnictwa w postępowaniu prejudycjalnym, celowy jest udział przynajmniej dwóch pełnomocników.

pytanie prejudycjalne kieruje sąd polski odbywa się w języku postępowania, czyli w języku polskim. TSUE zapewnia natomiast symultaniczne tłumaczenie wszystkich wypowiedzi, co zapobiega występowaniu barier językowych. Rozpoczęcie rozprawy poprzedza krótkie spotkanie wszystkich jej uczestników w sali narad, podczas którego przewodniczący składu informuje o planowanym przebiegu rozprawy oraz o kolejności, w jakiej poszczególni jej uczestnicy zabierać będą głos. Rozprawa rozpoczyna się od wystąpień wstępnych każdego z uczestników rozprawy. Czas przewidziany na wystąpienie wstępne każdego z uczestników jest z góry określony – wyznaczony jeszcze przed rozpoczęciem rozprawy (w zawiadomieniu o rozprawie). Na przestrzeganie wyznaczonego czasu wystąpień zwraca uwagę skład orzekający, który w razie jego przekroczenia dyscyplinuje przemawiających. Treść wystąpienia

warto dostarczyć do komórki TSUE zajmującej się tłumaczeniami, co istotnie wpływa na płynność tłumaczenia, a tym samym jakość przekazu. Po wystąpieniach wstępnych następuje faza pytań do uczestników rozprawy, które w pierwszej kolejności zadaje Rzecznik Generalny TSUE, a następnie członkowie składu orzekającego. Ten moment to najciekawsza, w moim subiektywnym przekonaniu, część rozprawy. Pytania dotyczą w przeważającej mierze nie faktów, a kwestii prawnych. W tej fazie dochodzi także do konfrontacji stanowisk uczestników. Biorąc pod uwagę złożony przedmiot postępowania prejudycjalnego, a także treść zadawanych pytań (odpowiedzenie na które nierzadko wymaga przytoczenia brzmienia przepisów prawa krajowego) odniosłem wrażenie, że dla sprawnego i skutecznego uczestnictwa w tej części rozprawy, celowy

jest udział przynajmniej dwóch pełnomocników, z których jeden zabiera głos w dyskusji (wyjątkowo do głosu może zostać dopuszczony więcej niż jeden pełnomocnik danej strony), natomiast drugi dokonuje kwerendy przepisów prawa, umożliwiając przedstawienie merytorycznie prawidłowego stanowiska. Reguła ta sprawdziła się także w przypadku opisywanej sprawy, gdzie nieocenionej pomocy udzielili mi adwokat Izabela Antkowiak oraz adwokat Dominik Kosobucki.

Podsumowując mogę z całą pewnością powiedzieć, że możliwość wystąpienia przed TSUE była doświadczeniem unikatowym, pozwalającym spojrzeć na przepisy krajowe z szerszej perspektywy (a także z perspektywy obywateli innych Państw Członkowskich, na co w postępowaniach przed sądami krajowymi nie zawsze zwraca się uwagę) dającym jednocześnie dużą motywację do dalszego rozwoju. ■

Pakiet uproszczeń SLIM VAT 3

– opis wybranych zagadnień

■ apl. radcowski **Żaneta Gabiec**

Dnia 18 maja bieżącego roku podpisana została nowelizacja ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw, zawierająca pakiet uproszczeń – tzw. SLIM VAT 3 (z ang. Simple Local And Modern VAT). Przed nami więc kolejne rozwiązania mające na celu uproszczenie oraz przyspieszenie rozliczania VAT, a także pomoc w usunięciu przestarzałych, niepotrzebnych i czasochłonnych obowiązków nakładanych na przedsiębiorców. Wskutek opóźnienia prac legislacyjnych, ustawa nowelizująca weszła w życie 1 lipca 2023 roku.

Warto przypomnieć, że jest to już kolejna odłona o tym charakterze. Pierwszą część pakietu SLIM VAT stanowiła bowiem ustawa z dnia 27 listopada 2020 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw. Z kolei drugi pakiet, w postaci SLIM VAT 2, wprowadziła do polskiego systemu podatkowego ustawa z dnia 11 sierpnia 2021 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Prawo bankowe. Wspomniane wyżej dotychczasowe pakiety są wynikiem prowadzonego przez resort finansów audytu przepisów, który finalnie doprowadzić ma do dostosowania istniejących regulacji do warunków działania małego i średniego biznesu.

Zawarte w pakiecie SLIM VAT 3 zmiany, podlegające omówieniu w niniejszym artykule, koncentrują się wokół wskazanych niżej zagadnień:

I. Mały podatnik VAT

Dotychczas status małego podatnika posiadał podatnik podatku od towarów i usług, u którego wartość sprzedaży, wraz z kwotą podatku, nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym wyrażonej w złotych kwoty odpowiadającej 1,2 mln euro. Zmiana polega na podwyższeniu limitu wartości sprzedaży ze wskazanej kwoty do 2 mln euro, która, na marginesie, już od kilku lat funkcjonuje na gruncie podatków dochodowych. Swoją drogą jest to również maksymalny próg, jaki przewiduje art. 167a Dyrektywy VAT – do takiej właśnie kwoty Polska mogła ten limit podwyższyć.

Status małego podatnika oznacza korzyści. Dzięki jego uzyskaniu nie tylko najmniejsi przedsiębiorcy, ale także więksi mogą bowiem płacić podatek i składać deklaracje co kwartał lub korzystać z kasowej metody rozliczeń polegającej na tym, że zarówno obowiązek podatkowy, jak i prawo do odliczenia,

powstaje dopiero po otrzymaniu płatności od kontrahenta, a nie już w momencie dokonania dostawy towarów lub wykonania usługi.

II. Uproszczenie rozliczania VAT

Po ponad dwunastu latach znacząco zwiększona została kwota pozwalająca na uznanie, że proporcja odliczenia, przekraczająca u podatnika 98%, wynosi 100%. Z pewnością jest to dobra wiadomość dla działów księgowych, gdyż w efekcie zmniejszeniu ulegnie liczba korekt wykazywanych w deklaracji VAT.

Słowem wyjaśnienia, obowiązkiem każdego podatnika VAT jest dokonanie podziału podatku naliczonego, poprzez przyporządkowanie go do czynności:

- 1) w związku z którymi przysługuje prawo do odliczenia,
- 2) w związku z którymi takie prawo nie przysługuje (zwolnienie z VAT).

W przypadku gdy nie można precyzyjnie wskazać tych kwot, układa się proporcje, zgodnie z którą dokonywane są odliczenia. Po zakończeniu roku, w którym przysługiwało prawo do obniżenia podatku należnego o podatek naliczony, podatnik jest obowiązany dokonać korekty podatku odliczonego. W korekcie tej należy uwzględnić proporcję obliczoną dla zakończonego roku podatkowego. I właśnie to odliczenie proporcjonalne (częściowe), służące ustalaniu kwoty podatku naliczonego podlegającego odliczeniu w przypadkach, gdy podatek ten dotyczy zakupów związanych jednocześnie z wykonywaniem czynności opodatkowanych, jak i czynności zwolnionych od podatku, jest jedną z instytucji sprawujących w praktyce największą kłopotów.

Nowe przepisy pozwolą na uznanie, że jeśli proporcja nie przekroczyła 2%, podatnik będzie mógł uznać, że wynosi ona 0%. Jeżeli jednak proporcja przekroczyła 98%, podatnik będzie miał prawo przyjąć, że wynosi 100% pod warunkiem, że kwota podatku naliczonego niepodlegająca odliczeniu, wynikająca z zastosowania tej proporcji – w skali roku – była mniejsza niż 10 000 zł. W niedawno jeszcze obowiązującym stanie prawnym kwota ta wynosiła jedynie 500 zł. Warto również zauważyć, iż każda, nawet wynosząca jeden punkt procentowy, różnica między proporcją wstępną podatku naliczonego do odliczenia a proporcją ostateczną, dotyczącą tego odliczenia, obliżowała podatnika do przeprowadzenia wspomnianej na wstępie korekty rocznej odliczonego podatku. SLIM VAT 3 wprowadził opcję rezygnacji z dokonania korekty, jeżeli różnica pomiędzy proporcją wstępną a ostateczną nie przekroczy dwóch punktów procentowych oraz w przypadku, gdy proporcja ostateczna będzie mniejsza niż proporcja wstępna, a podatek naliczony niepodlegający odliczeniu, wynikający z różnicy

Odliczenie proporcjonalne (częściowe) jest jedną z instytucji sprawujących w praktyce największą kłopotów.

między tymi proporcjami oraz tzw. korekty wieloletniej, nie przekroczy 10.000 zł. Kwota podatku naliczonego niepodlegająca odliczeniu oznacza w tym przypadku sumę kwot, które wynikają z różnicy pomiędzy proporcją wstępną a ostateczną w danym roku podatkowym oraz kwot wynikających z zastosowania tzw. korekty wieloletniej (tj. korekty 5-letnia bądź 10-letniej). Zmiana ta powinna więc zminimalizować obciążenia administracyjne związane ze stosowaniem prawa do

odliczenia VAT oraz wyeliminować zbędne obowiązki dla wskazanych powyżej sytuacji.

W omawianym zakresie został również zlikwidowany obowiązek ustalania z naczelnikiem właściwego urzędu skarbowego protokołu prognozy oraz proporcji odliczenia. W zamian pojawił się obowiązek zawiadomienia naczelnika o przyjętej proporcji.

III. Zmniejszenie formalności w obrocie międzynarodowym

III.1. Wewnątrzspółnotowa dostawa towarów

Zgodnie z niedawno obowiązującymi przepisami, podatnik, w przypadku braku posiadania wymaganych dokumentów potwierdzających dokonanie WDT, zobowiązany był do wykazania takiej transakcji jako dostawy krajowej, czyli z zastosowaniem krajowej stawki VAT. Dopiero po otrzymaniu dokumentów przysługiwało mu prawo do skorygowania transakcji. Wówczas otrzymywał

możliwość rozliczenia jej ze stawką 0% i wykazania w rozliczeniu za okres, w jakim dostawa została dokonana. Odniesienie się do momentu dokonania dostawy powodowało jednak szereg wątpliwości nie tylko praktycznych, ale też prawnych. Powodem jest fakt, iż obowiązek podatkowy z tytułu WDT wcale nie musi być rozpoznany w momencie dokonania dostawy.

Z uwagi na powyższe, SLIM VAT 3 spowodował, że dana transakcja będzie mogła zostać zadeklarowana za okres rozliczeniowy, w którym ten obowiązek podatkowy powstał. W przypadku WDT wskazane wyżej okresy rozliczeniowe mogą być bowiem różne – moment dokonania dostawy, który powstaje z chwilą fizycznego przesunięcia towaru na terytorium kraju, może wystąpić miesiąc, czy też kwartał wcześniej niż moment powstania obowiązku podatkowego, powstający z chwilą wystawienia faktury, czyli nie później niż 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu dokonania WDT. W praktyce zdarzają się przeciwieśne sytuacje, w których faktura zostaje wystawiona dopiero w następnym miesiącu po dokonaniu

dostawy albo faktura nie zostaje wystawiona do 15. dnia tego miesiąca, co w obu przypadkach powoduje powstanie obowiązku podatkowego w następnym okresie rozliczeniowym, a nie w tym, w którym dokonano dostawy.

W wyniku wprowadzonych zmian podatnik otrzymał prawo do wykazania (skorygowania) WDT w rozliczeniu za okres, w którym powstał obowiązek podatkowy, docelowo upraszczając obowiązek korygowania tej transakcji. Warto jednak nadmienić, iż poza korektą JPK_V7, podatnik będzie zobligowany także do korekty informacji podsumowującej VAT-UE za okres, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu WDT.

Nowelizacja nie jest jednak do końca zgodna z postulatami zgłaszanymi przez podatników. Owszem, stanowi w pewien sposób ułatwienie rozliczeń. Ustawodawca nie zdecydował się jednak na spełnienie propozycji podatników polegającej na tym, aby WDT było traktowane na równi z eksportem, w którym, w analogicznym przypadku, korekty dokonywane są na bieżąco, czyli w momencie otrzymania opóźnionych dokumentów potwierdzających wywóz towaru. Już na pierwszy rzut oka widać, że stanowiłoby to o wiele wygodniejsze rozwiązanie niż nowa regulacja w zakresie WDT.

III.2. Wewnątrzspółnotowe nabycie towarów

Przed wejściem w życie SLIM VAT 3 podatnik w terminie trzech miesięcy od zadeklarowania wewnątrzspółnotowego nabycia towarów (WNT) musiał otrzymać fakturę potwierdzającą transakcję. W przeciwnym razie stawał się zobowiązany do odpowiedniego pomniejszenia kwoty podatku

naliczonego w rozliczeniu za okres, w którym upłynął wskazany termin. W konsekwencji podatnik musiał wykazać w ewidencji taką transakcję jako dostawę krajową oraz zastosować właściwą stawkę VAT. Niemniej, takie pomniejszenie podatku miało zasadniczo charakter tymczasowy. Gdy podatnik otrzymał fakturę w późniejszym terminie, ponownie nabywał prawo do skorygowania transakcji i wykazania podatku naliczonego z tytułu WNT, czyli zastosowania stawki 0%.

Nowe regulacje, stanowiące pokłosie przełomowego wyroku TSUE z 18 marca 2021 roku, sygn. akt C-895/19 (likwidacja „szyku rozwartego”), sprawiły, że faktura przestała być formalnym warunkiem odliczenia podatku VAT z tytułu WNT. Oznacza to, że podatek naliczony i należny z tytułu WNT będą już rozliczane zawsze w tym samym okresie rozliczeniowym. W konsekwencji VAT od WNT stanie się w pełni neutralny dla podatnika, a w praktyce zniknie konieczność monitorowania, czy przekroczony został termin trzech miesięcy na otrzymanie faktury.

III.3. Korekty deklaracji poza systemem OSS i IOSS

Ustawa nowelizująca wprowadziła ponadto możliwość składania korekt deklaracji poza systemem OSS i IOSS bezpośrednio do Łódzkiego Urzędu Skarbowego w sytuacji, gdy podatnik nie korzysta już z procedur wprowadzonych tzw. pakietem e-commerce. Zmiana ta ma również wpływ na ustawę o postępowaniu egzekucyjnym w administracji – organy bowiem mogą teraz dochodzić podatku VAT rozliczanego w pozasystemowych korektach. Wprowadzona została także zasada przeliczania należności pieniężnej wynikającej z korekty deklaracji na walutę polską.

IV. Niższe i miarkowane sankcje VAT – złagodzenie przepisów

Przedmiotowa zmiana to kolejne następstwo wyroku TSUE, tym razem z dnia 15 kwietnia 2021 roku, sygn. akt C-935/19, w którym Trybunał uznał, że zasada proporcjonalności i przepisy prawa unijnego stoją na przeszkodzie stosowaniu obowiązujących w Polsce rozwiązań w zakresie 20% sankcji bez rozróżnienia zarówno w sytuacji, w której nieprawidłowość wynika z błędu w ocenie popełnionego przez strony transakcji co do podlegania przez dostawę opodatkowaniu, który to błąd cechuje brak przesłanek wskazujących na oszustwo i uszczuplenia wpływów do skarbu państwa, jak i w sytuacji, w której nie występują takie szczególne okoliczności. Mowa więc o podatnikach, którzy w swoich rozliczeniach popełnili po prostu zwykłe błędy. Uprzedni kształt przepisów art. 112b i 112c ustawy o VAT powodował, że urzędy skarbowe automatycznie nakładały sankcję w wysokości 20%, 30% lub 15%.

Trybunał stwierdził, że tryb stosowania sankcji wykracza poza to, co ważne w przed-

W praktyce nie miało znaczenia to, czy podatnik zawinił. Sankcje stosowano niezależnie od przyczyny.

miocie realizacji celów polegających na zapewnieniu prawidłowego poboru podatku i zapobieganiu oszustwom podatkowym, ponieważ sankcja VAT stosowana jest obligatoryjnie, a regulacje nie dają organom podatkowym możliwości zindywidualizowania nałożonej sankcji, czyli dostosowania jej do okoliczności danej sprawy. W praktyce nie miało znaczenia to, czy podatnik zawinił. Sankcja stosowana była niezależnie od przyczyny stwierdzonej nieprawidłowości. Liczył

się sam fakt, że do popełnienia błędu w ogóle doszło. Decydującym aspektem dla implementacji wyroku TSUE C-935/19 było zatem zniesienie sytuacji, w której podatnicy dokonujący błędów, zarówno mniej, jak i bardziej istotnych, traktowani byli, na gruncie sankcji VAT, na równi z podatnikami dokonującymi oszustw.

Mając na uwadze powyższe, konieczna więc okazała się w tym zakresie zmiana przepisów polegająca finalnie na umożliwieniu organom podatkowym ustalania sankcji VAT w sposób zindywidualizowany i uwzględniający konkretne okoliczności danej sprawy.

V. Konsolidacja obsługi wiążących informacji

W przedmiotowej zmianie mowa konkretnie o wiążącej informacji stawkowej (WIS), dotyczącej VAT, a także wiążącej informacji akcyzowej (WIA), wiążącej informacji taryfowej (WIT) i wiążącej informacji o pochodzeniu (WIP). Dwie ostatnie stosowane są dla celów wymiaru cła.

Pakiet SLIM VAT 3 dokonał scentralizowania kompetencji do obsługi wskazanych wyżej informacji w ten sposób, że wszystkie zostały przejęte, zarówno w ramach pierwszej instancji, jak i rozpatrywania spraw odwoławczych, przez Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej. Dotychczas kompetencje drugiej instancji były rozproszone – odwołania w sprawach WIA rozpatrywał Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie, z kolei w sprawach WIP i WIT Szef Krajowej Administracji Skarbowej. W sprawach WIS organem odwoławczym był i pozostał

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej. Jak wskazane zostało w uzasadnieniu do projektu ustawy, zabieg ten miał sprzyjać „zachowaniu jednolitości rozstrzygnięć klasyfikacyjnych, zabezpieczając budżet państwa oraz interesy przedsiębiorców”.

Pakiet SLIM VAT 3 zlikwidował również opłatę należnej od wniosku o wydanie WIS w wysokości 40 zł. Propozycję uzasadniono faktem, że wszystkie pozostałe wiążące informacje (WIT, WIP i WIA) były dla przedsiębiorców bezpłatne. Co więcej, wysokość opłaty i tak pozostawała niewspółmiernie niska w odniesieniu do kosztów administracyjnych prowadzenia postępowania o wydanie WIS – wnioskodawcy byli bowiem zobligowani do wnoszenia opłat z tytułu przeprowadzanych badań lub analiz, jeżeli rozpatrzenie wniosku o wydanie WIS takich działań wymagało. Po zniesieniu opłaty przedsiębiorcy stali się więc zobowiązani jedynie do wniesienia opłat z tytułu badań bądź analiz, jeśli staną się one niezbędne do sklasyfikowania towaru lub usługi.

VI. Kurs przeliczeniowy dla faktur korygujących wystawionych w walucie obcej

SLIM VAT 3 to też długo wyczekiwane uregulowanie kwestii ustalania kursu przeliczeniowego dla faktur korygujących pierwotne faktury, które wystawione zostały w walucie obcej. Poprzedni brak regulacji w tym zakresie stanowił źródło nieustannej niepewności co do prawidłowości rozliczeń korekt zarówno zwiększających, jak i zmniejszających wartość transakcji (in plus oraz in minus).

1 lipca kurs przyjmowany do przeliczenia kwoty korekty podstawy opodatkowania na fakturze korygującej stał się tożsamy

z kursem obowiązującym w przypadku pierwotnego rozliczenia. Innymi słowy, podatnik może stosować do faktury korygującej ten sam kurs, który zastosowany został do faktury pierwotnej.

Powyższe stanowi konsekwencję dostosowania polskiego prawa do unijnego. Zgodnie bowiem z brzmieniem art. 91 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy VAT, w przypadku gdy kwoty stosowane do określenia podstawy opodatkowania transakcji innej niż import towarów są wyrażone w walucie innej niż waluta państwa członkowskiego, w którym następuje określenie tej wartości, jako kurs wymiany stosuje się ostatni zanotowany kurs sprzedaży, w chwili gdy VAT staje się wymagalny, na najbardziej reprezentatywnym rynku lub rynkach walutowych danego państwa członkowskiego, lub też kurs ustalony przez odniesienie do takiego rynku lub rynków, na warunkach określonych przez to państwo członkowskie. Z przytoczonej regulacji jasno wynika zatem zasada przeliczania kursu waluty na podstawie momentu powstania obowiązku podatkowego, tj. zastosowania kursu historycznego.

Niemniej, w przypadku zbiorczych faktur korygujących, reguła ta klaruje się odmiennie. Podatnik co prawda nie jest zobligowany do stosowania pierwotnego kursu do każdej z korygowanych transakcji, ale przeliczenia tego zobowiązany jest dokonać według kursu średniego danej waluty obcej ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy poprzedzający dzień wystawienia faktury korygującej (odpowiednio zastosuje kurs średni Europejskiego Banku Centralnego). W konsekwencji będzie to jeden zbiorczy kurs do wszystkich korygowanych przez niego transakcji.

Analogicznie, regulacje dotyczące transakcji krajowych znalazły zastosowanie w przypadku przyznania opustu lub obniżki, a także

otrzymania przez podatnika zbiorczej faktury korygującej takie transakcje, dokonane w warunkach, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 4–5 ustawy o VAT oraz w przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów. Podatnik nie jest już zobowiązany do zastosowania historycznego kursu w odniesieniu do każdej z korygowanych transakcji. W sytuacji, gdy wystawiona zostanie faktura zbiorcza korygująca dokonane w danym okresie transakcje, możliwe stało się przeliczenie na złoty polski kwot wykazanych na tej fakturze według kursu średniego waluty obcej na ostatni dzień roboczy poprzedzający dzień wystawienia faktury korygującej.

W przypadku natomiast transakcji dokonanych w warunkach, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 4–5 ustawy o VAT, prawdopodobna jest sytuacja, iż kontrahent spoza Unii Europejskiej w ogóle nie wystawi faktury – przykładowo chociażby z tego powodu, iż w kraju jego siedziby nie obowiązuje podatek o podobnym charakterze do podatku od wartości dodanej. W odniesieniu do takiej okoliczności zastosowania nie znalazły powyższe zasady przeliczania kursów walut. Brak wystawienia przez takiego kontrahenta faktury dokumentującej udzielenie opustu lub obniżkę ceny, przekłada się bowiem na

brak istnienia daty, w oparciu o którą należałoby ustalić kurs przeliczeniowy waluty, czyli ostatni dzień roboczy poprzedzający dzień wystawienia faktury korygującej.

VII. Zmiany w rachunku VAT

VII.1. Uwolnienie środków na kolejne daniny

Od 1 lipca rozszerzona została możliwość przeznaczenia środków, jakie zgromadzone zostały na rachunku VAT na kolejne opłaty i podatki:

- podatek od wydobycia niektórych kopalin,
- podatek cukrowy,
- podatek od produkcji okrętowej,
- opłatę od „tzw. małek” oraz
- podatek tonażowy.

Zmiana ta z pewnością ma kluczowe znaczenie w ograniczaniu ryzyka pogarszania się płynności finansowej podatników, którzy, w jej efekcie, zyskali większą dyspozycyjność środków zgromadzonych na rachunku VAT.

VII.2. Transfer środków w grupie VAT

Zmiana dotyczy wprowadzenia regulacji w zakresie przekazania środków między rachunkami VAT w ramach grupy VAT, stanowiącej nowy rodzaj podatnika, wprowadzony do ustawy o VAT ustawą z dnia 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od

Fot. Michał Jarmoluk – Pixabay.com

osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw. W związku z tym, że odpowiedzialnym za zapłatę do urzędu skarbowego należnych podatków w ramach grupy VAT był jej przedstawiciel, SLIM VAT 3 wprowadził możliwość przepływu środków z rachunku VAT poszczególnych członków takiej grupy na rachunek VAT przedstawiciela grupy VAT. W takim przypadku, w komunikacie przelewu, zamiast numeru faktury, wskazywana ma być adnotacja „przekazanie – grupa VAT”, a zamiast NIP-u kontrahenta widnieć będzie NIP grupy VAT.

VII.3. Uwolnienie od odpowiedzialności solidarnej w sytuacji zmiany faktora

SLIM VAT 3 wprowadził również dodatkową możliwość uwolnienia się od odpowiedzialności solidarnej w sytuacji zmiany faktora, tj. po zawarciu porozumienia (umowy) pomiędzy faktorem a klientem, prowadzącego do zmiany wierzyciela wierzytelności wynikających z umowy dostaw towarów lub świadczenia usług przez dostawcę, objętych umową faktoringu.

Zgodnie z uprzednio obowiązującymi przepisami, uwolnienie się od odpowiedzialności solidarnej przez osoby trzecie możliwe było poprzez dokonanie płatności na rachunek VAT dostawcy towarów lub usługodawcy, a także przez zwrot otrzymanej płatności na rachunek VAT podatnika, od którego tę płatność otrzymano. Zwrócenia uwagi wymaga fakt, że w okresie pomiędzy zawarciem wskazanego wyżej porozumienia a otrzymaniem przez odbiorców zawiadomienia o cesji, jak również powzięciem przez odbiorców informacji o zmianie wierzyciela (faktora), odbiorcy zasadniczo wciąż dokonywali płatności

wierzytelności wynikających z faktur przy zastosowaniu mechanizmu podzielonej płatności na rzecz pierwszego faktora. Oznaczało to nic innego jak powstanie z tego tytułu odpowiedzialności solidarnej właśnie u pierwszego faktora. Aby uwolnić się z solidarnej odpowiedzialności za należności VAT, z reguły przekazywali oni środki netto na rachunek drugiego faktora, a środki odpowiadające wpłaconej kwocie VAT na rachunek VAT dostawcy, który z kolei obowiązany był do ich przekazania na rachunek VAT drugiego faktora, co końcowo przekładało się na czasochłonne czynności techniczne związane z rozdzielaniem płatności od odbiorców na podstawie faktur.

Teraz podatnik będzie mógł uwolnić się od odpowiedzialności poprzez przekazanie kwot VAT bezpośrednio na rachunek VAT nowego podatnika, który nabył wierzytelność, czyli nowego faktora. Dostawca z kolei nie będzie w ten proces w ogóle zaangażowany, co ma na celu jego zasadnicze ułatwienie i skrócenie.

Podsumowanie

Na SLIM VAT 3 czekaliśmy całkiem długo. Ministerstwo Finansów zapowiadało bowiem, że zmiany wejdą w życie jeszcze w czwartym kwartale 2022 roku. Nie jest to może tak duże opóźnienie, jak w przypadku objaśnień dotyczących podatku u źródła, na które podatnicy niezmiennie czekają od 2019 roku (i wciąż opierają się jedynie na projekcie z 19 czerwca 2019 roku). Niemniej, jak na tak niewielkie zmiany, stanowiące w dużej mierze działania dostosowujące polskie regulacje do unijnych, jest to całkiem spory okres oczekiwania na coś, co (od dawna sygnalizowane przez TSUE) powinno stanowić część polskiego systemu prawnego, aby poprawić sytuację wielu przedsiębiorców. ■

Na właściwym miejscu i we właściwym czasie

■ r. pr. **Sebastian Zalipski**

Przepisy RODO stosowane są od 5 lat. Przy okazji różnych podsumowań – w mojej ocenie – zabrakło wzmianki o tym, że pomimo upływu tego czasu, wielu administratorów danych nie ma pojęcia jaką rolę pełni ich Inspektor Ochrony Danych.

Przepisy RODO są tu elastyczne i pozwalają wyznaczyć na IOD także osobę pełniącą inne zadania – jeśli to tylko nie zaszkodzi obowiązkowi Inspektora i nie spowoduje konfliktu interesów. Większość obowiązków wymienionych w RODO to jednak obowiązki administratora, a nie inspektora i to umyka najczęściej uwadze administratorów. Inspektorom narzuca się wykonywanie całości „roboty związanej z danymi osobowymi”. Pozostawia się im „ogarnięcie wszystkiego co się z tymi danymi wiąże”. Tymczasem większość obowiązków wykonywanych przez inspektorów, to są obowiązki administratora danych i zgodnie z RODO powinni oni być gotowi wykazać, że to oni sami je wypełnili. Inspektor może przypomnieć o nich, pomóc je wypełnić, przeszkolić ludzi, którzy mają to robić, zbudować zespół i dostarczyć kompetencji. Czasami inspektor musi tłumaczyć działania swego administratora, więc powinien

o nich przynajmniej wiedzieć. Najrozsądniej powiadomić go od etapu planowania działań, gdy można je tak ukształtować, by potem nie przepłacić za sprzęt i personel, a ryzyka prawne zminimalizować.

Istotnym problemem pozostaje nadal umiejscowienie inspektora w strukturze organizacyjnej i zapewnienie aby chociaż wiedział odpowiednio wcześniej o planowanych

Większość obowiązków wykonywanych przez inspektorów to obowiązki administratora danych.

działaniach, zmianach czy problemach. Inspektor, podlegający dyrektorowi działu IT prawnego, nie dostanie dość wcześnie potrzebnych mu informacji, a znaczna część jego zaleceń nie przedrze się przez sito długiej ścieżki służbowej. Inspektorom często wytyka się że „są tacy inspektorzy, którzy obsługują trzydziestu klientów”, „sami prowadzą wszystkie rejestry i jeszcze nigdy nie zgłosili

żadnego naruszenia do PUODO”. Są i tacy inspektorzy, którzy sami się reklamują w ten sposób „obsługa IOD-a za kilkaset złotych miesięcznie i zero problemów”.

Znam wielu inspektorów danych, z którymi udaje się wypracować świetne rozwiązania prawne i organizacyjne przy trudnych przedsięwzięciach. Zazwyczaj udaje się to, gdy mamy szansę współpracować na odpowiednio wczesnym etapie i gdy znajdziemy problemy zanim „wybuchną komuś w twarz”. Powstają wówczas pomysły bezpieczniejsze z punktu widzenia odpowiedzialności administratora – ale są to rozwiązania pracowników administratora, którzy zastanowią się dwa razy nad tym co planują zrobić. Powstają wówczas odpowiednie dokumenty, co zapewnia rozliczalność naszym klientom. Oczywiście nie mają gwarancji, że wszystkich kłopotów uda się uniknąć, ale przed organem nadzorczym mogą się wykazać odpowiednią starannością, a PUODO już to docenia w swoich decyzjach.

Często inspektor jest ostatnim, który dostrzega problem i to po terminie na podjęcie działań formalnych. Większość inspektorów skarży się, że robi się z nich „ludzi od danych”, a ich administratorzy uważają, że mają wykonać całość obowiązków wynikających z RODO. Jeśli prawo stanowi, że administrator prowadzi rejestry (art. 30 RODO) czy uwzględni ryzyka swoich planowanych działań na danych osobowych, to bezzasadny jest argument, że „równie dobrze może to zrobić IOD”. W interesie administratora leży aby o te obowiązki dbał też pracownik inny niż inspektor, bo „co dwie pary oczu to nie jedna”. Inspektor, który pozwoli sobie „wejść administratorowi na głowę”, pozytywnie oceni to, co sam zrobił. Za efekty pracy, której inspektor nie powinien wykonywać, odpowiada i tak administrator danych. Inspektor odrabiając pracę domową za swojego administratora

Fot. User16766420 – Freepik.com

traci obiektywizm i ostatecznie cierpi na tym jego staranność. Z czasem też nabywa się irracjonalnej skłonności do niepodjmowania ryzyka i odradzania wszelkich czynności przetwarzania „bo RODO nie pozwala”. Administrator nie powinien się jednak też cieszyć, gdy jego inspektor nie ma uwag, ani nie zgłasza naruszeń, bo to nie znaczy że problemu nie ma, tylko że go nie widać.

Urząd Ochrony Danych Osobowych dostrzega problem unikania wykonywania zadań przez administratorów i występowanie się inspektorami – coraz częściej też wyraża w tej sprawie swoje stanowisko. W środowisku inspektorów trwa też dyskusja o profesjonalizacji zawodu. Organizacje zrzeszające IOD chcą zainteresować tym tematem Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych. Pojawia się szansa na wzmocnienie zaufania, stworzenie warunków realizacji zadań inspektora oraz podniesie świadomości u administratora, że znaczna część zadań i większość odpowiedzialności za dane osobowe spoczywa na nich, więc warto mieć po swojej stronie profesjonalnego i zaufanego Inspektora, który ocenia jak oni się z tych zadań wywiązują. ■

Recenzja książki „Być prawnikiem. Jak pracować nad sprawą”

■ r. pr. **Anita Woroniecka**

Autorka recenzowanej książki, **Aneta Pacek-Łopalewska** jest radcą prawnym i adwokatem Stanu Nowy Jork, praktykiem, który nadal aktywnie wykonuje swój zawód. Ekspertka w obszarze regulacji środowiskowych, od kilku już lat wskazywana jako Lider w tym obszarze (Ranking Kancelarii Prawnych Rzeczpospolita). Swoje doświadczenie zdobywała jako prawnik *in-house*, w międzynarodowej kancelarii prawnej White&Case oraz prowadząc butikową kancelarię. Obecnie razem z r. pr. Joanną Daniłowicz-Starościak prowadzi ekspercką Kancelarię Prawa Ochrony Środowiska. Kancelaria jest wskazana na liście 100 Najlepszych Kancelarii (Forbes).

1

Książka mec. Anety Pacek-Łopalewskiej, *Być prawnikiem. Jak pracować nad sprawą*, to książka o merytorycznej prawniczej pracy, o tej pracy, którą wykonujemy każdego dnia. Autorka, opierając się na swoim doświadczeniu i obserwacji pracy innych prawników i prawniczek, pokazuje co zrobić, aby ta merytoryczna praca była efektywna, czyli – jak podkreśla autorka – aby zajmowała raczej

Źródło: <https://sklep.treesk.pl>

mniej niż więcej czasu i aby prowadziła do zbudowania dobrej jakościowo porady. A jednocześnie taka, aby pozwolić nam zachować przestrzeń na życie prywatne i dawać satysfakcję, także na poziomie finansowym, a nie tylko z powodu wygranej sprawy.

Bardzo cenne w tej książce jest praktyczne podejście do procesu prawniczej pracy, wiele wskazówek, które można zastosować w zasadzie od zaraz. Wartościowe jest także to, że autorka nie zatrzymuje się tylko na swoich doświadczeniach, ale pokazuje, że to o czym pisze, ma bardzo mocne uzasadnienie naukowe. W książce jest wiele odniesień do literatury z obszaru nauk kognitywistycznych i psychologii, wielu prac na temat funkcjonowania naszego umysłu.

Takiej książki jeszcze na rynku wydawniczym nie było; a to co zdecydowanie wyróżnia ją i co czyni ją inną, to perspektywa, z jakiej została napisana. Autorka już na początku bardzo wyraźnie to zaznacza.

► *Ta książka jest dla prawników. O pracy prawników. O tym, co się dzieje – albo co może lub powinno się dziać – w prawniczej głowie i na prawniczym biurku, gdy pracujemy nad sprawą klienta. I napisana przez prawniczkę, która ten zawód aktywnie wykonuje; pokazuje ten prawniczy dzień przez pryzmat własnych wyznań, problemów, sukcesów i porażek. W jej centrum jest prawnik i jego praca, a używając naszego żargonu – interes prawnika. W tej książce najważniejsza jest perspektywa prawnika.* ◀

A potem, przez całą książkę, tej perspektywy – prawniczej głowy – konsekwentnie się trzyma. I tu pokazuje, że z tej perspektywy, perspektywy prawniczej głowy, praca prawnika to trzy płaszczyzny, które można zamknąć w trzech słowach: proces, umysł, człowiek. To te trzy słowa – jak wykazuje w książce – układają naszą ścieżkę do efektywnej pracy.

Proces, bo świadczenie usługi prawnej jest procesem, który ma bardzo konkretne

etapy i bardzo wyraźny cel. Jego kluczowym etapem jest merytoryczna praca nad sprawą i rozwiązywanie problemu prawnego. W książce są opisane i omówione kolejno etapy i cel tego procesu, co i dlaczego jest ważne.

W książce jest wiele odniesień do literatury z obszaru nauk kognitywistycznych i psychologii.

Umysł, bo prawnik pracuje głową. Świadcząc usługę prawną, szukając rozwiązania problemu prawnego, musimy odpowiednio połączyć elementy stanu faktycznego oraz prawnego i takie zestawienie – w oparciu o przepisy – logicznie i rzeczowo uzasadnić. Autorka bardzo ciekawie udowadnia, że ta profesja wymaga od nas kreatywności, a jednocześnie umiejętności krytycznego spojrzenia. Książka opisuje czym, z perspektywy prawnika, ta kreatywność jest, pokazuje praktyczną ścieżkę jak nasz umysł „wymyśla” te kreatywne rozwiązania i jak pomóc mu taki efekt, nazywany często „efektem wow”, uzyskać.

I wreszcie człowiek, bo nasza prawnicza praca jest pracą dla ludzi, wśród ludzi. I każdy z nas, prawników, też jest człowiekiem. Autorka bardzo mocno podkreśla jak ważne jest zarówno to, jak budujemy relację ze światem, ale również to, jak budujemy swoją relację z samym sobą, jak w tym zawodzie widzimy siebie. Książka zwraca na ten aspekt mocną uwagę.

2

Przedstawiając proces świadczenia usługi prawnej autorka skupia się nad etapem pracy merytorycznej, etapem, który składa się

r. pr. Aneta Pacek-Łopalewska

Źródło: <https://www.apllegal.pl/>

z trzech konkretnych faz – fazy ustalania faktów, fazy oceny prawnej oraz fazy przygotowania produktu prawnego. Trudno nam bez tego etapu – i tych trzech faz – świadczyć usługę prawną. A jednocześnie – jak podkreśla autorka – szansa na korzystne dla klienta rozwiązanie problemu, pozytywne załatwienie sprawy, istotnie zwiększa się, jeśli ten etap merytorycznej pracy zakończymy jakościowo dobrze.

I tutaj autorka dzieli się swoimi metodami i sposobami – trzy zasady i trzy reguły – jak przez te trzy fazy pracy przechodzić efektywnie. Zwraca uwagę na godziny pracy, planowanie, podzielenie sprawy na części. Poleca budowanie map sprawy, one bardzo pomagają w samym procesie pracy.

Pokazuje jak ważne jest, aby podczas niektórych etapów pracy rzeczywiście skupić się na niej, ale w innych – pozwolić sobie odejść od biurka. Podświadomość, procesy skojarzeń, budowanie obrazów, błędy poznawcze, prokrastynacja, produktywność, multitasking, nawyki, rytuały – to tylko niektóre z pojęć i zjawisk, które omawia i bardzo ciekawie udowadnia, że one mogą być być

przyjaciółmi albo wrogami w naszej bieżącej pracy. Książka pokazuje, że niektóre z nich warto zaprosić do naszej prawniczej praktyki, przywołuje przykłady, które potwierdzają, że model pracy, który proponuje, ma uzasadnienie z punktu widzenia psychologii i neuronauk, a więc dziedzin, które zajmują się badaniem potencjału naszego umysłu. Specjalizacja? Intuicja prawnicza? Pomaga czy przeszkadza? Zastanawialiście się nad tym? W książce też kilka praktycznych spostrzeżeń w tym zakresie.

3

Omawiając fazę pracy z faktami autorka bardzo mocno podkreśla jak ważne, i dlaczego ważne, jest właściwe zebranie faktów i ich zrozumienie. I nie pozostawia czytelnika tylko z wnioskami, ale dzieli się swoim doświadczeniem w tym zakresie, pokazuje jak i gdzie szukać faktów, jak je oceniać. Píše o źródłach informacji i umiejętności wyłowienia z szumu tych istotnych danych, o sztuce

zadawania pytań, o dostępie do danych, inteligencji zbiorowej, *deep fake*, *fake news*, myśleniu krytycznym, pracy z dokumentami, potędze notatek, założeniach.

Z kolei, w rozdziale poświęconym analizie i ocenie prawnej, autorka bardzo praktycznie pokazuje, jak można pracować nad stanem prawnym. Pisze o sposobach identyfikowania tych właściwych przepisów, odkodowywaniu z nich norm prawnych, a raczej – jak opisuje – historii, które ustawodawca w tych przepisach zamknął, o zadawaniu pytań i budowaniu argumentacji prawnej, o tym, że szukamy rozwiązania problemu klienta, a nie tylko rozwiązania

Każdy z nas powinien znaleźć czas na ciekawą książkę, film, sztukę czy wyjście z przyjaciółmi na wino, mieć zainteresowania i pasje, być ciekawy świata i jego zjawisk.

problemu prawnego. Porusza takie zagadnienia jak „flow” w pracy prawniczej, rolę intuicji prawniczej czy takie zjawiska jak tzw. kłątwa wiedzy.

Osobny rozdział autorka poświęca „produktowi prawnemu”, czyli temu fizycznemu efektowi naszej prawniczej pracy. Słusznie przekonuje, że samo rozwiązanie sprawy buduje się w naszej głowie, ale przecież nie możemy tego pomysłu tam pozostawić, lecz musimy go przekuć w materialny produkt – opinię prawną, pismo procesowe, umowę albo inny dokument – który potem weryfikuje świat i klient, który za niego płaci. I tu autorka bardzo mocno podkreśla, że warto, aby ten produkt był dobry i skuteczny. I tu też nie pozostawia czytelnika z taką uwagą, ale dalej pokazuje co zrobić, na co zwrócić uwagę, czego unikać, przy tworzeniu takiego produktu.

Jednocześnie autorka bardzo mocno zwraca uwagę, że jest jeszcze jeden bardzo istotny obszar, który ma bardzo duży wpływ na efektywność prawniczej pracy – my sami. W książce wyraźnie wybrzmiewa myśl, że prawnik musi rozwijać nie tylko swoje kompetencje zawodowe – wiedzę prawniczą i swój warsztat – ale musi także zadbać o siebie. Każdy z nas powinien znaleźć czas na ciekawą książkę, film, sztukę czy wyjście z przyjaciółmi na wino, mieć zainteresowania i pasje, być ciekawy świata i jego zjawisk. To – jak wykazuje autorka – są czynniki, które pobudzają naszą kreatywność, zdolność do popatrzenia na sprawę z różnych

perspektyw, krytyczne myślenie, a tym samym pomagają nam świadczyć lepiej usługę prawną i budować lepsze produkty prawne. Co więcej, model pracy do którego autorka zachęca w tej książce, zdecydowanie za-

kłada, że każdy prawnik musi mieć czas na sen, odpoczynek i chwile dla siebie, a nawet nudę. I tutaj też książka mocno uzasadnia – dlaczego, podsuwając wskazówki jak można swoją pracę prawniczą poukładać, aby znaleźć na nie czas.

4

Ta książka będzie dobrą lekturą zarówno dla tych, którzy stawiają w prawniczej profesji swoje pierwsze kroki, są na początku tej ścieżki, ale także dla tych, którzy ten zawód wykonują już dłużej. Każdy znajdzie tu coś ciekawego, coś co może wykorzystać we własnym zawodowym rozwoju. To książka, która zdecydowanie powinna znaleźć się na półce każdego prawnika. ■

Recenzja pierwszego tomu „Kompendium Radcy Prawnego”

■ r. pr. **Gerard Dźwigala**

Paradoksem jest, że zawód radcy prawnego jest zarówno wolny, jak i regulowany. Wolność przejawia się w samodzielności działania i niezależności od zewnętrznego wpływu. Regulacja natomiast to wspólne (poprzez demokratycznie wybranych przedstawicieli) kodyfikowanie zasad etycznych dotyczących wykonywania zawodu (a nawet szerzej – postępowania w różnych rolach społecznych).

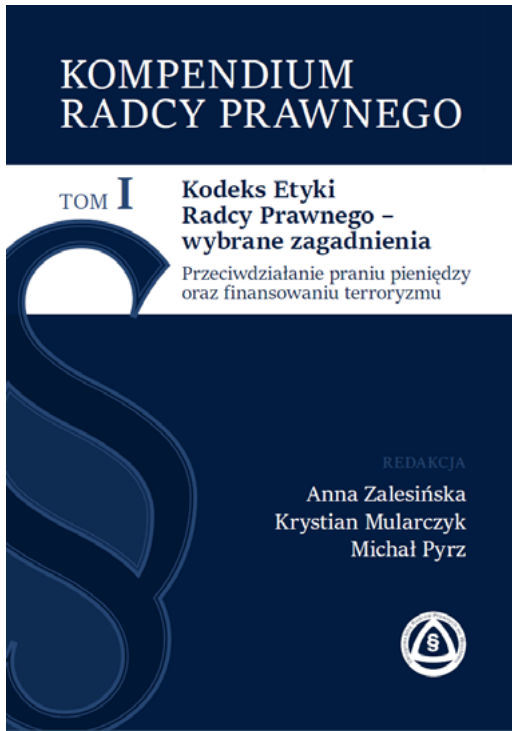
Specyfiką kodeksowych norm etycznych jest ich częstokroć otwarty pojęciowo charakter. Inaczej niż tradycyjne normy prawa karnego lub inne normy o charakterze zakazów czy nakazów. Normy etyczne ujęte w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego (KERP), oparte są na klauzulach generalnych. Pojęcia „rzetelność”, „uczciwość”, „dobre obyczaje”, „lojalność”, „zaufanie” nie mają wyraźnych granic znaczeniowych. To nieuchronnie powoduje, że trudno abstrakcyjnie, a zarazem precyzyjnie, określić treść zakazu i nakazu kodeksowego. Przy takiej specyfice ciężar nadania ogólnej normie konkretnego, praktycznego wymiaru – w kształcie pomocnego dla radcy prawnego rozstrzygnięcia dylematu – spoczywa na praktyce i praktykach. Na pierwszy plan wysuwa się tu orzecznictwo

dyscyplinarne Wyższego Sądu Dyscyplinarnego oraz okręgowych sądów dyscyplinarnych, które w tej szczególnej sytuacji są podobne do prawa precedensowego. Równie istotne są jednak także poglądy prezentowane w różnego rodzaju publikacjach – komentarzach, monografiach czy artykułach specjalistycznych.

Niniejsza książka jest więc dodatkowym, cennym źródłem opinii i poglądów, które mo-

Ciężar nadania ogólnej normie konkretnego, praktycznego wymiaru spoczywa na praktyce i praktykach.

gą być praktyczną pomocą zarówno dla aplikantów radcowskich (poznających dopiero deontologię zawodową), jak i radców prawnych (przy rozstrzygnięciu różnego rodzaju

dylematów w codziennym życiu zawodowym i nie tylko). Będzie to również cenne wsparcie dla radców prawnych pełniących funkcje rzeczników dyscyplinarnych i sędziów w samorządowym pionie dyscyplinarnym.

Publikacja jest zbiorem artykułów wydanych wcześniej w kwartalniku środowiska wrocławskich radców prawnych „Przegląd Radcowski”. Bardzo dobrze się stało, że w tej formie teksty te mają szansę trafić do radców na terenie całego kraju, ponieważ kompleksowych publikacji o tej tematyce, o odpowiednim poziomie merytorycznym, nie ma zbyt wiele.

Formuła kompendium zakłada kompleksowość ujęcia tematyki, a jednocześnie pewną skrótowość opisu dla poszczególnych kwestii. Można potwierdzić, że istotnie publikacja zawiera odniesienie się do

najważniejszych, a jednocześnie często problematycznych kwestii ujętych w KERP. Niektórym z nich, jak w przypadku tajemnicy zawodowej, poświęcono więcej uwagi, co należy uznać, za godne wsparcia i absolutnie uzasadnione fundamentalnej roli, jaką tajemnica odgrywa w należytym wykonywaniu naszego zawodu i budowie zaufania klientów.

Poszczególne zagadnienia omówiono w stosunkowo niedługich tekstach, co jednak nie jest wadą, gdyż po pierwsze wymusza konkret, odnoszenie się do istoty i jasność wyводу, a po drugie zwiększa liczbę omówionych w publikacji tematów. Są one zaprezentowane w sposób przejrzysty i przystępny, nastawiony na praktyczne objaśnienie danej kwestii, jednak nie kosztem merytorycznego poziomu analizy.

Bardzo cennym uzupełnieniem tematyki deontologicznej są artykuły dotyczące obowiązków z zakresu AML (unikania prania brudnych pieniędzy). Zagadnienia te są stosunkowo złożone (i przez to często pomijane). Praktyczne przedstawienie poszczególnych problemów z tego zakresu na pewno będzie ułatwieniem w zidentyfikowaniu ryzyk, prawidłowym stosowaniu przepisów i uniknięciu odpowiedzialności za naruszenia.

Jednym z podstawowych atutów publikacji są jej autorzy. Siłą rzeczy przedstawiają własne poglądy na dane kwestie, jednak są one oparte na ich wieloletnim i wszechstronnym doświadczeniu. Wynika ono nie tylko z własnej praktyki zawodowej, ale przede wszystkim z zajmowania się sprawami radców prawnych w organach dyscyplinarnych oraz w ramach innych funkcji pełnionych w samorządzie. Lektura potwierdza, że autorzy wiedzą o czym mówią, a ich opinie są oparte na analizie obserwacji z bliska prawa w działaniu. ■

Odpowiedzialność coraz szersza

■ r. pr. **Anita Woroniecka**

Nowelizacja Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, która weszła w życie 1 stycznia 2023 r., wprowadziła w dwóch przypadkach nowe rozwiązanie, na które warto zwrócić uwagę.

Rzecz dotyczy tajemnicy negocjacji oraz konfliktu interesów. W obu przypadkach radca prawny będzie zobowiązany do przestrzegania ograniczeń, wynikających z działania innego radcy, innych radców prawnych czy nawet osób z którymi radca prawny może wykonywać zawód. Rozwiązanie takie historycznie jest nam znane (choć w odmiennym zakresie), funkcjonowało bowiem do 30 czerwca 2015 r. w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego. Ostatnia nowelizacja postanowiła z niego skorzystać i je przywrócić.

Tajemnica negocjacji

Obowiązek zachowania w tajemnicy, także wobec sądów i innych organów, przebiegu i treści negocjacji podejmowanych w ramach polubownego załatwienia sprawy, zgodnie ze znowelizowanym art. 21 KERP, dotyczy:

1) radcy prawnego, który brał w nich udział, ale także

2) innych radców prawnych występujących w imieniu tego samego podmiotu, nawet jeśli nie brali udziału w tych negocjacjach.

Powyższe oznacza, że przebieg i treść negocjacji nie będzie mogła być ujawniona nie tylko przez radcę prawnego, który brał w nich udział, ale także przez żadnego innego radcę prawnego, który reprezentuje ten sam podmiot, nawet jeśli nie brał udziału w tych negocjacjach. Poszerzenie ochrony tajemnicy negocjacji jest niewątpliwie zabiegiem słusznym, sprzyja bowiem zagwarantowaniu stronom biorącym udział w negocjacjach poczucia bezpieczeństwa, co może prowadzić do łatwiejszego osiągnięcia przez te strony porozumienia.

Sformułowanie omawianego przepisu powoduje pojawienie się jednak wątpliwości co w przypadkach gdy:

1) udział w negocjacjach brał adwokat lub prawnik zagraniczny, a na etapie sądowym – podmiot reprezentowany jest przez radcę prawnego?

2) udziału w negocjacjach nie brał ani radca prawny, ani adwokat, a klient reprezentował się samodzielnie?

Fot. Atstockproductions – Freepik.com

Zakładając, że ideą przyświecającą omawianej regulacji jest zasadniczo ochrona tajemnicy negocjacji, bez względu na to czy radca prawny bierze w nich udział, to przepis powinien brzmieć po prostu: Radca prawny obowiązany jest zachować w tajemnicy, także wobec sądów i innych organów, przebieg i treść negocjacji podejmowanych w ramach polubownego załatwienia sprawy, także jeśli nie brał w nich udziału. Obecne zdanie drugie, które wprowadza obowiązek dla „innych radców prawnych **występujących w imieniu tego samego podmiotu**, nawet jeśli nie brali udziału w tych negocjacjach” sugeruje jednak, że chodzi tu konkretnie o innych radców, niż ten, który w (tych) konkretnych negocjacjach brał udział i o którym mowa w zdaniu pierwszym.

Rozstrzygnięcie tych wątpliwości ma o tyle doniosłe znaczenie, że gdybyśmy uznali, że ujawnienie informacji o treści i przebiegu negocjacji w obu powyższych sytuacjach nie jest zabronione w przypadku gdy w negocjacjach brał udział adwokat lub klient reprezentował się samodzielnie, to – w przypadku gdy ujawnienie tej informacji lepiej będzie służyło ochronie prawnej interesów klienta, którego radca prawny reprezentuje – w świetle art. 2 ustawy o radcach prawnych

w zw. z art. 8 KERP – radca prawny będzie nawet zobowiązany do jej ujawnienia. Taka sytuacja powodowałaby zróżnicowanie obowiązków radców prawnych w odniesieniu do tajemnicy negocjacji, w zależności od tego kto ich poprzedzał w czynnościach na rzecz tego samego klienta w postępowaniu polubownym.

Na tę chwilę problem powyższy pozostaje nierozstrzygnięty.

Niezależnie od wspomnianej wyżej reguły, pamiętać należy o obowiązkach dotyczących postępowania mediacyjnego wynikających z przepisu art. 183⁴ k.p.c. Przepis ten dotyczy mediacji prowadzonej w trybie k.p.c., ma zatem znacznie węższe zastosowanie niż omawiany art. 21 KERP dotyczący wszelkich negocjacji w ramach „polubownego załatwienia sprawy”, a zatem nie tylko tych regulowanych przez procedurę cywilną.

Wydaje się, że celu należytej ochrony tajemnicy negocjacji należałoby wprowadzić ustawy zakaz wykorzystywania informacji pochodzących z negocjacji we wszystkich przepisach proceduralnych, który obejmowałby nie tylko zawodowych pełnomocników, ale także wszystkich innych uczestników negocjacji. Winno być to połączone z odpowiednią sankcją karną. Tylko bowiem

w taki sposób możliwe byłoby uzyskanie pełnej swobody wypowiedzi i prezentacji stanowisk oraz propozycji – jak jest w praktyce niezbędna – aby w sposób koncyliacyjny osiągnąć porozumienie bez konieczności korzystania z drogi sądowej. (L. Korczak Kodeks Etyki Radcy Prawnego Komentarz pod red. T. Schefflera wyd. 4 s. 216)

Konflikt interesów

Zarysowany powyżej problem w odniesieniu do tajemnicy negocjacji staje się wyraźniejszy jeśli uwzględnimy kolejną regulację, która także rozszerza obowiązki radcy prawnego, tym razem jednak w odniesieniu do konfliktu interesów. Zgodnie z nowym art. 26a KERP radca prawny obowiązany jest powstrzymać się od czynności zawodowych w sprawie ze względu na konflikt interesów lub znaczne ryzyko jego wystąpienia, jeśli wykonuje zawód w kancelarii wspólnie z innymi radcami prawnymi lub osobami, z którymi – na podstawie przepisów prawa – może wspólnie wykonywać zawód i ktokolwiek

Nowy art. 26a KERP rozszerza obowiązki radcy prawnego, tym razem jednak w odniesieniu do konfliktu interesów.

z nich znajduje się w sytuacji konfliktu interesów.

W przypadku tego obowiązku wyraźnie wskazano, że radca prawny obowiązany jest do powstrzymania się od czynności zawodowych, jeśli w warunkach konfliktu interesów znalazł się nie tylko inny radca prawny w tej samej kancelarii, ale także adwokat lub inna

osoba, z którą radca prawny może wspólnie wykonywać zawód. Zatem postanowienie art. 26a KERP wyraźnie odmiennie opisuje krąg osób, który należy wziąć pod uwagę niż czyni to art. 21 KERP.

W odniesieniu do zakazu wynikającego z art. 26a KERP przewidziane są także wyjątki. Otóż, radca prawny może jednak świadczyć pomoc prawną w przypadku, w którym w sytuacji konfliktu interesów znalazła się osoba, z którą wykonuje zawód, zgodnie z przepisami, w jednej kancelarii, przy czym **konieczna jest tu zgoda klienta** (lub osoby, na rzecz której radca prawny uprzednio wykonywał czynności zawodowe), a nadto przyjęte w kancelarii rozwiązania organizacyjne i techniczne zapewniają **ochronę tajemnicy zawodowej**. Dodatkowo, posiadana przez radcę prawnego wiedza o sprawach innego klienta lub osób, na rzecz których uprzednio wykonywał czynności zawodowe, **nie może dawać nieuzasadnionej przewagi**.

Obowiązek wynikający z tej regulacji jest bardzo szeroki. Wystarczy zauważyć, że bez znaczenia pozostaje fakt pierwszeństwa, tj. nawet jeśli radca prawny świadczył pomoc prawną wcześniej niż inny prawnik z kancelarii znalazł się w sytuacji konfliktu interesów – radca prawny powinien powstrzymać się od czynności zawodowych w sprawie.

Możliwość świadczenia takiej pomocy nie dotyczy sytuacji procesowej, w której prawnicy z jednej kancelarii obsługują dwie strony tego samego postępowania, w tej samej sprawie.

Niewątpliwie obie opisane regulacje będą generowały spore wyzwania interpretacyjne, ale też konieczność zauważenia nowych, wynikających z nich obowiązków. ■

Egzamin wstępny a.d. 2023

■ r. pr. **Robert Staszewski**

Do egzaminu radcowskiego w 2023 roku (25–28 kwietnia) przystąpiło łącznie 148 zdających.

Powołane zostały dwie Komisje Egzaminacyjne. W Komisji (Nr 1) zdawało 75 osób, a w Komisji Nr 2 – 73 osoby. 17 zdających to osoby bez odbycia aplikacji, 131 zdających byli to aplikanci OIRP we Wrocławiu.

Egzamin radcowski dla obu Komisji Egzaminacyjnych odbył się w Hali Tenisowej Hotelu GEM Wrocław, 51–605 Wrocław, ul. Mianowskiego 2B.

Uroczyste ślubowanie radców prawnych odbędzie się 29 lipca 2023 roku (tj. w sobotę), w Teatrze Muzycznym Capitol we Wrocławiu.

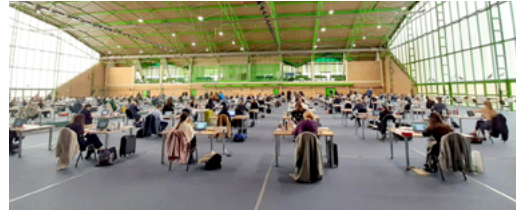
Do egzaminu radcowskiego przystąpiło łącznie 148 zdających, z czego wynik pozytywny osiągnęło 137 zdających:

- w Komisji Nr 1 – zdało 67 osób.
- w Komisji Nr 2 – zdało 70 osób.

Fot. OIRP we Wrocławiu

Wyniki tegorocznego egzaminu utrzymują się na wysokim poziomie. Wszystkim osobom, które zdały egzamin radcowski bardzo serdecznie gratulujemy, a tym, którym się nie powiodło życzymy powodzenia w przyszłym roku.

Fot. OIRP we Wrocławiu

Składy Komisji Egzaminacyjnych

Komisja Egzaminacyjna (Nr 1)

- egzaminatorzy z zakresu prawa karnego:
 - a) Maciej Skórniak – przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości
 - b) Tomasz Scheffler – przedstawiciel Krajowej Rady Radców Prawnych
- egzaminatorzy z zakresu prawa cywilnego:
 - a) Marcin Drabik – przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości
 - b) Joanna Zimoń-Frankiewicz – przedstawiciel Krajowej Rady Radców Prawnych
- egzaminatorzy z zakresu prawa gospodarczego:
 - a) Wojciech Łukowski – przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości (Przewodniczący)
 - b) Artur Górecki – przedstawiciel Krajowej Rady Radców Prawnych
- egzaminatorzy z zakresu prawa administracyjnego:
 - a) Paweł Borszowski – przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości
 - b) Agnieszka Templin – przedstawiciel Krajowej Rady Radców Prawnych

Komisja Egzaminacyjna (Nr 2)

- egzaminatorzy z zakresu prawa karnego:
 - a) Zbigniew Moska – przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości
 - b) Anita Woroniecka – przedstawiciel Krajowej Rady Radców Prawnych
- egzaminatorzy z zakresu prawa cywilnego:
 - a) Piotr Jarmundowicz – przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości
 - b) Joanna Łabędzka – przedstawiciel Krajowej Rady Radców Prawnych
- egzaminatorzy z zakresu prawa gospodarczego:
 - a) Marcin Soja – przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości
 - b) Bogusław Sołtys – przedstawiciel Krajowej Rady Radców Prawnych
- egzaminatorzy z zakresu prawa administracyjnego:
 - a) Ireneusz Dukiel – przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości
 - b) Robert Staszewski – przedstawiciel Krajowej Rady Radców Prawnych ■

Egzamin radcowski 2023 z perspektywy aplikanta

■ r. pr. **Małgorzata Głowacka**

Jak co roku z momentem nadejścia wiosny aplikantki i aplikanci radcowscy z naszej Izby podchodzą do egzaminu radcowskiego. Rok 2023 pod tym kątem nie odbiegał od normy.

W dniach 25–28 kwietnia 2023 r. został przeprowadzony tegoroczny egzamin radcowski, do którego w okręgu wrocławskim przystąpiło 148 osób, a który to egzamin z wynikiem pozytywnym ukończyło aż 137 osób. Wynik ten jest jednym z najlepszych w historii i świadczy nie tylko o bardzo dobrym przygotowaniu przystępujących, ale także o poziomie merytorycznym aplikacji radcowskiej przy Izbie wrocławskiej.

Nie można też nie wspomnieć o bardzo dobrej organizacji całego przedsięwzięcia, która trwała ponad pół roku, i która – dzięki doświadczeniu zespołu ds. aplikacji – przebiegła bezproblemowo. Egzamin, tak jak rok temu, został przeprowadzony w hali tenisowej w Kompleksie Hotelowym GEM we Wrocławiu przy ul. Mianowskiego 2B. Przeważająca większość zdających wybrała możliwość pisania prac egzaminacyjnych na komputerach, za pomocą aplikacji dostarczonej przez Ministerstwo Sprawiedliwości. Z uwagi na taką możliwość, nad zdającymi oprócz Członków Komisji Egzaminacyjnej, czuwał też zweryfikowany i dedykowany zespół IT.

Egzamin jak zawsze składał się z pięciu części mających na celu weryfikację wiedzy i umiejętności sporządzania pism procesowych z zakresu prawa karnego, cywilnego, gospodarczego i administracyjnego, a także

To był tak sprawdzian wiedzy, jak i predyspozycji psychicznych i fizycznych.

z zakresu etyki i zasad wykonywania zawodu radcy prawnego. Każda część egzaminu była sprawdzana dwa razy, tj. przez przedstawiciela Ministerstwa Sprawiedliwości oraz przedstawiciela Krajowej Rady Radców Prawnych.

To był prawdziwy sprawdzian nie tylko wiedzy, ale także predyspozycji psychicznych i fizycznych do wykonywania tego zawodu, dlatego też wszystkim przyszłym radcom prawnym serdecznie gratulujemy wyników i równie serdecznie zapraszamy na ślubowanie, które odbędzie się w Teatrze Muzycznym CAPITOL we Wrocławiu już 29.07.2023 r. ■

Porozmawiamy o aplikacji radcowskiej

– spotkanie przedstawicieli OIRP we Wrocławiu ze studentami prawa Uniwersytetu SWPS

■ r. pr. **Krystian Mularczyk**

Dnia 30 maja 2023 r., na Wydziale Prawa i Komunikacji Społecznej we Wrocławiu Uniwersytetu SWPS odbyło się spotkanie ze studentami I-V roku prawa. Celem wydarzenia było przedstawienie studentom zasad odbywania aplikacji radcowskiej, funkcjonowania samorządu radcowskiego oraz wykonywania zawodu radcy prawnego.

Tematykę aplikacji radcowskiej przybliżyli studentom Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Krystian Mularczyk oraz Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Robert Staszewski.

W wydarzeniu wzięli udział także przedstawiciele Uniwersytetu SWPS, tj. Dziekan Wydziału Prawa i Komunikacji Społecznej we Wrocławiu dr hab. Monika Lewandowicz-Machnikowska, prof. Uniwersytetu SWPS, Kierownik Katedry Prawa dr hab. Iwona Sierpowska, prof. Uniwersytetu SWPS oraz dr Mateusz Radajewski.

Podczas spotkania omówiono zasady przeprowadzania egzaminu wstępnego na aplikację radcowską oraz przebiegu aplikacji radcowskiej, w szczególności sposoby i zasady przeprowadzania kolokwium, uczestnictwo w zajęciach

i praktykach, a także kontakt z patronem. Studenci mieli także okazję dowiedzieć się jak przedstawia się droga zawodowa po zakończeniu aplikacji. Ponadto, przedstawiciele naszej Izby podzielili się ze studentami swoimi doświadczeniami, a także opowiedzieli jak wygląda i na czym polega praca radcy prawnego oraz świadczenie szeroko rozumianej pomocy prawnej. Studenci byli żywo zainteresowani przebiegiem spotkania

Studenci byli żywo zainteresowani przebiegiem spotkania i zadali przedstawicielom naszej Izby wiele pytań dotyczących m.in. struktury samorządu radcowskiego oraz egzaminu radcowskiego.

i zadali przedstawicielom naszej Izby wiele pytań dotyczących struktury samorządu radcowskiego, egzaminu radcowskiego oraz

Od lewej: Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Robert Staszewski; dr hab. Monika Lewandowicz-Machnikowska, prof. SWPS – Dziekan Wydziału Prawa i Komunikacji Społecznej we Wrocławiu; Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Krystian Mularczyk; Kierownik Katedry Prawa dr hab. Iwona Sierpowska, prof. Uniwersytetu SWPS; dr Mateusz Radajewski
Fot. OIRP we Wrocławiu

różnic pomiędzy samorządem radcowskim a adwokackim. Pytania dotyczyły zarówno aspektów formalnych, jak i merytorycznych zagadnień, przykładowo związanych z łączeniem pozycji aplikanta z innymi działalnościami czy programem kształcenia. W ramach zorganizowanego wydarzenia przybliżono studentom także działalność sekcji sportowych,

których w naszej Izbie powołano aż 11, a ich członkowie mogą poszczycić się licznymi sukcesami.

To kolejny wspólny projekt realizowany we współpracy z Wydziałem Prawa i Komunikacji Społecznej we Wrocławiu Uniwersytetu SWPS. Warto wspomnieć, że w marcu nasza Izba współorganizowała konferencję naukową pt. „Kierunki rozwoju branży Odnawialnych Źródeł Energii w Polsce”. Wydarzenie cieszyło się dużym zainteresowaniem nie tylko wśród studentów, ale także praktyków prawa, którzy na co dzień pracują w branży OZE. Tym razem obie instytucje postanowiły zorganizować spotkanie, które miało przybliżyć studentom prawa tematykę odbywania aplikacji radcowskiej. Pomysł spotkania się z ciepłym przyjęciem ze strony studentów, którzy licznie wzięli udział w zorganizowanym wydarzeniu.

Takie spotkania utwierdzają nas w przekonaniu, że istnieje zapotrzebowanie na ich organizowanie, a zainteresowanie naszym samorządem stale rośnie, z czego niezmiernie się cieszymy. ■

Zostań radcą prawnym

– spotkanie przedstawicieli OIRP we Wrocławiu ze studentami prawa WSP we Wrocławiu

■ r. pr. **Krzystian Mularczyk**

Dnia 5 czerwca 2023 r. w Wyższej Szkole Prawa we Wrocławiu odbyło się spotkanie ze studentami prawa.

Nasza Izba od wielu lat współpracuje z Uczelnią wspierając ją swoją wiedzą oraz doświadczeniem, wpływając tym samym na lepszy model kształcenia przyszłych adeptów prawa. Warto podkreślić, że członkowie wrocławskiego samorządu radcowskiego wchodzi w skład Rady Liderów, która pełni funkcje doradcze względem Władz Uczelni. OIRP we Wrocławiu co roku współorganizuje odbywający się w okolicach kwietnia konkurs krasomówczy, który z roku na rok cieszy się coraz większą popularnością. Tym razem obie instytucje posta-

we Wrocławiu Krzystian Mularczyk, Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Robert Staszewski oraz r. pr. dr Ewa Żołnierczyk.

W wydarzeniu wziął udział także r. pr. dr Marcin Rudnicki – Prorektor ds. kształcenia WSP we Wrocławiu.

W ramach zorganizowanego wydarzenia studenci mieli okazję dowiedzieć się, czy trudno dostać się na aplikację radcowską, jak wygląda szkolenie aplikanckie, a także jak przedstawia się droga zawodowa po zakończeniu aplikacji. Studenci mogli poznać sposoby i zasady przeprowadzania ko-

Studenci mogli dowiedzieć się, czy trudno dostać się na aplikację radcowską, jak wygląda szkolenie aplikanckie i jak przedstawia się droga zawodowa!

lokwiów oraz uczestnictwa w zajęciach i praktykach. Podczas spotkania omówiono także rolę patrona w procesie kształcenia aplikanta. Przedstawiciele naszej Izby, dzieląc się ze studenta-

mi swoimi doświadczeniami, opowiedzieli, jak wygląda i na czym polega praca radcy prawnego oraz świadczenie szeroko rozumianej pomocy prawnej. Spotkanie stało się dobrą okazją do omówienia roli samorządu radcowskiego oraz perspektyw rozwoju, jakie oferuje wykonywaniu zawodu radcy

mi swoimi doświadczeniami, opowiedzieli, jak wygląda i na czym polega praca radcy prawnego oraz świadczenie szeroko rozumianej pomocy prawnej. Spotkanie stało się dobrą okazją do omówienia roli samorządu radcowskiego oraz perspektyw rozwoju, jakie oferuje wykonywaniu zawodu radcy

Od lewej: Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Robert Staszewski, r. pr. dr Marcin Rudnicki – Prorektor ds. kształcenia WSP we Wrocławiu, r. pr. dr Ewa Żołnierczyk, Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Krystian Mularczyk

Fot. OIRP we Wrocławiu

prawnego. Zarówno tematyka przystąpienia do egzaminu wstępnego na aplikację, jak i odbywania szkolenia była dla studentów bardzo interesująca. Nasi przedstawiciele odpowiedzieli na wiele ciekawych pytań związanych ze strukturą samorządu radcowskiego, egzaminem radcowskim oraz różnicami pomiędzy samorządem radcowskim a adwokackim. Na zakończenie spotkania, przybliżono studentom działalność sekcji sportowych, których w naszej Izbie powołano aż 11, a ich członkowie mogą poszczycić się licznymi sukcesami.

To kolejna udana inicjatywa naszego samorządu oraz WSP we Wrocławiu.

Zorganizowane spotkanie przybliżyło słuchaczom tematykę odbywania aplikacji radcowskiej oraz stało się doskonałą okazją do

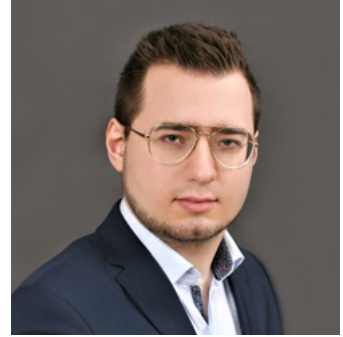
Liczny udział studentów utwierdza nas w przekonaniu, że istnieje zapotrzebowanie na organizację takich przedsięwzięć.

promocji zawodu radcy prawnego i samorządu radcowskiego. Natomiast liczny udział studentów w tym wydarzeniu utwierdza nas w przekonaniu, że istnieje zapotrzebowanie na organizację takich przedsięwzięć, a zainteresowanie naszym samorządem stale rośnie, z czego niezmiernie się cieszymy. ■

Adrian Fabiszewski

– sylwetka aplikanta

■ r. pr. **Milena Szostak-Kaluska**

Fot. Archiwum prywatne

Adrian Fabiszewski jest aplikantem radcowskim II roku oraz absolwentem prawa Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego. Tytuł magistra prawa uzyskał broniąc pracę magisterską pod tytułem „Odpowiedzialność cywilna w przypadku prywatnej opieki nad dzieckiem”. W okresie studiów za osiągnięte wyniki w nauce został nagrodzony stypendium Rektora Uniwersytetu Łódzkiego dla najlepszych studentów.

Praktykę zawodową rozpoczął już w trakcie studiów, zdobywając doświadczenie w łódzkich kancelariach radcowskich i adwokackich, w których zajmował się głównie prawem cywilnym. Na studiach uczestniczył również w Studenckim Punkcie Informacji Prawnej „Klinika Prawa”, działającym na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego. W ramach Kliniki Prawa świadczył pomoc prawną *pro publico bono* osobom potrzebującym.

W 2021 roku przeprowadził się do Wrocławia rozpoczynając tam aplikację radcowską. Podjął wówczas pracę w kancelarii zajmującej się prawem gospodarczym, upadłościowym i restrukturyzacyjnym, a także administracyjnym. W jego ocenie praca w dziedzinie upadłości i restrukturyzacji pozwoliła mu w szczególności spojrzeć na działalność przedsiębiorców z różnych branż, w szczególności od strony problemów z jakimi muszą się

oni mierzyć podczas prowadzenia działalności gospodarczej. Pan Adrian Fabiszewski uczestniczył w obsłudze prawnej restrukturyzacji choćby takich branż jak energetyczna, transportowa czy budowlana.

Aktualnie pracuje w kancelarii radcowskiej specjalizującej się w prawie handlowym i gospodarczym, w szczególności w prawie budowlanym oraz deweloperskim. Uczestniczy w obsłudze prawnej zarówno deweloperów prowadzących inwestycje budowlane, jak i podmiotów nabywających lokale mieszkalne i użytkowe. Pan Adrian Fabiszewski uważa, że sektor budowlany jest szczególnie ważny w gospodarce całego kraju, bowiem to z jego funkcjonowaniem uzależnione jest zaspokajanie podstawowych potrzeb mieszkaniowych obywateli.

Swoją przyszłość wiąże z obsługą prawną przedsiębiorców, wszak uważa, że to oni stanowią o sile gospodarki naszego państwa i to w szczególności ich należy otoczyć pomocą prawną. Ponadto interesuje się także podatkami i nie wyklucza po ukończeniu aplikacji radcowskiej podjęcia działań w celu uzyskania tytułu doradcy podatkowego.

Poza prawem interesuje się podróżami, w szczególności zagranicznymi, bowiem uważa, że podróże nie tylko zapewniają świetną zabawę, ale też rozwijają człowieka poprzez obcowanie z nowymi kulturami. ■

Sprawozdanie ze szkolenia wyjazdowego w Hotelu Zamek na Skale w Trzebieszowicach

■ r. pr. **Krzysztof Mularczyk**

W dniach 19–21 maja 2023 r. w Trzebieszowicach odbyło się szkolenie wyjazdowe dla radców prawnych zorganizowane przez Centrum Doskonalenia Zawodowego OIRP we Wrocławiu. Wydarzenie zostało podzielone na dwa bloki tematyczne.

Bogaty treściowo program szkolenia został rozpisany na jeden dzień zajęć merytorycznych. Szkolenie otworzyła Katarzyna Wręczycka – sędzia Sądu Okręgowego we Wrocławiu w II Wydziale Cywilnym Odwoławczym, Wiceprezes ds. organizacyjnych Stowarzyszenia Sędziów Polskich IUSTITIA Oddział we Wrocławiu, która przedstawiła zagadnienie pt. „Zmiany w postępowaniu egzekucyjnym przewidziane w ustawie z dnia 09.03.2023 r.” Drugim prelegentem był Maciej Ługowski – doradca biznesowy specjalizujący się m.in. w obszarze budowy i doskonalenia kompetencji członków zespołów sprzedażowych oraz projektowania i wdrażania systemów HR w organizacjach, prawnik, psycholog, autor badań empirycznych i prac teoretycznych poświęconych tematyce psychologicznych mechanizmów zjawisk pewności i niepewności.

Fot. OIRP we Wrocławiu

Przeprowadził on wykład pt. „Organizacja czasu w Kancelarii Radcy Prawnego”.

Omówione zagadnienia spotkały się z entuzjastycznym przyjęciem uczestników szkolenia oraz z pewnością ukształtowały już i tak wysoce profesjonalną wiedzę radców prawnych.

Po zakończeniu szkolenia nadszedł czas na wieczorną kolację, podczas której uczestnicy we wspólnym gronie mieli możliwość wymienienia się swoimi refleksjami odnośnie do wyjątkowo precyzyjnie i ciekawie omówionych tematów. ■

Sprawozdanie z Kongresu FBE

■ r. pr. **Bartosz Frydel**

Gwoździem programu odbywającego się w Amsterdamie od 15 do 17 czerwca 2023 r. Kongresu Federacji Adwokatów Europejskich (Fédération des Barreaux d'Europe – FBE) dla przybyłej z naszej Izby i KRRP delegacji – na czele z Dziekanem Tomaszem Schefflerem, Wiceprezesem KRRP Michałem Korwkiem i Przewodniczącą Komisji ds. Nowych Technologii FBE Marią Dymitruk – był jego dzień drugi, czyli wybór Wicedziekan Izabeli Konopackiej na Prezydentkę FBE.

Zanim jednak nastąpiła ta – jak wydawało się oczywista w obliczu silnego poparcia – formalność, uczestnicy obradowali na temat aktualnych dylematów etycznych, z jakimi muszą mierzyć się prawnicy i tego, jak wpływają one na praworządność. O wadze wydarzenia i aktualności poruszanych tematów świadczyła obecność holenderskiego ministra ds. ochrony prawnej Franca Weerwinda. Pierwszy panel postawił poprzeczkę bardzo wysoko. Dziekan ORA w Warszawie Mikołaj Pietrzak zarysował dylematy etyczne, które pojawiły się po inwazji Rosji na Ukrainę. Czy prawnik może odmówić świadczenia usług rosyjskiemu obywatelowi? A co, jeśli po pomoc prawną zwróciłaby się rosyjska spółka? Czy inaczej należałoby ocenić sytuację, w której potencjalnym klientem miałyby być rosyjskie państwo? Prelegent opowiedział się za koniecznością rozdzielenia sytuacji, w których

Od lewej: Izabela Konopacka i Bas Martens –
ustępujący Prezydent FBE

Fot. OIRP we Wrocławiu

działa się w celu ochrony interesów osoby fizycznej (choćby były one interesami ekonomicznymi, realizowanymi za pomocą odrębnego podmiotu praw i obowiązków, tj. np. spółki kapitałowej) od interesów państwa jako takiego. Leonie Rammeloo opowiedziała się za dużą swobodą prawników w podejmowaniu decyzji o reprezentowaniu klienta i możliwością odmowy ich świadczenia w sytuacji nadużywania usług prawniczych do np. prowadzenia nielegalnych działań. Dominique Schup zwrócił uwagę na odpowiedzialność prawnika za realizację celów klimatycznych i walkę ze zmianami klimatu, poddając pod dyskusję, na ile organizowanie takich konferencji jak konferencja FBE, na którą uczestnicy z całej Europy (i nie tylko) przylatują samolotami, jest w świetle tych wyzwań zasadne. Z wystąpienia Marii Begoñi Angulo Fuertes zapamiętaliśmy przede wszystkim uderzającą różnicę między hiszpańskimi a polskimi zasadami zawodowymi. Okazało się, że w Hiszpanii znacznie łatwiej jest odmówić prowadzenia sprawy, a ogólny nakaz podjęcia się prowadzenia sprawy, który znamy z Polski, tam nie istnieje.

Kolejna dyskusja, poprzedzona wykładem profesora administracji wymiaru sprawiedliwości i filozofii prawa na Uniwersytecie Amsterdamskim Jonathana Soeharno, skupiła się na relacji działalności zawodowej prawnika i jego działalności aktywistycznej, a także stosunkowi prawnika do klienta

Od lewej: Dziekan Tomasz Scheffler, Prezydent FBE Izabela Konopacka, Wicedziekan Joanna Zimoń-Frankiewicz, r. pr. Maria Dymitruk, r. pr. Bartosz Frydel
Fot. OIRP we Wrocławiu

w sprawach tak wrażliwych społecznie jak terroryzm, skrajna działalność aktywistyczna czy migracja. Na ten temat debatowali Vladimir Palamarciuc, Victor Gamero Cabo, David den Blaauwen oraz Elaine Banton.

Zapamiętaliśmy przede wszystkim uderzającą różnicę między hiszpańskimi a polskimi zasadami zawodowymi.

Kolejny panel poświęcony był już konkretnie prawnikom reprezentującym oskarżonych w procesach dotyczących poważnych przestępstw. Z jednej strony, w pewnych sytuacjach, istnieje bowiem potrzeba wsparcia prawników przez władzę wykonawczą i udzielenie im ochrony fizycznej przez policję. Z drugiej strony, nawet wówczas konieczne jest zadbanie, przykładowo, o zachowanie tajemnicy zawodowej.

Doniosłym wydarzeniem było również wręczenie nagrody im. Ludovica Trarieux (International Human Rights Prize). Nagrodę indywidualną za rok 2022 otrzymał irański

adwokat Amirsalar Davoudi, obrońca irańskiej opozycji, skazany na 30 lat pozbawienia wolności i 111 batów, przebywający w więzieniu od listopada 2018 r., którego sytuację przybliżył Federico Cappelletti, a także żona nagrodzonego, Tannaz Kolahchian. Pojawił się również polski akcent. Od 2016 roku organizacjom prawniczym przyznawana jest nagroda specjalna. W tym roku przyznana została po raz czwarty i trafiła do Okręgowej Rady Adwokackiej w Warszawie, na ręce Dziekana Mikołaja Pietrzaka. W wygłoszonej laudacji podkreślono zaangażowanie warszawskiej izby w ochronę praworządności na poziomie instytucjonalnym i sądowym w Polsce.

Ostatni dzień kongresu poświęcony był głównie sprawom wewnętrznym FBE. Przywitano nowych członków: organizacje adwokackie ze Sjeny, Trydentu, Irlandii, Azerbejdżanu i Kijowa. W przemówieniu wideo prezes izby kijowskiej poprosił o reprezentowanie ukraińskich prawników przez polskich adwokatów i radców prawnych.

Kolejnym sukcesem było wyróżnienie przyznane Komisji Nowych Technologii FBE, której przewodniczy Maria Dymitruk, radca prawny z naszej Izby, za aktywną działalność. Z bardzo dobrym przyjęciem spotkało się ogłoszenie i opublikowanie opracowanych przez nią wytycznych dotyczących wykorzystania dużych modeli językowych i generatywnej sztucznej inteligencji przez prawników (mowa np. o głośnym ostatnio rozwiązaniu o nazwie ChatGPT). W bardzo krótkim czasie wytyczne pobrano kilkanaście tysięcy razy. Obecnie odbywa się

Fot. OIRP we Wrocławiu

tłumaczenie wytycznych na liczne języki obce. Wytyczne chętnie przybliżymy również w kolejnym wydaniu „Przeglądu Radcowskiego”.

Jednym z ostatnich punktów, a jednocześnie wydarzeniem, na które wszyscy czekali, był wspomniany na wstępie wybór Wicedziekan Izabeli Konopackiej na Prezydentkę FBE. W swoim wystąpieniu nowo wybrana Prezydentka podkreśliła rolę kobiet w tej organizacji oraz konieczność jeszcze większej aktywności na styku wykonywania zawodu prawnika i nowych technologii. Gratulacje na ręczę Wicedziekan Izabeli Konopackiej złożyli Dziekan Tomasz Scheffler wraz z Wiceprezesem KRRP Michałem Korwek.

Izabelę Konopacka wspierali też pozostałe członkowie delegacji naszej Izby – Wicedziekan Joanna Zimoń-Frankiewicz, Zastępca Przewodniczącej Komisji ds. współpracy z zagranicą Bartosz Frydel, wykonująca zawód w Holandii radczyni prawna Anna Marchewka, a także nasi koledzy i koleżanki z izb radcowskich lub adwokackich w Gdańsku, Krakowie, Poznaniu, Warszawie, Olsztynie i Katowicach. ■

Seminarium „Prawo w IT”

■ Jagoda Andrzejewska

Członkini Bloku Prawa Komputerowego LegalNet,
Wydział Prawa, Administracji i Ekonomii
Uniwersytetu Wrocławskiego

Pod koniec marca 2023 roku Centrum Badań Problemów Prawnych i Ekonomicznych Komunikacji Elektronicznej wraz ze Studenckim Kołem Naukowym Blok Prawa Komputerowego LegalNet oraz Okręgową Izbą Radców Prawnych we Wrocławiu miało przyjemność współorganizować seminarium „Prawo IT”.

Na spotkanie zostali zaproszeni specjaliści z zakresu prawa nowych technologii, specjalizujących się w ochronie danych osobowych, cyberbezpieczeństwie oraz własności przemysłowej. Spotkanie moderował radca prawny dr Wojciech Lamik – Przewodniczący Komisji ds. Nowych Technologii i Transformacji Cyfrowej przy OIRP we Wrocławiu, koordynator Sekcji Praktyków Prawa Cywilnego przy OIRP we Wrocławiu. Podczas rozpoczęcia podkreślono znaczenie prawa nowych technologii oraz jego błyskawicznego rozwoju w pracy prawnika. Skupiono się zarówno na kwestiach dotyczących pracy w mniejszych firmach czy kancelariach, a także na rozwiązaniach dotyczących systemów ogólnopolskich.

Podczas seminarium specjaliści z zakresu prawa nowych technologii, gamedevu oraz

cyberbezpieczeństwa własności przemysłowej, czyli Marek Czwojdziański, r. pr. Aleksandra Kraśnicka, dr Tomasz Gawliczek oraz r. pr. dr Anna Zalesińska, jako prelegenci, oraz r. pr. dr Wojciech Lamik, jako prowadzący, podzielili się swoimi spostrzeżeniami na temat społecznych zmian zachodzących w obszarze naszej aktywności cyfrowej, ich wpływu na problematykę cyberbezpieczeństwa, a także praktycznego wymiaru pracy

Skupiono się tak na kwestiach dotyczących pracy w mniejszych firmach, jak i na rozwiązaniach dotyczących systemów ogólnopolskich.

prawnika w obszarze nowych technologii. Dyskusja poświęcona była przede wszystkim określeniu, jakich umiejętności potrzebuje osoba zajmująca się prawem IT, jak powinna przebiegać współpraca między osobami

tworzącymi nowe rozwiązania technologiczne a tymi, które starają się je zabezpieczyć, a także jakie wyzwania pojawiają się i mogą się pojawić w tym zakresie.

Seminarium „Prawo IT” było okazją do przedstawienia przez specjalistów szeregu poddziedzin, które mają obecnie szczególne znaczenie w kontekście niniejszego tematu.

Marek Czwojdziański – specjalista w sprawach z zakresu prawa nowych technologii, prawa własności intelektualnej, jak również w tematyce związanej z branżą gamedev i ochroną danych osobowych – przybliżył uczestnikom spotkania tematykę gamedevu. Jest to ogólne określenie całej branży zajmującej się produkcją oraz dystrybucją gier wideo na różne platformy¹. Mimo istnienia tej elektronicznej rozrywki już od ponad sześćdziesięciu lat, jej największy rozwój przypada

na czasy obecne – z każdym rokiem na rynku ukazuje się coraz więcej różnych gier. Nie bez znaczenia w tym kontekście jest zmiana postrzegania gamingu jako rozrywki nie tylko dla dzieci, ale także dla osób dorosłych. Ostatnie lata przyniosły także wzrost znaczenia e-sportu, który również ma niebagatelne znaczenie w przypadku tej dziedziny. Wskazane czynniki są równocześnie powodami, które sprawiają, że gamedev przyciąga specjalistów z różnych dziedzin – programistów, scenarzystów, aktorów czy też prawników, którzy zapewniają prawną ochronę przygotowanych materiałów, w tym np. ochronę wizerunku postaci.

Radca prawny Aleksandra Kraśnicka – członkini International Association of Privacy Professionals – podczas swojej wypowiedzi skupiła się bardziej na kwestiach dotyczących cyberbezpieczeństwa, które są jej bliższe ze względu na pracę zawodową. Cyberbezpieczeństwo to także niezwykle istotny temat, bez którego seminarium o prawie IT nie mogłoby się odbyć. Uczestnicy spotkania mogli usłyszeć od profesjonalistki, jakie elementy składają się na pojęcie cyberbezpieczeństwa oraz jak przebiega proces zacho-

Seminarium było okazją do przedstawienia przez specjalistów szeregu poddziedzin.

wania bezpieczeństwa w cyberprzestrzeni. Przedstawiona została zarówno perspektywa polskich rozwiązań prawnych, a w szerszym zakresie – międzynarodowa, w której specjalizuje się r. pr. Aleksandra Kraśnicka. W wypowiedzi przybliżającej studentom tę tematykę nie zabrakło również podkreślenia znaczenia ochrony danych osobowych w związku z prawem nowych technologii.

¹ A. Cińcio-Pętlicka, *Game Developer – jak wygląda praca twórcy gier?*, <https://nofluffjobs.com/pl/log/praca-w-it/game-developer-jak-wyglada-praca-tworcy-gier/> (dostęp: 25 czerwca 2023).

Nieco inny wymiar pracy z prawem nowych technologii przedstawił natomiast dr Tomasz Gawliczek, rzecznik patentowy oraz profesjonalny pełnomocnik przed Urzędem Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO). Na początku przedstawił on kwestię pracy rzecznika patentowego – jest to osoba która ukończyła studia techniczne lub prawnicze i świadczy pomoc prawną i techniczną podmiotom gospodarczym, jednostkom organizacyjnym oraz osobom fizycznym w sprawach własności przemysłowej². Własność przemysłowa natomiast, ma za przedmiot ochrony patenty na wynalazki, wzory użytkowe, wzory przemysłowe, znaki towarowe, znaki usługowe, nazwę handlową i oznaczenia pochodzenia lub nazwy pochodzenia, jak również zwalczanie nieuczciwej konkurencji³. Rozwój usług i technologii sprawia, że praca rzecznika patentowego jest niezwykle cenna i pozwala odpowiednio zabezpieczyć interesy innowatorów i twórców nowych rozwiązań.

Ostatnią prelegentką, której wypowiedzi także żywo zainteresowały uczestników seminarium, była r. pr. dr Anna Zalesińska, specjalistka zatrudniona w Zespole Radców Prawnych Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

² Lista rzeczników patentowych, <https://uprp.gov.pl/pl/lista-rzecznikow-patentowych> (dostęp: 25 czerwca 2023).

³ Własność przemysłowa, <https://uprp.gov.pl/pl/sloownik-terminow?nazwa=W%C5%82asno%C5%9B%C4%87-przemys%C5%82owa> (dostęp: 25 czerwca 2023).

SEMINARIUM
PRAWO IT
Spotkanie SKN BPK Legalnet ze specjalistami z prawa nowych technologii
27 marca 2023 r.
Wydział Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego, sala: 2.05D

#OchronaDanychOsobowych #RzecznikPatentowy
#Cyberbezpieczenstwo #WlasnoscPrzemyslowa
#PrawoNowychTechnologii

obsługującym Centrum Kompetencji i Informatyzacji Sądownictwa. Jej perspektywa stanowiła dopełnienie dla wcześniej wspomnianych przez mówców segmentów prawa IT. Pani doktor podzieliła się z uczestnikami praktycznymi aspektami pracy przy realizacji projektów Ministerstwa Sprawiedliwości, takich jak E-protokół, Portal Informacyjny czy Portal Orzeczeń Sądów Powszechnych. Omówiła także problematykę mogącą się pojawić podczas pracy praktyków prawa i twórców rozwiązań informatycznych.

Podczas seminarium uczestnicy mieli możliwość zadawania pytań specjalistom, co stanowiło dodatkową okazję do lepszego zrozumienia tematyki spotkania i zdobycia praktycznej wiedzy z zakresu prawa nowych technologii, cyberbezpieczeństwa, ochrony danych osobowych, gamedevu czy kwestii prawa własności przemysłowej. ■

Raport z seminarium „AI in Chinese Courts – A first-hand account”

■ r. pr. **Sebastian Bechcicki**

Seminarium dotyczące wykorzystywania technik maszynowego wspierania pracy wymiaru sprawiedliwości oraz sztucznej inteligencji w chińskich sądach odbyło się dnia 20 kwietnia 2023 r. i zostało zorganizowane przez stowarzyszenie prawników AEA-EAL (The European Association of Lawyers – Association Européenne des Avocats), a konkretnie przez nowo powstałą w tym stowarzyszeniu Komisję Nowych Technologii.¹

Na wstępie informacje o stowarzyszeniu przedstawiła r. pr. **Maria Ślązak**, która od lipca 2017 r. jest prezydentem tego stowarzyszenia. AEA – EAL jest **platformą networkingową** dla prawników oraz firm prawniczych nie tylko z Europy. Maria Ślązak zwróciła uwagę na obecność w stowarzyszeniu prawników m.in. z Kazachstanu, Tadżykistanu oraz Chin (Shenzen i Hong Kong). Stowarzyszenie jest otwarte na nowych członków, a wpisowe wynosi **50 euro**.

Maria Ślązak wskazała, że w 2017 r. stowarzyszenie podpisało z partnerami z Chin **porozumienie** dotyczące zagadnień nowych

technologii (tzw. *Memorandum of Understanding – MoU*) – niestety memorandum to nie jest dostępne w zasobach internetowych, stąd trudno przedstawić w tym miejscu jego sens.

Seminarium moderował przewodniczący Komisji Nowych Technologii AEA-EAL **Ian Grant Mitchel** ze Szkocji. W spotkaniu brało udział 36 osób, w tym także przedstawiciel Komisji ds. Nowych Technologii i Transformacji Cyfrowej OIRP we Wrocławiu, r. pr. Sebastian Bechcicki.

W trakcie seminarium przedstawiono 4 prezentacje, dwie z Polski i dwie z Chin.

Jedną z prezentacji, przedstawianą przez Marię Ślązak, dotyczyła **bazy współdzielenia wiedzy ECHR-KS**. Baza ta została uruchomiona 18 października 2022 r., a jej zadaniem jest dzielenie się wiedzą na temat orzecznictwa dotyczącego Konwencji, uzupełniając istniejące narzędzia informacyjne,

¹ W skład tej komisji wchodzi: Ian G. Mitchel, Isabelle Andoulsi, Anna Austen-Palicka, Marta Dargas-Draganik, Ilham Huseynov, Maciej Jakubowski, Adam Kaczko, David Kvitini, Dominik Lubasz, Vladimir Palamarciuc, Carmen Perez Andujar, Sophio Sokhadze, Marzena Świstak and Anders Stig Vestergaard.

takie jak **HUDOC**. Platforma przedstawia najnowszą analizę rozwoju orzecznictwa w sposób tematyczny i kontekstualny, za pomocą odwołań do poszczególnych artykułów konwencji i tematów przekrojowych.

Jednym ze spostrzeżeń, jakie pojawiło się podczas seminarium, jest fakt podziału zagadnienia nowych technologii w wymiarze sprawiedliwości na dwa strategiczne obszary zainteresowań:

- 1) wydajność, efektywność pracy, zarządzanie zasobami;
- 2) „czysty” wymiar sprawiedliwości, tj. wspieranie sędziów w orzecznictwie bądź wręcz zastępowanie sędziów systemami wydającymi (autonomicznie) orzeczenia.

Ian Mitchel zwrócił uwagę na to, że większość systemów wspomagających wymiar sprawiedliwości jest opracowana w języku angielskim, stąd wywiódł tezę o **przewadze** osób znających ten język. Wskazał również, że operowanie w języku angielskim ma również charakter/skutek **masy krytycznej**, objawiającej się choćby w sprzedaży/dystrybucji rozwiązań technologicznych.

Zdaniem Iana Mitchela, tak w prawie kontynentalnym, jak i w systemach common law, rozwiązania sztucznej inteligencji (AI) nie są jeszcze obecne w wymiarze sprawiedliwości².

Kolejna prezentacja, została przedstawiona przez T.J. Schena (Schenzen, Chiny) i dotyczyła narzędzia **Chat GPT**. Ogólne podsumowanie możliwości tego narzędzia sprowadza się do konstatacji, że jest to w obecnej chwili system, który potrafi jedynie **przewidzieć sztyk wyrazów w zdaniu**. Nie wiemy jednak jak będzie się zachowywał system oparty na

algorytmach kolejnych wersji tego narzędzia – czy zakończy swój żywot jako predykcja zdań (obiektów) czy będzie rzeczywiście w stanie wytworzyć nową treść. T.J. Schen wskazał, że trudno przewidzieć jak będzie się przedstawiała ewolucja tego narzędzia, biorąc pod uwagę **dotychczasowy rozwój** technologii tj.:

- 1) powstanie w **1956 r.** pojęcia sztucznej inteligencji (AI), które odnosiło się do zaprojektowania inteligentnych maszyn zastępujących ludzi,
- 2) powstanie w **1997 r.** pojęcia uczenia maszynowego w oparciu o dostępne dane, co jako proces ma wspierać sztuczną inteligencję,
- 3) powstanie w **2017 r.** pojęcia głębokiego uczenia, które rozwija wcześniejszą koncepcję uczenia maszynowego, ale w oparciu o rozwiniętą sieć połączeń neuronowych (*neural network*), czyli serię algorytmów, które starają się rozpoznać podstawowe zależności w zbiorze danych poprzez proces naśladujący sposób działania ludzkiego mózgu,
- 4) powstanie w **2021 r.** pojęcia zasobów tworzonych przez sztuczną inteligencję (AIGC – *artificial intelligence generated content*).

Konkluzja (nienowa) jest taka, że rozwój technologii jest zależny od **zasobów obliczeniowych** oraz **ilości informacji** wprowadzanych do tych zasobów. Nowa generacja Chat GPT ma operować na zasobach do 100 trylionów parametrów. **Kto pierwszy** zaczął zbierać dane (parametry), ten pierwszy osiągnie cel stawiany algorytmom. Ta polityka ma charakter zasadniczy, a jej stosowanie należy do obszarów **bezpieczeństwa narodowego**.

Ian Mitchel, w uzupełnieniu prezentacji kolegi z Chin, wskazał dwa przykłady użycia Chatu GPT. Pierwszy dotyczył sędziego z Kolumbii, który wykorzystał to narzędzie

² W tym miejscu należy wskazać, że pojęcie sztucznej inteligencji (AI) nie jest zdefiniowane, jednak można powiedzieć, że chodzi tu o systemy podejmujące relatywnie autonomiczne decyzje wspierające bądź zastępujące procesy decyzyjne człowieka.

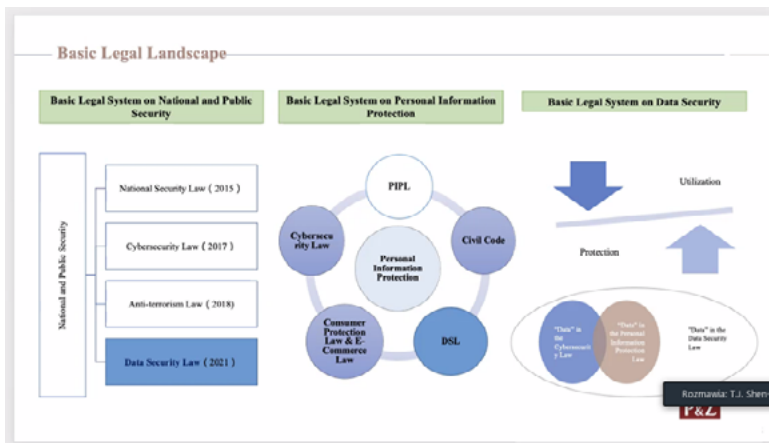
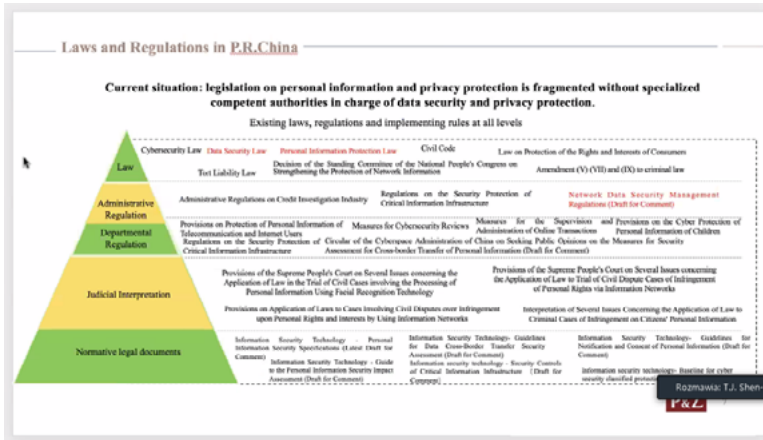
do uzasadnienia swojego wyroku, a drugi dotyczył sprawy międzynarodowej, w której uczestniczył sam przewodniczący Komisji. W ostatnim przypadku wypowiedź bota, mimo prawidłowego układu językowego i logiki, nie miała sensu na gruncie prowadzonej sprawy.

Narzędzie Chat GPT należy do ogólnych obszarów **AIGC** – *AI Generated Content* oraz **LLM** – *Large Language Model*.

Kontynuując swoją prezentację, T.J. Schen przedstawił ogólny układ chińskich regulacji

prawnych dotyczących ochrony informacji wskazując, że w Chinach nie ma w tej chwili **jednolitej ochrony instytucjonalnej** tego obszaru. Przedstawił także schemat **kategoryzacji** obszarów nowych technologii i ich rozwoju w czasie – zrzuty z ekranu poniżej.

Kolejną prezentację przedstawiał r. pr. Adam Kaczko z OIRP w Gdańsku. Jego prezentacja dotyczyła korzyści oraz zagrożeń ze stosowania narzędzi wspomagających wydajność pracy prawników i wymiaru sprawiedliwości. ■

Kategorie narzędzi wskazane przez Adama Kaczko

Sprawozdanie z II Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej „Prawa Własności Intelektualnej”

■ **Małgorzata Kocierz**

Uniwersytet Wrocławski

W Światowy Dzień Własności Intelektualnej, 26 kwietnia 2023 roku, na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego miała miejsce II Ogólnopolska Konferencja „Prawa Własności Intelektualnej”. Konferencja została zorganizowana przez Europejskie Stowarzyszenie Studentów Prawa ELSA Wrocław.

Tematyka tegorocznej edycji Konferencji koncentrowała się na dwóch, dynamicznie rozwijających się zagadnieniach – Sztucznej Inteligencji oraz Metawersum.

Konferencję zorganizowano we współpracy z firmą doradczą Olesiński i Wspólnicy, firmą BASCK, Wydziałem Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego, a także Okręgową Izbą Radców Prawnych we Wrocławiu.

Patronat honorowy nad Konferencją objęli: Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej, Pełnomocnik ds. Cyberbezpieczeństwa Minister Janusz Cieszyński, Wojewoda Dolnośląski Jarosław Obremski, Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego, Wrocławskie Centrum Akademickie, Okręgowa Rada Adwokacka we Wrocławiu oraz Izba Komornicza we Wrocławiu.

Na Konferencji spotkali się zarówno naukowcy, praktycy, jak i studenci, którzy

Fot. ELSA

Fot. ELSA

wspólnie dyskutowali na temat zagadnień prawnych i problemów związanych z ochroną własności intelektualnej. Ponadto, organizatorzy wykorzystując platformy streamingowe, zapewnili możliwość udziału zdalnego w Konferencji wszystkim zainteresowanym.

Wydarzenie rozpoczęło się wystąpieniem przedstawiciela Biura Parlamentu Europej-

Pierwszy panel ekspercki stał się forum umożliwiającym wymianę poglądów i dyskusję na tematy związane ze Sztuczną Inteligencją.

skiego we Wrocławiu – jednego z partnerów Konferencji. Wojciech Wereszko przedstawił stanowisko Parlamentu Europejskiego wobec Sztucznej Inteligencji oraz podejmowane przez instytucję działania.

Następnie miał miejsce pierwszy panel ekspercki, który stał się forum umożliwiającym wymianę poglądów i dyskusję na tematy związane ze Sztuczną Inteligencją. Panel moderował prof. dr hab. Piotr Machnikowski (Uniwersytet Wrocławski). W dyskusji

udział wzięli: dr Aleksandra Auleytner (szefowa Działu Własności Intelektualnej w kancelarii prawniczej Domański Zakrzewski Palinka), dr Łukasz Goździaszek (Uniwersytet Wrocławski), dr Marcin Stępień (Uniwersytet Szczeciński) i mgr Aleksandra Bar (Uniwersytet Wrocławski). Paneliści wspólnie zastanawiali się nad bieżącymi problemami, poszukiwali sposobów na uregulowanie własności wytworów Sztucznej Inteligencji, a także dyskutowali na temat nowych rozwiązań technologicznych, takich jak między innymi Chat GPT.

Drugi panel ekspercki, również w formie moderowanej dyskusji, poświęcony został zagadnieniom związanym z Metawersum. Moderatorem tej części Konferencji był dr Wojciech Lamik (przewodniczący Komisji ds. Nowych Technologii i Transformacji Cyfrowej, przedstawiciel Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu). Swoje spostrzeżenia i poglądy na ten temat wygłosili: prof. INP PAN dr hab. Paweł Podrecki (kierownik Centrum Prawa Nowych Technologii

Polskiej Akademii Nauk), dr Michał Markiewicz (Uniwersytet Jagielloński w Krakowie) oraz mec. Katarzyna Załęska (reprezentantka Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu). Podczas panelu omówiono problemy związane z prawną ochroną własności intelektualnej w dynamicznie rozwijającym się świecie Metawersum.

W ramach Konferencji zorganizowano także dwa panele skierowane do studentów i doktorantów. Na pierwszym z nich, moderowanym przez rzecznik patentową Agnieszkę Musiał, przedstawione zostały zagadnienia poświęcone Sztucznej Inteligencji. Jako pierwsza wystąpiła Katarzyna Urbańska (Uniwersytet Szczeciński), która wygłosiła referat pt. „Sztuczna Inteligencja – czyli jak ją uregulować, aby nie zwariować?”. W kolejnym referacie zatytułowanym „Prawnoautorska ochrona twórczości cyborgów” głos zabrał Mateusz Domagała (Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie). Zwieńczeniem tej części konferencji było wystąpienie pt. „ChatGPT a własność intelektualna” zaprezentowane przez Klaudję Pudętko (Uniwersytet Szczeciński).

Podczas drugiego panelu studencko-doktoranckiego prelegenci skupili się na problematyce związanej z Metawersum. Moderatorem tego panelu była dr Agnieszka Kwiecień-Madej (Uniwersytet Wrocławski). Pierwszy referat pt. „Awatar w Metawersum – aspekty prawnoautorskie” wygłosiła Dominika Kobryńska (Uniwersytet Śląski). Kolejną prelegentką była Julia Szcześniak (Uniwersytet Warszawski), która przygotowała wystąpienie pt. „Czy mogę wyglądać jak mój idol? Ochrona prawna awatarów w Metawersum”. Zakończeniem drugiego panelu było wystąpienie Aleksandry Wrońskiej (Uniwersytet Wrocławski), która przedstawiła referat pt. „Wykorzystywanie seksualne w Metawersum”.

Konferencja cieszyła się dużym zainteresowaniem, o czym świadczy fakt, że wzięto w niej udział około 130 osób, zarówno stacjonarnie, jak i zdalnie. Na koniec organizatorzy podziękowali partnerom wydarzenia, prelegentom i uczestnikom oraz zaprosili do udziału w przyszłorocznej, III edycji Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej Prawa Własności Intelektualnej. ■

Fot. ELSA

Sprawozdanie z III Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej „Finanse i Nowe Technologie – aspekty prawne”

- r. pr. **Wojciech Lamik**
- r. pr. **Tomasz Tomczak**

W dniu 19 maja 2023 r., na Uniwersytecie Opolskim, odbyła się III edycja ogólnopolskiej konferencji naukowej pt. „Finanse i Nowe Technologie – aspekty prawne”. Tematem przewodnim konferencji była technologia DLT na rynku kapitałowym, ale poruszono też wiele innych zagadnień ze styku prawa rynków finansowych i nowych technologii.

Organizatorami wydarzenia była Katedra Prawa Gospodarczego i Finansowego Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Opolskiego, Koło Naukowe Rynków Finansowych działające na Uniwersytecie Opolskim, Stowarzyszenie Prawa Finansowego „AUREUS” z siedzibą w Opolu oraz Uniwersytet Opolski.

Partnerami Konferencji byli: Wydział Ekonomiczny Uniwersytetu Opolskiego, Opolskie Centrum Rozwoju Gospodarki, Województwo Opolskie, EY Poland, grupa MDDP, Kancelaria Ingenium Grabowski i Wspólnicy oraz Kancelaria Olesiński i Wspólnicy.

Patronatami honorowymi konferencję objęli: Rektor Uniwersytetu Opolskiego, Dziekan Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Opolskiego, Instytut Nauk Prawnych Uniwersytetu Opolskiego, Instytut Ekonomii i Finansów Uniwersytetu Opolskiego, Prezydent Miasta Opola, Marszałek Województwa

Opolskiego, Wojewoda Opolski oraz Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych.

Ponadto, konferencję objęli również swoim patronatem: **Okręgowa Izba Radców Prawnych we Wrocławiu**, Okręgowa Izba Radców Prawnych w Opolu, Ministerstwo Finansów, Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie, CMS Cameron McKenna Nabarro Olswang Pośniak i Bejm, Naczelna Rada Adwokacka, Okręgowa Rada Adwokacka we Wrocławiu, Opolska Izba Gospodarcza, Park Naukowo-Technologiczny w Opolu, Szkoła Doktorska Uniwersytetu Opolskiego, Uniwersyteckie Centrum Transferu Wiedzy i Technologii oraz Samorząd Studencki Uniwersytetu Opolskiego.

Patronat medialny nad konferencją sprawowali: Monitor Prawa Bankowego, Wydawnictwo C.H. Beck oraz Radio Opole. W skład Komitetu Organizacyjnego konferencji wchodził dr Tomasz Tomczak (r. pr. OIRP

we Wrocławiu), sędzia dr Andrzej Michór, sędzia dr Piotr Stanisławiszyn oraz studenci z Koła Naukowego Rynków Finansowych, tj. Katarzyna Gwizdak (przewodnicząca), Hanna Salera, Michał Naszkiewicz, Alan Fabian oraz Julia Rączka. Komisję ds. Nowych Technologii i Transformacji Cyfrowej działającą przy OIRP we Wrocławiu, stacjonarnie reprezentował jej przewodniczący r. pr. dr Wojciech Lamik oraz – online – r. pr. Bartłomiej Ofierski, który w ramach panelu trzeciego wygłosił referat dotyczący rozporządzenia DORA.

Celem Konferencji było propagowanie specjalistycznej wiedzy z zakresu prawa rynków finansowych oraz nowych technologii. W tegorocznej edycji Konferencji skupiono się na wykorzystaniu technologii DLT na rynku kapitałowym, w szczególności zagadnieniach związanych z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)2022/858 w sprawie systemu pilotażowego na potrzeby infrastruktur rynkowych opartych na technologii rozproszonego rejestru (tzw. DLT Pilot Regime).

Konferencję uroczystie otworzyli Arkadiusz Wiśniewski (Prezydent Miasta Opola), Tomasz Witkowski (Wicewojewoda Opolski), r. pr. Joanna Sachanbińska (Okręgowa Izba Radców Prawnych w Opolu), dr hab. inż. Rafał Matwiejczuk prof. UO (JM Prorektor Uniwersytetu Opolskiego ds. rozwoju i finansów), dr hab. Paweł Sobczyk prof. UO (Dziekan WPiA UO), dr hab. Ewa Kozerska prof. UO (Z-ca Dyrektora Instytutu Nauk Prawnych) oraz organizatorzy konferencji, tj. dr Andrzej Michór oraz dr Tomasz Tomczak.

Pierwszy panel Konferencji poświęcony był rozporządzeniu DLT Pilote Regime, a jego moderatorem był dr Michór. Pierwszym prelegentem był Jan Ziomek z Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego (Departament

Fot. OIRP we Wrocławiu

Innowacji Finansowych FinTech), który wygłosił referat pt. „DLT Pilot Regime z perspektywy UKNF”. Następnie wystąpił Michał Krystkiewicz z Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych, a jego przemówienie było zatytułowane: „DLT Pilot Regime – Status novus czy status quo rynków kapitałowych? Perspektywa KDPW”. Trzecim prelegentem był Marcin Opoka z Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie, który wygłosił referat pt. „Giełdy zdecentralizowane w reżimie MiFID i programie pilotażowym DLT – czyli o możliwości wykorzystania DEX’ów w obrocie instrumentami finansowymi”. Jako czwarty wystąpił r. pr. dr Krzysztof Korus z DLK Legal Korus, a jego wystąpienie dotyczyło DLT Pilote Regime z perspektywy doradcy prawnego. Panel zamknęło wystąpienie r. pr. dr Tomasza

Tomczaka pt. „Zalety technologii DLT a DLT Pilot Regime”. Panel ten pozwolił kompleksowo spojrzeć na tę nową regulację z różnych perspektyw, tj. perspektywy UKNF, KDPW, giełdy, radcy prawnego oraz naukowca, zapewniając tym samym Słuchaczom pełny obraz tej nowej regulacji (wraz z jej wadami i zaletami).

W ramach drugiego panelu spojrzano na technologię rozproszonych rejestrów z szerszej perspektywy. Moderatorem tego panelu była Magdalena Dąbrowska z firmy doradczej EY Poland. Piotr Rutkowski z Ministerstwa Cyfryzacji, jako pierwszy prelegent, wygłosił referat pt. „EBP/EBSI – wspólne działania Państw UE oraz Komisji Europejskiej dla rozwoju infrastruktury blockchain i transgranicznych usług sektora publicznego”. Następnie dr inż. Rafał Prabucki z Uniwersytetu Śląskiego, w ramach swojego wystąpienia, rozważył czy nowe regulacje w postaci MiCA, DLT Pilote Regime oraz DORA ustabilizują rynek kryptoaktywów i spowodują, że będzie on bezpieczny. Trzecim prelegentem była adw. dr Beata Paxford z Naczelnej Rady Adwokackiej, która przedstawiła referat pt. „Przeregulowanie rynku? Ryzyka związane

z DLT, DORA i MiCA”. Następnie dr Kacper Wosiak (r. pr. w OIRP we Wrocławiu) przeanalizował czy technologia DLT stanowi rewolucję, czy jedynie ewolucję w zakresie „własności” papierów wartościowych. Ostatni prelegent w tym panelu, tj. adw. dr Adrian Rycerski z Uniwersytetu SWPS przedstawił referat pt. „Informacja wewnętrzna na rynku kryptoaktywów”. Przedstawiony panel pozwolił Słuchaczom lepiej zrozumieć jak ogromny

wpływ na rozwój prawa i rynków finansowych może mieć rewolucyjna technologia rozproszonych rejestrów.

W trzecim panelu, który był poświęcony Rozporządzeniu DORA, moderatorem był dr Tomasz Tomczak (w zastępstwie dr hab. Michaliny Dudy-Hyz, prof. UO). Pierwszy z prelegentów – adw. Józef Por-des (Olesiński i Wspólnicy Legal) wygłosił referat pt. „Praktyczne aspekty outsourcingu w umowach z dostawcami usług ICT. Co zmienia DORA?”. Kolejnym występującym był adw. Grzegorz Leśniewski (Leśniewski Borkiewicz Kostka & Partners), który opowiedział uczestnikom konferencji o organie zarządzającym w świetle DORA, o jego obowiązkach i odpowiedzialności. Następnie r. pr. dr Piotr Mijal (Centrum im. Adama Smitha) zaprezentował referat „Kontraktowe wymogi wobec dostawców usług ICT w sektorze finansowym”. Panel ten zamykał członek Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu – r. pr. Bartłomiej Ofierski, który – online – wygłosił referat pt. „Korzystanie z usług chmurowych w polskim sektorze finansowym. DORA a dotychczasowe regulacje”.

W kolejnym (czwartym) panelu – „Prawo Rynków Finansowych / Nowe technologie”, którego moderatorem był Marcin Opoka (Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie), wystąpiło aż 6 prelegentów. Panel rozpoczęła swoim wystąpieniem dor. pod. Lucyna Bluszcz (EY/Tax Accounting and Risk Advisory Services), wygłaszając referat pt. „Jak nowe technologie mogą wpłynąć na kształt i stosowanie prawa podatkowego”. Druga w kolejności występująca – dor. pod. adw. Magdalena Dąbrowska (również EY/Tax Accounting and Risk Advisory Services) podzieliła się z uczestnikami konferencji swoim spostrzeżeniami nt. „Dyrektywa DEBRA – jak regulacje podatkowe wpływają na zasady finansowania przedsiębiorstw”. Trzecim prelegentem był natomiast dor. pod. Janina Fornalik (MDDP Michalik Dłuska Dziedziec i Partnerzy), która wygłosiła referat pt. „Gospodarki cyfrowe – co i jak opodatkować?”. Czwarty z kolei występujący – dr Rafał Chybiński (Uniwersytet Opolski) w swoim wystąpieniu opowiedział o obligacjach contingent convertibles, jakie są blaski i cienie tych „nowych” instrumentów kapitałowych. Następnie dr Katarzyna Biczysko-Pudełko (Uniwersytet Opolski) przedstawiła uczestnikom zagadnienie umów algorytmicznych na rynku finansowym. Panel zamykał Michał Lechowski (Aper Ventures) wygłaszając referat „Blockchain jako narzędzie w procesie kapitałowego finansowania społecznościowego (crowdfunding)”.

Ostatni panel był panelem studenckim, podczas którego młodzi adepci prawa mogli podzielić się swoimi spostrzeżeniami odnośnie do prawa rynków finansowych i nowych technologii. Moderatorem panelu był dr sędzia Piotr Stanisławiszyn, a pierwszym prelegentem była przewodnicząca Koła Rynków Finansowych, tj. Katarzyna Gwizdak z Uniwersytetu Opolskiego. Wygłosiła ona

referat pt. „Znaczenie kryptowalut w wymianie informacji podatkowych”. Jako drugi wystąpił Adrian Żądło z Uniwersytetu Warszawskiego, który podzielił się swoimi poglądami na temat „Ochrony praw inwestorów indywidualnych na wielostronnych platformach obrotu opartych na DLT”. Trzecim prelegentem była Kornelia Mazur z Uniwersytetu Opolskiego, która rozważyła czy tokenizacja wpływa na dotychczasowe rozumienie pojęcia „papieru wartościowego”. Panel zwieńczył Jan Janukowicz z Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu wystąpieniem pt. „Rewolucja systemu Sorbnet2 w postaci tokenizacji złotówki jako środka codziennych rozliczeń międzybankowych. Wnioski płynące z projektu Ubin jako argumenty de lege ferenda dla polskiego ustawodawcy”. Na koniec panelu prof. dr hab. Paweł Frącz (Dyrektor Oddziału NBP w Opolu) wręczył wszystkim studentom, występującym w ostatnim panelu, srebrne monety kolekcjonerskie NBP i zachęcił studentów do dalszej ciężkiej pracy.

Konferencję zamknął jeden z jej organizatorów, tj. dr sędzia Piotr Stanisławiszyn (Kierownik Katedry Prawa Gospodarczego i Finansowego UO, Prezes Stowarzyszenia Prawa Finansowego „AUREUS”). Podziękował on pozostałym organizatorom konferencji, sponsorom, patronom oraz prelegentom, a następnie zaprosił prelegentów oraz gości honorowych na uroczystą kolację w Restauracji Starka w Opolu.

Podsumowując, należy stwierdzić, że wydarzenie spotkało się z ogromnym zainteresowaniem, poruszono podczas niego wiele ciekawych i nowatorskich zagadnień, a w samej konferencji łącznie wzięło udział ponad 200 osób (wliczając uczestników online). Event stanowił doskonałe forum do wymiany poglądów pomiędzy praktykami i teoretykami prawa. ■

Sprawozdanie z Ogólnopolskiej Konferencji LegalTech

– czyli nowe technologie w praktyce prawniczej

- r. pr. **Wojciech Lamik**
- r. pr. **Anna Zalesińska**
- **Agata Jałowiecka**

W dniach 25–26 maja 2023 r. odbyła się Ogólnopolska Konferencja Naukowo-Szkoleniowa LegalTech – czyli nowe technologie w praktyce prawniczej.

Technologia informacyjna wywiera diametralny wpływ na funkcjonowanie społeczeństw i struktur państwowych. Nie pozostaje również bez wpływu na funkcjonowanie prawników we współczesnej rzeczywistości. Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom, Centrum Badań Problemów Prawnych i Ekonomicznych Komunikacji Elektronicznej wspólnie z Okręgową Izbą Radców we Wrocławiu, Sądem Apelacyjnym we Wrocławiu oraz Studenckim Kołem Naukowym – BPK LegalNet zorganizowało w maju 2023 r. Konferencję Naukowo-Szkoleniową poświęconą perspektywom rozwoju rynku LegalTech w Polsce. Jest to kolejna wspólna inicjatywa tych podmiotów w ramach współdziałania, które realizowane jest konsekwentnie,

co roku, od 2014 r. W zamyśle organizatorów wydarzenia organizowane w ramach współpracy mają się stać zjazdem zarówno ludzi nauki, jak i adwokatów oraz radców prawnych. Konferencje poświęcone są tematyce wykorzystania nowych technologii w pracy profesjonalnych pełnomocników oraz mają służyć wymianie doświadczeń

Od lewej: Dziekan Rady OIRP we Wrocławiu Tomasz Scheffler, prof. dr hab. Jacek Gołaczyński
Fot. OIRP we Wrocławiu

Od lewej: r. pr. dr Anna Zalesińska, r. pr. Katarzyna Klimas
Fot. OIRP we Wrocławiu

r. pr. dr Gabriela Bar
Fot. OIRP we Wrocławiu

i poglądów między przedstawicielami nauki a praktykami.

W trakcie Konferencji podjęta została dyskusja jak faktycznie wygląda wykorzystanie nowych technologii w kancelariach prawnych w Polsce. Z uwagi na fakt, że Konferencja miała wymiar szkoleniowy, to organizatorzy założyli rozwiązanie modułowe, tzn. część wykładową oraz część warsztatową.

Wykład otwarcia wygłosił mec. Xawery Konarski, który poświęcony był aktualnym inicjatywom legislacyjnym z zakresu prawa nowych technologii w Polsce i w UE w latach 2023–2024.

Następnie odbyła się część wykładowa, w której r. pr. dr hab. Dariusz Szostek, prof. UŚ, opowiadał o generatorze treści i dokumencie 3.0., r. pr. dr Gabriela Bar mówiła o ChatGPT, r. pr. Maciej Groń – NASK przybliżył temat cyberbezpieczeństwa w kancelarii radcy prawnego a r. pr. Bartłomiej Ofierski i r. pr. Katarzyna Załęska – przedstawiciele Komisji ds. Nowych Technologii OIRP we Wrocławiu – skoncentrowali się na tematyce wykorzystania chmury obliczeniowej w pracy radcy prawnego.

W drugiej części odbyło się pięć paneli dyskusyjnych. Panel I poprowadził Partner Konferencji i Główny Sponsor Asseco Poland SA w osobach Izabela Kospin – Zastępca Dyrektora Działu, Wiodący analityk, Marta Ruszkiewicz – Starszy analityk, Kaja Pikor – Specjalista ds. Wdrożeń. Tematem był udział Asseco, jako lidera cyfryzacji w Polsce, w działaniach na rzecz rozwoju usług cyfrowych dla resortu sprawiedliwości. Panel II poprowadzili r. pr. Jędrzej Stępniewski, Damian Klimas, reprezentujący spółkę dotlaw, którzy przedstawili wystąpienie na temat prawniczego startupu XXI

Podjęto dyskusję o faktycznym wykorzystaniu nowych technologii w kancelariach prawnych.

wieku. Panel III natomiast poświęcony był Legal Design Challenge, czyli interaktywne wprowadzenie do metod projektowania dla prawa. Panel ten poprowadziła dr Dorota Płuchowska i mgr Paulina Woźniak, Wydział Prawa i Komunikacji Społecznej, Katedra Grafiki, Uniwersytet SWPS – Legal Design Challenge – interaktywne wprowadzenie

Od prawej: r. pr. Bartłomiej Ofierski i r. pr. Katarzyna Załęska – przedstawiciele Komisji ds. Nowych Technologii OIRP we Wrocławiu

Fot. OIRP we Wrocławiu

do metod projektowania dla prawa. Panel IV omawiał Systemy Informacji Prawnej nowej generacji. W tym Panelu wystąpili dr hab. Krzysztof Grajewski, prof. UG, Uniwersytet Gdański, Przewodniczący Rady Naukowej Lex z warsztatem poświęconym nowościom w SIP LEX (usprawnienia researchu orzeczniczego) dr hab. Przemysław Polański, prof. ALK, który omówił narzędzia LegalTech w CH Beck Legalis. Ostatni Panel poruszał zagadnienia związane z narzędziami LegalTech w podmiotach publicznych. Dr hab. Kinga Flaga – Gieruszyńska, prof. US

i dr Aleksandra Klich omówiły doświadczenia związane z wdrożeniem systemu EZD (Elektroniczne Zarządzanie Dokumentacją), natomiast r. pr. dr A. Zalesińska, r. pr. K. Klimas (Sąd Apelacyjny we Wrocławiu, Centrum Kompetencji i Informatyzacji Sądownictwa) omówiły narzędzia LegalTech w sądownictwie, tj. rozprawy zdalne, e-Doręczenia, Krajowy Rejestr Mediatorów, ROBUS w świetle procedowanej nowelizacji KPC i KPK.

Drugiego dnia odbył się dzień studento-doktorancko-aplikancki. W trakcie Konferencji wystąpiły osoby, które zgłosiły abstrakty i zostały zakwalifikowane przez Kapitułę w składzie prof. dr hab. Jacek Gołaczyński (Przewodniczący), dr Sylwia Koteczka, dr Anna Zalesińska, dr Wojciech Lamik i Agata Jałowicka (Przewodnicząca SKN – BPK LegalNet). Tego dnia wystąpili: Michał Kolasieński, Jagoda Drymel, Łukasz Nowicki, Jagoda Andrzejewska, Justyna Meszka, Kamila Palacz oraz Monika Krawczyk (aplikantka OIRP w Krakowie). ■

Adw. Xawery Konarski

Fot. OIRP we Wrocławiu

II dzień Konferencji. Od lewej: prof. dr hab. Jacek Gołaczyński, Agata Jałowicka

Fot. OIRP we Wrocławiu

Nowe odcinki podcastu „Prawo a nowe technologie”

■ r. pr. **Wojciech Lamik**

Drugi kwartał 2023 r. już za nami.

W tym okresie odbyło się wiele interesujących wydarzeń ze świata prawa nowych technologii (o części z nich możecie przeczytać w tym numerze „Przeglądu”). Nie mogło również zabraknąć kolejnych odcinków podcastu „Prawo a nowe technologie”, organizowanego przez Komisję ds. Nowych Technologii i Transformacji Cyfrowej OIRP we Wrocławiu.

Tym razem w naszym podcastzie wystąpili niżej wymienieni specjaliści.

Finansowych. Specjalizuje się w zagadnieniach regulacyjnych związanych z IT. Świadczy stałą obsługę dla podmiotów z sektora finansowego w zakresie kwestii regulacyjnych, outsourcingu IT, digitalizacji oraz usług cloud – tematem odcinka było rozporządzenie DORA (Digital Operational Resilience Act), które dąży do aktualizacji regulacji dla technologii finansowych, a także ujednoczenia procesów i standardów odporności cyfrowej w całym sektorze finansowym.

Odcinek 20

Michał Kulesza – adwokat, partner w Kancelarii Rymarz Zdort Maruta, w której kieruje pracami Zespołu Regulacji i Technologii

Odcinek 21

Tomasz Gawliczek – doktor nauk prawnych, radca prawny, rzecznik patentowy oraz profesjonalny pełnomocnik przed Urzędem

Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej (EUIPO) w kancelarii JWP Rzecznicy Patentowi. Specjalizuje się w szeroko rozumianym IP ze szczególnym uwzględnieniem prawa znaków towarowych i wzorów przemysłowych, prawa patentowego oraz prawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. W latach 2021 i 2022 został wyróżniony tytułem „Rising Star in Poland” w rankingu IP Stars prowadzonym przez międzynarodowy magazyn Managing Intellectual Property. W 2022 r. został laureatem III miejsca w prestiżowym konkursie „Rising Stars Prawnicy – liderzy jutra” organizowanym przez Wolters Kluwer Polska – tematem rozmowy były reformy, jakie w najbliższym czasie pojawią się (lub już pojawiły się) w zakresie prawa własności przemysłowej. Po pierwsze, obecnie procedowany jest projekt nowej ustawy prawo własności przemysłowej. Po drugie, od 1 czerwca 2023 r. swoje funkcjonowanie rozpocznie nowy system ochrony patentowej w Europie. Po trzecie, zmiany w Kodeksie postępowania cywilnego dotyczące spraw własności intelektualnej.

Odcinek 22

Tomasz Zalewski – radca prawny, partner w kancelarii Bird&Bird, ekspert w zakresie

prawa zamówień publicznych, nowych technologii i prawa własności intelektualnej. Posiada ponad 20-letnie doświadczenie w doradztwie prawnym dla biznesu. Jest ekspertem

Skoncentrowaliśmy się na tym, jakie korzyści może odnieść radca prawny z używania narzędzi, które w ostatnim czasie pojawiły się na rynku.

w Radzie Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji. Doradza także jako ekspert w ramach projektu „Europejska pomoc na rzecz innowacji”. Jest rekomendowany w dziedzinie prawa zamówień publicznych, własności intelektualnej oraz TMT m.in. przez Chambers & Partners, Legal 500 i Who’s Who Legal – po raz kolejny tematem odcinka był LegalTech. Tym razem skoncentrowaliśmy się na tym, jakie korzyści może odnieść radca prawny z używania narzędzi, które w ostatnim czasie pojawiły się na rynku.

Odcinek 23

Zbigniew Okoń – radca prawny, doktor nauk prawnych, ekspert w zakresie prawa własności intelektualnej, nowych technologii i marketingu. W kancelarii Rymarz, Zdort, Maruta jako Partner zarządza

praktyką własności intelektualnej i licencjonowania oprogramowania. Jest wykładawcą na uczelniach państwowych i prywatnych oraz autorem kilkudziesięciu prac naukowych – podczas rozmowy skupiliśmy się na problematyce sztucznej inteligencji w kontekście własności intelektualnej. Na rynku pojawia się coraz więcej programów, które pozwalają swoim użytkownikom w łatwy sposób tworzyć m.in. różne wytwory graficzne oraz muzyczne (np. DALL-E, Midjourney). Wielu z nas miało okazję skorzystać z tych narzędzi. Jednakże istnieje wiele problemów co do klasyfikowania takich wytworów na gruncie własności intelektualnej.

Odcinek 24

Gabriela Bar – doktor nauk prawnych, radczyni prawna, partnerka zarządzająca Szostek_Bar i Partnerzy Kancelarii Prawnej, członkini Komitetu Prawnego IEEE (ItripleE), członkini Stowarzyszenia Prawa Nowych Technologii, Women in AI, adiunkt na WPAiE Uniwersytetów Opolskiego i Śląskiego w projektach HORIZON 2020, członkini polskiego towarzystwa informatycznego, specjalistka w zakresie sztucznej inteligencji, umów elektronicznych, e-commerce, ochrony prywatności i aspektów prawnych wdrożeń systemów IT – rozmawialiśmy o ChatGPT – technologii, która od kilku miesięcy zyskuje

na popularności praktycznie w każdej branży. Staje się przydatnym narzędziem w pracy wielu zawodów. Tym niemniej, za tym narzędziem kryją się liczne zagrożenia, jak choćby podawanie nieprawdziwych informacji.

Przed nami jeszcze więcej odcinków dotyczących bieżących problemów związanych z prawem nowych technologii. W tym roku opublikujemy jeszcze 15 odcinków!

Wszystkich odcinków możecie odsłuchać na Spotify¹ oraz na portalu e-learningowym OIRP we Wrocławiu.

Jeżeli macie propozycje co do tematów kolejnych odcinków, dajcie nam znać, np. poprzez wysłanie do nas wiadomości w mediach społecznościowych (Facebook i LinkedIn) Komisji ds. Nowych Technologii i Transformacji Cyfrowej OIRP we Wrocławiu lub poprzez e-mail wlamik@oirp.wroclaw.pl. Do usłyszenia! ■

¹ Spotify podcastu: <https://open.spotify.com/show/5hUJ-dOY2VfxpUcCAsh6Lg8?si=1373c1663d154a14>.

Konstytucja Internetu – nadciągająca internetowa (r)ewolucja

Fot. Archiwum prywatne

r. pr. Rafał Skibicki

Doktorant w Centrum Badań Problemów Prawnych i Ekonomicznych Komunikacji Elektronicznej na WPAiE UWr; Asystent w projekcie MAS4Ai na Uniwersytecie Śląskim oraz prawnik w Kancelarii Szostek_Bar i Partnerzy

Ofensywa legislacyjna Unii Europejskiej trwa w najlepsze. Jednym z jej owoców było przyjęcie, w październiku zeszłego roku, rozporządzenia 2022/2065 zwanego aktem o usługach cyfrowych (AUC). Niektórzy określają go mianem „Konstytucji Internetu”, podkreślając w ten sposób znaczenie tego aktu.

Zważając na liczbę aktów prawnych regulujących różnego rodzaju zachowania w Internecie, określenie to może rzeczywiście jest pewnego rodzaju uproszczeniem, niemniej wydaje się, że trafnie oddaje cel jaki przyświecał prawodawcy unijnemu.

To właśnie AUC ma uregulować, niejako przekrojowo, obowiązki podmiotów stanowiących „rdzeń” samego Internetu, czyli pośredników Internetowych (art. 2 ust. 2 AUC). Jakkolwiek w szczególności – np. w zakresie praw autorskich czy ochrony danych osobowych – właściwe wciąż będą przepisy sektorowe (art. 2 ust. 4 AUC). Przykładowo, AUC nie będzie regulował przecież tego co w Internecie jest zabronione, za co odpowiedzialne będą wszak inne przepisy zarówno na gruncie krajowym jak i unijnym, ale będzie tworzył pewnego rodzaju ramy prawne, w tym przepisy proceduralne, opisujące sposób postępowania z takimi treściami. Prawdziwym wyzwaniem i interesującą prawniczą łamigłówką będzie ustalenie wspólnego stosowania ram prawnych wynikających z AUC z przepisami sektorowymi.

Równocześnie wprowadzone w wyniku uchwalenia AUC zmiany nazywa się ewolucją, jak i rewolucją w zakresie prawa Internetu. Paradoksalnie, obydwa terminy nie są tutaj użyte na wyrost i wzajemnie się nie wykluczają. Z jednej strony

bowiem AUC, szczególnie w zakresie przepisów regulujących odpowiedzialność, stanowi naturalne rozwinięcie przepisów wprowadzonych na początku tego tysiąclecia wraz z dyrektywą o handlu elektronicznym, wynikające zwłaszcza z orzecznictwa TSUE. Widać to szczególnie po lekturze motywów rozporządzenia (zob. zwłaszcza motyw 26). Z drugiej jednak strony mamy do czynienia z rewolucją – ze względu na przyjętą formę rozporządzenia ukrócone mają zostać obowiązki należytej staranności pośredników internetowych wprowadzonych w prawach krajowych, których przykładem jest chociażby niemiecka ustawa NetzDG. Obecnie takie obowiązki będą w całości wprowadzone w prawie unijnym, szczególnie zaś w ramach AUC, dzięki czemu będą stosowane jednolicie na całym terytorium Unii Europejskiej. Przy tym warto pamiętać, że UE – przyjmując AUC – jest w zasadzie pionierem w zakresie regulacji tego typu na całym świecie.

Poprzez uporządkowanie i szczegółowe opisanie kwestii obowiązków dostawców usług pośrednich, omawiane rozporządzenie wprowadza także nowe instytucje mające potencjalnie duże znaczenie dla użytkowników Internetu, takie jak mechanizmy bezpłatnego wewnętrznego rozpatrywania skarg (art. 20 AUC) czy regulacje dotyczące sposobu działania systemów rekomendacji (art. 27 AUC). Teoretycznie zatem, powinno uczynić korzystanie z Internetu bardziej transparentnym oraz polepszyć normatywną ochronę praw i wolności jego użytkowników. To czy jednak tak będzie, dopiero pokaże praktyka wdrożenia i stosowania tych przepisów. Jak pokazuje historia, nawet najnowocześniejsze Konstytucje nie dają gwarancji prawidłowego funkcjonowania państwa. Tak samo może być też z AUC. By uniknąć takiej sytuacji prawodawca przewidział, wzorem RODO, szerokie przepisy umożliwiające nałożenie sankcji

Tweet Komisarza ds. Rynku Wewnętrznego Thierryego Bretona w odpowiedzi na ogłoszenie przez Elona Muska o przejęciu Twittera
 Źródło: <https://twitter.com/ThierryBreton/status/1585902196864045056> (dostęp: 31 maja 2023)

za nieprzestrzeganie przepisów tego rozporządzenia przez dostawców usług pośrednich (art. 52 oraz art. 74 AUC).

Pomimo bardzo obszernej postaci całego rozporządzenia nieuniknione będzie powstanie wątpliwości co do praktycznego stosowania tych przepisów. Przy okazji szereg kwestii musi zostać rozstrzygniętych na polu krajowym, w szczególności kwestie dotyczące tego, który podmiot – jeden z dotychczasowych (np. UKE, PUODO) czy może zupełnie nowy – będzie regulatorem krajowym w zakresie wdrożenia oraz stosowania przepisów AUC. W związku z tymi wyzwaniem już teraz warto zaznaczyć w swoich kalendarzach dwie daty. Po pierwsze, 17 lutego 2024 r. czyli dzień, od którego rozpocznie się stosowanie całości przepisów AUC. Po drugie – 20 października 2023 r. Właśnie tego dnia spotkamy się na stacjonarnej konferencji na Uniwersytecie Wrocławskim, która będzie poświęcona w całości stosowaniu i wdrożeniu AUC, na którą już serdecznie Państwa zapraszam w imieniu organizatorów.

Czas ucieka, a bezpośrednie stosowanie AUC nie będzie czekać. Dlatego lepiej, żebyśmy byli na to przygotowani. ■

Zakończenie II edycji konkursu „Nowe technologie na start! Rozpocznij karierę z radcą prawnym”

■ r. pr. **Wojciech Lamik**

W dniu 6 czerwca 2023 r. w naszej Izbie odbyło się oficjalne zakończenie II edycji konkursu „Nowe technologie na start! Rozpocznij karierę z radcą prawnym”.

Konkurs, który był kierowany do studentów Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego, został zorganizowany przez Komisję ds. Nowych Technologii i Transformacji Cyfrowej (w Komitecie organizacyjnym

byli Mec. Katarzyna Załęska, Mec. Aleksandra Kraśnicka, Mec. Joanna Skrzypiec, Mec. Sebastian Behcicki, Mec. Maciej Bieszczad oraz Mec. Wojciech Lamik).

Konkurs miał na celu promowanie nie tylko znajomości zagadnień prawnych związanych

Fot. OIRP we Wrocławiu

z nowymi technologiami i własnością intelektualną, ale także praktycznego podejścia do prawa, zorientowanego na rozwiązywanie prawdziwych problemów klientów. Taki cel przyświeca bowiem naszemu zawodowi!

Zadaniem studentów, którzy wzięli udział w konkursie, było rozwiązanie trzech przygotowanych przez komitet organizacyjny kasusów związanych z praktycznymi problemami dotyczącymi prawa nowych technologii i transformacji cyfrowej.

Nagrodą w konkursie były odpłatne praktyki w pięciu renomowanych wrocławskich Kancelariach prawnych, które specjalizują się w prawie nowych technologii i własności intelektualnej.

W dniu uroczystości Dziekan Rady OIRP Tomasz Scheffler wręczył dyplomy laureatom konkursu:

- I miejsce – **Agata Jałowiecka**,
- II miejsce – **Miłosz Bohdziewicz**,
- III miejsce – **Gracjan Ciupa**,
- IV miejsce – **Wojciech Kulig**,
- V miejsce – **Tomasz Jacyna**.

Wielkie gratulacje dla laureatów konkursu! Trzymamy za nich kciuki na nowych etapach ich kariery! Serdeczne podziękowania należą się również Kancelariom, które zgodziły się zostać sponsorami nagród.

Poza laureatami, podczas uroczystości Dziekan wręczył podziękowania Kancelariom, które zgodziły się być sponsorami nagród (podziękowania odebrali ich przedstawiciele):

- **Deloitte Legal** – w imieniu kancelarii podziękowania odebrała r. pr. **Marta Andrzejczyk**;
- **Leśniewski Borkiewicz Kostka & Partners** – imieniu kancelarii podziękowania odebrał adw. **Mateusz Borkiewicz**;
- **Olesiński i Wspólnicy** – imieniu kancelarii podziękowania odebrał r. pr. **Sebastian Kleszyk**;

Nagrodą w konkursie były odpłatne praktyki w pięciu renomowanych wrocławskich kancelariach prawnych/

- **Schampera, Dubis, Zając i Wspólnicy** – w imieniu kancelarii podziękowania odebrała r. pr. **Katarzyna Gospodarowicz**;
- **Wardyński i Wspólnicy** – w imieniu kancelarii podziękowania odebrała r. pr. **Karolina Parcheniak**.

Kolejna edycja konkursu „Nowe technologie na start! Rozpocznij karierę z radcą prawnym” już w przyszłym roku! ■

Sprawozdanie z Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej

pt. „Informatyzacja postępowania egzekucyjnego – problemy praktyczne”

■ r. pr. **Beata Kotula**

Dnia 17 marca 2023 r. na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego odbyła się, zorganizowana przez Centrum Badań Problemów Prawnych i Ekonomicznych Komunikacji Elektronicznej oraz Izbę Komorniczą we Wrocławiu, konferencja naukowa pt. „Informatyzacja postępowania egzekucyjnego – problemy praktyczne”.

Wydarzenie odbyło się w formie stacjonarnej w gmachu Uniwersytetu Wrocławskiego, na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii, w sali im. prof. W. Świdy, budynek D. Patronat nad konferencją objęli:

- Ośrodek Naukowo-Szkoleniowy przy Krajowej Radzie Komorniczej,
- Currenda Sp. z o.o.,
- Prezes Sądu Okręgowego we Wrocławiu,
- Dziekan OIRP we Wrocławiu,
- Dziekan ORA we Wrocławiu.

Okręgową Izbę Radców Prawnych we Wrocławiu reprezentowała Członek Komisji ds. współpracy z samorządami i instytucjami przy OIRP we Wrocławiu Beata Kotula.

W imieniu Organizatorów konferencję otworzył dr hab. Tomasz Kalisz prof. Uniwersytetu Wrocławskiego, przedstawiciel Dziekana Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego. Wykład inauguracyjny wygłosiła prof. Kinga Flaga-Gieruszyńska z Uniwersytetu Szczecińskiego.

Prowadząca zwróciła uwagę na główne cele informatyzacji postępowania egzekucyjnego, wśród których wskazała między innymi: przyspieszenie postępowania egzekucyjnego, podniesienie efektywności postępowania, zmniejszenie kosztów postępowania, zapewnienie jawności czynności komornika sądowego/bezpieczeństwo pracy komornika sądowego oraz rozszerzenie przedmiotu egzekucji świadczeń pieniężnych. Prelegentka wskazała także na główne zagrożenia wiążące się z informatyzacją postępowania egzekucyjnego, w tym w szczególności wykluczenie cyfrowe wierzycieli i dłużników. Jak wskazała prowadząca, ciągle występuje duża grupa osób, która ma mniej niż podstawowe umiejętności cyfrowe, co oznacza, że te osoby albo nie będą w stanie, albo będą miały duże trudności z obsługiwaniem programu informatycznego w sytuacji zderzenia się z sądami czy też z kancelariami komorniczymi. Dlatego, zdaniem prowadzącej, przygotowując kolejne rozwiązania informatyczne, należy pamiętać

właśnie o tych osobach, które pozostają wykluczone cyfrowo.

Dalsza część Konferencji podzielona została na trzy panele dyskusyjne, w których udział wzięli przedstawiciele doktryny oraz praktycy z zakresu postępowania egzekucyjnego.

Moderatorem pierwszej części Konferencji był prof. dr hab. Andrzej Marciniak z Uniwersytetu Łódzkiego.

Pierwszy referat, w ramach tego panelu, wygłosił dr hab. Marcin Uliasz, Sędzia Sądu Rejonowego w Lublinie. Jego tematem była tzw. komunikacja elektroniczna w postępowaniu egzekucyjnym, tj. składanie pism i wniosków w postępowaniu egzekucyjnym oraz doręczeń elektronicznych w tym postępowaniu. W ramach swojego wystąpienia, prowadzący wskazał na przepisy Kodeksu Postępowania Cywilnego, które już teraz regulują przedmiotową tematykę, pomimo że w praktyce przepisy te nie znajdują jeszcze zastosowania. Dodatkowo prowadzący wskazał na kierunki, w których powinny zmierzać nowo wprowadzane w tym zakresie regulacje.

Kolejnym prelegentem był Przemysław Kubica, Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Lesku, członek Krajowej Rady Komorniczej. W swoim wystąpieniu prowadzący skupił się na regulacjach prawnych dotyczących komunikacji komornika z urzędami skarbowymi, a to w systemie elektronicznego urzędu skarbowego, który w pełnej wersji obowiązuje od stycznia 2023 r. W ocenie prowadzącego projekt elektronicznego urzędu skarbowego uznać należy za „skok cywilizacyjny”, jeśli chodzi o systemy informatyczne, z których komornicy mieli okazję korzystać. System ten skonstruowany został na zasadzie wymiany danych i taka forma komunikacji pozwoliła na maksymalne z informatyzowanie procesu tej komunikacji. Obecnie system ten dostępny jest dla

Członek Komisji ds. współpracy z samorządami i instytucjami przy OIRP we Wrocławiu Beata Kotula.

Fot. OIRP we Wrocławiu

kancelarii komorniczych na terenie całego kraju. W dalszej części swojego wystąpienia prowadzący omówił problematykę związaną z dokonywaniem zajęć egzekucyjnych z wykorzystaniem elektronicznego urzędu skarbowego. Jak wskazał prowadzący, w tym zakresie dokonano się bardzo duży „krok w przyszłość”, bowiem system niewątpliwie zmniejszy komornicze obciążenia biurowe. Na koniec prowadzący podkreślił, że wprowadzone zmiany stanowią niewątpliwą inspirację do wprowadzenia kolejnych systemów, które zmierzać będą do pełnej automatyzacji postępowań egzekucyjnych.

Na koniec tej części konferencji poruszona została tematyka związana z elektronicznym tytułem egzekucyjnym. Jako pierwsza w tym wątku głos zabarała prof. dr hab. Izabela Gil z Uniwersytetu Wrocławskiego, która w swoim wystąpieniu omówiła tematykę związaną z elektronicznym postępowaniem upominawczym – EPU, które to

postępowanie, jak podkreśliła prowadząca, jest obecnie jedynym w pełni z informatyzowanym postępowanie rozpoznawczym. Tu prowadząca zwróciła uwagę, że mamy jeszcze inne w pełni z informatyzowane postępowania, a mianowicie postępowania upadłościowe i restrukturyzacyjne. Zdaniem prowadzącej, optymalnym rozwiązaniem jest połączenie ze sobą tych systemów informatycznych celem wykorzystania danych, które już wcześniej do systemu zostały wprowadzone, co pozwoli na prawidłowy wybór drogi ochrony prawnoprocesowej. Dalej w przedmiotowym temacie głos zabrał Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Śródmieścia Michał Kinastowski. W swoim wystąpieniu skupił się na problematyce związanej z elektronicznym tytułem egzekucyjnym.

Moderatorem drugiej części konferencji był prof. dr hab. Jacek Gołaczyński z Uniwersytetu Wrocławskiego. Pierwszym prelegentem w tej części konferencji był Konrad Buksa, Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Środzie Śląskiej, zastępca rzecznika dyscyplinarnego przy Krajowej Radzie Komorniczej. W swoim wystąpieniu prowadzący omówił tematykę związaną z egzekucją z rachunku bankowego, w której to niezmiernie istotna jest współpraca między organami egzekucyjnymi a instytucjami bankowymi. Jak podkreślił prowadzący, dla przedmiotowej egzekucji kluczowym momentem było wprowadzenie ustawą z dnia 10 lipca 2015 r. o zmianie ustawy Kodeksu cywilnego, Kodeksu postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw

Od lewej: prof. dr hab. Andrzej Marciniak, Uniwersytet Łódzki; dr hab. Marcin Uliasz, Sędzia Sądu Rejonowego w Lublinie; Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Lesku, członek Krajowej Rady Komorniczej Przemysław Kubica.

Fot. OIRP we Wrocławiu

art. 893^{2a} k.p.c., zgodnie z którym zobowiązano komornika do doręczania pism bankowi wyłącznie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego. W tym samym przepisie również banki zobowiązane zostały do tożsamego wnoszenia pisma do komornika, tj. wyłącznie za pośrednictwem systemu. Jak wskazał prowadzący, zmiana ta doprowadziła do optymalizacji prowadzenia egzekucji z rachunku bankowego, które następuje automatycznie. Niejednokrotnie dochodzi do sytuacji, że dłużnik dowiaduje się o wszczęciu postępowania egzekucyjnego przeciwko niemu właśnie w związku z tym zajęciem, jeszcze zanim dotrze do niego zawiadomienie o wszczęciu egzekucji. Niewątpliwie, od początku funkcjonowania, system przyczynił się nie tylko do szybkości, ale także do znacznego zmniejszenia wydatków, jakie wiążą się z procedurą zajęcia rachunku bankowego.

Dalej na ten temat głos zabrał dr Zbigniew Woźniak z Uniwersytetu Zielonogórskiego, a także Sędzia Sądu Apelacyjnego

we Wrocławiu. W swoim wystąpieniu prowadzący omówił tematykę związaną z wykorzystaniem komunikacji elektronicznej przy egzekucji z rachunku wspólnego. Tematykę związaną z elektronicznymi aktami komorniczymi omówili prof. Joanna Studzińska z Akademii Leona Koźmińskiego oraz Maciej Simbierowicz, Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy–Woli w Warszawie, Wiceprezes Krajowej Rady Komorniczej. Jak wynika z przekazanych informacji, prace nad programem są na bardzo zaawansowanym etapie. Pierwsze akta w systemie teleinformatycznym powinny zostać założone do końca bieżącego roku. Z przedstawionych planów wynika, że już w 2025 r. system obsługi elektronicznych akt komorniczych będzie ogólnodostępny i w całości zastąpi komornicze akta w wersji papierowej.

Na koniec tej części Konferencji głos zabrała Pani Katarzyna Mazur, Wiceprezes Currenda Sp. z o.o. Wskazała ona na wyzwania, które stoją przed dostawcami oprogramowania do obsługi postępowań egzekucyjnych w formie elektronicznej.

Od lewej: prof. dr hab. Andrzej Marciniak, Uniwersytet Łódzki; dr hab. Izabela Gil, Uniwersytet Wrocławski

Fot. OIRP we Wrocławiu

Moderatorem, trzeciego, ostatniego panelu zorganizowanego w ramach konferencji była prof. Kinga Flaga Gieruszyńska z Uniwersytetu Szczecińskiego.

W pierwszej części tego panelu poruszona została problematyka związana z egzekucją z krypto walut i innych wartości cyfrowych. Głos w sprawie – jako pierwszy – zabrał profesor Witold Srokosz z Uniwersytetu Wrocławskiego. Drugim prelegentem w tej tematyce była Pani Profesor Monika Michalska-Marciniak z Uniwersytetu Łódzkiego.

W drugiej części tego panelu poruszona została tematyka związana z zaletami elektronicznej licytacji ruchomości i nieruchomości. Swoje wystąpienie – jako pierwszy – zaprezentował prof. dr hab. Jacek Gołaczyński z Uniwersytetu Wrocławskiego. Zagadnienia praktyczne, związane z tymi rodzajami egzekucji, przedstawił Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Ostrowcu Świętokrzyskim Rafał Fronczek.

Na koniec panelu trzeciego, zorganizowane zostały warsztaty praktyczne z oprogramowania obsługującego licytację komornicze, które poprowadziła Monika Janus – Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Wałbrzychu, Przewodnicząca Rady Izby Komorniczej we Wrocławiu. Przedmiotowa konferencja miała charakter niezwykle twórczy, pozwalający zapoznać się z praktyką kancelarii komorniczych, w już istniejących systemach informatycznych, jak też zwizualizować jak postępowania egzekucyjne będą prowadzone po wdrożeniu programu do całościowej obsługi akt komorniczych w systemie elektronicznym. Jak wynika z przekazanych informacji, będzie to „milowy krok” w postępowaniu egzekucyjnym, który nie tylko ułatwi i przyspieszy pracę samym komornikom, ale także pozostałym stronom postępowania egzekucyjnego. ■

Sprawozdanie z IX Konkursu Krasomówczego w Wyższej Szkole Prawa we Wrocławiu

■ r. pr. **Krystian Mularczyk**

Dnia 17 marca 2023 r. odbył się IX Konkurs Krasomówczy zorganizowany przez Wyższą Szkołę Prawa we Wrocławiu, Koło Nauk Penalnych „Liberum” oraz Koło Naukowe „Pactum”.

W ramach kooperacji prowadzonej z Wyższą Szkołą Prawa, Okręgowa Izba Radców Prawnych we Wrocławiu była współorganizatorem konkursu, a nasz reprezentant – Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Krystian Mularczyk został zaproszony do grona jury konkursu.

Konkurs krasomówczy w Wyższej Szkole Prawa jest organizowany już od kilku lat. Do

udziału w konkursie zaproszono studentów, aplikantów, doktorantów oraz absolwentów prawa. Udział w wydarzeniu jest nie tylko próbą zmierzenia się z wewnętrznym strachem czy treścią, ale przede wszystkim jest świetnym sposobem na zaprezentowanie swoich zdolności oratorskich. Umiejętność przemawiania do ludzi w sposób zrozumiały i przekonujący jest jednym z aspektów pracy prawnika, natomiast umiejętność autoprezentacji

Fot. Wyższa Szkoła Prawa we Wrocławiu

oraz przekonywania do swoich racji są podstawami świetnie przygotowanej mowy końcowej i mogą wpłynąć na ostateczną decyzję składu orzekającego.

Zadaniem uczestników konkursu było wcielenie się w jedną z ról procesowych i wygłoszenie mowy końcowej przed sądem na podstawie przyznanego kazusu z prawa karnego lub prawa cywilnego. Przyszli prawnicy mieli okazję poczuć się jak radcowie prawni, adwokaci czy prokuratorzy i na konkretnym stanie faktycznym, wykorzystując swoje umiejętności, podejmowali próbę wpłynięcia na skład orzekający. Mowa końcowa to szczególnie ważny moment, ponieważ pomimo jego podsumowującego charakteru, często jest w stanie wpłynąć na przyszłe orzeczenie.

Należy przyznać, że uczestnicy konkursu byli świetnie przygotowani, a wygłoszone mowy reprezentowały wysoki poziom. Wydarzenie stało się również okazją do pogłębienia wiedzy prawniczej oraz zastosowania jej w praktyce, a to dzięki ciekawym i rzeczywistym kazusom.

Wygłoszone przez uczestników mowy reprezentowały wysoki poziom.

Uczestnicy Konkursu oceniani byli przez doświadczoną jury, w skład którego weszli praktykujący prawnicy oraz przedstawiciele świata nauki, tj.

- Tomasz Krawczyk – SSO we Wrocławiu,
- dr Anna Supranowicz – SSR w Głogowie,

Od lewej: Filip Kukuć, Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu; Krystian Mularczyk; dr Anna Supranowicz – SSR w Głogowie; r. pr. dr hab. Tomasz Chłopecki, prof. WSP; adw. dr Magdalena Kornak; Tomasz Krawczyk – SSO we Wrocławiu

Fot. Wyższa Szkoła Prawa we Wrocławiu

- dr Magdalena Kornak – adwokat,
- dr hab. Tomasz Chłopecki – prof. WSP, radca prawny,
- Krystian Mularczyk – Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu.

Po wysłuchaniu wszystkich mów oraz długiej naradzie jury wyłoniło zwycięzców konkursu:

- I miejsce – Filip Kukuć,
- II miejsce – Karolina Rogowska,
- III miejsce – ex aequo Maja Adamus oraz Wojciech Bober.

Udział przedstawiciela Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu w tym wydarzeniu nie był przypadkowy, bowiem nasza Izba od wielu lat współpracuje z Wyższą Szkołą Prawa we Wrocławiu. Natomiast organizacja konkursu krasomówczego to kolejne udane przedsięwzięcie, które pokazuje, że nasza Izba aktywnie włącza się w wiele organizowanych inicjatyw przyczyniając się tym samym do promocji zawodu radcy prawnego oraz samorządu radcowskiego. ■

Sprawozdanie z XLII Zjazdu Delegatów Dolnośląskiej Izby Lekarskiej we Wrocławiu

■ r. pr. **Krystian Mularczyk**

Dnia 18 marca 2023 r. odbył się XLII Zjazd Delegatów Dolnośląskiej Izby Lekarskiej we Wrocławiu w swojej siedzibie przy ul. Kazimierza Wielkiego. Okręgową Izbę Radców Prawnych we Wrocławiu reprezentował Wicedziekan Rady Krystian Mularczyk. Z ramienia Izby Komorniczej we Wrocławiu w posiedzeniu uczestniczył Członek Rady Konrad Buksa.

Po raz pierwszy Zjazd przeprowadzono w formie hybrydowej – umożliwiającej zarówno uczestnictwo osobiste, jak i zdalne.

Po uroczystym otwarciu wydarzenia, którego dokonał Prezes DRL dr n. med. Paweł Wróblewski, nastąpiło odśpiewanie hymnu państwowego oraz uczczenie pamięci zmarłych w minionym roku lekarzy. Kolejnym punktem Zjazdu było wystąpienie Prezesa DRL dr n. med. Pawła Wróblewskiego, podczas którego podziękował wszystkim za tak liczne przybycie. Po ciepłych słowach powitania głos zabrali zaproszeni goście, w tym Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Krystian Mularczyk, który podziękował przedstawicielom Dolnośląskiej Izby Lekarskiej za dotychczasową współpracę i wyraził nadzieję na organizację kolejnych, wspólnych przedsięwzięć. Coroczny Zjazd Delegatów DIL jest także doskonałą okazją do wyróżnienia najbardziej zasłużonych. To

bardzo wyjątkowa chwila podczas takich wydarzeń. Wręczone odznaczenia są nie tylko dowodem ciężkiej pracy, ale także szczególnego wkładu w rozwój Dolnośląskiej Izby

Od lewej: Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Krystian Mularczyk, Prezes Dolnośląskiej Rady Lekarskiej Paweł Wróblewski
Fot. Dolnośląska Izba Lekarska

Prezes Dolnośląskiej Rady Lekarskiej Paweł Wróblewski

Fot. Dolnośląska Izba Lekarska

Lekarskiej. Kolejnym punktem agendy posiedzenia był wybór władz Zjazdu – przewodniczącego, zastępców i sekretarzy oraz przyjęcie porządku obrad. Po ukonstytuowaniu się władz Zjazdu dokonano wyboru Komisji Uchwał i Wniosków oraz Komisji Mandatowej, która przedstawiła komunikat.

Kolejną część wydarzenia została poświęcona przedstawieniu wielu sprawozdań z działalności za rok 2022. Rozpoczął Prezes DRL dr n. med. Paweł Wróblewski, który przedstawił sprawozdanie z działalności Dolnośląskiej Rady Lekarskiej. Następnie Skarbnik DRL lek. Janusz Wróbel przedstawił sprawozdanie finansowe za rok 2022. Podczas kolejnego wystąpienia Przewodnicząca Okręgowej Komisji Rewizyjnej DIL lek. Ewa Krawiecka-Jaworska przedstawiła sprawozdanie z działalności Okręgowej Komisji Rewizyjnej. Sprawozdanie ze swojej działalności przedstawił także Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej DIL dr n. med. Marek Kaźmierczyk. Jako ostatni w tej części spotkania, głos zabrał Przewodniczący Okręgowego Sądu Lekarskiego DIL dr n. med. Jan Spodzieja, który w swoim

wystąpieniu przedstawił sprawozdanie z działalności Okręgowego Sądu Lekarskiego, działającego przy Dolnośląskiej Izbie Lekarskiej.

Po wysłuchaniu wszystkich sprawozdań Zgromadzeni wzięli udział w dyskusji nad ich przyjęciem. W następnym punkcie spotkania przeprowadzono głosowanie i XLII Zjazd Delegatów DIL przyjął sprawozdanie z działalności Dolnośląskiej Rady Lekarskiej udzielając jej absolutorium. Ponadto przyjęto budżet Dolnośląskiej Izby Lekarskiej na rok 2023. Na zakończenie nastąpiło przyjęcie uchwał i wniosków.

Udział w takim wyjątkowym wydarzeniu napawa nas dumą oraz optymizmem. Jako Członkowie Dolnośląskiego Forum Samorządów Zawodów Zaufania Publicznego, a przede wszystkim jako Członkowie wrocławskiego samorządu radcowskiego gratulujemy owocnych obrad i dziękujemy za zaproszenie. Udział przedstawiciela naszej Izby, a także innych instytucji doskonale pokazuje, jak silne są tradycje samorządowe oraz jak ważna jest współpraca łącząca nasze instytucje. ■

Sprawozdanie z XXXVII Okręgowego Zjazdu Delegatów Dolnośląskiej Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych we Wrocławiu

■ r. pr. **Krystian Mularczyk**

Dnia 18 marca 2023 r. odbył się XXXVII Okręgowy Zjazd Delegatów Dolnośląskiej Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych we Wrocławiu. Okręgową Izbę Radców Prawnych we Wrocławiu reprezentowała Wicedziekan Rady Joanna Zimoń-Frankiewicz.

Z ramienia Okręgowej Rady Adwokackiej we Wrocławiu w posiedzeniu uczestniczył Dziekan ORA we Wrocławiu Sławomir Krześ, natomiast Dolnośląską Izbę Lekarsko-Weterynaryjną reprezentował Wiceprezes Rady dr n. wet. Wojciech Hildebrand.

Wydarzenie rozpoczęło się od uroczystego otwarcia, wprowadzenia sztandaru oraz powitania zaproszonych gości. Następnie głos zabrała Przewodnicząca Dolnośląskiej Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych we Wrocławiu Anna Szafran.

Podczas Zjazdu dokonano przedstawienia i przyjęcia sprawozdania z działalności DOR-PiP VII kadencji. Ponadto Delegaci przyjęli sprawozdania z realizacji planu finansowego i udzielili Dolnośląskiej Okręgowej Radzie Pielęgniarek i Położnych we Wrocławiu absolutorium. Przyjęto także budżet na rok 2023.

Podczas tegorocznego Zjazdu odbyły się także wybory Dolnośląskiej Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych we Wrocławiu VIII kadencji.

Od lewej: Przewodnicząca Dolnośląskiej Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych we Wrocławiu Anna Szafran, Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Joanna Zimoń-Frankiewicz

Fot. Dolnośląska Okręgowa Izba Pielęgniarek i Położnych we Wrocławiu

Fot. Dolnośląska Okręgowa Izba Pielęgniarek i Położnych we Wrocławiu

Anna Szafran została ponownie wybrana na funkcję Przewodniczącej DORPiP we Wrocławiu.

Okręgowym Rzecznikiem Odpowiedzialności Zawodowej Pielęgniarek i Położnych została wybrana Małgorzata Gdesz.

Funkcję Przewodniczącej Okręgowego Sądu Pielęgniarek i Położnych będzie pełnić Danuta Neuman, natomiast Przewodniczącą Okręgowej Komisji Rewizyjnej została Alina Kaczmarek-Bazyłow.

W trakcie Zjazdu dokonano wyborów Członków DORPiP we Wrocławiu VIII kadencji, zastępców Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej Pielęgniarek i Położnych, Członków Okręgowego Sądu Pielęgniarek i Położnych oraz Członków Okręgowej Komisji Rewizyjnej, a także Delegatów na VIII Krajowy Zjazd Pielęgniarek i Położnych.

Udział w takim wyjątkowym wydarzeniu napawa nas dumą oraz optymizmem. Jako Członkowie Dolnośląskiego Forum Samorządów Zawodów Zaufania Publicznego, a przede wszystkim jako Członkowie wrocławskiego samorządu radcowskiego

gratulujemy wszystkim Członkom Dolnośląskiej Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych we Wrocławiu wyboru na VIII kadencję. Życzymy wytrwałości i powodzenia w pracy na rzecz samorządu! ■

Fot. Dolnośląska Okręgowa Izba Pielęgniarek i Położnych we Wrocławiu

XXV Lokalny Konkurs Krasomówczy za nami

■ r. pr. **Krystian Mularczyk**

W dniu 21 marca 2023 r. odbyło się ważne dla świata młodych prawników wydarzenie, a mianowicie XXV Lokalny Konkurs Krasomówczy. Jak co roku, konkurs ten zorganizował wrocławski oddział Europejskiego Stowarzyszenia Studentów Prawa – ELSA Wrocław.

Dla naszego samorządu było to również istotne wydarzenie, ponieważ Okręgowa Izba Radców Prawnych we Wrocławiu objęła konkurs swoim patronatem. Naszą Izbę reprezentował Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Krystian Mularczyk, który także zasiadł z ramienia OIRP we Wrocławiu w jury konkursu.

Organizowany od lat Konkurs Krasomówczy to fantastyczna okazja dla studentów kierunków prawniczych, aby móc spróbować swoich sił przed szeroką publicznością. Udział w konkursie krasomówczym to nie tylko możliwość zmierzenia się z wewnętrznym strachem przed wystąpieniami publicznymi, ale przede wszystkim możliwość zaprezentowania swoich umiejętności oratorskich. Nie od dziś wiadomo, że język jest narzędziem pracy prawnika – czy to przelany na papier, czy właśnie ubrany w słowa. Nie od dziś także wiadomo, że

umiejętność autoprezentacji i przekonywania do swoich racji jest szalenie pożądana w zawodzie prawnika, zwłaszcza tego procesowego. Między innymi dlatego konkurs ten był doskonałą okazją dla studentów prawa oraz administracji do wystąpienia w roli pełnomocnika lub obrońcy stron procesowych i wygłoszenia mowy końcowej. Przyszli prawnicy mieli okazję poczuć się jak radcowie prawni, adwokaci, czy prokuratorzy i na konkretnym stanie faktycznym podjąć próbę

Umiejętność autoprezentacji i przekonywania do swoich racji jest szalenie pożądana w zawodzie prawnika, zwłaszcza tego procesowego.

wpłynięcia na skład orzekający, w podsumowującej przebieg postępowania mowie końcowej. To właśnie tutaj znajduje się swoistego rodzaju furtka dla pełnomocnika procesowego, który swoją elokwencją może przechylić

Od lewej: prof. Jan Miodek, Sekretarz ORA we Wrocławiu
dr Kamila Mrozek, Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu
Krystian Mularczyk, r. pr. Maciej Jarecki
Fot. ELSA Wrocław

Kamila Lis – zwyciężczyni XXV Lokalnego Konkursu Krasnomówczego
Fot. OIRP we Wrocławiu

szalę zwycięstwa na korzyść swojego Klienta. Dodatkowym atutem było oparcie kasów na stanach faktycznych, które w rzeczywistości są procedowane na salach sądowych, co tym bardziej umożliwiło uczestnikom, choć w jakimś stopniu, poczucie tego napięcia i odpowiedzialności, jaką czują profesjonalni pełnomocnicy podczas wykonywania czynności zawodowych. Warto zaznaczyć, że zmagania przyszłych prawników odbywały się we wnętrzach magicznej Auli Leopoldina, co tylko dodało powagi i majestatu całemu wydarzeniu.

Uczestnicy konkursu oceniani byli przez doświadczoną jury, w skład którego weszli praktykujący prawnicy, językoznawcy oraz przedstawiciele świata nauki, tj.:

- prof. Jan Miodek;
 - dr hab. Piotr Lisowski, prof. UWr;
 - dr hab. Magdalena Wilejczyk, prof. UWr;
 - dr Kamila Mrozek – Sekretarz ORA we Wrocławiu;
 - Mikołaj Świczarż – radca prawny;
 - Maciej Jarecki – radca prawny;
- Krystian Mularczyk – Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu.

Po wysłuchaniu wszystkich mów oraz długiej naradzie jury wyłoniło zwycięzców konkursu:

- I miejsce – Kamila Lis,
- II miejsce – Patryk Stisz,
- III miejsce – Jakub Merta.

Z całą pewnością, jako potrzebne i ważne należy ocenić patronowanie przez nasz samorząd takim wydarzeniom jak Lokalny Konkurs Krasnomówczy, ponieważ to właśnie tego rodzaju wydarzenia są w stanie w sposób całkowicie rzeczywisty i wartościowy pokazać prawdziwe oblicze tego zawodu. Samo nabycie wiedzy merytorycznej nie wystarczy, aby w pełni zobrazować studentom kierunków prawniczych co czeka ich w przyszłości. Wiedza, umiejętności miękkie i praktyka to jedyne słuszne połączenie, dlatego tym bardziej jako pozytywny należy uznać patronat naszej Izby nad Lokalnym Konkursem Krasnomówczym. ■

Święto Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu z doktoratem honoris causa

■ r. pr. **Krzystian Mularczyk**

*Dnia 23 marca 2023 r. odbyły się obchody Święta Uniwersytetu
Ekonomicznego we Wrocławiu.*

Na to niezwykle wydarzenie zaproszono całą Społeczność Akademicką UEW, rektorów zaprzyjaźnionych uczelni oraz przedstawicieli wielu instytucji

Od lewej: Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Krzystian Mularczyk, Rektor Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu prof. dr hab. Andrzej Kaleta

Fot. Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu

m.in. Wojewodę Dolnośląskiego Jarosława Obremskiego, Sekretarza Stanu w Ministerstwie Edukacji i Nauki Wojciecha Murdzka, Dolnośląskiego Kuratora Oświaty Romana Kowalczyka, Przewodniczącego Rady Miejskiej Wrocławia Sergiusza Kmiecika. Okręgową Izbę Radców Prawnych we Wrocławiu reprezentował Wicedziekan Rady Krzystian Mularczyk. Nasza Izba od wielu lat współpracuje z UEW, a dzięki działaniom podejmowanym przez członków Komisji ds. współpracy z samorządami i instytucjami, zakres tej kooperacji stale się poszerza.

Uroczystość była okazją do celebracji kolejnego – 76. roku działalności Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu. Podczas tegorocznego Święta Uczelni miała miejsce uroczystość nadania auli Centrum Kształcenia Ustawicznego imienia Profesor Stanisławy Bartosiewicz wraz z odsłonięciem tablicy pamiątkowej.

Uroczystość rozpoczęła się od wystąpienia Jego Magnificencji Rektora prof. dr hab. Andrzeja Kalety, który dokonał oficjalnego otwarcia i powitania gości. Następnie Rektor złożył życzenia wspólnocie akademickiej

Od lewej: prof. dr. hab. Wojciech Czakon, doktor honoris causa Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu; Rektor Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu prof. dr. hab. Andrzej Kaleta; Prorektor ds. Badań i Kadry Akademickiej prof. dr. hab. Ewa Stańczyk-Hugiet

Fot. Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu

i podziękował za listy oraz gratulacje, jakie napłynęły od przyjaciół UEW, przedstawicieli świata polityki, działaczy samorządowych, przedstawicieli środowisk akademickich i instytucji gospodarczych.

Jednym z tradycyjnych elementów Święta Uczelni jest wręczanie medali państwowych, ministerialnych oraz okolicznościowych, a także uroczystość nadania tytułu Honorowego Profesora Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu.

Rozpoczynając uroczystość nadania tytułu Profesora Honorowego przekazano głos promotor prof. dr. hab. Ewie Stańczyk-Hugiet, która odczytała laudację przedstawiającą życiorys oraz opis działalności naukowo-badawczej bohatera uroczystości, jak również dyplom nadania tytułu doktora honoris causa. Za wybitne zasługi w zakresie

zarządzania strategicznego i metodologii badań Rektor UEW wręczył dyplom Profesora Honorowego UEW prof. dr. hab. Wojciechowi Czakonowi – profesorowi nauk ekonomicznych, twórcy i kierownikowi Katedry Zarządzania Strategicznego na Wydziale Zarządzania i Komunikacji Społecznej Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, autorowi ponad 200 publikacji z zakresu zarządzania strategicznego w polskich i międzynarodowych czasopismach naukowych, członkowi naukowych organizacji krajowych i zagranicznych¹. Doktorat honoris causa jest najwyższą godnością akademicką przyznaną przez wyższe uczelnie osobom po-

wszechnie cenionym i zasłużonym dla nauki i kultury. Przyznanie tego niezwykłego tytułu jest także dowodem związania z uczelnią, która przyznaje doktorat. Laureat w trakcie uroczystości wygłosił okolicznościowy wykład pt. „Swobodny bieg rzeczy”.

Następnie przyszedł czas na wręczenie odznaczeń państwowych i resortowych. Podczas tej części uroczystości uhonorowano najbardziej zasłużonych pracowników Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu. Wręczone odznaczenia są nie tylko powodem do dumy, ale przede wszystkim

¹ [red. s], Święto Uczelni 2023 z doktoratem honoris causa – relacja z wydarzenia, https://www.ue.wroc.pl/aktualnosci/27033/swieto_uczelni_2023_z_doktoratem_honoris_causa_relacja_z_wydarzenia.html#ZCVCfXZBzcu (dostęp: 30 marca 2023).

są wyrazem wdzięczności. JM Rektor prof. dr hab. Andrzej Kaleta rozpoczął od przekazania srebrnych i brązowych medali za długoletnią służbę oraz Srebrnego Krzyża Zasługi.

Medalem Srebrnym za Długoletnią Służbę nagrodzono:

- dr inż. Agnieszkę Bogumiłę Ciechelską,
- dr. hab. Karola Piotra Kociszewskiego, prof. UEW,
- dr inż. Edytę Agnieszkę Kucharską,
- dr. Jacka Sławomira Michalskiego.

Z kolei Medalem Brązowym za Długoletnią Służbę odznaczeni zostali następujący

pracownicy Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu:

- dr Magdalena Anna Swacha-Lech,
- dr hab. Justyna Zabawa, prof. UEW,
- dr Łukasz Karol Jurek,
- dr Anna Maria Mempel-Śnieżyk, prof. UEW,
- dr hab. Katarzyna Danuta Piwowar-Sulej, prof. UEW.

Natomiast Srebrnym Krzyżem Zasługi odznaczono dr. inż. Pawła Wolaka – emerytowanego pracownika UEW.

Odnaczenie resortowe – w postaci Medalu Komisji Edukacji Narodowej – nadane przez Ministra Edukacji i Nauki Przemysław Czarnka otrzymał dr hab. inż. Arkadiusz Piwowar, prof. UEW.

Uroczystość zakończyła się wspólnym odśpiewaniem hymnu *Gaudeamus igitur*, tradycyjnej pieśni studenckiej śpiewanej podczas najważniejszych akademickich uroczystości.

Program wydarzenia obfitował w naprawdę piękne i emocjonujące chwile. Udział przedstawiciela naszej Izby podkreśla rangę prowadzonej z UEW współpracy. Jako Członkowie wrocławskiego samorządu radcowskiego życzymy Społeczności Akademickiej Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu kolejnych tak udanych jubileuszy oraz samych sukcesów w działalności naukowej i nie tylko. Gratulujemy prof. dr. hab. Wojciechowi Czakonowi i życzymy kolejnych sukcesów oraz dalszego rozwoju kariery naukowej! ■

Od lewej: Członek Rady Kierunku Konsulting Prawny i Gospodarczy dr Marek Wąsowicz, Dyrektor Centrum Współpracy z Biznesem mgr Ała Witwicka-Dudek, Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Krystian Mularczyk

Fot. Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu

Sprawozdanie z konferencji naukowej pt. „Kierunki rozwoju branży Odnawialnych Źródeł Energii w Polsce”

■ r. pr. **Krzysztof Mularczyk**

Dnia 23 marca 2023 r. odbyła się zorganizowana przez Wydział Prawa i Komunikacji Społecznej we Wrocławiu Uniwersytetu SWPS konferencja naukowa pt. „Kierunki rozwoju branży Odnawialnych Źródeł Energii w Polsce”.

Współorganizatorem wydarzenia była Okręgowa Rada Adwokacka we Wrocławiu oraz Okręgowa Izba Radców Prawnych we Wrocławiu. Honorowy patronat nad konferencją objął Prezes Urzędu Regulacji Energetyki. Konferencja odbyła się przy współpracy Krajowej Izby Kłastrów Energii i Odnawialnych Źródeł Energii oraz Kancelarii Prawnej Budnik, Posnow i Partnerzy we Wrocławiu. Warto dodać, że udział naszej Izby – w roli współorganizatora konferencji – jest wynikiem niedawno zawartego porozumienia pomiędzy Okręgową Izbą Radców Prawnych we Wrocławiu a Uniwersytetem SWPS.

Wspieranie odnawialnych form energii jest jednym z celów unijnej polityki energetycznej. Jak zakłada przyjęta dyrektywa w sprawie odnawialnych źródeł energii (RED II), kraje Unii Europejskiej do 2050 r. powinny osiągnąć neutralność klimatyczną, czyli równowagę pomiędzy emitowaniem a pochłanianiem gazów cieplarnianych. Poprzez zwiększenie udziału energii

z odnawialnych źródeł, możliwe stanie się powstrzymanie globalnego przyrostu temperatury. Branża odnawialnych źródeł energii obejmuje przedsięwzięcia, które wykorzystują do produkcji energii siły natury, tj. wodę, słońce, wiatr oraz biopaliwa. Jednakże, zastosowanie tak niekonwencjonalnych metod pozyskiwania energii wymaga nie tylko zaawansowanej technologii, ale także nowoczesnego prawodawstwa. Dzięki dostosowaniu odpowiednich przepisów, nie tylko produkcja energii z odnawialnych źródeł, ale także ich odpowiednie wykorzystanie stanie się efektywne i przyniesie spodziewane rezultaty.

Konferencja rozpoczęła się od uroczystego otwarcia, którego dokonali: Dziekan Wydziału Prawa i Komunikacji Społecznej we Wrocławiu dr hab. Monika Lewandowicz-Machnikowska, prof. Uniwersytetu SWPS, Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Krzysztof Mularczyk oraz Dziekan ORA we Wrocławiu Sławomir Krześ.

Moderatorem pierwszego panelu konferencji był Krzysztof Mitoraj – radca prawny,

Od lewej od dołu: adw. dr Włodzimierz Posnow; Kierownik Katedry Prawa dr hab. Iwona Sierpowska, prof. Uniwersytetu SWPS; adw. Krzysztof Budnik; Wojciech Modzelewski; apl. adw. Karolina Chról; Tomasz Drzał; Dziekan Wydziału Prawa i Komunikacji Społecznej we Wrocławiu dr hab. Monika Lewandowicz-Machnikowska, prof. Uniwersytetu SWPS; Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Krystian Mularczyk

Od lewej od góry: r. pr. Krzysztof Mitoraj; adw. Michał Skorupka; prof. Lech Sitnik; mgr inż. Mariusz Bednarski; r. pr. Kinga Słomka; adw. dr Agnieszka Skorupka; Jerzy Fijas; dr Marek Grzywacz; dr Mateusz Muchel

Fot. Uniwersytet SWPS – Piotr Machura

partner w Kancelarii Prawnej Budnik, Posnow i Partnerzy we Wrocławiu, wykładowca akademicki na Uniwersytecie SWPS we Wrocławiu. Pierwszy referat pt. „Energetyka rozproszona – prawne kierunki rozwoju rynku energii elektrycznej w Polsce” wygłosił dr Zdzisław Muras – radca prawny, dyrektor Departamentu Prawnego i Rozstrzygania Sporów Urzędu Regulacji Energetyki, wykładowca akademicki i MBA, autor i współautor kilkudziesięciu publikacji naukowych, w tym dwudziestu jeden książek i opracowań zwartych, licznych głośno orzeczeń Sądu Najwyższego i artykułów z zakresu postępowania karnego, prawa wykroczeń, administracyjnego, gospodarczego oraz prawa energetycznego. Drugim prelegentem podczas panelu inauguracyjnego był Tomasz Drzał – prawnik, autor licznych opracowań

dotyczących rozwoju klastrów energii oraz rynku PV w Polsce i Europie, z ramienia Krajowej Izby Kłastrów Energii konsultuje prace projektu KLAFTER przy Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, który wygłosił prelekcję pt. „Formalno-prawne uwarunkowania klastrów energii”. Następnie, o barierach formalno-prawnych przyłączenia instalacji OZE do sieci opowiedział Wojciech Modzelewski – prawnik Fundacji „ClientEarth Prawnicy dla Ziemi”, autor raportu „Sieci – wąskie gardło polskiej transformacji energetycznej”. Swoje spostrzeżenia – poprzez pryzmat doświadczeń zawodowych – przedstawił także prof. Lech Sitnik – od 1976 r. profesor na Wydziale Mechanicznym Politechniki Wrocławskiej, członek Rady Programowej Krajowej Izby Kłastrów Energii i OZE, wybitny ekspert z zakresu elektrojemności oraz budowy silników

elektrycznych, przewodniczący Rady Programowej Europejskiego Centrum Certyfikacji Rzeczoznawców Motoryzacji TÜVPOL, przewodniczący Komisji Skrutacyjnej Rady Wydziału Mechanicznego Politechniki Wrocławskiej, przewodniczący Komisji Skrutacyjnej Rady Instytutu Konstrukcji i Eksploatacji Maszyn Politechniki Wrocławskiej, recenzent Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, który omówił „Nowatorskie spojrzenie na sieć energetyczną i lokalny rynek energii, z uwzględnieniem OZE, wynikające z rozwoju e-mobilności”. Pierwszą część wydarzenia zakończyło wystąpienie mgr inż. Mariusza Bednarskiego – członka Rady Programowej Krajowej Izby Kłastrów Energii i OZE, eksperta w zakresie wymiarowania wielkoskalowych bateryjnych systemów magazynowania energii, doradcy w zakresie umów PPA, współwłaściciela firmy Vast Energy z grupy IntegraleIT, dyrektora Projektu Smart City Wrocław – wymiana i instalacja ponad 330

tys. inteligentnych liczników AMI we Wrocławiu dla Tauron Dystrybucja, który wygłosił referat pt. „Rola magazynów energii w bilansie technicznym i handlowym klastra”. Ciekawie i rzeczowo przedstawione referaty stały się przedmiotem dyskusji, która podsumowała najważniejsze zagadnienia z pierwszego panelu konferencji.

Moderatorem drugiego panelu konferencji był Krzysztof Budnik – adwokat, partner w Kancelarii Prawnej Budnik, Posnow i Partnerzy we Wrocławiu, wykładowca akademicki na Uniwersytecie SWPS we Wrocławiu. Jako pierwsi w tej części spotkania wystąpili: Krzysztof Mitoraj oraz Michał Skorupka – adwokat, partner w Kancelarii Prawnej Budnik, Posnow i Partnerzy we Wrocławiu, wykładowca akademicki na Uniwersytecie SWPS we Wrocławiu przedstawiając „Praktyczne aspekty tytułu prawnego do władania nieruchomością pod inwestycje w OZE”. Następnie dr Marek Grzywacz – wykładowca

Od lewej: Dziekan ORA we Wrocławiu Sławomir Krześ; Sekretarz ORA we Wrocławiu dr Kamila Mrozek; r. pr. Kinga Słomka; Dziekan Wydziału Prawa i Komunikacji Społecznej we Wrocławiu dr hab. Monika Lewandowicz-Machnikowska, prof. Uniwersytetu SWPS; Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Krystian Mularczyk

Fot. Uniwersytet SWPS – Piotr Machura

akademicki, autor i współautor artykułów, monografii i komentarzy z zakresu prawa energetycznego, bezpieczeństwa surowcowego państwa, prawa publicznego gospodarczego, postępowania administracyjnego i postępowania sądowo-administracyjnego przedstawił zagadnienie pt. „Linia bezpieczeństwa – ratunek czy przekleństwo dla systemu elektroenergetycznego?”. Podczas kolejnego wystąpienia Kinga Słomka – radca prawny w dziale umów handlowych oraz dziale nieruchomości w kancelarii Sdzlegal Schindhelm, partner w kancelarii od 2019 r. oraz jeden ze stałych autorów publikujących

Rozwój branży odnawialnych źródeł energii ma niebagatelny wpływ na ochronę środowiska.

artykuły o tematyce OZE w miesięczniku „Energia i Recykling”, przybliżyła zgromadzonemu zagadnienia dotyczące problemów inwestycji w zakresie energetyki wiatrowej. Swoje spostrzeżenia oraz postulaty w referacie pt. „Unijne środki nadzwyczajne na rzecz przyspieszenia rozwoju OZE a obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko” przedstawił dr Mateusz Muchel – wykładowca akademicki z zakresu prawa Unii Europejskiej w Katedrze Prawa Europejskiego na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego. Jednym z ostatnich wystąpień był referat przedstawiony przez Karolinę Chról – doktorantkę na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, aplikantkę adwokacką w ORA w Warszawie, prawnika w dziale doradztwa regulacyjnego w EY Law, członkinię Stowarzyszenia z Energią o Prawie pt. „Czy rozwiązania zawarte w RePower EU mają szansę skrócić czas procesu inwestycyjnego w OZE w Polsce?”. Zakończeniem

drugiego panelu i zarazem jego podsumowaniem było wystąpienie Jerzego Fijasa – autora Programu Energetycznego Państwowe Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, kierownika projektu „Las Energii”, eksperta Narodowego Programu Leśnego, który w swoim referacie pt. „Las Energii – Państwowe Gospodarstwo Leśne, Lasy Państwowe na rzecz transformacji energetycznej kraju”, wskazał główne założenia realizowanego projektu, w tym pełne włączenie się w proces zielonej transformacji, wszechstronne wykorzystanie zasobów Lasów Państwowych na cele energetyczne związane z OZE oraz źródłami alternatywnymi. Podobnie jak po pierwszej części spotkania, na zakończenie drugiego panelu także przeprowadzono owocną w zakresie wniosków i postulatów na przyszłość dyskusję.

Całość podsumowało wystąpienie Krzysztofa Budnika, który wyraził przekonanie, że rozwój branży odnawialnych źródeł energii, w tym rozwój związanych z tym technologii i prawodawstwa, ma niebagatelny wpływ na szeroko rozumianą ochronę środowiska i podejmowanie działań mających doprowadzić do równowagi pomiędzy emitowaniem, a pochłanianiem gazów cieplarnianych.

Wydarzenie, choć jest jednym z pierwszych wspólnych przedsięwzięć naszej Izby i Uniwersytetu SWPS, to na pewno nie będzie ostatnim. Takie spotkania pokazują, jak ważny jest wpływ prawodawstwa, a co za tym idzie środowiska prawniczego w efektywnym rozwoju branży energetycznej i nie tylko. Jesteśmy dumni, że przedstawiciele naszego samorządu aktywnie uczestniczą w takich wydarzeniach, czym przyczyniają się do promowania zawodu radcy prawnego i wpływają na lepszy model polskiego prawodawstwa. ■

Czy wiedza jest *passé*?

Fot. Archiwum prywatne

r. pr. **Natalia Krej**

W dniu 23 marca 2023 r., w ramach współpracy Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu z Uniwersytetem Ekonomicznym, przedstawiciele naszej Izby zostali zaproszeni – jako interesariusze zewnętrzni – do udziału w części spotkania z Polską Komisją Akredytacyjną dotyczącą akredytacji kierunku Zarządzanie i Inżynieria Produkcji.

Spotkanie odbyło się w trybie zdalnym i wzięli w nim udział przedstawiciele UE we Wrocławiu, jak również pozostałe osoby reprezentujące podmioty z otoczenia społeczno-gospodarczego współpracującego z Uniwersyte-tem, w tym pracodawcy oferujący praktyki zawodowe dla studentów ocenianego kierunku. Wśród tego grona znaleźli się między innymi: Krzysztof Jurczyk – FlexSim (Rada kierunku ZiIP), Krzysztof Kaczmarek (Tarczyński S.A.), dr Beata Pachnowska (IMAS), Sebastian Boniewicz (Grupa IMPEL), Anna Wojtanowska (ELECTROLUX), mgr Ała Witwicka-Dudek (Dyrektor Centrum Współpracy z Biznesem UE we Wrocławiu).

Przedmiotem rozmów było omówienie zakresu współpracy w kontekście rzeczonoego kierunku z instytucjami i przedsiębiorcami, którego dokonał każdy z przedstawicieleli opisanego powyżej otoczenia społeczno-gospodarczego. Reprezentantem OIRP we Wrocławiu na tym spotkaniu była r. pr. dr Natalia Krej, która wskazała, że nasza Izba nawiązała współpracę z Uniwersytetem Ekonomicznym we Wrocławiu dzięki staraniom Komisji ds. współpracy z samorządami i instytucjami, której Przewodniczącym jest Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Krystian Mularczyk. W swojej wypowiedzi Pani mecenas Natalia Krej podkreśliła, że rola Izby

radcowskiej we współpracy z UE we Wrocławiu ma charakter konsultingowy, co oznacza kooperację w zakresie uświadamiania zjawiska profilaktyki prawnej, charakteru i rodzaju świadczenia pomocy prawnej w organizacjach, budowania szeroko pojętej świadomości prawnej. OIRP planuje poszerzyć tę współpracę między innymi o wykłady z zakresu prawa, jak również budowania świadomości prawnej w celu poznania pracy prawnika „od kuchni” i poprzez to lepszego kooperowania z zespołami prawnymi w ramach funkcjonujących struktur korporacyjnych w danym przedsiębiorstwie.

Podkreślono, że współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym ma istotne znaczenie w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz wpływa na rozwój tego kierunku. Ponadto jest wynikiem dynamicznie zmieniającej się sytuacji na rynku pracy, oczekiwań otoczenia biznesowego, a także konieczności łączenia wiedzy

Obecnie młodzi nie podejmują nauki na studiach wyższych lub też kończą ją na poziomie licencjatu.

praktycznej i naukowej w procesie rozwoju jednostki i społeczeństwa.

Zwrócono uwagę, że zmieniła się ustawa Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dnia 20 lipca 2018 r. (Dz.U. z 2018 r. poz. 1668) poprzez dodanie, ustawą nowelizacyjną z dnia 13 stycznia 2023 r. (Dz.U. z 2023 r. poz. 212), przepisu zawartego w art. 67 ust. 7, zgodnie z którym w przypadkach i na warunkach określonych w regulaminie studiów uczelnia, na wniosek studenta, może zaliczyć na poczet praktyki zawodowej czynności wykonywane przez niego w szczególności w ramach zatrudnienia, stażu lub wolontariatu, jeżeli umożliwiły one uzyskanie efektów

uczenia się określonych w programie studiów dla praktyk zawodowych. Szeroko analizowano, że w obecnym czasie wielu studentów zarówno studiów stacjonarnych, wieczorowych, jak również zaocznych podejmuje prace w trakcie pobierania nauki w szkole wyższej. Jednocześnie zwrócono uwagę, że studenci niechętnie uczestniczą w obowiązkowych praktykach zawodowych, które powinny być elementem stałym na tym poziomie edukacji. Podsumowaniem tego spotkania było stwierdzenie, że zaczynamy obecnie funkcjonować w modelu spo-

łecznym, w którym młodzi ludzie nie podejmują nauki na studiach wyższych lub też kończą ją na poziomie licencjatu. Jako główną przyczynę tego zjawiska wska-

zowano chęć szybkiego zarobkowania, a nie koniecznie zdobywanie wiedzy. Okazuje się, że obecne pokolenie nie stawia tak mocno na edukację, a przede wszystkim na zdobywanie praktycznych osiągnięć, z którymi związana jest możliwość rozwoju zawodowego i uzyskania środków finansowych. Powyższe wywołało sformułowanie tytułowego pytania, czy w dzisiejszych czasach posiadanie wiedzy, chęć jej zdobywania stały się passe? Odpowiedzi na to pytanie zapewne może paść wiele, ale już samo postawienie go jest zastanawiające w kontekście przyszłości nie tylko szkół wyższych, ale przede wszystkim przyszłości kolejnych pokoleń. ■

XXXV Okręgowy Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy Pielęgniarek i Położnych w Jeleniej Górze – sprawozdanie

■ r. pr. **Krystian Mularczyk**

Dnia 29 marca 2023 r. odbył się XXXV Okręgowy Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy Pielęgniarek i Położnych w Jeleniej Górze. Podczas tegorocznego Zjazdu odbyły się wybory Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych w Jeleniej Górze VIII kadencji.

Na funkcję Przewodniczącej ORPiP w Jeleniej Górze wybrano Elżbietę Gajowniczek. Okręgowym Rzecznikiem Odpowiedzialności Zawodowej Pielęgniarek i Położnych wybrano Dorotę Patyńską. Funkcję Przewodniczącej Okręgowego Sądu Pielęgniarek i Położnych będzie pełnił Larysa Miazga, a Przewodniczącą Okręgowej Komisji Rewizyjnej została Bogumiła Pawlukiewicz.

W trakcie Zjazdu dokonano wyboru członków ORPiP w Jeleniej Górze, zastępców Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej Pielęgniarek i Położnych, członków Okręgowego Sądu Pielęgniarek

i Położnych oraz członków Okręgowej Komisji Rewizyjnej. Spośród Delegatów wybrano także pięciu Delegatów na Krajowy Zjazd Pielęgniarek i Położnych, który odbędzie się w Warszawie w połowie maja 2023 r.

Jako Członkowie Dolnośląskiego Forum Samorządów Zawodów Zaufania Publicznego, a przede wszystkim jako Członkowie wrocławskiego samorządu radcowskiego gratulujemy wszystkim Członkom Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych w Jeleniej Górze wyboru na VIII kadencję.

Życzymy wytrwałości i powodzenia w pracy na rzecz samorządu! ■

Fot. Okręgowa Izba Pielęgniarek i Położnych w Jeleniej Górze

Drzwi Otwarte Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu

■ r. pr. **Krystian Mularczyk**

W dniu 12 kwietnia 2023 r. odbyły się kolejne „Drzwi Otwarte Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu” zorganizowane wspólnie przez Komisję ds. współpracy z samorządami i instytucjami przy OIRP we Wrocławiu oraz wrocławski oddział Europejskiego Stowarzyszenia Studentów Prawa – ELSA Wrocław. Przedstawiciele OIRP we Wrocławiu spotkali się z uczestnikami w budynku naszej Izby przy ul. Włodkowica 8.

Celem wydarzenia było spotkanie studentów prawa z członkami wrocławskiego samorządu radcowskiego, podczas którego przedstawiono słuchaczom wszelkie aspekty procesu rekrutacyjnego związanego z aplikacją radcowską. Reprezentanci Naszej Izby wyjaśnili studentom, na czym polega odbywane szkolenie oraz wykonywanie zawodu radcy prawnego. Dodatkowo, uczestnicy wydarzenia mogli poznać zasady funkcjonowania samorządu radcowskiego, a także usłyszeć jak wygląda dzień z życia aplikanta oraz radcy prawnego.

Prelegentami ze strony Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu byli:

- Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Krystian Mularczyk,
- Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Joanna Zimoń-Frankiewicz,
- Członkini Prezydium Rady OIRP we Wrocławiu Sylwia Filińska,

- Aplikant radcowski Maciej Białas.

Wydarzenie zostało podzielone na dwie wzajemnie przeplatające się części. Pierwsza część spotkania została poświęcona zagadnieniom związanym z wykonywaniem zawodu radcy prawnego, natomiast druga dotyczyła wszelkich aspektów odbywania aplikacji radcowskiej.

Wydarzenie cieszyło się dużym zainteresowaniem wśród studentów prawa, którzy swoją przyszłość widzą na aplikacji radcowskiej. W trakcie spotkania padło wiele merytorycznych, przemyślanych i celnych pytań z zakresu struktury samorządu radcowskiego, praw i obowiązków Dziekana Izby oraz Rady, zasad rekrutacji i odbywania aplikacji radcowskiej, patronatu, kryteriów, jakie muszą spełniać radcowie prawni, aby móc zostać patronem aplikanta, sposobu prowadzenia zajęć na aplikacji oraz kwestii związanych z zaliczeniami poszczególnych bloków

zajęciowych, przebiegu oraz zasad przystąpienia do egzaminu radcowskiego, prowadzenia działalności doradczej w trakcie trwania aplikacji, możliwości zarobkowania w sektorach niezwiązanych z prawem, obowiązku pracy podczas trwania aplikacji, kwestii finansowych, takich jak opłaty za egzamin wstępny na aplikację, opłaty roczne, opłaty za egzamin zawodowy, staży zagranicznych organizowanych w ramach międzynarodowej współpracy, a także różnic pomiędzy samorządem radcowskim a adwokackim, na które nasi prelegenci starali się odpowiedzieć jak najbardziej wyczerpująco, klarownie i rzetelnie. Warto podkreślić, że zarówno prowadzący, jak i słuchacze byli świetnie przygotowani do wydarzenia. Niestety, z uwagi na ograniczony czas spotkania, nie było możliwości odpowiedzieć na wszystkie zadawane przez publiczność pytania.

Od lewej: apl. radc. Maciej Białas, Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Joanna Zimoń-Frankiewicz, Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Krystian Mularczyk, Członkini Prezydium Rady OIRP we Wrocławiu Sylwia Filińska

Fot. OIRP we Wrocławiu

Zorganizowane „Drzwi Otwarte Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu” co roku są dla studentów prawa bardzo ciekawym doświadczeniem dającym im ogromną wiedzę związaną z aplikacją radcowską oraz specyfiką zawodu radcy prawnego. Zadawane pytania były na bardzo wysokim poziomie, co napawa optymizmem i pozwala stwierdzić, że aplikacja radcowska w dalszym ciągu cieszy się ogromnym zainteresowaniem wśród młodych

prawników. Po tak merytorycznie wyczerpującym spotkaniu wydaje się, że ścieżka kariery dla przyszłych adeptów prawa jest stosunkowo jasno nakreślona, zważywszy na niespotykanie pozytywny odbiór całego przedsięwzięcia.

To już kolejne wydarzenie zorganizowane we współpracy między Okręgową Izbą Radców Prawnych oraz ELSA Wrocław i na pewno nie ostatnie. Zachęcamy do obserwowania naszych mediów społecznościowych i oczekiwania na nowe przedsięwzięcia. ■

Fot. OIRP we Wrocławiu

O autorytarności i rzetelności procesu karnego

– VIII Wrocławskie Seminarium Karnoprocesowe

■ r. pr. **Natalia Krej**

W dniu 17 kwietnia 2023 roku w sali 2D budynku D Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego odbyło się VIII Wrocławskie Seminarium Karnoprocesowe pt.: „Autorytarny proces karny. Rzetelność procesu karnego w państwie niepraworządnym”.

Celem VIII Seminarium Karnoprocesowego było rozważenie, jakie są cechy konstytutywne autorytarnego

procesu karnego – czy też procesu karnego w państwie autorytarnym – a także, czy cechy te mogą być zidentyfikowane w polskim procesie karnym w obecnie określonym przez ustawodawcę kształcie. Okręgowa Izba Radców Prawnych we Wrocławiu objęła patronatem to naukowe wydarzenie. Seminarium zostało otworzone przez prof. dr hab. Jerzego Skorupkę – Kierownika Katedry Postępowania Karnego oraz Dziekana Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu dr hab. Tomasza Schefflera. Prelegenci prezentowali swoje wystąpienia w dwóch panelach. Panel I, któremu przewodniczyła dr hab. prof. KUL Małgorzata Wąsek-Wiaderek, obejmował następującą tematykę:

- 1) „Autorytarny proces karny. Cechy konstytutywne i próba definicji” (zaprezentowany przez dr hab. Hannę Kuczyńską, prof. Instytutu Nauk Prawnych Polskiej Akademii Nauk);

Fot. OIRP we Wrocławiu

Od lewej: r. pr. dr Natalia Krej, Dziekan Rady OIRP we Wrocławiu Tomasz Scheffler
Fot. OIRP we Wrocławiu

- 2) „Niezawistość sędziego i niezależność sądu w państwie niepraworządnym” (przedstawiony przez prof. dr hab. Jerzego Zajądło, Uniwersytet Gdański);
- 3) „Granica między praworządnym i niepraworządnym postępowaniem sądowym w perspektywie prawnoustrojowej i europejskiej” (prezentowany przez prof. dr hab. Monikę Florczak-Wątor z Uniwersytetu Jagiellońskiego).

Panel II, który odbył się po przerwie kawowej i wykonaniu – zgodnie z tradycją – wspólnego zdjęcia pamiątkowego, rozpoczął się od przedstawienia tematu: „Konstrukcji jurydycznej sprzeciwu prokuratora. Granice sprzeciwiania się prokuratora” przedstawionego przez prof. dr hab. Andrzeja Sakowicza z Uniwersytetu w Białymstoku. Następnie, dr Kazimierz Leżak z Uniwersytetu Wrocławskiego zaprezentował wystąpienie zatytułowane: „Sędzia wobec mechanizmów ograniczających jego niezawistość – aspekty ustrojowe i procesowe”. Na zakończenie seminarium wystąpił dr Maciej Fingas z Uniwersytetu w Gdańsku, który przedstawił temat

pt.: „Oskarżony. Podmiot czy przedmiot procesu karnego. Uwagi na marginesie zmian proceduralnych wprowadzonych po 2016 roku.” Panelowi II przewodniczył prof. dr hab. Piotr Kardas z Uniwersytetu Jagiellońskiego. Po przerwie obiadowej została otwarta dyskusja w sprawie zaprezentowanych referatów. Zadawano zarówno pytania, jak też uczestnicy seminarium dzielili się swoimi refleksjami. O aktualności prezentowanej tematyki świadczyła ożywiona dysputa w kontekście kierunków prawodawczych związanych z obecnie funkcjonującym procesem karnym, jego kształtem i sposobem interpretacji przepisów dotyczących tej procedury. Zarówno prelegenci, jak i uczestnicy seminarium wskazywali na aktualność oraz potrzebę gwarantowania podstawowych praw człowieka. Wskazywano, że postępowanie karne obejmujące postępowanie sądowe, powinno hołdować zasadzie kontrydiktoryjności i respektować zasadę dyskrecjonalnej władzy sędziego. Podkreślano, że gwarancje procesowe stron są tylko wtedy gwarancjami, kiedy są zagwarantowane, co oznacza, nie tylko sposobność, możliwość do ich respektowania przez stosujących przepisy postępowania karnego, ale jest ich obowiązkiem. Zauważono, że zmiany prawodawcze nie zwalniają sądów z wymierzania sprawiedliwości, co skutkuje takim stosowaniem norm prawnych procesowych, które będą stanowić o realizowaniu gwarancji w wymiarze praktycznym, nawet jeśli obszar formalno-prawny, w swoim literalnym brzmieniu, odbiega od powyższego, czyli od bycia sprawiedliwym. Wysoka wartość intelektualna prezentowanego wydarzenia naukowego pozwala wywieść wnioski, że sama rozmowa jest potrzebna do budowania świadomości prawnej, niezbędnej następnie do podejmowania stosownych działań zarówno na polu stanowienia prawa, jak również jego stosowania. ■

Sprawozdanie z III Seminarium Cywilnoprocesowego „Aktualne problemy orzecznicze”

- r. pr. **Anna Zalesińska**
- r. pr. **Krystian Mularczyk**

W dniu 21 kwietnia 2023 r. w sali im. M. Filipowicza w budynku Sądu Okręgowego we Wrocławiu odbyło się III Seminarium Cywilnoprocesowe pt. „Aktualne problemy orzecznicze”.

Organizatorami wydarzenia była OIRP we Wrocławiu, ORA we Wrocławiu, Sąd Apelacyjny we Wrocławiu, Sąd Okręgowy we Wrocławiu, Centrum Mediacji i Arbitrażu, Stowarzyszenie IUSTITIA Oddział Wrocław. Głównym koordynatorem wydarzenia był pomysłodawca Seminarium Cywilnoprocesowego prof. dr hab. Łukasz Błaszczak. Warto wspomnieć, że w tym roku miała miejsce już trzecia edycja tego wydarzenia, które mimo trudnych pandemicznych czasów, od samego początku cieszyło się bardzo dużym zainteresowaniem środowiska prawniczego. Nie inaczej było w tym roku. W wydarzeniu wzięli udział sędziowie, radcowie prawni, adwokaci oraz naukowcy, m. in. z Uniwersytetu Wrocławskiego.

O niewątpliwym sukcesie Seminarium świadczy nie tylko duże zainteresowanie środowiska, ale przede wszystkim fakt, że każdy panel wzbudzał dyskusję wśród uczestników, która nawet po zakończeniu wydarzenia była równie żywa.

III Seminarium Cywilnoprocesowe otworzył prof. dr hab. Łukasz Błaszczak. Uczestników powitali przedstawiciele organizatorów: w imieniu Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu SSA Jacek Saramaga, w imieniu Sądu Okręgowego we Wrocławiu SSO Wojciech Łukowski, w imieniu Okręgowej Rady Adwokackiej Dziekan Sławomir Krześ, w imieniu Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu Wicedziekan Krystian Mularczyk, w imieniu Iustitii Wiceprezes Zarządu SSO Katarzyna Wręczycka.

Pierwszy wykład w panelu poświęconym nadużyciom prawa procesowego i jego

Każdy panel wzbudzał dyskusję, która nawet po zakończeniu wydarzenia była równie żywa.

przejawom wygłosił Esq. LL.M adw. Paweł Wójcik, który przedstawił wystąpienie pt. „Venire contra factum proprium w procesie cywilnym (podstępne działania pełnomocnika

względem innego pełnomocnika)”. Moderatorem panelu był Dziekan ORA we Wrocławiu Sławomir Krześ. *Venire contra factum proprium nemini licet*, co oznacza zakaz występowania przeciwko temu, co wynika z własnych czynów, obowiązuje w większości systemów prawnych współczesnych państw – pełni ugruntowaną rolę zarówno w kontynentalnej cywilistyce, jak i w tradycji angloamerykańskiej – tzw. Estoppel („nie zaprzeczanie sobie”).

Na gruncie prawa polskiego materialnego zasada ta funkcjonuje w ramach szerszej kategorii nadużycia prawa podmiotowego (art. 5 k.c.). Pan Mecenaz zmierzył się z trudnym zagadnieniem, bo czy można postawić linię demarkacyjną pomiędzy tym, co jest elementem taktyki procesowej, czy też stanowi ustaloną z klientem linię działania w sprawie i odbywa się w granicach i na podstawie prawa, a tym co już ma charakter podstępny. Niewątpliwie każda taka sytuacja wymaga indywidualnego podejścia i oceny na tle zaistniałego w sprawie stanu faktycznego.

Drugie wystąpienie pierwszego panelu wygłosił r. pr. dr Wojciech Dubis. Dotyczyło ono uznania pewnych czynności pełnomocnika procesowego za nadużycie w zakresie uprawnienia do składania wniosków dowodowych i pism procesowych. Pan Doktor przedstawił trzy grupy oczywiście niesumiennej prowadzenia procesów (wg T. Bukowskiego), tj. przytaczanie w procesie świadomie niezgodnych z prawdą twierdzeń (*mendacium*), świadome sprzeczne z prawem żądanie (*calumniosa petitio*) oraz zamiar wykorzystania dopuszczalnych czynności procesowych w celu utrudnienia

Od lewej: SSO Katarzyna Wręczycka, Prezes Sądu Okręgowego SSO Wojciech Łukowski, Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Krystian Mularczyk, Prezes Sądu Apelacyjnego SSA Jacek Saramaga, Dziekan ORA we Wrocławiu Sławomir Krześ, prof. dr hab. Łukasz Błaszczak, adw. Paweł Wójcik
Fot. OIRP we Wrocławiu

lub przewleczenia procesu (*fraus-frustratio*). W swoim wystąpieniu dokonał również agregacji postaci nadużycia prawa procesowego w związku ze zgłaszaniem wniosków dowodowych w następujące grupy: wnioski w celu wywołania obstrukcji procesowej, wnioski w przedmiocie dowodów niedopuszczalnych lub niedających się w ogóle przeprowadzić, wnioski dotyczące fałszywych dowodów, wnioski co do zaprzeczenia w złej wierze prawdziwości dokumentu urzędowego lub prywatnego, wnioski co do faktów objętych tajemnicą zawodową zgłaszane przez wykwalifikowanych pełnomocników, wnioski pozorujące prowadzenie postępowania dowodowego. Jednocześnie zwrócił uwagę na cienką granicę pomiędzy tym, co pełnomocnik podejmuje w ramach posiadanych uprawnień, a co już należałoby kwalifikować jako nadużycie.

Pozostając w duchu nadużycia prawa, w kolejnym wystąpieniu SSO Grzegorz Karaś poruszył temat nadużycie prawa do apelacji ze strony pełnomocnika procesowego, gdzie zmierzył się z kontrowersyjnym zagadnieniem jakie elementy kwalifikują apelację jako pismo procesowe. Czy wysłanie pierwszej

strony z informacją, że jest to apelacja jest wystarczającym, żeby uznać taki dokument za apelację, czy też jest to już wyraz nadużycia procesowego. Czy można więc skorzystać bezpośrednio z art. 4¹ KPC w celu zwalczania przejawów nadużycia prawa do zaskarżenia na etapie apelacji w szczególności poprzez składanie pisma, które zawiera jedynie niektóre elementy apelacji, które nie pozwala zidentyfikować podstawowych jej elementów takich jak: określenie zakresu zaskarżenia, wskazanie zarzutów apelacyjnych, złożenie wniosków apelacyjnych. Pan Sędzia postawił tezę, że pismo procesowe, nawet nazwane apelacją, jednak nie zawierające któregośkolwiek z tych elementów, nie pozwala na traktowanie go jako apelacji i przywołał orzecznictwo Sądu Najwyższego to potwierdzające.

Ostatni wykład wygłosił Pan Sędzia Wojciech Łukowski, który omówił zagadnienia związane z powództwem bezzasadnym. Pan Prezes nawiązał do publikacji prof. dr hab. Łukasza Błaszczaka, która obszernie omawia to zagadnienie². W ocenie Pana Sędziego niewątpliwie eliminacja niektórych bezzasadnych powództw pozwala na oszczędzenia czasu stronom. Wydaje się jednak, że oprócz takich względów są także względy systemowe w postaci ochrony wymiaru

Przy mównicy SSO Katarzyna Wręczycka

Fot. OIRP we Wrocławiu

sprawiedliwości przed zalewem niektórych spraw. Zagadnienie omówione zostało kompleksowo, nie tylko na tle samego powództwa, ale także w zakresie nadużywania innych uprawnień procesowych, takich jak bezzasadne wnioski o wyłączenie sędziego.

Drugi panel, gdzie moderatorem był SSA prof. dr hab. Jacek Gołaczyński, poświęcony był zakresowi umocowania pełnomocnika procesowego. W pierwszym wykładzie r. pr. prof. dr hab. Łukasz Błaszczak skoncentrował się na zagadnieniu czy pełnomocnictwo procesowe obejmuje upoważnienie do podniesienia zarzutu potrącenia. Pan Profesor postawił jednoznacznie tezę, że nie jest wymagane pełnomocnictwo materialne do podniesienia zarzutu potrącenia, bowiem wystarczające jest pełnomocnictwo procesowe (art. 91 pkt 1 k.p.c.). Zarzut potrącenia jest czynnością procesową wywołującą dalej idące skutki na płaszczyźnie materialnoprawnej w czynności procesowej; w postaci zarzutu potrącenia mieszczą się dwa oświadczenia: procesowe i oświadczenie materialnoprawne. Bez względu na to zarzut potrącenia jest czynnością procesową. Jeżeli czynność procesowa w postaci zarzutu potrącenia zamieszczonego w piśmie procesowym dotrze do strony powodowej, to skutek

¹ Szerzej na ten temat: Ł. Błaszczak, *Czy jest możliwe zastosowanie sankcji w postaci odrzucenia lub zwrotu apelacji wniesionej w warunkach nadużycia prawa procesowego*, „Palestra” 2022, nr 1–2.

² Recenzję owej publikacji można znaleźć w: M. Pyrz, „Recenzja „Systemu, Postępowania Cywilnego”, t. 2: „Dowody w postępowaniu cywilnym”, „Przegląd Radcowski” 2021, nr 33.

założony powyżej zostaje w pełni osiągnięty. Nie ma tu znaczenia chwila dowiedzenia się przez stronę powodową o tym fakcie – odbiór przez nią pisma procesowego lub przez jej pełnomocnika powoduje wywołanie stosownych skutków.

W kolejnym wykładzie natomiast SSO Tomasz Biskup omówił zagadnienie związane z pełnomocnictwem procesowym, a upoważnieniem do zawarcia umowy dowodowej i innych umów procesowych (zapis na sąd polubowny, umowa o mediację i umowa o właściwość sądu). Zwrócił uwagę, że charakter umów procesowych w nauce prawa procesowego pozostaje sporny, a umowy procesowe uznawane są za umowy: materialnoprawne, procesowe, mieszane lub *sui generis*. Przy przyjęciu materialnoprawnego charakteru umów procesowych, niewątpliwie jest stosowanie do nich wprost przepisów

kodeksu cywilnego, jednak nawet wówczas, gdy umowom procesowym przypisuje się charakter procesowy, dopuszcza się niekiedy odpowiednie stosowanie do nich ogólnych przepisów prawa materialnego o czynnościach prawnych, a także o pełnomocnictwie. Jeżeli pełnomocnik działa bez należytego umocowania to czynność taką należy uznać za bezskuteczną.

W ostatnim panelu moderatorem był Wicedziekan OIRP we Wrocławiu Krystian Mularczyk. Panel ten poświęcony był wadliwości formułowania zarzutów na przykładzie apelacji i zażalenia. W pierwszym wykładzie SSO Katarzyna Wręczycka przedstawiła wystąpienie pt. „Prawidłowość zarzutów apelacyjnych ze szczególnych uwzględnieniem zarzutu naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów”. Zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów wyrażoną w art. 233 § 1

r. pr. dr Wojciech Dubis
Fot. OIRP we Wrocławiu

r. pr. prof. dr hab. Łukasz Błaszczak
Fot. OIRP we Wrocławiu

kpc sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Same, nawet bardzo poważne wątpliwości co do trafności oceny dokonanej przez sąd pierwszej instancji, jeżeli tylko nie wykroczyła ona poza granice określone w art. 233 § 1 k.p.c., nie powinny stwarzać podstawy do zajęcia przez sąd drugiej instancji odmiennego stanowiska. Pani Sędzia podkreśliła, że jeżeli z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena ta musi być uznana za prawidłową, choćby w równym stopniu z tego samego materiału dało się wysnuć wnioski odmienne. Omówiła również najczęściej spotykane błędy przy formułowaniu zarzutu naruszenia art. 233 § 1 k.p.c.

Kolejny wykład, SSA dr Zbigniewa Woźniaka był poświęcony zarzutom w ramach

istoty sprawy. Następnie prelegent omówił katalog postanowień zaskarżalnych i niezaskarżalnych na tle zagadnień problemowych, które wygenerowała nowelizacja procedury cywilnej z 2019 r. i z kolejnych lat.

W ostatnim wykładzie r. pr. Maciej Bieszczad omówił zarzut naruszenia prawa materialnego a błąd w ustaleniach faktycznych – problem właściwego sformułowania zarzutu. Pan Mecenas omówił problematykę kwalifikowania naruszeń dotyczących: ustalania treści oświadczeń woli, wykładni oświadczeń woli, subsumpcji oświadczeń woli pod normę prawa materialnego; podstawy zarzutu naruszenia prawa materialnego oraz zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych, jako rodzaju zarzutu naruszenia prawa procesowego; aspekty (momenty), w których oświadczenie woli jest w toku postępowania kwalifikowane, możliwe błędy na poszczególnych etapach kwalifikacji, rodzaje zarzutów służące do zwalczania tych błędów; zagadnienia szczegółowe – możliwe błędy w toku ustalania oświadczeń woli oraz możliwe błędy w procesie wykładni oświadczeń woli oraz wybrane orzecznictwo Sądu

Najwyższego i sądów apelacyjnych w kontekście: nieprawidłowo formułowanych zarzutów naruszenia prawa materialnego, kryteriów rozróżnienia naruszeń prawa materialnego oraz naruszeń prawa procesowego w zakresie czynienia ustaleń faktycznych.

III Seminarium Cywilnoprocesowe, jak co roku, cieszyło się bardzo dużym zainteresowaniem w środowisku prawniczym. Każdy panel konkludowała bardzo interesująca i owocna dyskusja z udziałem uczestników. Gratulujemy Organizatorom oraz Koordynatorowi inicjatywy i czekamy na kolejną odsłonę Seminarium! ■

III Seminarium Cywilnoprocesowe, jak co roku, cieszyło się bardzo dużym zainteresowaniem w środowisku prawniczym.

zażalenia poziomego i pionowego. Pan Sędzia wyszedł od zarysowania regulacji dotyczących zażalenia na tle przepisów procedury cywilnej. Ze względu na odesłanie do odpowiedniego stosowania przepisów o apelacji, sąd – rozpoznając zażalenie – jest związany zarzutami procesowymi; zarzuty naruszenia prawa materialnego bierze pod uwagę z urzędu w granicach zaskarżenia (przykładowo SN w III CZP 59/98, III CZP 62/02) – art. 378 § 1 k.p.c. Nowelizacją KPC dokonaną w dniu 7 listopada 2019 r. gruntownie przemodelowano środki zaskarżenia od orzeczeń sądu drugiej instancji niebędących orzeczeniami co do

Sprawozdanie z Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej pt. „Sprawność postępowania sądowego a prawo do ochrony prawnej”

■ r. pr. **Beata Kotula**

Dnia 21 kwietnia 2023 r. odbyła się Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. „Sprawność postępowania sądowego a prawo do ochrony prawnej”.

Wydarzenie odbyło się w formie stacjonarnej, w gmachu Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu przy ul. Komandorskiej 118/120. Dodatkowo uczestnicy mogli wziąć udział w spotkaniu w formie zdalnej.

Organizatorami wydarzenia byli:

- Stowarzyszenie Sędziów Polskich IUSTITIA Oddział we Wrocławiu;
- Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu;
- Interdyscyplinarne Centrum Badań nad Wymiarom Sprawiedliwości Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach.

Okręgową Izbę Radców Prawnych we Wrocławiu reprezentowali Dziekan Rady Tomasz Scheffler oraz Beata Kotula – Członek Komisji ds. współpracy z samorządami i instytucjami przy OIRP we Wrocławiu, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przy OIRP we Wrocławiu.

Konferencja podzielona została na trzy panele, podczas których podejmowane były zagadnienia dotyczące sprawności postępowań w procesie cywilnym, karnym oraz w procedurze administracyjnej w konfrontacji

z przewidzianymi gwarancjami ochrony prawnej we ww. procedurach. Po każdym z paneli odbyły się dyskusje w przedmiocie omawianych tematów.

Moderatorem I części konferencji była Sędzia Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu Małgorzata Lamparska. Słowem wstępu, Pani Sędzia podkreśliła rolę sprawności postępowania w procesie cywilnym. Pokreśliła także rolę sędziów w przedmiocie sprawności i rzetelności postępowania.

Pierwszy referat, w ramach tego panelu, zatytułowany „Sprawność w hierarchii wartości kształtujących postępowanie cywilne” wygłosił dr hab. Marcin Walasik, prof. UAM, Sędzia Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce. W swoim wystąpieniu starał się udzielić odpowiedzi na pytanie, na którym miejscu w hierarchii wartości postępowania cywilnego znajduje się sprawność postępowania. Na podstawie przekazanych przez prelegenta treści trzeba stanąć na stanowisku, że na prawo nie da się patrzeć inaczej niż przy uwzględnieniu tego, że jego podstawy stanowi pewien zespół uporządkowanych

i spójnych wartości, ze względu na które prawo jest stanowione. Nie można mieć wątpliwości, że sprawność postępowania należy właśnie do tych wartości, które powinny kształtować postępowanie cywilne. Zdaniem prowadzącego należy zdefiniować tę wartość jako parametr, który zapewnia pewną dynamikę czynności, która jest konieczna do szybkiego i sprawnego zakończenia postępowania sądowego, w szczególności postępowania cywilnego. Zdaniem prelegenta o wiele bardziej problematyczna jest kwestia związana z ustaleniem, jakie inne wartości mają wpływ na prawidłową organizację władzy sądowniczej. Do takich wartości niewątpliwie zaliczyć należy efektywność postępowania, która to wiąże się z odpowiednim ukształtowaniem postępowania sądowego. Jeśli zestawimy sprawność z wymogiem efektywności, to sprawność postępowania schodzi na drugi plan. Tu na szali mamy bowiem uzyskanie prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, opartego na prawidłowo ustalonym stanie faktycznym i właściwym zastosowaniu prawa. Dalej prowadzący wskazał, że zasadniczo rzetelność i sprawność są obliczem tej samej wartości. Postępowanie, które jest sprawne, uważane jest za rzetelne i na odwrót. Nie można jednak stawiać na sprawność kosztem rzetelności postępowania. Ostatecznie prowadzący uznał, że sprawność postępowania jest wartością, która współkształtuje postępowanie cywilne i jego obraz, ale nie można przyjąć, aby miała ona jakiś absolutnie dominujący charakter, ponieważ w relatywnie wielu sytuacjach musi ona ustąpić innym wartościom, które również decydują o sposobie uregulowania postępowania cywilnego.

Kolejny prelegent, dr hab. Krystian Markiewicz, prof. UŚ, Interdyscyplinarne Centrum Badań nad Wymiarem Sprawiedliwości UŚ, Sędzia Sądu Okręgowego w Katowicach,

Od lewej: Członkini Komisji ds. współpracy z samorządami i instytucjami Beata Kotuła, Dziekan Rady OIRP we Wrocławiu Tomasz Scheffler

Fot. OIRP we Wrocławiu

Prezes SSP IUSTITIA, podjął się analizy tematu sprawności postępowania w kontekście składu sądu. W swoim wystąpieniu skupił się na przewidzianym w Konstytucji prawie do sądu, tj. prawie do tego, aby sprawę rozpoznał sąd właściwy rzeczowo, miejscowo, w odpowiednim składzie, zgodnie ze swoją kompetencją, no i oczywiście, aby w składzie sądu zasiadały osoby uprawnione – sędziowie. Jak podkreślił prelegent, najistotniejsze w postępowaniu jest zabezpieczenie właściwego sądu, co z kolei przekłada się na sprawność i rzetelność postępowania.

Kolejny prelegent, dr Janusz Kaspryszyn, Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu, Sędzia Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu, swoje wystąpienie skupił wokół tematyki

związanej z wyznaczeniem innego sądu do rozpoznania sprawy, przedstawiając uwagi na tle regulacji art. 481 k.p.c.

Na koniec tej części konferencji głos zabrała dr hab. Anna Machnikowska, prof. UG, radca prawny. Podczas wygłaszanego referatu prelegentka przedstawiła prawa i obowiązki sędziego w postępowaniu sądowym. W swoim wystąpieniu starała się znaleźć także odpowiedź na pytanie, jaka powinna być zależność pomiędzy prawami i obowiązkami sędziów a sprawnością postępowania. Wystąpienie stało się doskonałą okazją do konfrontacji odpowiedzialności sędziego za prowadzenie sprawy z odpowiedzialnością sędziego za udzielenie właściwej ochrony prawnej. Prowadząca postawiła tezę, że wprowadzane przepisy, mające służyć usprawnieniu postępowania, mogą prowadzić do „porzucenia” dążenia do współpracy pomiędzy sądem a stronami postępowania, na rzecz zapewnienia sprawności postępowania. Jak dodała prowadząca, literalne stosowanie przepisów określających prawa i obowiązki sędziów może prowadzić do pozbawienia stron prawa do obrony. Na koniec prowadząca odniosła się do możliwości orzekania na posiedzeniu niejawnym. Jak

wskazała, niestety nie jest przyjęte w praktyce, aby sąd zawiadamiał strony, że planowane jest posiedzenie niejawne, na którym ma zapaść wyrok. Niewątpliwie taka praktyka sądów winna być oceniana negatywnie. Należy bowiem pamiętać, że sąd – wydając wyrok – winien wziąć pod uwagę stan sprawy na moment orzekania. Pojawia się zatem pytanie – skąd sąd wyznaczając datę posiedzenia niejawnego, ma wiedzę o tym, jak przedstawia się stan faktyczny w chwili orzekania. W podsumowaniu prowadząca zachęcała zawody prawnicze do lobbowania praktyki zawiadamiania stron o tego typu posiedzeniach.

Moderatorem drugiej części konferencji, dotyczącej sprawności procesowej w postępowaniu karnym, był dr hab. Jarosław Zagrodnik prof. UŚ, radca prawny.

Pierwszym prelegentem w tej części konferencji była dr hab. Dobrośława Szumiło-Kulczycka, prof. UJ, adwokat. W swoim wystąpieniu podjęła temat społecznych i prawnych konsekwencji spóźnionej sprawiedliwości w sprawach karnych. Podkreśliła, że sprawność postępowania w postępowaniu karnym nie może odbywać się kosztem gwarancji procesowych. Prowadząca zajęła stanowisko, które z perspektywy obrońcy i oskarżonego wydaje się słuszne, że sprawność postępowania nie może brać góry nad rzetelnością postępowania, wręcz przeciwnie – to rzetelność powinna przodować w postępowaniu karnym, zdecydowanie przed sprawnością tego postępowania.

Jako drugi, głos zabrał prof. dr hab. Jerzy Skorupka, Sędzia Sądu Apelacyjnego

Fot. Stowarzyszenie Sędziów Polskich IUSTITIA Oddział we Wrocławiu

we Wrocławiu. Sędzia omówił tematykę związaną z dyrektywami szybkości w szczególności w rozwiązaniach kodeksowych. W ocenie prowadzącego przepisy, które mają na celu usprawnienie postępowania karnego, mogą prowadzić do autorytarnego ograniczania praw stron postępowania, w tym oskarżonego. Niewątpliwie na te zmiany należy spojrzeć kompleksowo. Nie można, przy ocenie tych przepisów, kierować się tylko wykładnią językową, albowiem stosowanie tylko tej wykładni doprowadzi do sprzeczności z wartościami wyrażonymi w aktach ponadustawowych.

Kolejnym prelegentem był dr hab. Sławomir Steinborn, prof. UG, Sędzia Sądu Apelacyjnego w Gdańsku. Prelegent podczas swojego referatu skupił się na omówieniu tematyki wykorzystania w procesie karnym wideokonferencji i innych nowoczesnych technologii w odniesieniu do prawa stron do rzetelnego procesu. Prowadzący wskazał na możliwości, jakie daje wideokonferencja. Wśród nich wymienił między innymi przesłuchanie w formie wideokonferencji, gdzie na posiedzeniu stacjonarnym świadek lub biegły przesłuchiwany jest zdalnie, rozprawę prowadzoną w wersji hybrydowej, gdzie

nie tylko osoba przesłuchiwana znajduje się poza salą sądową, ale także część uczestników postępowania bierze udział w posiedzeniu poprzez łącze wideokonferencyjne, natomiast inna część uczestników postępowania znajduje się na sali rozpraw. Trzecia możliwość wykorzystania wideokonferencji, jeszcze dalej idąca, to rozprawa zdalna, jaką znamy z postępowania cywilnego. Żeby sprostać wymaganiom rzetelnego procesu karnego, organizator wideokonferencji musi sprostać szeregowi wymogów. Nie można mieć wątpliwości, że wideokonferencja jest bardzo przydatnym instrumentem. Na koniec prowadzący starał się odpowiedzieć na pytanie, czy czynności dokonywane w trybie

Nie można mieć wątpliwości, że wideokonferencja jest bardzo przydatnym instrumentem.

wideokonferencji są ekwiwalentne względem czynności dowodowych przeprowadzanych w trybie klasycznym. Na to pytanie odpowiedź powinna być twierdząca, nie może jednak zniknąć z pola widzenia fakt, że aktualnie prawa stron postępowania, w tym prawo oskarżonego do obrony, najpełniej realizuje się w trybie klasycznym, stacjonarnym, a co

za tym idzie prowadzenie rozprawy zdalnej uzasadnione winno być szczególnymi okolicznościami.

Ostatnim prelegentem, w tej części konferencji, był dr Piotr Gensikowski, Sędzia Sądu Rejonowego w Grudziądzu. W swoim wystąpieniu poruszył on niezwykle istotną kwestię związaną z oddaleniem wniosku dowodowego, złożonego po określonym przez organ procesowy terminie – prekluzji dowodowej. Jak wskazał, to uregulowanie nie spotkało się z optymistycznym przyjęciem. Zdaniem prowadzącego, ta instytucja nie jest, co prawda remedium na to, aby przywrócić sprawności postępowania, ale w jego ocenie nie powinno być uchylone. W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na cel wprowadzenia tej regulacji – zapobieganie obstrukcji procesowej, przyspieszenie postępowania. Instytucja ta ma za zadanie także mobilizować strony postępowania do wskazywania wniosków dowodowych. Niewątpliwie jednak instytucja ta nie powinna być regulowana samodziel-

Dążenie do sprawnego postępowania jest niezwykle istotne, nie może jednak zmierzać do naruszenia rzetelności tego postępowania.

nie, ale powinna zostać uregulowana systemowo. Organ, który określa stronom termin do składania wniosków dowodowych, winien robić to w odpowiednim momencie, za który – zdaniem prowadzącego – uznać należałoby ten moment, kiedy następuje zakończenie albo końcowy etap przeprowadzenia tych dowodów, które wskazane zostały w akcie oskarżenia. Zakreślając ten termin należy brać pod uwagę nie tylko charakter wniosku dowodowego, ale także indywidualne przyniosy stron, którym taki termin się określa, w tym np. stan zdrowia strony czy

wiek. Niewątpliwie instytucja ta nie powinna być wykorzystywana do nieuzasadnionego ograniczania stronom składania wniosków dowodowych.

Moderatorem trzeciego panelu konferencji był dr hab. Andrzej Torbus, prof. UŚ, Interdyscyplinarne Centrum Badań nad Wymiarem Sprawiedliwości UŚ. Podobnie jak poprzednicy wskazał on z jednej strony na istotę sprawności postępowania administracyjnego, z drugiej – na konieczność rzetelności prowadzenia postępowania.

W ramach tego panelu głos zabrali dr hab. Katarzyna Gajda-Roszczyńska, Uniwersytet Śląski, Interdyscyplinarne Centrum Badań nad Wymiarem Sprawiedliwości UŚ, Sędzia SR dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie; prof. dr hab. Rafał Stankiewicz, Uniwersytet Warszawski, radca prawny oraz prof. dr hab. Zbigniew Luty, Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu. W ramach swoich wystąpień prelegenci omówili tematy związane z konstrukcją postępowań hybrydowych, a sprawnością postępowań administracyjnych. Wskazane zostały propozycje zwiększenia sprawności postępowania przed sądami administracyjnymi.

W podsumowaniu podkreślono, że – podobnie jak w postępowaniu cywilnym i karnym – dążenie do sprawnego postępowania jest niezwykle istotne, nie może jednak zmierzać do naruszenia rzetelności tego postępowania.

Na koniec organizatorzy konferencji złożyli podziękowania patronom, prelegentom i uczestnikom. Wyrazili również przekonanie, że poruszany temat sprawnego prowadzenia postępowań ma niebagatelne znaczenie. Z całą pewnością można uznać to spotkanie za owocne w zakresie wniosków i postulatów na przyszłość. ■

Sprawozdanie z I Konkursu Krasomówczego na Uniwersytecie WSB Merito we Wrocławiu

■ r. pr. **Krystian Mularczyk**

W dniu 17 maja 2023 r. na Uniwersytecie WSB Merito we Wrocławiu odbył się współorganizowany przez Okręgową Izbę Radców Prawnych we Wrocławiu I Konkurs Krasomówczy. Naszą Izbę reprezentował Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Krystian Mularczyk, który także zasiadł z jej ramienia w jury konkursu.

Konkurs krasomówczy na Uniwersytecie WSB Merito we Wrocławiu to wydarzenie nowe, którego do tej pory w akademickim kalendarzu nie było. Organizacja tego typu wydarzenia to kolejny krok w kierunku praktycznego kształcenia studentów kierunków prawniczych. Warto dodać, że we wrześniu 2022 r. uczelnia otworzyła dla swoich studentów salę dydaktyczną, umeblowaną i wyposażoną na wzór sali sądowej, w której studenci mogą zdobywać praktyczne umiejętności podczas symulacji procesów sądowych. Natomiast w lutym i marcu tego roku Członkowie wrocławskiego samorządu radcowskiego przeprowadzili dla studentów spotkania mające na celu przybliżenie tematyki aplikacji radcowskiej oraz wykonywania zawodu radcy prawnego. Konkurs krasomówczy jest kontynuacją podejmowanych w tym zakresie działań i stanowi doskonałą okazję do pogłębienia wiedzy prawniczej oraz zastosowania jej w praktyce. Samo bowiem nabycie wiedzy

merytorycznej nie wystarczy, aby w pełni zobrazować studentom kierunków prawniczych tego, co czeka ich w przyszłości.

Od lewej: adw. dr Katarzyna Piątkowska-Zagiczek; r. pr. dr Michał Krzewicki; adw. dr Dagmara Milewicz-Bednarska; Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Krystian Mularczyk; dr Joanna Filaber – Menedżer Kierunku Prawo i Prawo w biznesie; Aleksandra Szatarska; Sandra Skutecka-Rezler; Nikola Bulanda; Konrad Pischke; Kamila Hadyk; Marcelli Durasiwicz; Wiktoria Smętek; Marcin Łączak

Fot. Uniwersytet WSB Merito we Wrocławiu

Udział w konkursie krasomówczym to nie tylko możliwość zmierzenia się z wewnętrznym strachem przed wystąpieniami publicznymi, ale przede wszystkim możliwość zaprezentowania swoich umiejętności oratorskich.

Zadaniem uczestników konkursu było wcielenie się w jedną z ról procesowych i wygłoszenie mowy końcowej przed sądem na podstawie przydzielonego kazusu z prawa karnego lub prawa cywilnego. Przyszli prawnicy mieli okazję poczuć się jak radcowie prawni, adwokaci czy prokuratorzy i na konkretnym stanie faktycznym, za pomocą swoich umiejętności, podejmowali próbę wpłynięcia na skład orzekający. Dodatkowym atutem było oparcie kasusów na stanach faktycznych, które w rzeczywistości są procedowane na salach sądowych, co tym bardziej umożliwiło uczestnikom, choć w jakimś stopniu, poczucie tego napięcia i odpowiedzialności, jaką czują profesjonalni pełnomocnicy podczas wykonywania czynności zawodowych. Należy przyznać, że uczestnicy konkursu byli świetnie przygotowani, a wygłoszone mowy stały na wysokim poziomie.

W konkursie wzięło udział 8 uczestników – Sandra Skutecka-Rezler, Aleksandra

Szatarska, Marcin Łączak, Marceli Durasiewicz, Wiktoria Smętek, Nikola Bulanda, Kamila Hadyk oraz Konrad Pischke.

Uczestnicy konkursu oceniani byli przez doświadczone jury, w którego skład weszli praktykujący prawnicy oraz przedstawiciele świata nauki, tj.:

- dr Joanna Filaber – Menedżer Kierunku Prawo i Prawo w biznesie;
- dr Katarzyna Piątkowska-Zagiczek – adwokat;
- dr Dagmara Milewicz-Bednarska – adwokat;
- dr Michał Krzewicki – radca prawny;
- Krystian Mularczyk – Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu.

Po wysłuchaniu wszystkich mów oraz po długiej naradzie jury wyłoniło zwycięzców konkursu:

- I miejsce – Marcin Łączak,
- II miejsce – Konrad Pischke,
- III miejsce ex aequo – Sandra Skutecka-Rezler i Wiktoria Smętek.

Studenci otrzymali dyplomy i wyróżnienia, a każdy uczestnik biorący udział w konkursie został nagrodzony książką przez władze Uczelni.

Udział przedstawiciela naszej Izby w tym wydarzeniu nie był przypadkowy, bowiem Okręgowa Izba Radców Prawnych we Wrocławiu od wielu lat współpracuje z Uniwersytetem WSB Merito we Wrocławiu. W ostatnim czasie możemy zauważyć jeszcze większe zaangażowanie w organizowane inicjatywy, a to wszystko za sprawą Członków Komisji ds. współpracy z samorządami i instytucjami, którzy w możliwie najszerszy sposób realizują zakres zawartego porozumienia i przyczyniają się tym samym do promocji zawodu radcy prawnego oraz samorządu radcowskiego. W tym miejscu pragniemy pogratulować zwycięzcom konkursu i życzyć kolejnych sukcesów! ■

Kolejne posiedzenie Rady Biznesu Uniwersytetu WSB Merito we Wrocławiu za nami

■ r. pr. **Krystian Mularczyk**

Okręgowa Izba Radców Prawnych we Wrocławiu jako samorząd praktyków prawa jest nie tylko kolejnym przystankiem w edukacji prawniczej, ale także przedstawicielem potencjalnego rynku pracy dla przyszłych adeptów kierunków prawniczych.

Między innymi z tego względu nasza Izba w ramach wieloletniej współpracy z Uniwersytetem WSB Merito we Wrocławiu jest Członkiem Rady Biznesu na kierunku Prawo i Prawo w biznesie.

W dniu 10 maja 2023 r. odbyło się posiedzenie Rady Biznesu Uniwersytetu WSB Merito we Wrocławiu, w którym wziął udział przedstawiciel wrocławskiego samorządu radców prawnych – Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Krystian Mularczyk. Wydarzenie przeprowadzono w formie hybrydowej umożliwiającej zarówno uczestnictwo osobiste w gmachu Uczelni, jak i uczestnictwo zdalne.

Uniwersytet WSB Merito we Wrocławiu reprezentowali m.in.:

- prof. dr hab. Marian Noga – Przewodniczący Rady Biznesu, Dyrektor Instytutu Współpracy z Biznesem;
- dr Joanna Filaber – Menedżer Kierunku Prawo i Prawo w biznesie;
- Anna Talaga – Dyrektor Departamentu Instytutu Współpracy z Biznesem;
- Agnieszka Pijaczyńska – Dyrektor Biura Karier;
- Małgorzata Kaspryszyn – Główny specjalista ds. praktyk;
- Barbara Sobczak – Specjalista ds. współpracy z biznesem.

W posiedzeniu udział wzięło wielu przedstawicieli świata praktyki, a także duża liczba innych reprezentantów WSB Merito.

Jako pierwszy głos zabrał prof. dr hab. Marian Noga, który powitał Uczestników Rady Biznesu, przedstawił dotychczasowych Członków Rady oraz dokonał prezentacji nowych Partnerów. Następnie Uczestnicy Rady Biznesu zostali poinformowani o zmianie nazwy Uczelni na Uniwersytet WSB Merito we Wrocławiu. W tym punkcie posiedzenia skupiono się także na omówieniu wyników ewaluacji jakości działalności naukowej. Należy podkreślić, że Federacja WSB-DSW, której misją jest synergia potencjału naukowego uczelni akademickich z Grupy TEB Akademia osiągnęła bardzo dobre wyniki. W dalszej części spotkania dr Joanna Filaber

Od lewej: Anna Talaga, Anna Szubert, Justyna Kowalczyk, Marta Jaroch-Konwent, Krystian Mularczyk, Karolina Szulc-Nagłowska, prof. dr hab. Marian Noga, dr Joanna Filaber, Małgorzata Kaspryszyn, Barbara Sobczak, Agnieszka Pijaczyńska

Fot. OIRP we Wrocławiu

podziękowała przedstawicielom środowiska biznesowego za przekazaną wiedzę, doświadczenie oraz wsparcie rozwoju kierunku Prawa. Dzięki czynnemu zaangażowaniu partnerów biznesowych, w tym przedstawicieli naszej Izby, utworzony raport został pozytywnie oceniony przez Polską Komisję Akredytacyjną w trakcie trwającej w bieżącym roku akademickim oceny programowej. Tym samym, kierunek Prawo otrzymał akredytację na najbliższe 6 lat. Kolejnym punktem spotkania było podsumowanie ostatniego posiedzenia oraz prezentacja kierunków Prawo i Prawo w biznesie. W tym zakresie przedstawiono wydarzenia, które w ostatnim czasie zorganizowano dla studentów kierunków prawniczych. Uniwersytet WSB Merito oraz Okręgowa Izba Radców Prawnych

we Wrocławiu zorganizowali dla studentów cykl szkoleń otwartych pt. „Praktycznik o prawie” oraz cykl spotkań studentów prawa z przedstawicielami samorządów zawodowych. Zarówno szkolenia, jak i spotkania z Członkami naszego samorządu, przybliżyły studentom kierunków prawniczych

Dzięki czynnemu zaangażowaniu partnerów biznesowych utworzony raport został pozytywnie oceniony przez Polską Komisję Akredytacyjną.

specyfikę odbywania aplikacji radcowskiej oraz wykonywania zawodu radcy prawnego. Uczelnia zorganizowała także wykład pt. „Rola prawnika w społeczeństwie obywatelskim”, który poprowadziła sędzia Anna Maria Wesołowska. Zgromadzeni analizowali także zmiany zachodzące na rynku

społeczno-gospodarczym w kontekście istniejących i nowych specjalności. Celem tej części posiedzenia było wskazanie konkretnych kompetencji pracowniczych oraz obszarów, które wymagają poszerzenia nauczania. Uczestnicy Rady Biznesu podali następujące propozycje:

- *compliance* w przedsiębiorstwie jako istotny aspekt pozwalający minimalizować ryzyko biznesowe;
- znajomość prawa i interpretacja obowiązujących przepisów w zakresie ochrony środowiska w ujęciu środowiskowym, energetycznym oraz przestrzennym.

W świetle obecnej sytuacji na rynku oraz nieustannego rozwoju technologicznego, przedstawiciele zgłosili braki pracownicze w obszarze zagospodarowania

przestrzennego. W jednym z ostatnich punktów Agnieszka Pijaczyńska dokonała szerokiego podsumowania praktyk studenckich. Przeprowadzona na zakończenie dyskusja okazała się ciekawa i przyniosła postulaty na przyszłość.

Wydarzenie przebiegło w bardzo sympatycznej i profesjonalnej atmosferze. Wsparcie merytoryczne przedstawiciela Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu przyczynia się do zmian w procesie kształcenia, które pozwalają na lepsze przygotowanie studentów do praktyki zawodowej i związanych z tym ryzyk, standardów i oczekiwań. Jest nam niezmiernie miło, że jako samorząd możemy podzielić się naszym doświadczeniem i tym samym rozwijać naszą współpracę z Uniwersytetem WSB Merito we Wrocławiu. ■

Od lewej: Krystian Mularczyk, Marta Jaroch-Konwent, Karolina Szulc-Nagłowska, prof. dr hab. Marian Noga

Fot. OIRP we Wrocławiu

Unijna akredytacja dla naszego partnera – Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu

■ r. pr. **Natalia Krej**

W dniu 9 maja 2023 r., w ramach współpracy Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu z Uniwersytetem Ekonomicznym, przedstawiciele naszej Izby zostali zaproszeni – jako interesariusze zewnętrzni – do udziału w spotkaniu z Komisją Akredytacyjną EUA.

EUA to skrót od European University Association zrzeszającej uczelnie wyższe w całej Europie. (EUA) reprezentuje ponad 850 uniwersytetów, w 49 krajach europejskich i jest tym samym największym oraz najbardziej rozwiniętym stowarzyszeniem zrzeszającym europejskie uniwersytety. W Polsce 6 uczelni posiada akredytację EUA-IEP, w tym nasz partner – Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu (od 2019 r.). Towarzystwo stworzyło swoistego rodzaju usługę dla swoich członków tworząc program pod nazwą Institutional Evaluation Programme (IEP). Jest to program realizowany od 1994 r., a jego celem jest wspieranie instytucji i systemów szkolnictwa wyższego poprzez ewaluacje instytucji uczestniczących, jednocześnie wspierając je w dalszym rozwoju zarządzania strategicznego i wewnętrznej kultury jakości.

Spotkanie odbyło się w trybie stacjonarnym, w budynku A, sala 206 (II piętro) Uniwersytetu Ekonomicznego i wzięli w nim udział przedstawiciele podmiotów z otoczenia społeczno-gospodarczego współpracującego z Uniwersytetem, w tym potencjalni pracodawcy oferujący m.in. praktyki zawo-

Institutional Evaluation Programme (IEP) ma na celu wspieranie instytucji i systemów szkolnictwa wyższego.

dowe dla studentów Uniwersytetu Ekonomicznego oraz członkowie Komisji Akredytacyjnej EUA IEP w składzie

- prof. Tatjana Volkova, która jest profesorem Zarządzania Strategicznego i Zarządzania Innowacjami w BA School of Business and Finance w Rydze, szefem Komisji Licencyjnych i Akredytacyjnych

Szkolnictwa Wyższego na Łotwie, członkiem Szwajcarskiej Rady Akademickiej

Rola Izby radcowskiej w kooperacji z UE we Wrocławiu ma charakter konsultingowy.

oraz członkiem Komitetu Sterującego Programu Oceny Instytucjonalnej oferowanego przez EUA;

- dr Oliver Vettori, będący dziekanem ds. Akredytacji i Zarządzania Jakością oraz Dyrektorem ds. Zarządzania Programami i Wsparcia Nauczania na Wiedeńskim Uniwersytecie Ekonomii i Biznesu (*Vienna University of Economics and Business*);
- Ann Gvritshvili, która jest doktorantką w dziedzinie ekonomii na *Ivane Javakhishvili Tbilisi State University*, absolwentką *Ilia State University*, który w 2021 r., uzyskując tytuł magistra w dziedzinie administracji oświatowej; posiada również tytuł magistra

ekonomii i licencjata administracji biznesowej na *Tbilisi State University*.

Spotkanie odbywało się w języku angielskim. Reprezentantem OIRP we Wrocławiu była r. pr. dr Natalia Krej, która wskazała, że nasza Izba nawiązała współpracę z Uniwersytetem Ekonomicznym we Wrocławiu dzięki staraniom Komisji ds. współpracy z samorządami i instytucjami, z jej Przewodniczącym Wicedziekanem Rady OIRP we Wrocławiu Krystianem Mularczykiem. Komisja Akredytacyjna EUA IEP prosiła każdego z zaproszonych gości o szczegółowe opisanie wpływu środowiska zewnętrznego na funkcjonowanie UE, w tym na tworzony program studiów oraz formy tej współpracy. W swojej wypowiedzi Pani mecenas Natalia Krej podkreśliła, że rola Izby radcowskiej w kooperacji z UE we Wrocławiu ma charakter konsultingowy, co oznacza współpracę w zakresie uświadamiania

Fot. OIRP we Wrocławiu

zjawiska profilaktyki prawnej, charakteru i rodzaju świadczenia pomocy prawnej w organizacjach, budowania szeroko pojętej świadomości prawnej. OIRP planuje poszerzyć tę współpracę o wykłady z zakresu prawa, obejmujące zagadnienia analizy przypadku, pracy na konkretnych dokumentach, tworzenia w czasie warsztatów, seminariów czy ćwiczeń struktur organizacyjnych dedykowanych dla biznesu z uwzględnieniem aspektów prawnych. Nasza przedstawicielka znalazła się w gronie następujących osób:

- Łukasz Jedrzejczak (Dyrektor Ernst & Young Audyt Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k.),
- dr Wojciech Kazanecki (McKinsey Knowledge Center Poland sp. z o.o.),
- Anna Wojtanowska (ELECTROLUX),
- Kamil Kołakowski (Hewlett Packard Enterprise).

Każdy z obecnych przedstawicieli podmiotów z otoczenia społeczno-gospodarczego współpracującego z Uniwersytetem podkreślił, że rzeczona współpraca ma istotne znaczenie w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz wpływa na rozwój tej Uczelni. Ponadto jest wynikiem dynamicznie zmieniającej się sytuacji na rynku pracy, oczekiwań otoczenia biznesowego, a także konieczności łączenia wiedzy praktycznej i naukowej w procesie rozwoju jednostki i społeczeństwa.

Zwrócono uwagę, że zmieniła się ustawa Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dnia 20 lipca 2018 r. (Dz.U. z 2018 r. poz. 1668) poprzez dodanie, ustawą nowelizacyjną z dnia 13 stycznia 2023 r. (Dz.U. z 2023 r. poz. 212), przepisu zawartego w art. 67 ust. 7 zgodnie z którym w przypadkach i na warunkach określonych w regulaminie studiów uczelnia, na wniosek studenta, może zaliczyć na

poczet praktyki zawodowej czynności wykonywane przez niego w szczególności w ramach zatrudnienia, stażu lub wolontariatu, jeżeli umożliwiły mu uzyskanie efektów uczenia się określonych w programie studiów dla praktyk zawodowych. Szeroko analizowano, że w obecnym czasie wielu studentów zarówno studiów stacjonarnych, wieczorowych, jak również zaocznych podejmuje prace w trakcie pobierania nauki w szkole wyższej. Jednocześnie zwrócono uwagę, że studenci niechętnie uczestniczą w obowiązkowych praktykach zawodowych, które powinny być elementem stałym na tym poziomie edukacji. Podsumowaniem tego spotkania było stwierdzenie, że zaczynamy obecnie funkcjonować w modelu społecznym, w którym młodzi ludzie nie podejmują nauki na studiach wyższych lub też kończą ją na poziomie licencjatu. Jako główną przyczynę tego zjawiska wskazano chęć szybkiego zarobkowania, a niekoniecznie

Obecne pokolenie stawia przede wszystkim na zdobywanie praktycznych osiągnięć.

zdobywanie wiedzy. Okazuje się, że obecne pokolenie nie stawia tak mocno na edukację, a przede wszystkim na zdobywanie praktycznych osiągnięć, z którymi związana jest możliwość rozwoju zawodowego i uzyskania środków finansowych. Zmieniająca się rzeczywistość wymaga nieustannej weryfikacji modelu studiów, sposobu nauczania, form i narzędzi edukacyjnych, które w pierwszej kolejności wymagają zmiany sposobu myślenia. Od myśli do czynów, od spotkania do akredytacji droga bywa czasem krótka, szybka i przyjemna, czego życzymy naszemu partnerowi – Uniwersytetowi Ekonomicznemu we Wrocławiu. ■

Okręgowa Izba Radców Prawnych we Wrocławiu ma realny wpływ na działanie i rozwój Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu

■ r. pr. **Natalia Krej**

W ramach współpracy Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu z Uniwersytetem Ekonomicznym, przedstawiciele naszej Izby zostali zaproszeni – jako interesariusze zewnętrzni – do udziału w dwóch spotkaniach: w dniu 18 maja 2023 r. z Państwową Komisją Akredytacyjną dotyczącą akredytacji kierunku Finanse i Rachunkowość oraz w dniu 20 maja 2023 r. z Państwową Komisją Akredytacyjną dotyczącą akredytacji kierunku Zarządzanie.

Oba spotkania odbyły się w trybie zdalnym i wzięli w nich udział przedstawiciele UE we Wrocławiu, jak również pozostałe osoby reprezentujące podmioty z otoczenia społeczno-gospodarczego współpracującego z Uniwersytetem, w tym pracodawcy oferujący praktyki zawodowe dla studentów ocenianych kierunków: – Finanse i Rachunkowość oraz – Zarządzanie. Wśród tego grona znaleźli się między innymi: Jarosław Jackowiak – Kyndryl, Łukasz Jędrzejczak – Ernst&Young, Sebastian Boniewicz – Impel, Janusz Czarnocki – Hewlett Packard Enterprise, Michał Borysiak – Hewlett Packard Enterprise, Natalia Homik – BNY Mellon, mgr Łukasz Strączek – p.o. Kierownika Sekcji Obsługi Relacji z Otoczeniem Społeczno-Gospodarczym, UE we Wrocławiu.

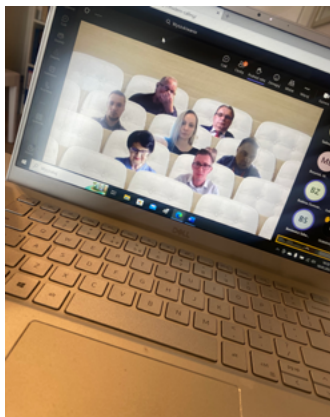
Przedmiotem rozmów było omówienie zakresu współpracy UE we Wrocławiu na kierunkach Finanse i Rachunkowość oraz

Zarządzanie z instytucjami i przedsiębiorcami. Każdy z przedstawicieli opisanego powyżej otoczenia społeczno-gospodarczego dokonywał takiej prezentacji indywidualnie, z uwzględnieniem aspektów formalnych tej współpracy. Reprezentantem OIRP we Wrocławiu na tym spotkaniu była r. pr. dr Natalia Krej, która wskazała, że nasza Izba nawiązała kooperację z Uniwersytetem Ekonomicznym we Wrocławiu dzięki staraniom Komisji ds. współpracy z samorządami i instytucjami, której Przewodniczącym jest Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Krystian Mularczyk. W swojej wypowiedzi Pani mecenas Natalia Krej podkreśliła, że rola Izby radcowskiej we współpracy z UE we Wrocławiu ma charakter konsultingowy, co oznacza kooperację w zakresie uświadamiania zjawiska profilaktyki prawnej, charakteru i rodzaju świadczenia pomocy prawnej w organizacjach, budowania szeroko pojętej świadomości prawnej.

Na pytanie prowadzącej spotkanie czy Izba ma realny wpływ na funkcjonowanie Uczelni, dr Natalia Krej odpowiedziała, że jak najbardziej co widać poprzez zmianę programu nauczania, wpływanie na formę nauczania poprzez częstsze stosowanie tak zwanego studium przypadku. OIRP we Wrocławiu planuje poszerzyć tę współpracę, między innymi o wykłady z zakresu prawa, w celu lepszego kooperowania z zespołami prawnymi w ramach funkcjonujących struktur korporacyjnych w danym przedsiębiorstwie. Rzeczono wykłady mają obejmować zagadnienia analizy przypadku, pracy na konkretnych dokumentach, tworzenia w czasie warsztatów, seminariów czy ćwiczeń struktur organizacyjnych dedykowanych dla biznesu z uwzględnieniem aspektów prawnych.

Podkreślono, że współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym ma istotne znaczenie w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz wpływa na rozwój tych kierunków. Ponadto jest wynikiem dynamicznie zmieniającej się sytuacji na rynku pracy, oczekiwań otoczenia biznesowego, a także konieczności łączenia wiedzy praktycznej i naukowej w procesie rozwoju jednostki i społeczeństwa. Wypowiedzi w trakcie spotkania pokazały Komisji, że partnerzy UE we Wrocławiu, w tym OIRP we Wrocławiu mają faktyczny wpływ na proces dydaktyczny.

Zwrócono uwagę, że zmieniła się ustawa Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dnia 20 lipca 2018 r. (Dz.U. z 2018 r. poz. 1668) poprzez dodanie, ustawą nowelizacyjną z dnia 13 stycznia 2023 r. (Dz.U. z 2023 r. poz. 212), przepisu zawartego w art. 67 ust. 7 zgodnie

Fot. OIRP we Wrocławiu

z którym w przypadkach i na warunkach określonych w regulaminie studiów uczelnia, na wniosek studenta, może zaliczyć na poczet praktyki zawodowej czynności wykonywane przez niego w szczególności w ramach zatrudnienia, stażu lub wolontariatu, jeżeli umożliwiły one uzyskanie efektów uczenia się określonych w programie studiów dla praktyk zawodowych.

Szeroko analizowano, że w obecnym czasie wielu studentów zarówno studiów stacjonarnych, wieczorowych, jak również zaocznych podejmuje prace w trakcie pobierania nauki w szkole wyższej. Jednocześnie zwrócono uwagę, że studenci niechętnie uczestniczą w obowiązkowych praktykach zawodowych, które powinny być elementem stałym na tym poziomie edukacji. Podsumowaniem tego spotkania było stwierdzenie, że zacytnamy obecnie funkcjonować w modelu społecznym, w którym młodzi ludzie nie podejmują nauki na studiach wyższych lub też kończą ją na poziomie licencjatu. Jako główną przyczynę tego zjawiska wskazano chęć szybkiego zarobkowania, a nie koniecznie zdobywanie wiedzy. Okazuje się, że obecne pokolenie nie stawia tak mocno na edukację, a przede wszystkim na zdobywanie praktycznych osiągnięć, z którymi związana jest możliwość rozwoju zawodowego i uzyskania środków finansowych. Pozwala to na pewną refleksję czy w dzisiejszych czasach posiadanie wiedzy, chęć jej zdobywania stały się *passé*? Odpowiedzi na to pytanie zapewne może paść wiele, ale już samo postawienie go jest zastanawiające w kontekście przyszłości nie tylko szkół wyższych, ale przede wszystkim przyszłości kolejnych pokoleń. ■

VI Piknik Wrocławskiej Palestry za nami

■ r. pr. **Krystian Mularczyk**

W dniu 27 maja 2023 r., na terenie HotSpot BeachBar we Wrocławiu, odbył się VI Piknik Wrocławskiej Palestry.

Jak co roku, organizatorem wydarzenia była Okręgowa Rada Adwokacka we Wrocławiu, której przewodniczy Dziekan ORA Sławomir Krześ. Naszą Izbę reprezentowali Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Krystian Mularczyk oraz Członkini Prezydium Rady OIRP we Wrocławiu Sylwia Filińska.

Celem wydarzenia była integracja środowiska prawniczego, a spotkanie stało się

Fot. OIRP we Wrocławiu

Od lewej: Członek ORA we Wrocławiu Paweł Wójcik, Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Krystian Mularczyk, Dziekan ORA we Wrocławiu Sławomir Krześ, Członkini Prezydium Rady OIRP we Wrocławiu Sylwia Filińska

Fot. OIRP we Wrocławiu

idealną okazją do rozmów na temat najbardziej aktualnych zagadnień związanych z zawodem radcy prawnego i adwokata.

Należy podkreślić, że organizacja pikniku stała na najwyższym możliwym poziomie. Organizatorzy zapewnili profesjonalną oprawę muzyczną wydarzenia, ciepłe posiłki, napoje oraz wiele atrakcji dla dzieci i dorosłych.

VI Piknik Wrocławskiej Palestry należy uznać za bardzo udane wydarzenie. Spotkaniu towarzyszyła wspaniała atmosfera, a czas spędzony na świeżym powietrzu nie tylko przyczynił się do ciekawych i rzeczowych dyskusji, ale był także okazją do oderwania się od codziennej pracy i obowiązków. ■

VII Forum Młodych Radców Prawnych w Łodzi

■ r. pr. **Aleksandra Pakuła**

Za nami kolejna, siódma już edycja Forum Młodych Radców Prawnych – ogólnopolskiego wydarzenia organizowanego cyklicznie przez Krajową Izbę Radców Prawnych, które gromadzi i integruje młodych radców prawnych z całej Polski.

Tegoroczna edycja, która odbywała się w Łodzi cieszyła niezwykle dużym zainteresowaniem, ponieważ nadesłano aż 171 zgłoszeń i wybrano 50 młodych radców. Kryterium doboru uczestników Forum było wypełnienie e-ankiety przygotowanej przez Komisji Wspierania Rozwoju Zawodowego KIRP.

Forum to wydarzenie skierowane do radczyń i radców prawnych, którzy rozpoczynają swoją drogę zawodową. Uczestnikami

mogą być, bowiem osoby, które wykonują zawód nie dłużej niż 4 lata i mają nie więcej niż 35 lat. Celem Forum jest przede wszystkim wymiana cennych doświadczeń oraz pomysłów na to jak powinno wyglądać funkcjonowanie radców prawnych na rynku usług prawnych i zachęcić do zaangażowania w samorząd.

Tegoroczne Forum tradycyjnie już otworzył Prezes Krajowej Rady Radców Prawnych – Włodzimierz Chróścik, uczestników

Fot. KIRP

przywitali również gospodarze tj. Dziekan Rady OIRP w Łodzi – Robert Czapnik, Wicedziekan ds. Aplikacji Rady OIRP w Łodzi – Aleksandra Grocholska-Jankowska, a także Przewodniczący Komisji Wspierania Rozwoju Zawodu KRRP – Bartosz Opaliński i Członek tej Komisji, Wicedziekan OIRP we Wrocławiu – Robert Staszewski.

VII Forum rozpoczęło się od podsumowania dotychczasowych sześciu edycji, które przedstawił mec. Szymon Jelonek z OIRP w Warszawie. Cieszyć może to, że wiele propozycji wysuniętych podczas spotkań młodych radców w poprzednich latach zostało już zrealizowanych, a część jest obecnie w trakcie realizacji.

W tym roku skupiono się na 4 tematach:

- 1) roli samorządu w budowaniu wizerunku radcy prawnego, w tym budowaniu marki radców prawnych, poszczególnych okręgowych izb, a także Krajowej Izby Radców Prawnych, użyciu social mediów i sztucznej inteligencji w zawodzie radcy prawnego i budowaniu/wzmacnianiu kompetencji zawodowych,

- 2) użyciu nowych technologii w samorządzie zawodowym, ze szczególnym uwzględnieniem digitalizacji samorządu, informatyzacji OIRP przy wsparciu KIRP oraz pracy online i informatyzacji wymiaru sprawiedliwości,
- 3) efektywnej pracy dla samorządu, a szczególnie zaplanowania ścieżki kariery w samorządzie przy zachowaniu tzw. work and life balance,
- 4) współpracy OIRP i KIRP, w tym poszukiwaniu synergii we współpracy na szczeblu lokalnym i krajowym oraz kierunkach rozwoju samorządu.

Uczestnicy zostali podzielni na cztery grupy robocze, z których każda miała do opracowania zagadnienia ogólne dotyczące m.in. roli młodych radców w realizowaniu zadań samorządu, ich funkcjonowaniu w ramach samorządu oraz czynnym zaangażowaniu w działalność samorządu oraz jeden z tematów szczegółowych. Liderką jednej z grup roboczych – tej która opracowywała zagadnienie związane z rolą samorządu w budowaniu wizerunku radcy prawnego była r. pr. Aleksandra Pakuła z OIRP we Wrocławiu.

Każda z grup roboczych, po całym dniu intensywnej pracy, zaprezentowała swoje wyniki przez Prezesem KRRP oraz członkami Komisji Wspierania Rozwoju Zawodowego KRRP. Pierwsza grupa pozytywnie oceniła prowadzoną obecnie kampanię promującą zawód oraz zaprezentowała swoje postulaty co do obszarów kampanii, a także możliwości zwiększenia jej atrakcyjności. Dodatkowo zaprezentowano propozycje dotyczące

Prezes KRRP Włodzimierz Chróścik
Fot. KIRP

Fot. KIRP

Fot. KIRP

zmian w serwisie szukajradcy.pl takich jak: dodanie wersji językowych czy rozszerzenia funkcjonalności, tak aby wyszukiwarka stała się jeszcze skuteczniejszym narzędziem do wyszukiwania radców prawnych. Druga grupa skupiła się na propozycjach dotyczących wdrażania w codziennej pracy radcy prawnego nowych technologii, szczególnie uwagę zwrócono na konieczność organizowania praktycznych szkoleń z tego zakresu, co zwiększyłoby świadomość radców prawnych w zakresie możliwości wykorzystania nowych technologii, w tym np. sztucznej inteligencji w swoim życiu zawodowym. Trzecia grupa zaprezentowała pomysły dotyczące tego jak zachęcić młodych radców do większego zaangażowania w pracę samorządu, szczególnie uwagę zwrócono na konieczność wyciągnięcia przez Okręgowe Izby ręki do młodych radców i aktywnego poszukiwania osób, które chcą się zaangażować, jednak nie wiedzą, od czego zacząć. Ostatnia z grup przedstawiła propozycje dotyczące zwiększenia współpracy pomiędzy poszczególnymi OIRP a KIRP zauważono, że współpraca jest konieczna,

a wykorzystanie potencjału poszczególnych Izb na szczeblu krajowym może być wartością dodaną dla wszystkich radców. W każdej z grup duże zainteresowanie wzbudził projekt nazwany roboczo „Pakiem na start”, który miałby stanowić kompendium wiedzy w zakresie prowadzenia własnej kancelarii, informowania o wykonywaniu zawodu radcy prawnego, pozyskiwania klientów, a tym

Wszyscy uczestnicy mają nadzieję, że ich postulaty zostaną wnikliwie rozważone, a część z nich zostanie wkrótce zrealizowana.

samym pomóc młodym radcom wchodzącym na rynek usług prawnych. Po całym intensywnej pracy radczyni i radcowie prawni mieli również możliwość zwiedzenia pięknej Łodzi i poznania jej historii.

Wszyscy uczestnicy mają nadzieję, że ich postulaty zostaną wnikliwie rozważone, a część z nich zostanie wkrótce zrealizowana. Niewątpliwie udział w Forum może stać się dla wielu osób początkiem zaangażowania w samorząd. ■

„Blade Runner” podczas wieczoru filmowego w DCF we Wrocławiu

■ r. pr. **Sylwia Filińska**

Podczas drugiego w tym roku wieczoru filmowego w DCF – Dolnośląskim Centrum Filmowym, w dniu 21 kwietnia 2023 r., nasi licznie zgromadzeni Koleżanki i Koledzy mieli okazję zobaczyć film z kategorii klasyki gatunku science fiction – „Blade Runner” w reżyserii Ridleya Scotta z 1982 r.

Film Ridleya Scotta, z 1982 roku, jest luźną ekranizacją powieści P.K. Dicka. W rolach głównych występują Harrison Ford, Rutger Hauer, Sean Young.

Akcja filmu rozgrywa się w dystopijnej przyszłości Los Angeles w 2019 roku. „Blade Runner” jest często uważany zarówno za wiodący przykład kina neo-noir, jak

KIEDY	GDZIE
21 kwietnia 2023 godz. 19:00	Dolnośląskie Centrum Filmowe we Wrocławiu, Sala Polonia

i fundamentalne dzieło gatunku cyberpunk. Ridley Scott nazwał go swoim „najpełniejszym i najbardziej osobistym filmem”. „Blade Runner” zagłębia się we wpływ technologii na środowisko i społeczeństwo, sięgając do przeszłości, wykorzystując literaturę, symbolikę, klasyczne motywy dramatyczne i techniki filmu noir. Film uzyskał nominację do Oscara w 1982 roku za scenografię i efekty wizualne. W 2007 roku Amerykański Instytut Filmowy umieścił film na 97 miejscu w rankingu „100 najlepszych filmów wszech czasów”.

Czy pomimo upływu 41 lat od premiery, film zachwyił podjętą tematyką, scenografią, muzyką? Tego dowiedzieć się i doświadczyć mogli uczestnicy naszego wydarzenia. Projekcję wzbogacił o słowo wprowadzające i dyskusję po jej zakończeniu mec. Radostaw

Gąsior – pasjonat sztuki, filmowy koneser, a także inicjator naszego cyklu filmowego.

Jeśli nie widzieliście tego filmu to koniecznie zachęcamy do jego obejrzenia, jak też zapraszamy na kolejne filmowe spotkanie już we wrześniu 😊

Do zobaczenia!

Zachęcamy również do **zaangażowania w projekt** oraz zgłaszania swoich propozycji filmowych, które będziemy mogli wspólnie obejrzeć. Zgłoszenia prosimy kierować do Przewodniczącej Komisji ds. Kultury, Integracji i Sportu OIRP we Wrocławiu mec. Sylwii Filińskiej na adres e-mail sflinska@oirp.wroclaw.pl. ■

Fot. OIRP we Wrocławiu

Porozumienie naszej Izby z Uniwersytetem Ekonomicznym we Wrocławiu nie jest wyłącznie relacją papierową

■ r. pr. **Natalia Krej**

W dniu 31 maja 2023 r., w ramach współpracy Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu z Uniwersytetem Ekonomicznym, przedstawiciele naszej Izby zostali zaproszeni – jako interesariusze zewnętrzni – do przeprowadzenia wykładu gościnnego, w ramach przedmiotu Prawo cywilne i handlowe – wymiar międzynarodowy.

Wykład odbył się w historycznej sali UE „Stys”, czyli sali wykładowej im. Wincentego Stysia, który był polskim prawnikiem i ekonomistą, pionierem ekonomii we wrocławskim ośrodku nauki po II wojnie światowej, współtwórcą Wyższej Szkoły Handlowej we Wrocławiu i później jej rektorem, nauczycielem akademickim¹. Do przeprowadzenia przedmiotowego wykładu została oddelegowana z ramienia naszej Izby r. pr. dr Natalia Krej, łącząca w swojej pracy zawodowej naukę prawa, w szczególności prawa procesowego cywilnego z praktyką, wieloletni wykładowca i prawnik, wykonujący obsługę prawną na rzecz przedsiębiorców. Wykład dotyczył zakresu Prawa cywilnego i handlowego w wymiarze

międzynarodowym i obejmował następujące zagadnienia:

- 1) tzw. wyłączenie arbitrażowe w rozporządzeniu Bruksela I i Bruksela I bis;
- 2) jurysdykcja w międzynarodowych konwencjach przewozowych dotyczących przewozu towarów;
- 3) Konwencja Singapurska o mediacji w międzynarodowym obrocie cywilnym i handlowym;
- 4) klauzula porządku publicznego w kontekście arbitrażu handlowego;
- 5) europejski nakaz zabezpieczenia na zagranicznym rachunku bankowym.

Podczas wystąpienia mecenas Natalia Krej przedstawiła multimedialną prezentację obejmującą powyższe kwestie z obszaru międzynarodowego postępowania cywilnego. W trakcie wykładu dokonano analizy różnych przypadków łączących elementy zagraniczne w polskim postępowaniu

¹ Wincenty Styś, [hasło w:] Wikipedia, wolna encyklopedia, https://pl.wikipedia.org/wiki/Wincenty_Sty%C5-%9B (dostęp: 8 czerwca 2023).

cywilnym, z uwzględnieniem przepisów prawa unijnego, jak również umów międzynarodowych znacznie wykraczających poza zakres Unii Europejskiej.

Nad organizacją, aspektami logistycznymi czy technicznymi przeprowadzonego wykładu czuwało Centrum Współpracy z Biznesem, w szczególności Pani Natalia Kobus, Starsza Referentka ds. Współpracy z Partnerami Biznesowymi i Wsparcia Marketingowego w Centrum Współpracy z Biznesem, Sekcja Obsługi Relacji z Otoczeniem Społeczno-Gospodarczym, Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu.

Poza merytorycznymi kwestiami, które zostały zrealizowane w trakcie wykładu, przedstawicielka naszej Izby mecenas Natalia Krej spotkała się z przedstawicielem Centrum

Współpracy z Biznesem, Panią Natalią Kobus w celu omówienia ostatniej wizyty oraz przygotowania się do kolejnych spotkań. W trakcie rozmowy poruszone zostały nowe możliwości współpracy naszej korporacji zawodowej z Uniwersytetem Ekonomicznym we Wrocławiu. Padły deklaracje w sprawie kolejnych wykładów gościnnych, w ramach których prezentowane mają być zarówno naukowe, teoretyczne, jak również praktyczne aspekty stosowania prawa. Całość jawi się jako kooperacja iście realna, wypełniona konkretnymi działaniami, pozwalająca na promocję zawodu radcy prawnego wśród ekonomistów, ludzi działających w szeroko pojętym świecie biznesu i nauki, przy jednoczesnym wsparciu Uczelni pod kątem naszej wiedzy, umiejętności, doświadczenia i kompetencji. ■

Akademia Wiedzy o Prawie

■ r. pr. **Marta Kędziora**

Już po raz ósmy odbyła się Ogólnopolska Akademia Konkurs Wiedzy o Prawie, wydarzenie, które licznie przyciąga uczniów szkół podstawowych i ponadpodstawowych. Na mapie wydarzeń edukacyjnych Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu Akademia to stały punkt, więc i w tym roku przyłączyliśmy się do organizacji rozgrywek.

Ogólnopolska Akademia Konkurs Wiedzy o Prawie to wydarzenie organizowane przez Krajową Izbę Radców Prawnych dla uczniów szkół podstawowych oraz ponadpodstawowych. Głównym celem konkursu jest podnoszenie świadomości prawnej dzieci i młodzieży oraz umożliwienie im sprawdzenia swojej wiedzy podczas pisemnych i ustnych etapów konkursu. Podobnie jak w poprzednich latach, rozpoczęcie rozgrywek w każdej okręgowej izbie radców prawnych poprzedza akcja informacyjna skierowana do szkół, nad którą czuwają koordynatorzy ds. edukacji prawnej. We Wrocławiu funkcję tę powierzono mecenas Marcie Kędziora-Wnuk, która weszła również w skład Okręgowej Komisji Konkursu dla szkół podstawowych i Centralnej Komisji Konkursu dla szkół ponadpodstawowych. Z ramienia Krajowej Izby Radców Prawnych nadzór nad konkursem sprawowała Wiceprezes Krajowej Rady Radców Prawnych

Ewa Gryc-Zerych. Aby konkurs odbył się sprawnie, w przedsięwzięcie zaangażowało się wiele osób: pracownicy biura KIRP, pracownicy firmy informatycznej obsługujący techniczną stronę konkursu, koordynatorzy ds. edukacji oraz radcowie prawni z poszczególnych Okręgowych Izb Radców Prawnych.

W konkursie brali udział uczniowie z całej Polski. W pierwszej kolejności to szkoły dokonywały rejestracji przez formularz internetowy oraz wskazywały uczniów, którzy będą brali udział w konkursie. Rejestracja szkół rozpoczęła się 24 lutego 2023 r. i zakończyła 17 marca 2023 r., natomiast rejestracja uczniów ze zgłoszonych w ww. terminie szkół trwała równoległe i zakończyła się 20 marca 2023 r.

Tegoroczna edycja konkursu składała się z trzech etapów – I szkolnego, II okręgowego i III centralnego. Etap I i II przeprowadzone zostały zdalnie, za pomocą dedykowanej strony internetowej. Etap szkolny konkursu

odbył się 24 marca 2023 r. i polegał na rozwiązaniu przez uczniów testu jednokrotnego wyboru z użyciem dedykowanej dla tego celu aplikacji. Do etapu drugiego, okręgowego, zakwalifikowało się 307 uczestników z kategorii szkół ponadpodstawowych oraz 204 uczestników z kategorii szkół podstawowych. Etap drugi odbył się 18 i 19 kwietnia 2023 r. i polegał na rozwiązywaniu przez uczniów przypadku oraz udzieleniu przez nich pisemnej odpowiedzi na pytania zamknięte do wcześniej przygotowanych zagadnień.

Ostatni etap miał charakter centralny i pierwszy raz od rozpoczęcia pandemii covid-19, odbył się stacjonarnie w Warszawie, w dniu 15 maja 2023 r. Wszyscy finaliści wraz z opiekunami zostali zaproszeni do Warszawy w celu uczestnictwa w ostatnim etapie rozgrywek. W tej części konkursu z każdego regionu zakwalifikowano po jednym uczestniku z każdej kategorii szkół. Uczniowie przed komisją omawiali zagadnienia wybrane losowo z uprzednio przygotowanej puli pytań. Ocenie podlegała wiedza z zakresu prezentowanego zagadnienia oraz sposób zaprezentowania wypowiedzi.

Po zakończeniu merytorycznej części konkursu, tego samego dnia odbyła się uroczysta gala wręczenia nagród laureatom Akademii. W gali udział wzięli Wiceprezes KRRP Ewa Gryc-Zerych, która czuwała nad organizacją całego konkursu oraz – w dniu finału – osobiście gratulowała laureatom sukcesu.

Laureatami ósmej edycji konkursu zostali:

- w szkołach podstawowych
 - 1) Piotr Spychała, OIRP w Gdańsku,
 - 2) Mateusz Radel, OIRP w Białymstoku,
 - 3) Dominik Kujawa, OIRP w Bydgoszczy,
- w szkołach ponadpodstawowych:
 - 1) Jakub Fortuna OIRP w Poznaniu,
 - 2) Mateusz Lewicki, OIRP w Szczecinie,
 - 3) Jędrzej Rusinek, OIRP w Rzeszowie.

Z każdym kolejnym rokiem konkurs przyciąga ogromną liczbę uczestników, w tym roku było to łącznie 1030 uczniów. Konkurs cieszy się niezmienną popularnością, a nauczyciele przekazują informacje, że na długo przed otwarciem rejestracji szkół, uczniowie dopytują o rozpoczęcie rozgrywek. W przyszłym roku liczymy na podobną frekwencję. ■

Fot. KIRP

Sprawozdanie z ogólnopolskiej konferencji naukowej „Rola związków zawodowych w stosowaniu i tworzeniu prawa pracy”

■ apl. radcowski **Karolina Chabasińska**

Doktorantka w Zakładzie Prawa Pracy, Instytut Prawa Cywilnego na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego

W dniu 2 czerwca 2023 r. na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego odbyła się ogólnopolska konferencja naukowa pt. „Rola związków zawodowych w stosowaniu i tworzeniu prawa pracy”.

Wydarzenie zostało zorganizowane przez Zakład Prawa Pracy WPAiE UWr, Okręgowy Inspektorat Pracy we Wrocławiu oraz Okręgową Izbę Radców Prawnych we Wrocławiu w ramach cyklu „Prawo pracy. Doctrina et usu”.

Konferencję otworzył dr hab. Artur Tomanek, prof. UWr, oddając głos Panu Dariuszowi Mińkowskiemu, Zastępcy Głównego Inspektora Pracy, który przywitał licznie zgromadzonych uczestników – pracowników Państwowej Inspekcji Pracy, przedstawicieli świata nauki,

Od lewej: r. pr. dr hab. Monika Latos-Miłkowska, prof. ALK w Warszawie; r. pr. dr hab. Małgorzata Mędrala; Kornelia Mierzwińska – inspektor pracy OIP we Wrocławiu; Barbara Serafinowska – nadinspektor pracy OIP we Wrocławiu

Fot. OIRP we Wrocławiu

Od lewej: dr hab. Artur Tomanek, prof. UWr, sędzia Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu; dr hab. Bartłomiej Krzan, prof. UWr – Prodziekan ds. badań naukowych i współpracy międzynarodowej; Dariusz Mińkowski – Zastępca Głównego Inspektora Pracy; Małgorzata Łagocka – Okręgowy Inspektor Pracy we Wrocławiu; Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Krystian Mularczyk; r. pr. dr Ariel Przybyłowicz; Barbara Serafinowska – nadinspektor pracy OIP we Wrocławiu

Fot. OIRP we Wrocławiu

radców prawnych, adwokatów oraz przedstawicieli związków zawodowych i pracodawców. W imieniu organizatorów głos zabrał dr hab. Bartłomiej Krzan, prof. UWr, Prodziekan ds. badań naukowych i współpracy międzynarodowej, pani Małgorzata Łagocka, Okręgowy Inspektor Pracy we Wrocławiu oraz radca prawny Krystian Mularczyk, Wicedziekan Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu.

Pierwszy panel dyskusyjny, moderowany przez dr hab. Daniela Książka z Katedry Prawa Pracy i Polityki Społecznej na Uniwersytecie Jagiellońskim, otworzył dr hab. Łukasz Pisarczyk, prof. Uniwersytetu Zielonogórskiego, radca prawny. W swoim referacie zatytułowanym „Rola związków zawodowych w tworzeniu źródeł prawa pracy – związek konfrontacyjny czy kooperujący?” starał się odpowiedzieć na pytanie postawione w tytule. Kolejną prelegentką była mgr Justyna

Tomalska z Okręgowego Inspektoratu Pracy we Wrocławiu. W swoim wystąpieniu pt. „Zakładowe spory zbiorowe a rola Państwowej Inspekcji Pracy” poruszyła kwestię zakładowego sporu zbiorowego i sposobu jego prowadzenia, powołując się jednocześnie na liczbę zgłoszonych sporów zbiorowych w latach 2019–2021. Następnie, referat dotyczący postanowień blankietowych układu zbiorowego pracy wygłosił dr hab. Artur Tomanek, prof. UWr, sędzia Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu. Prelegent wskazał jakiego rodzaju postanowienia mają charakter blankietowy, jakie są ich podziały, a także tryb oceny legalności, jednocześnie wskazując, że partnerom społecznym należy rekomendować całościowe uregulowanie przedmiotu rokowań w ramach układu zbiorowego pracy, bez posługiwania się postanowieniami blankietowymi. Jednocześnie podkreślono, że nie można generalnie wykluczyć istnienia

takiego rodzaju postanowień w układach zbiorowych pracy. Pierwszy panel dyskusyjny zakończył dr Ariel Przybyłowicz z Uniwersytetu Wrocławskiego, radca prawny. W swoim wystąpieniu „O prawnym (nie) bycie organizacji związkowej” poruszył kwestię statusu organizacji związkowej, odnosząc się jednocześnie do problemu praktycznego dotyczącego sposobu ustalania liczebności członków zakładowej organizacji związkowej, jednocześnie wskazując na konieczność odróżniania statusu organizacji związkowej „z uprawnieniami” od organizacji związkowej reprezentatywnej. Kolejno uczestnicy wydarzenia zabrali głos w wielowątkowej dyskusji odnoszącej się do wygłoszonych referatów.

Po przerwie kawowej rozpoczął się drugi panel dyskusyjny, który poprowadziła pani Kornelia Mierzwińska z Okręgowego Inspektoratu Pracy we Wrocławiu. Pierwszy referat dotyczący roli związków zawodowych

w tworzeniu i stosowaniu prawa, przy zwolnieniach z przyczyn niedotyczących pracowników, wygłosiła dr hab. Monika Latos-Mitkowska, prof. Akademii Leona Koźmińskiego w Warszawie, radca prawny. W swoim wystąpieniu podkreśliła, że prawotwórcza rola związków zawodowych przy zwolnieniach z przyczyn niedotyczących pracowników przejawia się przede wszystkim w negocjowaniu i zawieraniu porozumienia w sprawie zwolnień grupowych, jednocześnie wskazując na charakter prawny takich porozumień, ich treść, strony i termin zawarcia. Kolejną prelegentką była dr hab. Małgorzata Mędrala z Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie, radca prawny, która wygłosiła referat pt. „Udział związków zawodowych w kształtowaniu działalności socjalnej w zakładzie pracy”. W trakcie wystąpienia została poruszona tematyka podstaw i charakteru działalności socjalnej w zakładzie pracy, publicznych obowiązków podmiotu zatrudniającego,

Od lewej: dr hab. Bartłomiej Krzan, prof. UWr – Prodziekan ds. badań naukowych i współpracy międzynarodowej; dr hab. Artur Tomanek, prof. UWr, sędzia Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu; Dariusz Mińkowski – Zastępca Głównego Inspektora Pracy; Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Krystian Mularczyk; Małgorzata Łagocka – Okręgowy Inspektor Pracy we Wrocławiu

Fot. OIRP we Wrocławiu

a także statusu i udziału związku zawodowego w działalności socjalnej. Jednocześnie prelegentka wskazała, że działalność ta jest zbliżona do pomocy samorządowej, a związek zawodowy realizuje zadania z zakresu polityki społecznej, w szczególności socjalnej. Pracodawca natomiast, przy udziale związku zawodowego wykonuje zadania publiczne – zadania z zakresu polityki społecznej. Drugi, ostatni panel dyskusyjny zakończyła pani Barbara Serafinowska, Nadinspektor pracy z Okręgowego Inspektoratu Pracy we Wrocławiu. Wystąpienie dotyczyło kontroli legalności nadzoru zakładowego społecznego inspektora pracy. Prelegentka wskazała, że przepisy dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy mają charakter bezwarunkowy (obciążają pracodawcę), niepodzielny (działania i zaniechania innych podmiotów nie zwalniają pracodawcy od odpowiedzialności za stan BHP w miejscu pracy), realny (muszą być wykonane w naturze) oraz

podwójnie zakwalifikowany. To pracodawca zobowiązany jest chronić zdrowie i życie pracowników przez zapewnienie bezpiecznych i higienicznych warunków pracy przy odpowiednim wykorzystaniu osiągnięć nauki i techniki, natomiast społeczna inspekcja pracy jest służbą społeczną pełnioną przez pracowników, która ma na celu zapewnienie przez zakłady pracy bezpiecznych i higienicznych warunków pracy oraz ochronę uprawnień pracowniczych, określonych w przepisach prawa pracy.

Ilość uczestników omawianej konferencji naukowej oraz zadawanych pytań w trakcie dyskusji wskazała, że konferencje łączące ze sobą elementy teorii oraz praktyki cieszą się niezwykle dużym zainteresowaniem. Organizatorzy konferencji mają jednocześnie nadzieję, że wydarzenie na stałe wpisało się w kalendarz organizowanych spotkań, które są doskonałą okazją do wymiany poglądów i doświadczeń. ■

Fot. OIRP we Wrocławiu

Sprawozdanie z XXXVI Okręgowego Zjazdu Aptekarzy Dolnośląskiej Izby Aptekarskiej we Wrocławiu

■ r. pr. **Krystian Mularczyk**

W dniach 22–23 kwietnia 2023 r. odbył się XXXVI Okręgowy Zjazd Aptekarzy Dolnośląskiej Izby Aptekarskiej we Wrocławiu. Okręgową Izbę Radców Prawnych we Wrocławiu reprezentował Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Krystian Mularczyk.

Celem Zjazdu było podsumowanie bieżących spraw związanych z działalnością Dolnośląskiej Izby Aptekarskiej we Wrocławiu oraz podjęcie rozmów na temat szczególnie ważnych kwestii nurtujących środowisko farmaceutyczne. Zgromadzeni skupili się na omówieniu m.in.:

- obecnych, nowych oraz planowanych usług farmaceutycznych w pracy z pacjentem;
- zadań oraz zagrożeń dla aptek w świetle nowych aktów prawnych i sytuacji polityczno-gospodarczej;
- lawinowo postępującej monopolizacji rynku aptecznego (jego przejmowania przez sieci apteczne) i jej negatywnych następstw dla rynku detalicznego obrotu produktami leczniczymi;
- postępującej cyfryzacji w systemie ochrony zdrowia widzianej oczami farmaceutów i pacjentów.

Wydarzenie rozpoczęło się od powitania przybyłych delegatów i zaproszonych gości, którego dokonał Prezes ORA DIA we Wrocławiu Marcin Repelewicz. Po ciepłych

Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu
Krystian Mularczyk
Fot. DIA we Wrocławiu

Prezes ORA DIA we Wrocławiu Marcin Repelewicz
Fot. DIA we Wrocławiu

słowach powitania głos zabrali zaproszeni goście, którzy podziękowali przedstawicielom Dolnośląskiej Izby Aptekarskiej we Wrocławiu za zaproszenie oraz dotychczasową współpracę, a także ponadprzeciętne zaangażowanie w kreowaniu rozwiązań związanych z problemami rynku aptecznego.

Po zakończeniu oficjalnej części wydarzenia, delegaci dokonali wyboru Prezydium Zjazdu i składu osobowego komisji zjazdowych. Podczas tego punktu agendy posiedzenia dokonano przedstawienia sprawozdań poszczególnych organów DIA z działalności za rok 2022. Delegaci wysłuchali sprawozdań z działalności Okręgowej Rady Aptekarskiej, Okręgowego Sądu Aptekarskiego, Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej oraz Okręgowej Komisji Rewizyjnej. Następnie Zjazd podjął uchwały w przedmiocie przyjęcia powyższych sprawozdań, a Okręgowej Radzie Aptekarskiej udzielił absolutorium. Ponadto przeprowadzono dyskusję nad finansami Izby, po której przyjęto preliminarz dochodów i wydatków Dolnośląskiej Izby Aptekarskiej we Wrocławiu na rok 2023. Jednym z ostatnich

punktów pierwszego dnia Zjazdu było podjęcie dyskusji nad najważniejszymi kierunkami prac samorządu zawodu farmaceuty w bieżącym roku. Po wyczerpaniu porządku obrad, Przewodniczący Zjazdu podziękował delegatom za przybycie i zakończył obrady.

Podczas drugiego dnia zjazdu zaplanowano wykład oraz panele dyskusyjne poświęcone omówieniu zagadnień związanych z zawodem farmaceuty. Poruszono m.in. tematykę sytuacji aptek ogólnodostępnych – niezgodnej z prawem konsolidacji rynku, czy nowych możliwości i wyzwań w zawodzie farmaceuty.

Udział w takim wyjątkowym wydarzeniu napawa nas dumą oraz optymizmem. Jako Członkowie Dolnośląskiego Forum Samorządów Zawodów Zaufania Publicznego, a przede wszystkim jako Członkowie wrocławskiego samorządu radcowskiego gratulujemy owocnych obrad i dziękujemy za zaproszenie. Udział przedstawiciela naszej Izby, a także innych instytucji doskonale pokazuje, jak silne są tradycje samorządowe oraz jak ważna jest współpraca łącząca nasze instytucje. ■

Radczynie i radcowie po stronie równości

■ r. pr. **Dorota Seweryn-Stawarz**

Dnia 27 maja 2023 r., we Wrocławiu, odbył się II Kongres Rodziców Osób LGBTQIA+ organizowany przez stowarzyszenie My, Rodzice, oraz fundację Równik Praw. Na wydarzenie zjechało się z całej Polski ponad stu rodziców, którzy wzięli udział w jedenastu panelach dyskusyjnych i warsztatach.

Członkinie i członkowie Komisja Praw Człowieka i Praworządności przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych we Wrocławiu włączyli się aktywnie w wydarzenie, organizując punkt informacji prawnej podczas kongresu. Porady prawne cieszyły się ogromnym zainteresowaniem, a w atmosferze wzajemnego szacunku i zrozumienia dla trudności z jakimi mierzą się osoby LGBTQ+, z przyjemnością mogliśmy podzielić się naszą wiedzą i wesprzeć osoby w codziennym zmaganiu się z problemami prawnymi jakie napotykają. Prawa człowieka, w szczególności zakaz dyskryminacji, poszanowanie praw i godności osób z grupy LGBTQIA+, przebieg sądowego procesu transycji i równość wobec prawa to tematyka porad prawnych, udzielanych przez prawników z naszej komisji. Porad prawnych – pro bono – podczas wydarzenia udzielali: radczynie prawne Beata Janikowska, Dorota Seweryn-Stawarz, Joanna Niezgodna oraz radca prawny Konrad Lipigorski, którym bardzo

Fot. OIRP we Wrocławiu

podziękowali i rodzice i Organizatorzy wydarzenia.

Mec. Dorota Seweryn-Stawarz, Wiceprzewodnicząca Komisji Praw Człowieka i Praworządności przy Okręgowej Izbie Radców

Fot. OIRP we Wrocławiu

Prawnych we Wrocławiu, wystąpiła w panelu „Jakie jest prawo dla LGBTów?” podczas którego, wraz z Panią Sędzią Sądu Okręgowego we Wrocławiu Dorotą Stawicką Moryc, oraz dziennikarzem TVN24 Panem Piotrem Jaco-niem przedstawiono sytuację prawną osób LGBTQ+ w Polsce oraz omówiono problemy prawne jakie napotykają, a także postulaty w zakresie zmian w przepisach powszechnie obowiązujących.

W dniu 3 czerwca 2023 r., już po raz trzeci, Komisja Praw Człowieka i Praworządności przy Okręgowej Izbie radców Prawnych we Wrocławiu włączyła się działania w Miasteczku Równości, ponownie wspierając swoją wiedzą mniejszości, ciągle jeszcze doświadczające szeregu wykluczeń i dyskryminacji oraz mowy nienawiści, a których prawa nie są wystarczająco chronione.

Podczas Miasteczka Równości, które poprzedził 15 Wrocławski Marsz Równości, Członkinie i Członkowie Komisji ds. Praw Człowieka i Praworządności przy OIRP we Wrocławiu, przy współpracy z organizatorką Marszu Kultura Równości oraz wieloma organizacjami pozarządowymi działającymi na rzecz praw człowieka, przygotowali

Fot. OIRP we Wrocławiu

stoisko, na którym udzielali bezpłatnie informacji prawnych. Podobnie jak w latach ubiegłych, stoisko cieszyło się dużym zainteresowaniem, udało się udzielić kilkudziesięciu porad i przeprowadzić wiele rozmów dotyczących sytuacji prawnej osób LGBTQ+, a w szczególności tranzycji prawnej, ale też prawa rodzinnego, dyskryminacji w środowisku pracy czy w życiu codziennym.

Cieszymy się, że po raz trzeci mieliśmy okazję uczestniczyć w wydarzeniu, któremu przyświeca idea poszanowania praw drugiego

Stoisko cieszyło się dużym zainteresowaniem, udało się udzielić kilkudziesięciu porad i przeprowadzić wiele rozmów

człowieka, równouprawnienia i przeciwdziałania dyskryminacji z jakiegokolwiek powodu. Z ogromną przyjemnością członkowie i członkinie Komisji Praw Człowieka i Praworządności przy naszej Izbie włączyli/ły się w akcję, by swoją wiedzą prawną wesprzeć osoby potrzebujące pomocy, a narażone na wykluczenie i dyskryminację, w szczególności ze względu na płeć, orientację seksualną czy tożsamość płciową. ■

Sprawozdanie z konferencji „30 lat członkostwa Polski w EKPC. Wpływ konwencji na Polskę i wpływ Polski na konwencję”

■ r. pr. **Dorota Seweryn-Stawarz**

W dniu 2 czerwca 2023 r., na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego odbyła się Ogólnopolska Konferencja pt.: „30 lat członkostwa Polski w EKPC. Wpływ konwencji na Polskę i wpływ Polski na konwencję”.

Współorganizatorami wydarzenia byli: Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego, Okręgową Izbę Radców Prawnych w Gdańsku, Okręgową Izbę Radców Prawnych w Łodzi, Okręgową Izbę Radców Prawnych w Opolu, Okręgową Radę Adwokacką w Warszawie oraz naszą Izbę. Konferencję otworzyła prof. dr hab. Elżbieta Żądzińska – Rektor Uniwersytetu Łódzkiego oraz dr hab. Monika Bogucka-Felczak, prof. UŁ – Dziekan Wydziału Prawa i Administracji UŁ.

Podczas bogatego programu konferencji poruszono szereg aktualnych problemów dotyczących naruszeń praw człowieka i stosowania EKPCZ. Dr Hanna Machińska, z Wydziału Prawa i Administracji UW, doctor h.c. Uniwersytetu w Zurychu, była Zastępczyni Rzecznika Praw Obywatelskich poruszyła niezwykle ważną obecnie kwestię Europejskiej Konwencji Praw Człowieka jako gwarancji praw osób pozbawionych praw na granicy polsko-białoruskiej, dzieląc się swoim doświadczeniem związanym z kryzysem uchodźczym na granicy z Białorusią, a także

przedstawiając dotychczasową praktykę orzeczniczą ETPCZ oraz aktualną praktykę sądów polskich w zakresie naruszeń praw uchodźców i uchodźczyń na samej granicy, jak i ich praw w ośrodkach w których są umieszczani, w tym praw dzieci.

Radczyni prawna Justyna Chrzanowska, była pełnomocniczka Rządu Rzeczypospolitej Polskiej w postępowaniu przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka (2012–2018), w swoim wystąpieniu poruszyła kwestię skargi konstytucyjnej jako wyrazu zaufania Europejskiego Trybunału Praw Człowieka do Polski, jako demokratycznego państwa prawa, przedstawiając – jak na przestrzeni lat – traktowana była skarga do Trybunału Konstytucyjnego w kontekście skutecznego środka odwoławczego, niezbędnego dla wyczerpania drogi krajowej przed złożeniem skargi do ETPCZ. Konkludując swoje wystąpienie, mecenas Chrzanowska doszła do przykrego wniosku, z którym jednak nie sposób się nie zgodzić, że aktualnie skarżący przeciwko Polsce mają uzasadnione obawy co do tego, czy w obecnej sytuacji

Od lewej: r. pr. Magdalena Krzyżowska-Mierzewska (OIRP w Gdańsku), r. pr. Marcin Górski (OIRP w Łodziu, UŁ), r. pr. Dorota Seweryn-Stawarz (OIRP we Wrocławiu)

Fot. OIRP we Wrocławiu

r. pr. Dorota Seweryn-Stawarz (OIRP we Wrocławiu), r. pr. Barbara Mielnik

Fot. OIRP we Wrocławiu

Trybunał Konstytucyjny, badający ich skargę konstytucyjną, będzie mieć realny przymiot niezależności, niezawisłości oraz wolności od podlegania naciskom politycznym. Zdaniem prelegentki, skarga konstytucyjna przestała spełniać wymogi skutecznego środka odwoławczego w rozumieniu artykułu 35 ust. 1 Konwencji, a zaufanie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka do Polski – na ten moment – zostało znacząco naruszone.

W dalszej części konferencji adwokatka Monika Gąsiorowska, od 20 lat prowadząca indywidualną kancelarię specjalizującą się w reprezentacji skarżących przez ETPCZ oraz współpracująca z Fundacją na rzecz Kobiet i Planowania Rodziny Federa, poruszyła temat orzeczeń ETPC a problemów polskiego sądownictwa, przedstawiając

szereg trudności z jakimi, jako pełnomocniczka wnosząca skargi do ETPCZ się mierzy, w szczególności skupiając się na problemie przewlekłości postępowania.

W kolejnym wystąpieniu r. pr. dr hab. Barbara Mielnik, prof. UWr, Wydział Prawa, Administracji i Ekonomii UWr, reprezentująca także naszą Izbę, omówiła skuteczność wyroków pilotażowych – Polska a inne państwa, przedstawiając mechanizm wydawania wyroków pilotażowych przez Trybunał, a także ich wpływ na usuwanie przez państwo, którego wyrok dotyczy, problemu strukturalnego lub systemowego bądź innej podobnej dysfunkcji, która była źródłem skargi.

W drugiej części konferencji zatytułowanej Konwencja i My. Doświadczenia polskich

prawników współkształtujących rozwój konwencji i jej wpływ na polski porządek prawny przedstawiono uczestnikom wystąpienia mówców o charakterze bardziej praktycznym, osobistym niż akademickim. Podczas swoich wystąpień paneliści przedstawili swoje relacje, jako osoby, które bądź uczestniczyły w inicjowaniu/reprezentacji/projektach litygacyjnych przed ETPC lub stosowały Konwencję w krajowej zawodowej praktyce sądowej, jako sędziowie lub pełnomocnicy, lub w innym charakterze.

Paneliści mieli okazję podzielić się tym, jaką rolę odegrała Konwencja w ich rozwoju zawodowym, w jakiej roli zawodowej zetknęli się z Konwencją i Trybunałem, jakie sprawy prowadzili i jak wygląda ich zdaniem bilans stosowania i skuteczności Konwencji w Polsce po 30 latach. Uczestnicy mogli także usłyszeć jak przedstawia się z perspektywy panelistów postępowanie przed Trybunałem, z jakimi trudnościami się spotkali oraz jak oceniają obecną legitymizację i skuteczność Trybunału. Swoimi doświadczeniami z uczestnikami podzielili się: dr Magdalena Matusiak-Frączak, adwokat, UŁ, ORA w Łodzi, Agata Bzdyń, radczyni prawna, OIRP we Toruniu, Wojciech Hermeliński, Sędzia Trybunału Konstytucyjnego w stanie spoczynku, dr Dominika Bychawska-Siniarska, wieloletnia prawniczka Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka, obecnie związana z Uniwersytetem SWPS oraz Prague Civil Society Center, Mikołaj Pietrzak, adwokat, Dziekan ORA w Warszawie, Wspólnik kancelarii Pietrzak, Sidor i Wspólnicy, Dziekan Okręgowej Rady Adwokackiej w Warszawie, b. przewodniczący Komisji Praw Człowieka przy Naczelnej Radzie Adwokackiej, Kamila Ferenc, adwokatka, Kancelaria Adwokacka Kamila Ferenc, Warszawa, i Fundacja na rzecz Kobiet i Planowania Rodziny FEDERA, Marcin Pachota, radca prawny, OIRP w Opolu,

Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich oraz dr Marcin Mrowicki – adwokat, UW (Centrum Europejskie), Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich.

W tej części konferencji zaprezentowano także projekt prowadzony przez dr Agnieszkę Kubal, Associate Professor, SSEES, University College London (UCL), *Research Project: Who are the humans behind Human Rights?!*

Podczas trzeciego panelu omawiano rolę ETPCZ w ochronie praworządności w Polsce – stan obecny i perspektywy. Panel ten, moderowany przez prof. dr hab. Władysława Czaplińskiego, z Instytutu Nauk Prawnych PAN, obejmował wystąpienie prof. dr hab. Ewy Łętowskiej, Sędzi Trybunału Konstytucyjnego w stanie spoczynku – Dyskurs prawniczy w Polsce: miejsce i znaczenie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, prof. dr hab. Lecha Garlickiego, Sędziego Trybunału Konstytucyjnego w stanie spoczynku, b. sędziego ETPC (2002–2012) – Stosowanie Europejskiej Konwencji Praw Człowieka przez sądy krajowe a podporządkowanie sędziemu Konstytucji i ustawie, Anny Rakowskiej, prof. UŁ, Wydziału Prawa i Administracji UŁ – Czy Europejski Trybunał Praw Człowieka jest zgodny z Konstytucją? oraz r. pr. dr hab. Marcina Górskiego, prof. UŁ, Wydziału Prawa i Administracji UŁ – Perspektywa prawa jednostki do sądu należycie ustanowionego: zastosowanie testu Ástráðsson w Polsce.

Konferencja cieszyła się dużym zainteresowaniem uczestników zarówno stacjonarnie, jak i online, umożliwiła wymianę doświadczeń osób specjalizujących się w szeroko pojętych prawach człowieka, co wybrzmiało podczas licznych dyskusji między panelowych. ■

1 HuRiEE, <https://www.ucl.ac.uk/ssees/huriee>.

Eko Piknik z okazji Dnia Dziecka w OIRP we Wrocławiu!

■ r. pr. **Sylwia Filińska**

Po dwóch edycjach obchodów Dnia Dziecka w indiańskiej wiosce Pocahantas, przyszedł czas na Eko piknik nawiązujący do zasad zero waste, dbałości o przyrodę oraz eko stylu życia. Piknik w stylu eko odbył się 11 czerwca w Camp4U w Siechnicach.

W godz. 12:00–15:00 animatorzy dbali aby licznie zgromadzone dzieci wyniosły z imprezy niezapomniane wrażenia

Wydarzenie realizowane było pod okiem doświadczonych animatorów, prowadzących zajęcia dla dzieci od wielu lat. Wszystkie aktywności były poprzedzone krótką burzą

mózgów i rozmową edukacyjną z uczestnikami, której celem było uwrażliwienie dzieci na to, że wszystko, co dotyczy dbałości o zasoby wody i powietrza oraz o przyrodę ma działanie prospołeczne oraz proekologiczne.

Dzieci brały udział w wielu zabawach i warsztatach w stylu eko. Uczestnicy wydarzenia mogli podejrzeć nasiona, zobaczyć

ich strukturę, kształt, porównać nasiona najpopularniejszych roślin miododajnych. Po krótkiej rozmowie o znaczeniu pszczół i ich pracy dla ekosystemu, uczestnicy przygotowali samodzielnie bomby nasienne, które zostały zabrane do domu w eko opakowaniach. Każda bomba nasienne rzucona na ziemię zakwitnie pełnymi kolorami. Podczas warsztatu tworzenia ekologicznych

Fot. OIRP we Wrocławiu

Od lewej: Dziekan Rady OIRP we Wrocławiu Tomasz Schefler, Członkini Prezydium OIRP we Wrocławiu Sylwia Filińska, Skarbnik Rady OIRP we Wrocławiu Artur Górecki
Fot. OIRP we Wrocławiu

doniczek z plastikowych butelek, dzieci zobaczyły jak z plastikowej, beżużytecznej butelki zrobić doniczkę dla rośliny. Idea Zero waste została pokazana w praktyce, ale była także okazją do rozmowy o plastikowych śmieciach, eko odpadach, z których powstają niezwykle produkty. Każde dziecko zobaczyło jak wiele dobra kryje się w na pozór beżużytecznych rzeczach.

Na terenie kampusu znajdowało się także stanowisko z drewnianymi klockami. Podczas warsztatów dzieci poznały historię drzew, dowiedziały się o ich znaczeniu w ekosystemie. Zajęcia miały za zadanie uzmysłowić dzieciom jak ważne w ekosystemie są lasy, pojedyncze drzewa i ile dobra płynie z natury. Wszyscy uczestnicy, w trakcie spotkania, samodzielnie zbudowali

wybrane zwierzę lub budowlę. Zabawa odbywa się atestowanymi drewnianymi klockami.

Dzieci świetnie spędziły czas także w plenerowym laboratorium juniora, gdzie brały aktywny udział w doświadczeniach fizyczno-chemicznych oraz eksperymentach. Ponadto stawały do zawodów w ramach plenerowej eko olimpiady. Dzieciom w zabawach aktywnie towarzyszyli także ich rodzice.

Wyjątkową atrakcją eko pikniku były dwa prześliczne kucyki. Dzieci mogły skorzystać z przejażdżki, odbywającej się pod okiem instruktorów nauki jazdy konnej, pogłaskać kucyki oraz posłuchać od ich opiekunów o obowiązkach związanych z opieką nad nimi.

Nie zabrakło zabaw takich jak: łowienie rybek, bieg z jajkiem na łyżeczce, rzuty do celu, skoki w workach, podbicia zośką, sztafeta, bieg słalomem, przekładanie wody gąbką czy przeciąganie liny i wielu innych.

Nie zabrakło zabaw takich jak: łowienie rybek, bieg z jajkiem na łyżeczce, rzuty do celu, skoki w workach, podbicia zośką, sztafeta, bieg słalomem, przekładanie wody gąbką czy przeciąganie liny i wielu innych.

Fot. OIRP we Wrocławiu

Fot. OIRP we Wrocławiu

W trakcie zabawy dzieci posilały się zdrowymi przekąskami oraz pysznymi lodami i goframi. Podczas zabaw dzieci zbierały naklejki, a następnie kupony ekopiknikowe i w zamian odbierały – wybraną przez siebie – nagrodę rzeczową.

Co więcej, na terenie campusu dzieci miały możliwość zobaczenia jak wyglądają prawdziwe kampery, wejść do środka, a nawet usiąść za ich kierownicą i niemalże wyruszyć w podróż. Na dzieci czekał także specjalnie przygotowany namiot podróży, zlokalizowany nad ziemią, gdzie dziecięca

wyobraźnia nie miała granic. W namiocie zarówno młodszy ale też i nieco starsi mogli stać się Poszukiwaczami Skarbów, Rycerzami i każdą inną postacią, którą tylko zapragnęli być. Pomysłów na zabawę dla dzieci w namiocie było bez liku.

Podczas eko pikniku dopisała nam wspaniała słoneczna pogoda, wyśmienite humory, a uśmiech nie zniknął z twarzy dzieci.

Kolejne wydarzenie – dedykowane dzieciom – już w grudniu z okazji Mikołajek, a na Dzień Dziecka zapraszamy już za rok!

Do zobaczenia! ■

Fot. OIRP we Wrocławiu

Fot. OIRP we Wrocławiu

Wernisaż prac artystycznych w OIRP we Wrocławiu

■ r. pr. **Sylwia Filińska**

Prezentacja własnych prac przed szeroką publicznością jest nie tylko ukoronowaniem twórczości, ale przede wszystkim, doskonałą możliwością skonfrontowania się z opinią widzów.

Okazję do pokazania swojej twórczości mieli nasi wyjątkowo utalentowani Koledzy i Koleżanki – Radcowie prawni i Radczynie prawne, podczas pierwszego wernisażu prac artystycznych w OIRP we Wrocławiu, zorganizowanego przez Komisję ds. Kultury, Integracji i Sportu OIRP we Wrocławiu. Wystawa odbyła się w dniu 10 czerwca 2023 r., w siedzibie naszej Izby

oraz w ogrodzie, dzięki któremu zyskała niepowtarzalny charakter.

Przygotowania do tego wyjątkowego i jedyne w swoim rodzaju wydarzenia – wernisażu prac artystycznych – trwały od marca i już od samego początku dostarczały nam wielu pozytywnych emocji i wrażeń, a na dzień wystawy czekaliśmy z niecierpliwością.

Fot. OIRP we Wrocławiu

Fot. OIRP we Wrocławiu

O godz. 16-tej, w siedzibie naszej Izby witaliśmy pierwszych gości. Wykonane przez nasze zdolne Koleżanki i Kolegów prace zachwyciły gości, ale również inspirowały i zaskakiwały oryginalnością. Podczas wystawy zaprezentowane zostały zarówno obrazy, jak i meble, szkatułki czy misy. Swoje prace zaprezentowali: mec. Anna Mazur, mec. Barbara Smalarz, mec. Alicja Kamińska, mec. Katarzyna Adamek, mec. Renata Kornatowska, mec. Ewa Ptasznik, mec. Robert Staszewski. Mec. Radosław Gąsior uświetnił wystawę swoją szeroką wiedzą w dziedzinie sztuki. Nasi artyści zaprezentowali łącznie ponad 40 prac zróżnicowanych pod względem

Fot. OIRP we Wrocławiu

techniki, wielkości i tematyki, ale i rodzaju. Widzowie mogli podziwiać obrazy począwszy od malarstwa abstrakcyjnego, poprzez malarstwo figuratywne, kończąc na minimalistycznym, ale i naczynia – zdobione techniką decoupage (metoda zdobnicza polegająca na przyklejaniu na odpowiednio spreparowaną powierzchnię specjalnie do tego przeznaczonych papierów lub serwetek) – a nawet malowane meble.

Prace zaprezentowane na wystawie stały się obiektem zainteresowania licznie zgromadzonych gości i były wspaniałą okazją do dyskusji oraz wymiany opinii. Nasi artyści chętnie rozmawiali z widzami oraz

Fot. OIRP we Wrocławiu

Fot. OIRP we Wrocławiu

Fot. OIRP we Wrocławiu

odpowiadali na ich pytania, opowiadając czym inspirowana jest ich twórczość. Sympatycy sztuki, nasi goście, dzielili się z artystami swoimi odczuciami, ale również ich sposobem rozumienia poszczególnych dzieł. Wystawa ujawniła przede wszystkim indywidualne spektrum myśli artystycznych naszych wystawców, ich emocji, oraz towarzyszącej im podczas pracy twórczej energii. Wystawa była spójna i przekazywała to, co nasi artyści chcieli oddać na swoich obrazach oraz dziełach. Kreowała ekscytujący dialog między artystami a widzami – co najważniejsze – pomiędzy widzami a dziełami

naszych artystów. Dopełnieniem było odpowiednie oświetlenie pomieszczeń, tak by dzieła prezentowały się jak najlepiej, a także przepyszny poczęstunek.

Fot. OIRP we Wrocławiu

Fot. OIRP we Wrocławiu

Fot. OIRP we Wrocławiu

Fot. OIRP we Wrocławiu

Fot. OIRP we Wrocławiu

I tu podziękowania dla mec. Anny Mazur, mec. Radosława Gąsiora oraz mec. Artura Góreckiego, którzy w ramach prac Komisji ds. Kultury, Integracji i Sportu OIRP we Wrocławiu, mieli w tym projekcie swój osobisty udział.

Dla większości naszych wystawców wernisaż był pierwszą okazją do pokazania i pochwalenia się swoimi pracami. Tym bardziej jesteśmy zaszczytzeni, że zaprezentowali je właśnie podczas naszego pierwszego wernisażu. Składamy podziękowania naszym Radcom Prawnym i Radcom Prawnym za odwagę w pokazaniu efektów ich pasji i pracy twórczej.

Szczególne podziękowania składamy również Dziekanowi Rady OIRP we Wrocławiu Tomaszowi Schefflerowi za jego ogromne wsparcie w propagowaniu działań artystycznych naszych radczyń i radców prawnych.

Zapewniamy, że warto było podjąć to wyzwanie, by z satysfakcją patrzeć na efekt. Wierzymy, że pierwsza wystawa doda odwagi pozostałej części naszych uzdolnionych Koleżanek i Kolegów do pokazania wytworów ich twórczej pracy, do czego gorąco zachęcamy. ■

Fot. OIRP we Wrocławiu

Królewska Gra

■ r. pr. **Marcin Kuczyński**

Szachy to jedna z najstarszych gier, która mimo upływu kolejnych wieków, cieszy się niestąbną popularnością. W średniowieczu pokochali ją królowie, stąd szachy są nazywane grą królewską, nie tylko ze względu na jedną z figur, ale z powodu wielu koronowanych głów, które w nie grywały.

Będąc zapalonym amatorem tej wspaniałej gry, wielokrotnie miałem okazję reprezentować Naszą Izbę w trakcie turniejów szachowych rozgrywanych w ramach Ogólnopolskich Spartakiad Prawników. Niemniej jednak w trakcie tych turniejów, jako wrocławianin, byłem osamotniony. W zeszłym roku, Nasza Izba zorganizowała turniej szachowy do którego zgłosiło się blisko 20 uczestników. Okazało się więc, że wśród Naszych Kolegów i Koleżanek pasjonatów królewskiej gry nie brakuje.

Wtedy też narodził się pomysł, aby spróbować ten potencjał zagospodarować i stworzyć członkom Naszej Izby możliwość gry w szachy, nie tylko incydentalnie w ramach turniejów, ale na

stałe. Pod patronatem Komisji Kultury, Integracji i Sportu OIRP we Wrocławiu nawiązana została współpraca z Klubem Szachowym Polonia Wrocław (notabene aktualny drużynowy Mistrz Polski w szachach) dzięki której, od początku 2023 roku, zorganizowane

Fot. M. Kuczyński

Fot. M. Kuczyński

zostały zajęcia szachowe dedykowane dla radców prawnych i aplikantów radcowskich.

Spotkania organizowane pod nazwą „Radcowskie rozgrywki szachowe” odbywają się cyklicznie, co dwa, ewentualnie co trzy tygodnie w czwartki, w godzinach od 17 do 19, w siedzibie Klubu Szachowego Polonia Wrocław przy

Gra w szachy jest sposobem na spędzanie wolnego czasu, rozwijanie umiejętności intelektualnych oraz okazją do nawiązania relacji między członkami Izby.

ul. Piaskowej 7–9 we Wrocławiu. Klub ten udostępnia nie tylko sale do gry, ale również sprzęt w postaci tablic, bierek i zegarów oraz zaplecze sanitarno-kuchenne. W zajęciach zazwyczaj uczestniczy od 6 do 10 osób. Formuła spotkań nie ma sztywnego charakteru,

za każdym razem uczestnicy decydują na jakich zasadach zostaną one przeprowadzone. Poziom sportowy graczy, co oczywiste, nie jest identyczny, ale każdy znajdzie partnera do gry.

Mając na względzie, że spotkania odbywają się od kilku miesięcy, a zainteresowanie nimi wśród uczestników nie słabnie, zakładam i szczerze w to wierzę, że projekt ten na stałe będzie realizowany. W tym miejscu zachęcam Koleżanki i Kolegów, radców prawnych oraz aplikantów radcowskich do udziału

w zajęciach, na których gra w szachy jest przede wszystkim sposobem na spędzanie wolnego czasu, rozwijania umiejętności intelektualnych, ale i okazją do nawiązania relacji między członkami Naszej Izby, nie mającej wymiaru wyłącznie zawodowego. ■

Historia Sekcji Badmintonu

■ r. pr. **Krystian Mularczyk**

Sekcja badmintonu OIRP we Wrocławiu została założona w październiku 2017 roku przez radców prawnych – pasjonatów tej dyscypliny sportu, na czele z jej przewodniczącym Krystianem Mularczykiem.

Głównym celem przyświecającym założycielom sekcji była integracja środowiska członków Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu poprzez uprawianie badmintonu. Jak się okazało, działalność sekcji spotkała się z entuzjastycznym przyjęciem członków wrocławskiego samorządu radcowskiego i już w pierwszym roku działalności sekcja liczyła 5 członków odnosząc liczne sukcesy na ogólnopolskich turniejach.

Wśród radców prawnych naszej Izby zawsze znajdowała się grupa osób uwielbiających rywalizację sportową, a członkowie OIRP we Wrocławiu zdążyli nas przyzwyczaić do mnogości sukcesów w prawniczych turniejach tenisowych czy piłkarskich. W ostatnich latach pozytywne wzorce płynące z uprawiania sportu oraz jego prozdrowotne właściwości przyczyniły się do powstania wielu sekcji sportowych w naszej Izbie. Rosnąca chęć zdrowej rywalizacji stała się motorem napędowym do powstania nowych turniejów sportowych, a także do

Od lewej: Krystian Mularczyk, Kamila Kowalska
Fot. OIRP we Wrocławiu

wzrostu popularności już istniejących. Nie należy jednak zapominać, że sportowa rywalizacja to nie wszystko. To przede wszystkim chęć integracji środowiska radców prawnych była fundamentem do poszukiwania nowych dyscyplin sportowych, w których członkowie naszej Izby mogliby się sprawdzić. W taki sposób narodził się pomysł na stworzenie w OIRP we Wrocławiu sekcji badmintonowej. Choć na początku zakładano jedynie amatorskie treningi, które miały być sposobem na spędzenie wolnego czasu, to dość szybko okazało się, że badminton stał się dla części członków naszego samorządu prawdziwą pasją.

Od początku swojego istnienia sekcja badmintona realizuje założone cele, poprzez uczestnictwo jej członków oraz godną reprezentację naszej Izby w turniejach badmintonowych dla prawników, w szczególności w Mistrzostwach Śląska Prawników w Badmintonie oraz Spartakiadzie Prawników. W ramach działalności sekcji, członkowie organizują treningi przygotowujące do uczestnictwa w meczach i turniejach badmintonowych. Warto dodać, że ćwiczeniom towarzyszy wspaniała atmosfera i są one doskonałą okazją do rozwoju fizycznego. Godne pochwały jest także promowanie badmintona wśród członków Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu. Propagowanie tej dyscypliny sportowej jest przede wszystkim promocją wspólnego spędzania czasu w towarzystwie ciekawych osób. Ponadto, przyczynia się do promowania zdrowego stylu

Od lewej: Aurelia Koksztys-Lódź, Zbigniew Zięba, Piotr Rękas, Katarzyna Szafrąńska, Agata Regulska, Mariusz Wiązek, Kamila Kowalska, Augustyn Grot, Krystian Mularczyk, Agnieszka Matecka

Fot. OIRP we Wrocławiu

życia oraz wypracowania odpowiednich nawyków, co znajduje swoje odzwierciedlenie nie tylko na boisku. Sekcja badmintona w miarę swoich możliwości organizacyjnych i posiadanych środków finansowych jest uprawniona do organizowania meczów i turniejów badmintonowych dla prawników oraz organizowania meczów badmintonowych mających na celu rywalizację członków sekcji badmintona z drużynami reprezentującymi inne grupy zawodowe. Działalność sekcji przyczynia się nie tylko do integracji środowiska radców prawnych, ale również do nawiązywania nowych znajomości wśród reprezentantów innych zawodów.

Członkiem sekcji badmintona może być radca prawny lub aplikant radcowski należący do Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu. Przyjęcie do sekcji następuje poprzez zgłoszenie swojego udziału i wpisanie na listę członków przez przewodniczącego. Sekcja badmintona liczy aktualnie

Od lewej: Michał Karlikowski, Jakub Sokół, Augustyn Grot, Maciej Kiesler, Krystian Mularczyk, Zbigniew Zięba
Fot. OIRP we Wrocławiu

10 przedstawicieli. Jednakże nasza reprezentacja wciąż się rozrasta. Aktualnie do sekcji należą: Krystian Mularczyk, Piotr Rękas, Sylwia Rosicka, Łukasz Cegłowski, Katarzyna Kalus, Michał Filip, Marian Szaran, Magdalena Węgielewska, Jakub Gawet, Marcin Modrzejewski.

Sekcja badmintona wybiera ze swojego grona zarząd składający się z 3 do 5 członków. Zarząd powołuje się na okres wspólnej kadencji. W skład aktualnego zarządu wchodzi:

- Przewodniczący – Krystian Mularczyk,
- Wiceprzewodniczący – Piotr Rękas,
- Wiceprzewodniczący – Sylwia Rosicka.

Zarząd podejmuje decyzje bezwzględnie większością głosów. Do jego zadań należy przede wszystkim: tworzenie listy turniejów, których udział podlega dofinansowaniu, określanie szczegółowych zasad dofinansowania udziału w turniejach dla członków sekcji, dofinansowanie udziału członków sekcji w turniejach badmintonowych, organizacja przygotowań do turniejów,

zakup sprzętu sportowego dla członków oraz organizacja turniejów i meczów badmintonowych.

Natomiast do zadań przewodniczącego sekcji badmintona w szczególności należy: kierowanie pracami zarządu sekcji, przyjmowanie nowych członków, prowadzenie listy członków, zwoływanie zgromadzenia sekcji, a także reprezentacja sekcji badmintona w kontaktach z organami OIRP we Wrocławiu i podmiotami zewnętrznymi.

Zarówno radcowie prawni, jak i aplikanci wchodzący w skład sekcji badmintona, reprezentują naszą Izbę w prawniczych turniejach badmintonowych. Nasza reprezentacja, dzięki ogromnemu zaangażowaniu, ciężkim treningom oraz prawdziwej pasji do tego sportu odnosiła i odnosi liczne sukcesy na tym polu. Poniżej przedstawiamy osiągnięcia naszych członków na turniejach badmintonowych:

Sylwia Rosicka

- I miejsce Badminton Singiel Kobiet XXVIII Ogólnopolska Spartakiada Prawników Lublin 2017,
- I miejsce Badminton Mikst XXVIII Ogólnopolska Spartakiada Prawników Lublin 2017,
- I miejsce Badminton Singiel Kobiet XXIX Ogólnopolska Spartakiada Prawników Opole 2018,
- I miejsce Badminton Singiel Kobiet XXX Ogólnopolska Spartakiada Prawników Radom 2019,

Piotr Rękas

- I miejsce Badminton Singiel XXVI Ogólnopolska Spartakiada Prawników Warszawa 2015.

Krystian Mularczyk

- I miejsce Badminton Debel XXI Ogólnopolska Spartakiada Prawników Spała 2010,
- I miejsce Badminton Singiel XXII Ogólnopolska Spartakiada Prawników Szczyrk 2011,
- I miejsce Badminton Singiel XXIV Ogólnopolska Spartakiada Prawników Poznań 2013,
- I miejsce Badminton Singiel XXV Ogólnopolska Spartakiada Prawników Kraków 2014,
- I miejsce Badminton Singiel I Mistrzostwa Śląska Katowice 2014,
- I miejsce Badminton Singiel II Mistrzostwa Śląska Katowice 2015,
- I miejsce Badminton Singiel XXVII Ogólnopolska Spartakiada Prawników Szczecin 2016,
- I miejsce Badminton Mikst IV Mistrzostwa Śląska Gliwice 2017,
- I miejsce Badminton Mikst XXVIII Ogólnopolska Spartakiada Prawników Lublin 2017,
- I miejsce Badminton Singiel XXIX Ogólnopolska Spartakiada Prawników Opole 2018,
- I miejsce Badminton Mikst XXIX Ogólnopolska Spartakiada Prawników Opole 2018,
- I miejsce Badminton Mikst XXX Ogólnopolska Spartakiada Prawników Radom 2019,

Turnieje badmintonowe dla radców prawnych i aplikantów radcowskich odbywające się corocznie od blisko 20 lat na stałe wpięły się w życie samorządu radcowskiego

i stanowią jedną z pierwszych inicjatyw KRRP dla integracji środowiska radcowskiego poprzez sport. Z roku na rok przybywa radców prawnych oraz aplikantów radcowskich uprawiających sport i zrzeszonych w różnych sekcjach sportowych. Popularyzacja badmintona poprzez organizowane mecze oraz turnieje przyczynia się także do rozwoju sekcji działającej przy naszej Izbie. Przeprowadzone rozgrywki oraz wspólne treningi stały się idealną okazją do nawiązania nowych znajomości.

W przeciągu ostatnich lat członkowie wrocławskiego samorządu radcowskiego wielokrotnie zwyciężali w ww. turniejach, godnie reprezentując naszą Izbę. Liczba sukcesów odnoszonych przez członków naszej sekcji w najważniejszych turniejach badmintonowych, z całą pewnością pozwala stwierdzić, iż Okręgowa Izba Radców Prawnych we Wrocławiu jest jedną z najbardziej utytułowanych Izb w Polsce w badmintonie.

Z momentem rozpoczęcia działalności sekcji badmintona reprezentanci zaczęli odnosić – i odnoszą do dziś – liczne sukcesy. Należy podkreślić, że z roku na rok działalność oraz liczba członków sekcji rozszerza się, przyczyniając się do popularyzacji badmintona w naszej Izbie. W tym miejscu wypada podziękować wszystkim entuzjastom badmintona z naszej Izby, dla których nie jest to jedynie zwykłe hobby, a prawdziwa pasja, której efektem są niejednokrotnie zajmowane wysokie pozycje w ogólnopolskich i lokalnych turniejach.

Przed naszą sekcją kolejne wyzwania, nie tylko sportowe, ale również organizacyjne, związane w szczególności z koniecznością pozyskania nowych zawodników. Wszystkich pasjonatów tej dyscypliny oraz osoby, które chciałyby rozpocząć swoją przygodę z badmintonem, zapraszamy do zapisania się do Sekcji Badmintona OIRP we Wrocławiu. ■

Mistrzostwa Świata Prawników i Notariuszy w piłkę nożną

■ r. pr. **Andrzej Jaskowski**

W dniach 6–11 czerwca 2023 r., w Saint-Tropez, odbyły się Mistrzostwa Świata Prawników i Notariuszy w piłkę nożną, w których wystartowało aż 89 drużyn.

Można było rywalizować w zespołach 5 osobowych (zarówno męskich, jak i żeńskich), a także w klasycznych składach 11-osobowych, podzielonych na kategorie: Open (Classic), Master (35+) i Legend (45+), a w tym roku dodatkowo odbyła się rywalizacja Super Legend (55+). Należy jednak podkreślić, że regulamin

dopuszcza wyjątki i daje możliwość grania w poszczególnych kategoriach kilku osobom, których wiek jest poniżej ustanowionego limitu, z czego większość zespołów skwapliwie korzysta.

Reprezentację Polski (Polish Lawyers' National Team, w kuluarach zwaną Szakalami) tworzyli przede wszystkim zawodnicy

Fot. Archiwum prywatne

Fot. Archiwum prywatne

Fot. Archiwum prywatne

z OIRP w Olsztynie, OIRP w Krakowie oraz OIRP we Wrocławiu (Konrad Makar, Adam Pulchny oraz Andrzej Jaskowski) wzmocnieni reprezentantem ORA w Krakowie, ORA w Koszalinie oraz przedstawicielem SSR w Tczewie.

Zagrali w najliczniej obsadzonej kategorii Master, w której poza polską drużyną wystartowało 19 zespołów reprezentujących: Bangladesz, Chiny (2 drużyny), Czechy, Węgry, Indonezję, Iran, Izrael (2 drużyny), Włochy (2 drużyny), Wybrzeże Kości Słoniowej, Japonię, Meksyk, Cypr, Panamę, Rumunię, Serbię oraz Turcję.

Do dyspozycji uczestników było 6 pełnowymiarowych boisk, z nawierzchnią naturalną oraz sztuczną, położonych w przepięknych okolicach St. Tropez. Mecze trwały 2×35 minut; większość odbywała się w 30-stopniowym upale.

Fot. Archiwum prywatne

W grupie wygraliśmy z Chinami (5:1), zremisowaliśmy z Włochami (0:0) oraz pokonaliśmy Iran (2:0). Z pierwszego miejsca awansowaliśmy do ćwierćfinałów, w których zmierzyliśmy się z Serbią. W regulaminowym czasie było 0:0, ale lepiej wykonywaliśmy rzuty karne i zasłużenie przeszliśmy do półfinałów. Tam zmierzyliśmy się z zespołem z Izraela i po bardzo trudnym, twardym oraz zaciętym meczu wygraliśmy 1:0 i tym samym awansowaliśmy do wielkiego finału!!! W decydującym spotkaniu zmierzyliśmy się z faworytem (pięciokrotnymi mistrzami) Meksykiem. Umiejętności były zdecydowanie po stronie rywali, a szybko stracona bramka położyła nasz plan taktyczny. Nie da się też ukryć, że wcześniejsze spotkania dały nam porządnie w kość; nie pomogło też świętowanie awansu, które nam się trochę przedłużyło. W rezultacie polegliśmy 0:3.

Niemniej sukces naszej drużyny jest przeogromny!!! Nikt na nas nie stawiał; sami nie wiedzieliśmy, na co nas stać. Większość

drużyn gra ze sobą od wielu lat, a w naszej drużynie niektóre osoby spotkały się... pierwszy raz w życiu. Może doświadczenie i zgranie nie było naszą mocną stroną, ale walecznością, zadziornością i charakterem nadrabialiśmy wszelkie braki. Graliśmy konsekwentnie, mądrze taktycznie oraz fantastycznie w defensywnie. Nie ma sensu wyróżniać kogokolwiek indywidualnie, albowiem tworzyliśmy zgrany kolektyw, zarówno na, jak i poza boiskiem.

Emocje, które przeżywaliśmy po kolejnych zwycięstwach są nie do opisania, a możliwość odśpiewania przed meczem hymnu w reprezentacyjnych koszulkach była dla każdego z nas spełnieniem sportowych marzeń. I nikt z nas nigdy tych chwil nie zapomni.

Więcej informacji, mnóstwo zdjęć i filmów z turnieju znajduje się na profilu „Reprezentacja Polski Radców Prawnych i przyjaźnionych adwokatów”, do polubienia i śledzenia której gorąco zachęcamy. ■

Fot. Archiwum prywatne

Jerzy Nowosielski

■ r. pr. **Radosław Gąsior**

Malarz, rysownik, scenograf, twórca martwych natur, pejzaży, aktów, ale i obrazów sakralnych, w tym ikon, w których łączył elementy nowoczesne z wpływami sztuki bizantyjskiej. Jerzy Nowosielski, w swojej twórczości, łączył tradycję i nowoczesność.

Wychował się na styku dwóch kultur Wschodu i Zachodu. Malarstwo artysty jest syntezą Bizancjum i awangardy. Twierdził, że jeżeli nie kocha się tego, co się maluje, to szkoda czasu.

Malarz przyszedł na świat w Krakowie, 7 stycznia 1923 roku, w rodzinie polsko-łemkowskiej. Matka Anna pochodzi z Jarosławia, jest katoliczką, ojciec Stefan wyznania unickiego, urzędnik kolejowy ze wsi Odrechowa koło Rymanowa. Pomimo tego, że Nowosielski uczęszczał do Męskiego Gimnazjum oo. Pijarów, został wychowany w tradycji wschodniej.

Od najmłodszych lat największym przeżyciem dla Nowosielskiego jest liturgia w grekokatolickiej cerkwi. Największe wrażenie na młodym Jerzym wywarła nie tyle sztuka ikon, co muzyczna oprawa nabożeństw. Była to cerkiew unicka, z tym że uczęszczał do niej również prawosławni. Ojciec zaprowadzał go na koncerty i do opery, a także chodził z synem na wystawy i do muzeów. Przełomowym momentem jest

spotkanie Jerzego Nowosielskiego z przyjacielem ojca, Władysławem Jachimowiczem, gdyż miało ono decydujące znaczenie dla jego plastycznej edukacji. Ten warszawski architekt, zamordowany podczas wojny w obozie na Majdanku, podsuwał chłopcu reprodukcje i artykuły o sztuce współczesnej.

Po wybuchu wojny rodzina Nowosielskich przenosi się na kilka miesięcy do Lwowa, gdzie piętnastoletni Jerzy zaczyna naukę w Gimnazjum im. S. Batorego. W 1940 roku rozpoczął studia w krakowskim Instytucie Technik Artystycznych: Kunstgewerbeschule. Wykładają w niej przedwojenni profesorowie, wychowani jeszcze w nurcie Młodej Polski: Jerzy Mehoffer, Stanisław Kamocki. To właśnie w Kunstgewerbeschule Jerzy Nowosielski spotyka ludzi, którzy staną się jego przyjaciółmi. W przyszłości utworzą „Grupę Krakowską” i staną się największymi osobowościami polskiej sztuki. W tej przedziwnej, dziś już legendarnej, niemiecko-polskiej szkole, formuje się cała grupa pokoleniowa, środowisko malarskiej

Jerzy Nowosielski, *Villa dei Misteri*, 1968

Źródło: <http://www.imnk.pl/gallerybox.php?dir=XX446>

awangardy. Wiosną 1942 roku napisał list do ihumena Ławry św. Jana Chrzciciela pod Lwowem, gdyż pragnął wstąpić do klasztoru. Przeszedł tam wyjątkową edukację, ucząc się – w czasie drugiej wojny – ikonopisania. Reguła monasteru jest bardzo surowa, każdy dzień to 8 godzin modlitwy i 8 godzin pracy przy malowaniu ikon pod okiem starszych braci. Jerzy Nowosielski przebywał w klasztorze niespełna rok, opuścił go głównie z powodu choroby, na którą zapadł podczas malowania cerkwi w Bolechowie. Chciał powrócić, jednak uniemożliwiła mu to zawierucha wojenna. Najprawdopodobniej wskutek doświadczeń związanych z wojną, stracił na pewien czas wiarę.

Po zakończeniu wojny Nowosielski podjął dalszą edukację w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych, w pracowni Eugeniusza Eibischa. Szybko porzucił studia, bo już półtora roku po ich rozpoczęciu. Przystąpił do Grupy Młodych Plastyków. Nowosielski został asystentem Tadeusza Kantora, na

jego twórczość miał również wpływ Tadeusz Brzozowski.

Pierwsze znaczące abstrakcje Jerzy Nowosielski zaczął tworzyć tuż po wojnie, pod koniec lat 40, kiedy coraz głośniejszą propagandą jest społeczny wymiar sztuki. Okres ten wpisywał się w zwątpienie w teologię i przede wszystkim – w istnienie Boga. Na przełomie 1948 i 1949 roku na I Wystawie Sztuki Nowoczesnej wystawił swoje „trójkątne abstrakcje”. Malarz wspomina po latach – *Moje malowidła z trójkątami powstały tak – zaczęło się od szukania na kartce papieru przedmiotu o prostej,*

wyrazistej konstrukcji. Możliwe, że przedmiot taki widziałem kiedyś w dzieciństwie, że wyczytałem go w splocie ostrych, prostych linii planów, lokomotyw, wagonów, którymi bawiłem się i które oglądałem z zainteresowaniem. Bez wątplenia dzieła abstrakcyjne Jerzego Nowosielskiego mają zabarwienie emocjonalne, nie jest to wyłącznie zbiór figur geometrycznych. Jego dzieła abstrakcyjne to drugi biegun jego malarzkiego świata. Nawet w okresie zwątpienia ciągnęło go do malowania sakralnych polichromii.

Druga połowa lat 50-tych i lata 60-te to czas odrodzonej, żarliwej religijności Nowosielskiego, w którym dokonał on niezwykłej syntezy obu nurtów. Twórczość Jerzego Nowosielskiego to przede wszystkim płasko malowane formy z charakterystycznym ciemnym konturem, a także ikony przedstawiane najczęściej w pejzażach i metafizycznych kompozycjach. Artysta malował także monumentalne dekoracje ścienne m.in. w kościele w Lourdes i cerkwiach Narodzenia

Najświętszej Maryi Panny w Gródku i Kętrzynie.

Duży wpływ na twórczość malarza miał surrealizm, w swoich pracach starał się łączyć elementy sacrum i profanum, dlatego postrzeganie sztuki artysty przez pryzmat samych ikon, nie wystarcza.

Na pewno nie można pominąć jego fascynacji kobiecością w przeróżnych wariantach i wariacjach. W dziełach artysty dostrzegamy wizerunki nagich kobiet, niekiedy dziwnie skrzycone. Widać

to szczególnie w uduchowionych subtelnych aktach, w wizerunkach wysportowanych gimnastyczek i pływaczek, czy w neonowych czarnych aktach. Dopatrzymy się tego także w fatalistycznych przestrzennych kompozycjach *Villa dei Misteri* z 1968 roku. Obraz będący częścią serii dzieł o tym samym tytule znajduje się w zbiorach Muzeum Narodowego w Krakowie.

Villa dei Misteri to monumentalny cykl obrazów ukazujący najlepsze cechy malarstwa Jerzego Nowosielskiego, ciekawą kolorystykę i precyzyjną kompozycję. Dzieło z 1968 roku jest bardzo zagadkowe, kobiety bez twarzy w dziwacznych pozycjach na tle geometrycznej architektury – nagie kapłanki nieznanego kultu, chowające się mrocznych murach świątyni. Czy to jakiś rytualny taniec? Sugerują to pozy, bardzo różne, bardziej i mniej dramatyczne. Wnętrze budynku to zbiór ciemnych figur geometrycznych, dominuje czerń, brąz, odcienie szarości. Miejscami widzimy okna i przebijający się wstydliwie błękit nieba. Okien jest zbyt mało, żeby we wnętrzu było jaśniej, co wywołuje niepokój. Dziwnie ułożone ciała skrytych kobiet, to cecha charakterystyczna dla twórczości Jerzego Nowosielskiego, będziemy ją dostrzegać w pracach powstających w ciągu całego życia twórcy.

Jerzy Nowosielski był nie tylko malarzem, teologiem prawosławia, ale i cenionym pracownikiem naukowym na krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych. W 1976 roku uzyskał tytuł profesorski, pracę kontynuował do 1993 roku. Był uwielbiany przez studentów

Jerzy Nowosielski był malarzem, teologiem prawosławia i cenionym pracownikiem naukowym na krakowskiej ASP.

i cieszył się w środowisku akademickim dużym autorytetem. Wychował wiele pokoleń artystów. Przez całe swoje późniejsze życie Jerzy Nowosielski regularnie wystawiał swoje prace, brał udział w życiu Cerkwi i publikował. Nie tylko z zakresu historii sztuki, ale i teologiczne rozprawy prawosławne.

Artysta zmarł 21 lutego 2011 roku w Krakowie. Został pochowany na cmentarzu Rakowickim. Przed śmiercią stwierdził, że malowanie obrazów stanowi przygotowywanie sobie przestrzeni do życia po śmierci.

Amen. ■

Bibliografia

- Gondowicz J., *Nowosielski*, seria: „Ludzie. Czasy. Dzieła”, Edipress Książki, Warszawa 2006.
- Jerzy Nowosielski, <https://niezlasztuka.net/artysta/jerzy-nowosielski/> (dostęp: 22 czerwca 2023).
- Jerzy Nowosielski 7.01.1923–21.02.2011, <https://culture.pl/pl/tworca/jerzy-nowosielski> (dostęp: 22 czerwca 2023).
- „Wielcy Malarze. Ich życie, inspiracje i dzieło” 2000, nr 105: „Jerzy Nowosielski”, Eaglemoss Polska.

Weterynaria nauczycielką pokory

■ Lek. wet. **Piotr Waleński**

Pokora – wg słownika języka polskiego PWN, to cecha mówiąca o świadomej niedoskonałości i uważaniu wyższości lub konieczności w stosunku do jakichś osób lub zadań.

W ogólnym tego słowa rozumieniu jest to cecha moralna polegająca na uznaniu własnej ograniczoności i chciałbym właśnie w tym aspekcie przedstawić, z kilku punktów widzenia, pojęcie pokory w naszym zawodzie.

Każdy z nas na pewno w trakcie swej podróży po zawodowej ścieżce znalazł się w miejscu i sytuacji, w której szeroko i kolokwialnie mówiąc „weterynaria” utarła nam nosa.

Trzy perspektywy

Moją dywagację chciałbym przedstawić z trzech punktów widzenia.

1. Medicus curat, natura sanat

Ten aforyzm Hipokratesa, greckiego lekarza pochodzącego z przepięknej wyspy Kos, pomimo tego, że ma już około 2500 lat – chyba mówi najwięcej.

Każdy z nas w swojej pracy zapewne znalazł się w sytuacji, w której pomimo tego, że byliśmy pewni diagnozy, cieszyliśmy się z poprawy wyników badań laboratoryjnych, poprawy stanu zdrowia pacjenta, to nagle doszło do gwałtownej zmiany sytuacji, doszło do jakiegoś niepowodzenia, porażki. Burza w naszej głowie – co zrobiliśmy nie tak, co moglibyśmy zrobić lepiej, czy mogliśmy zrobić coś więcej? Nie! Zrobiliśmy wszystko co w naszej mocy – a czarę goryczy przelało przeznaczenie...

Należy w tym momencie pamiętać też o rutynie, która często wkrada się do naszej praktyki i powoduje uśpienie czujności, zakłada nam przysłowiowe klapki na oczy i nagle pokorniejemy, gdy standardowy zabieg, wykonywany przez nas wiele wiele razy – kończy się jakąś porażką, bo natura zrobiła nam niespodziankę... Jak mówi przysłowie – każdy lekarz ma swój cmentarz – i zapewne każdemu z nas przytrafił się w pracy błąd, niedopatrznie – tylko czy wyciągamy z tego nauczkę, czy właśnie takie sytuacje doprowadziły nas do tego, że spokornieliliśmy w starciu z naturą...?

2. Mierz siły na zamiary

W tym momencie do swojego wywodu wrzucę kilka kropel dziegiu. W 10-letniej praktyce, na stanowisku rzeczownika odpowiedzialności zawodowej, nie raz zdarzyło mi się trafić na sprawy, w których te słowa mogłyby być tytułem opowieści. To sprawia, że czasami zastanawiam się, dlaczego wielu z nas próbuje za wszelką cenę być wszechwiedzącymi, dlaczego wstydzimy się tego, że czegoś nie potrafimy, a jednak wszelkimi siłami próbujemy to zrobić, by zaspokoić oczekiwania klienta, który post factum będzie raczej zawiedziony naszym postępowaniem? Gdzie podziata się nasza pokora w stosunku do naszej wiedzy, umiejętności, możliwości... co mam na myśli? Podam kilka przykładów, a Państwo mam nadzieję zrozumiecie co chciałem wyrazić:

- Zastąpienie gwoźdźca doszpikowego szprychą rowerową przy leczeniu złamania;
- Zastosowanie protezy dla psa, którą „skonstruowano” z wkrętów kupionych w markecie budowlanym;
- „Eutanazja” psa w miejscu publicznym za pomocą aparatu radical – urządzenia stosowanego do uboju zwierząt rzeźnych, działającego na zasadach broni palnej;
- Odebranie zwłok po eutanazji, ale nie w celu przekazania ich do utylizacji, a poświęcenia ich i prawdopodobnego zakopania w nieznanym miejscu.

W tym miejscu chciałbym jeszcze podkreślić, byśmy w naszej pracy nie zapominali, że nasza „usługowa” działalność jest wyjątkowo specyficzna. Nie ulegajmy ślepo presji

Fot. Freepik – Freepik.com

klientów i nie róbmy dla nich wszystkiego. Wiem, brzmi to bardzo odważnie i może być szorstko odebrane, ale to właśnie praktyka rzeczownika odpowiedzialności zawodowej nauczyła mnie ogromnego dystansu do klientów. Mogę z pełną odpowiedzialnością powiedzieć, że to doskonała szkoła życia i pracy. Często przesłuchując skarżących, przecieram oczy ze zdumienia, widząc ich reakcje. Reakcje pod wpływem naturalnych emocji, najczęściej powiązanych ze stratą lub cierpieniem ich pupila.

To właśnie wtedy dowiaduję się, że pani doktor była świetna, zawsze pomagała, dawała wszystkie leki do domu, nawet te iniekcyjne, psychotropowe... „i widzi pan, to nie pomogło i ona musi ponieść tego konsekwencje”. Szanowni Państwo, nasuwa się pytanie – zgubił nas brak pokory, czy zwykła głupota?

3. Błąd

Trzecim i ostatnim punktem tego jak pokory uczy nas weterynaria jest fakt uzmysłowienia sobie naszego błędu i tego jak do niego podchodzimy. Oczywiście, jak pokazują

statystyki, duża część skarg na nasze postępowanie jest niezasadna, ale nawet te, niejednokrotnie nie znalazłyby się na biurku rzecznika, gdybyśmy potrafili w sytuacjach spornych rozmawiać z klientem. Wiem, że tu nie zawsze można przyjmować postawę winowajcy bądź ofiary, bo to błędna droga, ale jednocześnie często słyszę, że „nie byłbym/byłabym tu, gdyby doktor ze mną porozmawiał i wytłumaczył co się stało, gdyby powiedział przepraszam, przykro mi”. Często roszczenia naszych klientów są wyimaginowane, przekolorowane i subiektywne, do czego mają prawo, ale jest też wiele przypadków, które są wynikiem iloczynu emocji oraz niewiedzy i myślę, że w tych właśnie przypadkach potrzeba nam pokory, by pochylić się nad problemem, porozmawiać i tym sposobem pozbyć się późniejszego problemu.

Jak nauczyć się pokory i czy jest to nam potrzebne?

Szanowni Państwo – Maria Dąbrowska w powieści „Noce i dnie” napisała, że „człowiek obdarzony tylko dumą albo tylko pokorą, nie jest całkowitym człowiekiem”. Powinniśmy więc osiągnąć pomiędzy nimi równowagę, bo nie oznacza ona ciągłego umniejszania sobie, ale życia w szacunku do własnych i cudzych słabości.

Wypunktowałem poniżej kilka istotnych spostrzeżeń, które być może pomogą nam wszystkim w osiągnięciu celu, który mam na myśli:

- **Zwracaj uwagę na innych** – dla nich swoje pokory są tak ważne jak twoje dla siebie. Zaoferuj pomoc, zgłoś się do

zadania, którego nikt nie chce wykonać, pod warunkiem, że czujesz się na siłach. Zastanów się jak można komuś poprawić humor. Respektuj przy tym siebie! Nie zapominaj, że wszystkie działania powinno się podejmować w zgodzie ze sobą.

Jest wiele przypadków, gdy roszczenia naszych klientów są wynikiem iloczynu emocji oraz niewiedzy.

- **Nie wyłączaj się, gdy słyszysz krytykę** – przyjmij ją, zastanów się nad jej zasadnością i pamiętaj, że błędy są czymś normalnym. Nie popełniają ich tylko osoby, które nic nie robią.
- **Bądź gotowy na porażki** – nie pozwól by to jak myślisz o sobie definiowały tylko osiągnięte przez ciebie wyniki. Nikt nie mówi, że nie są ważne. Zerknij też jednak na drogę jaką przechodzisz, by do nich dojść. Czasem większy szacunek zyskasz odpuszczając, niż dążąc do celu za wszelką cenę.
- **Spróbuj działać w zespole** – otwieraj się na innych, słuchaj ich pomysłów i proponuj własne. Wspólnymi siłami można dojść o wiele dalej niż samodzielnie. Nikt nie jest idealny – czasami nawet najlepsze wizje wymagają korekty.
- **Respektuj swoje słabości** – nie wmawiaj sobie, że to, że czegoś nie zrobisz, że zrobisz coś nie tak jak planowałeś, deprecjonuje twoje dokonania. Traktuj siebie z miłością, a łatwiej będzie ci podnieść się po porażkach i zaczynać na nowo, a co za tym idzie – szybciej osiągnąć upragnione cele.

I pamiętajmy by do zjawiska pokory – też podchodzić z dystansem!!! ■

Jebel Toubkal – mój pierwszy czterotysięcznik.

Marokańska przygoda w krainie Berberów cz. II

■ r. pr. **Agnieszka Gacek**

Pobudka była bardzo wczesna. Ku naszej uldze wiatr ucichł, przestało też padać. Zamierzaliśmy zdobyć szczyt przed południem, ponieważ warunki pogodowe miały się pogorszyć...

Wyszliśmy z czołówkami, gdyż panowały jeszcze ciemności. I wtedy się zaczęło – mój organizm źle zareagował na wysokość, mimo że poprzedniego dnia czułam się świetnie. Znaczne spowolnienie, kołatanie serca towarzyszyło mi przez całą wędrowkę w górę. Jak widać, nie ma w tym zakresie reguł – złe samopoczucie może dopaść w dowolnym momencie. Nawet osoby dobrze przygotowane pod względem kondycyjnym mogą mieć słabszy dzień, po pierwotnej pozytywnej reakcji organizmu na wysokość.

Im wyżej w górę podchodziliśmy, tym więcej było śniegu. Porywy wiatru były bardzo silne i utrudniały marsz. Drobne igiełki lodu, podrywane przez wiatr, uderzały w twarz.

Mimo to kontynuowaliśmy podejście. Dotarliśmy do przełęczy położonej na wysokości 3850 mn.p.m. Był to

ostatni moment, żeby zawrócić. Za moment bowiem miała rozpocząć się wąska grań. Wędrowka nią niosła ryzyko zdmuchnięcia – wiatr miejscami był tak silny, że prawie nas przewracał. Z żalem podjęliśmy niezwykle trudną decyzję o powrocie, ale ryzyko było zbyt duże. Jednakże cała wędrowka, mimo faktu, że zawróciliśmy, była bardzo istotna – stanowiła ważny etap aklimatyzacji przed atakiem na Jebel Toubkal.

Fot. A. Gacek

Schodziliśmy coraz niżej, a moje samopoczucie wyraźnie się poprawiało. Widok był niesamowity. Zalegający śnieg, przez obecność piasku i pyłu, miał kolor jasnorożowy. Były momenty, że ulegaliśmy złudzeniu optycznemu, że to nie śnieg, a piaski pustyni.

Zatrzymaliśmy się na lunch pod schroniskiem, które okazało się już zamknięte. Zaczęliśmy spożywać przygotowany dla nas suchy prowiant. Ku naszej radości, Ibrahim wyciągnął z plecaka puszki sardynek oraz ser i częstował nas tymi smakołykami. Sardynki wyjadaliśmy scyzorykiem prosto z puszek, więc już po chwili na moich spodniach pojawiły się plamy z oliwy. Wciąż wiał mocny wiatr, ale my łapaliśmy promienie słońca. Nigdy nie zapomnę tej atmosfery, posiłku spożywanego w otoczeniu cudownych ludzi.

Opuściliśmy gościnny płaskowyż, kierując się w stronę miejsca, gdzie mieliśmy spędzić ostatnią noc na biwaku. Po kilku godzinach przekroczyliśmy rzekę, nad którą zatrzymaliśmy się na chwilę. Brodzenie w chłodnej wodzie przyniosło ulgę zmęczonym stopom...

Podeszliśmy nieco wyżej i wreszcie dotarliśmy na miejsce, nazwane przez jednego z uczestników wyprawy German Plateau (nie jest to oficjalna nazwa geograficzna. Kilka lat wcześniej kolega przemierzał te tereny z Ibrahimem, skończyła im się woda i w tym miejscu poratowali ich swoimi zapasami Niemcy). Zajęliśmy jeden z kamiennych schronów, które zwykle służą pasterzom. Wsunęliśmy się w spiwoży na zasłużoną drzemkę. To był długi dzień.

Rozbiliśmy obóz i wyszykowaliśmy się do spania w namiotach. W nocy zerwał się silny wiatr, mieliśmy wszyscy wrażenie, że w ogóle nie spaliśmy. Słyszeliśmy jedynie, że namioty szarpane były silnymi porywami. Mieliśmy nadzieję, że śledzie wbite są solidnie i wytrzymają podmuchy. Kolejny poranek to powolny powrót do cywilizacji. Urządziliśmy sobie sesję zdjęciową z prawdziwego zdarzenia w punkcie widokowym, gdzie dumnie rysowały się ośnieżone szczyty gór, m.in. Jebel M'goun, którego poprzedniego dnia nie udało nam się zdobyć. Po południu dotarliśmy do wioski, w której spędziliśmy pierwszą noc.

Biwak na German Plateau
Fot. A. Gacek

Biwak na German Plateau
Fot. A. Gacek

Pod rozłożystym drzewem czekały już na nas materace, na których rozkładamy się, oczekując na lunch. Pojawiły się miejscowe dzieci, z radością rozpoznajemy w nich towarzyszy zabawy. Wydawało się nam, że nie dwa dni, a całe wieki upłynęły od pierwszego biwaku. W dolinie rzeki kobiety prały ubrania. Mieliśmy okazję zaobserwować codzienne, skromne życie w tej wiosce. Zakończyliśmy pierwszy etap wędrówki. Nasz przewodnik Ibrahim został z nami, ale pożegnaliśmy wspianego kucharza

Fot. A. Gacek

Architektura berberyjskiej wioski
Fot. A. Gacek

Powoli wracamy do cywilizacji
Fot. A. Gacek

Lunch pod drzewami
Fot. A. Gacek

Docieramy do hostelu w Tabancie
Fot. A. Gacek

i poganiaczy mułów. Oprócz zwyczajowego napiwku wręczyliśmy im drobne podarunki w postaci potrzebnych im w codziennej pracy sportowych koszulek, czapek czy buffów.

Zorganizowaliśmy dla całej grupy transport do Tabantu, miejscowości, w której mieliśmy spędzić noc. Mieliśmy nie lada zabawę, ponieważ okazało się, że będziemy jechać pojazdem, którego nawet nie podejrzewalibyśmy o to, że został dopuszczony do ruchu. Wybuchy dzikiego śmiechu budziły siedzenia, które były luźno osadzone w podłodze, podziurawione firanki i zakratowane okna w pojeździe. W Tabancie trafiliśmy

do hostelu, w którym zdeponowane były nasze rzeczy. Atrakcji tam też nie brakowało. Dość często zdarzały się odłączenia prądu, nie tylko panowały wówczas egipskie ciemności, ale nie działało kompletnie nic, nawet woda w toalecie. Po długim wieczorze część grupy zdecydowała się na nocleg na tarasie, pod gwiazdami.

Kolejnego dnia, wynajętym busem o standardzie, który wydawał się nam luksusowy w porównaniu z transportem z dnia poprzedniego, wyruszyliśmy w stronę Imlilu. Jest to punkt startowy większości wypraw na Jebel Toubkal. Po drodze odwiedziliśmy

Niesamowita jaskinia
Fot. A. Gacek

W poszukiwaniu śladów dinozaura
Fot. A. Gacek

Restauracja. Na pierwszym planie naczynia do tajinu
Fot. A. Gacek

Kosze z bakaliami w Imlilu
Fot. A. Gacek

Imlil
Fot. A. Gacek

przepiękną jaskinię – skały są w niej ułożone taki sposób, że z pewnego miejsca można dostrzec kształt Afryki.

Zatrzymaliśmy się również na chwilę w miejscu, w którym czekała na nas ciekawostka paleontologiczna – w skale odcisnięte są ślady dinozaura!

W samym Imlilu było sporo turystów. Co ciekawe, można również zaopatrzyć się tam w różnego rodzaju sprzęt sportowy, niekiedy wątpliwej kondycji. Czasem turyści schodzący z Jebel Toubkal zostawiają to, co jest im niepotrzebne, np. stare buty, kurtki czy polary. Zrobiliśmy małe zapasy na drogę, głównie w postaci orzeszków i kandyzowanego imbiru. Imbir ten podobno ma zbawienne działanie, łagodzi objawy choroby wysokościowej.

Atlas Wysoki
Fot. A. Gacek

Nadszedł kolejny poranek, a my ruszyliśmy w kierunku najwyższego szczytu Atlasu Wysokiego. Z uwagi na spodziewane pogorszenie pogody, nieco zmieniliśmy plan ataku szczytowego. Pierwotnie, po drodze na Jebel Toubkal, mieliśmy nocować w dwóch schroniskach, pierwszym położonym na wysokości 1800 m n.p.m., a następnie na 3200 m n.p.m. Postanowiliśmy skrócić czas podejścia i spędzić tylko jedną noc w schronisku. Jednym z dwóch czynnych obecnie schronisk, położonych na wysokości 3200 m n.p.m, jest Refuge Les Muflones. Okazało się, że brak w nim miejsc.

Fot. A. Gacek

Drugie schronisko to Refuge Toubkal, które należy do Francuskiego Klubu Alpejskiego (CAF). Dotarliśmy do niego późnym popołudniem, po drodze mijając święte miejsce, grobowiec, do którego pielgrzymują osoby niepełnosprawne czy chore umysłowo oraz ich najbliżsi. Miejsce to widzieliśmy z góry, ponieważ nie jest ono dostępne dla nie-muzułmanów. Po lunchu – spożytym na tarasie widokowym – ulokowaliśmy się w schronisku,

w jednej z wieloosobowych sal. Resztę dnia poświęciliśmy na relaks i nabieranie sił przed atakiem szczytowym.

Kolejnego dnia, jeszcze przed wschodem słońca, z włączonymi czołówkami rozpoczęliśmy podejście. Do pokonania mieliśmy niemalże 1000 m w górę. Trasa nie należy do mocno uczęszczanych przez turystów. Po drodze mineliśmy szczątki samolotu. Jest bardzo niewiele informacji na temat katastrofy, najprawdopodobniej są to szczątki Lockheed'a 749A, który się rozbił 28 listopada 1969 roku. Był to samolot transportowy rządu Biafry, który przewoził broń i amunicję z portugalskiego Faro do

miasta Uli w Biafry, z międzyładowaniem na wyspie Sao Tome. Podczas nocnego przelotu miał awarię silników i uderzył w szczyt Tibherine East. Zginęło trzech członków załogi i pięciu pasażerów. Dopiero 18 lipca 1970 roku szczątki samolotu odnaleziono w pobliżu Jebel Toubkal – były one rozrzucone na całej długości

Atlas Wysoki. W drodze do schroniska
Fot. A. Gacek

Przy wraku samolotu
Fot. A. Gacek

północno-zachodniego żlebu (silnik tego samolotu spoczywa na szczycie Tibherine East).

Dość dobrze znieśliśmy wysokość, aklimatyzacja zrobiła swoje. Zatrzymaliśmy się na przełęczy, z której obserwować mogliśmy cudne widoki, Atlas Wysoki spowity w porannej mgłę. Po kilku godzinach marszu – oczom naszym ukazał się dość płaski, rozległy szczyt Jebel Toubkal. Pełni radości, uformowaliśmy pociąg i w szybkim tempie, z hałasem „wjechaliśmy” na sam szczyt,

wzbudzając niemałą sensację. Pod charakterystycznym metalowym trójkątem było sporo ludzi, którzy podobnie jak my cieszyli się ze zdobycia czterotysięcznika. Na szczycie spędziliśmy trochę czasu, robiąc pamiątkowe zdjęcia. Następnie udało nam się zdobyć, w stylu lekko wspinaczkowym, drugi z wierzchołków Jebel Toubkal. Zeszliśmy do schroniska drogą, która stanowi najbardziej popularny wśród turystów szlak podejściowy. Chwila odpoczynku w schronisku,

Czterotysięcznik zdobyty.
Na szczycie Jebel Toubkal
Fot. A. Gacek

Atlas Wysoki. W drodze na Jebel Toubkal
Fot. A. Gacek

Atlas Wysoki. W drodze na Jebel Toubkal
Fot. A. Gacek

Ibrahim. W drodze na Jebel Toubkal
Fot. A. Gacek

musimy jeszcze przed zmrokiem znaleźć się z powrotem w Imlilu. Po drodze zatrzymaliśmy się na pyszny sok ze świeżych pomarańczy i małe zakupy u lokalnych sprzedawców.

Wieczorem dotarliśmy do naszego hostelu. Mieliliśmy w nogach ponad 1000 m w górę i 2500 m w dół. Wspólnie zaplanowaliśmy kolejny, ostatni już dzień górskiego trekkingu. Za cel wędrówki obraliśmy położony nieopodal szczyt mierzący ok. 3600 m n.p.m.

Okazało się, że decyzja o przesunięciu dnia wejścia na Jebel Toubkal z piątku na czwartek była najlepszą, jaką mogliśmy podjąć. Następnego dnia, szczyty spowite są w chmurach. Ostatnia wycieczka okazuje się bardzo wymagająca, zdobycie szczytu wymaga wspinaczki po skale.

Napawaliśmy oczy pięknym krajobrazu – te góry są naprawdę niesamowicie zróżnicowane. Zanościło się na burzę, w ostatniej

Agnieszka Gacek
Fot. A. Gacek

Fot. A. Gacek

Trzoda napotkana po drodze

Fot. A. Gacek

Atlas Wysoki. Schronisko, w którym odpoczywamy po ostatnim trekkingu.

Fot. A. Gacek

chwili dotarliśmy do malowniczo położonego schroniska, w którego przytulnym wnętrzu spożyliśmy kolację. Nasza marokańska przygoda powoli dobiegała końca, przed nami jeszcze tylko wielkie pakowanie, pożegnanie z Ibrahimem i przejazd do Essaouira, pięknego położonego nad brzegiem oceanu, w którym mieliśmy spędzić ostatni dzień i noc.

Gnawa w Essaouirze

Essaouira to białe miasto, nad którym unosi się senna atmosfera i hippisowska aura (w latach 60. XX w. stała się mekką hippisów).

Jeszcze do niedawna miasto było znane pod nazwą Mogador. Założył je w XVIII w. sułtan Muhammad ibn Abdullach jako wolny port, przeznaczony dla Europejczyków oraz ich żydowskich pośredników, zajmujących się handlem złotem, kością słoniową i niewolnikami. Od dawna ośrodek kojarzono z artystami, na co wskazują liczne prywatne galerie. Po raz pierwszy Essaouira znalazła się w centrum uwagi, kiedy w 1952 r. Orson Welles wybrał ją na miejsce realizacji *Otella*.

Essaouira jest gospodarzem kilku corocznych festiwali muzycznych, w tym muzyki *gnawa*. Jest to muzyka uprawiana przez tańczących muzyków, ubranych zawsze w bardzo charakterystyczne nakrycia głowy. Dzięki, wybijane na bębnach rytmy, wprawiają

Ryby w Essaouirze

Fot. A. Gacek

Zabytkowa i artystyczna Essaouira

Fot. A. Gacek

słuchaczy w trans. Wieczorem udaje nam się spędzić trochę czasu na takim właśnie kameralnym koncercie, zorganizowanym w jednej z klimatycznych knajpek.

Miasto przesycone jest wielokulturowością, a właściwie wieloma wymiarami w jednym. Niesamowity świat, gdzie fale rozbijają się o skały i mury miejskie. Nad murami słychać skrzekot mew i rybitw. To miasto, gdzie żyje chyba najwięcej kotów w przeliczeniu na metr kwadratowy. Zabytkowa medina otoczona z jednej strony portem, z drugiej murami z trzeciej fortecą jest niezwykle klimatycznym miejscem. Nocowaliśmy w przepięknym domu zlokalizowanym tuż przy murach, a z jego rozległego tarasu widzieliśmy fale rozbijające się o skały. Po rybnej uczcie w jednej z portowych knajp wyruszyliśmy na szybkie zwiedzanie i zakupy. Niestety znów nie starczyło nam czasu na wszystko, co sobie zaplanowaliśmy. Chętnie spędzilibyśmy w tym urokliwym miejscu jeszcze jeden dzień.

Zabytkowa i artystyczna Essaouira
Fot. A. Gacek

W tym miejscu pozwolę sobie wspomnieć, co moim zdaniem warto przywieźć z Maroka. Niewątpliwie najcenniejszą dla mnie pamiątką są drewniane szachy zakupione w Essaouirze. Kolega wynegocjował dla mnie u sprzedawcy bardzo korzystną cenę. Oprócz tego – marokańskie olejki, w formie zarówno kosmetycznej, jak i olej arganowy nadający się do spożycia. Pastę – mieszankę oleju arganowego, zmielonych migdałów

Essaouira
Fot. A. Gacek

Essaouira
Fot. A. Gacek

i miodu. Prażone orzechy, migdały i kandyzowany imbir. Gdybym miała miejsce w bagażu i mniej zagracony dom, pewnie skusiłabym się na przepiękny, kolorowy dywan.

Pożegnanie z Afryką

Przyszedł czas na powrót do Marrakeszu. Ponieważ mieliśmy lecieć różnymi samolotami,

wypiliśmy ostatnią kawę i wylewnie pożegnaliśmy się przed wyruszeniem na lotnisko.

To była niesamowita, egzotyczna podróż, śmiało mogę powiedzieć, że jak na ten moment – podróż życia. Urzekło mnie absolutnie wszystko, góry, barwy, smaki i zapachy Maroka, ludzie w ich tradycyjnych, dla nas egzotycznych ubiorach. Stoczyłam walkę z samą sobą, gdy na większej wysokości zaczęłam tracić siły. Chciałabym kiedyś tu wrócić. Maroko ma do zaoferowania bardzo

Essaouira
Fot. A. Gacek

Plaża w Essaouirze

Fot. A. Gacek

wiele: góry, plaże, miasta, niesamowitą architekturę, kulturę.

Ale to, co przywiozłam najistotniejsze – obok pięknych wspomnień – relacje nawiązane z ludźmi, z którymi spędziłam te kilkanaście dni. Praktycznie nie znaleźmy się, gdy rozpoczynaliśmy podróż, ale ogromnie się zżyliśmy. Pokazaliśmy, że możemy

na siebie nawzajem liczyć w każdej sytuacji. Do tego świetnie się razem bawiliśmy i nikt, absolutnie nikt, na nic nie narzekał. Co więcej – są marzenia, są plany... Od czasu powrotu z Maroka już kilka razy się spotkaliśmy, a w tym roku, wczesną jesienią... Prawie w komplecie ruszamy, aby zdobyć tym razem pięciotysięcznik 😊 ■

Gnawa w Essaouirze

Fot. A. Gacek

Atlas wysoki

Fot. A. Gacek

Dolny Śląsk. Miejsca nieoczywiste. Część I – Góry Bystrzyckie

■ r. pr. **Agnieszka Gacek**

Zanim zasiadłam do tego krótkiego artykułu, dość długo zastanawiałam się, które z miejsc na Dolnym Śląsku powinienam opisać.

Ostatnimi czasy, zainspirowana zajęciami na kursie przewodnika sudeckiego oraz rozmowami ze znajomymi, odkrywam coraz więcej miejsc nieoczywistych, rzadko odwiedzanych przez turystów, ale jakże interesujących, atrakcyjnych, fascynujących swą historią, przyrodą czy architekturą. Tak więc wybór był naprawdę trudny... W końcu zdecydowałam się przybliżyć Czytelnikom Góry Bystrzyckie. Są one mało uczęszczane przez turystów i niedoceniane, być może przez to, że wysokości ich szczytów są mało imponujące. Najwyższy z nich nie przekracza 1000 m n.p.m., a przecież mają do zaoferowania tak wiele, w zasadzie dla każdego: i tych, którzy lubią wędrować troszkę pod górkę, i dla rodzin z dziećmi w wózkach, i dla miłośników historii, a nawet zamków. Jest to najbardziej dzikie pasmo w obrębie Sudetów, porównywane do Bieszczadów. Mimo iż mocno zalesione, mają sporo łąk, z których podziwiać można piękne, sielskie widoki.

Jeszcze nie tak dawno, parę lat temu, zanim praktycznie cały wolny czas zaczęłam

W Górach Bystrzyckich
Fot. A. Gacek

Łąka w Górach Bystrzyckich
Fot. A. Gacek

Wieża widokowa na Czerńcu (891 m n.p.m.)
Fot. A. Gacek

spędzać w górach, nie wiedziałam nawet, gdzie zlokalizowane są Góry Bystrzyckie. Uściślając – nie leżą one na Dolnym Śląsku, lecz na ziemi kłodzkiej. Jest to kraina historyczna położona na południe od Dolnego Śląska. Obejmuje Kotlinę Kłodzką, Rów Górnej Nysy, Obniżenie Nowej Rudy, częściowo Obniżenie Ścinawki oraz otaczające je tereny górskie (częściowo: Góry Suche, Góry Stołowe, Góry Sowie, Góry Złote, Góry Bardzkie, Masyw Śnieżnika, Góry Bystrzyckie, Góry Orlickie). Obecnie ziemia kłodzka leży w obrębie województwa dolnośląskiego, lecz historycy podkreślają jej odrębność w stosunku do Śląska. Tereny te przez stulecia stanowiły strefę pograniczną, należąca do hrabstwa kłodzkiego, początkowo

między Czechami a Śląskiem, a następnie między monarchiami niemiecką a austriacką. Do XVI wieku granica zachodnia hrabstwa kłodzkiego biegła głównym grzbieciem Gór Bystrzyckich, w 1589 roku przesunięto ją na nurt Dzikiej Orlicy, co spowodowało nasiloną kolonizację doliny i rozwinięcie istniejącego tam ciągu osadniczego.

W średniowieczu istniało na tym terenie państewko feudalne Szczerba (którego siedzibą był Zamek Szczerba). Osady łańcuchówki tworzyły ciągi osadnicze prawie wyłącznie w dolinach: łatwiej dostępnych, zasobnych w wodę, gdzie panowały korzystniejsze warunki do uprawy ziemi. W XVI w. zaczęła się, trwająca aż do XIX w. kolonizacja terenów górskich tej części Sudetów ludnością niemieckojęzyczną, napływającą zarówno z terenów Śląska, hrabstwa kłodzkiego, jak i dalszych obszarów Sudetów Zachodnich. Część tych osadników pochodziła z przedgórze i pogórze Alp. Obecnie silnie na obszarze tej części ziemi kłodzkiej zaznacza się postępujący proces wyludnienia, który rozpoczął się już wkrótce po zasiedleniu tych terenów ludnością repatriacyjną z terenów wschodnich.

Wieża widokowa na Czerńcu (891 m n.p.m.)
Fot. A. Gacek

W drodze do zamku Szczerba

Fot. A. Gacek

Schronisko PTTK „Pod Tułem”

Źródło: pl.wikipedia.org/wiki/Schronisko_PTTK_%E2%80%9EJagodna%E2%80%9D

Odptyw ludności spowodowany był głównie bardzo niekorzystnymi warunkami naturalnymi do uprawiania rolnictwa.

Miałam okazję gościć w Górach Bystrzyckich całkiem niedawno, w połowie kwietnia, przy okazji kolejnej wycieczki kursowej. Zaczęć może od miejscowości, w której spędziliśmy noc. Wieś Różanka powstała prawdopodobnie już w XIII wieku. Początkowo miejscowość należała do klasztoru cystersów w Kamieńcu Ząbkowickim, później funkcjonowała jako wieś służebna zamku Szczerba. W XVIII i XIX wieku, Różanka obok Międzyzlesia i Goworowa należała do trzech głównych ośrodków produkcji towarów bławat-

Fot. A. Gacek

Różanka

Fot. A. Gacek

nych, wcześniej w okolicy wydobywano rudę żelaza i wapień który był wypalany na wapno. W roku 1840 część wsi należała do Mariany Orańskiej, w tym okresie funkcjonowały

tkalnie, sześć młynów wodnych, dwie gorzelnie, browar, olejarnia, bielnik, tartak, wytwórnia potażu oraz wapiennik. Pod koniec XIX wieku Różanka ztracała swe funkcje

wytwórcze przekształcając się w centrum rolniczo turystyczne jako element trasy wiodącej z Międzyzlesia na Przełęcz Polskie Wrota oraz punkt wypadowy do Zamku Szczerba i Solnej Jamy.

Gołębnik w Różance to zabytkowy obiekt wchodzący w skład dworu wzniesionego w pierwszej połowie XVII wieku i przebudowanego w XVIII wieku. Budynek – podobnie jak wiele innych zabytków w Polsce – przez lata był pozostawiony sam sobie, co doprowadziło go do niemal całkowitej ruiny. Udało się go uratować dzięki determinacji gminy Międzyzlesie oraz konserwatora dzieł sztuki Anny Zaręby, w ramach dotacji celowej udzielonej przez Dolnośląski Wojewódzki Urząd Konserwatora Zabytków.

Duże walory widokowe posiada Droga Sudecka zwana też Autostradą Sudecką, która została zbudowana w 1938 roku. Jest to droga wojewódzka nr 389 w Górach Bystrzyckich i Górach Orlickich o długości ok. 42 km, łącząca drogę krajową nr 8 na przełęczy Polskie Wrota z drogą krajową nr 33 w Międzyzlesiu. Należy do najwyższej położonych szos asfaltowych w Polsce. Otwierają się z niej widoki na Kotlinę Kłodzką, Masyw Śnieżnika i Dolinę Orlicy. Autostradę Sudecką zbudowano jako element Sudetenstraße – szosy turystycznej poprowadzonej wzdłuż całych Sudetów. Poza Autostradą Sudecką powstał jeszcze tylko jeden odcinek tej drogi, ze Świeradowa-Zdroju do Szklarskiej Poręby (DW358 z Zakrętem Śmierci). Miała ona też pełnić funkcje wojskowe, o czym świadczą ruiny obiektów strategiczno-obronnych (fortyfikacje i schrony) wybudowanych w pobliżu drogi w rejonie Przełęczy nad Porębą. Wiąże się z tym nieoficjalna nazwa drogi: „Autostrada Göringa”, ponieważ w latach 1942–44 przedsięwzięcie nadzorował Marszałek Rzeszy Hermann Göring.

Po II wojnie światowej utraciła znaczenie militarne (ze względu na włączenie Dolnego

Jaskinia Solna

Fot. A. Gacek

Fot. A. Gacek

Gołębnik w Różance

Fot. Grzegorz Grzeszczyk

Śląska w granice Polski) i turystyczne (z powodu restrykcyjnych przepisów dotyczących podróżowania w strefie granicznej). Służyła jedynie ruchowi lokalnemu, będąc jedyną drogą dojazdu do wsi położonych w Dolinie Orlicy. Obecnie Autostrada Sudecka pozostaje drogą o bardzo niskim natężeniu ruchu. W zimie na wielu odcinkach nie jest odśnieżana i może być nieprzejezdna. Wyjątek stanowi odcinek od Polskich Wrót do Zieleńca, służący dojazdowi do ośrodków narciarskich.

Odcinek, którym się prze-mieszczaliśmy – z Różanki na Przełęcz Spaloną – jest w złym stanie technicznym, sporo tu dziur. Jednak widoki rekompensują te niedogodności. Warto również wspomnieć Drogę Stanisława. Jest to leśna droga wytyczona północno-wschodnim skrajem wierzchowy w północnej części Gór Bystrzyckich, prowadząca od mostu na potoku Duna Górna do Huty. Droga ma około 6,5 km długości przy różnicy wzniesień około 240 m i jest najatrakcyjniejszym widokowo szlakiem Gór Bystrzyckich. Droga posiada dobrze zachowaną kamienistą bitą nawierzchnię.

Największymi miastami leżącymi u podnóża Gór Bystrzyckich są: Duszniki-Zdrój, Szczytna, Polanica-Zdrój oraz Bystrzyca Kłodzka. Stanowią one bazę wypadową dla wielu wycieczek, poza tym same są miejscami godnymi zwiedzenia. Wśród lasów spotyka się stare domki myśliwskie,

Widok z Jagodnej
Fot. A. Gacek

Zamek Szczerba
Fot. A. Gacek

w sąsiedztwie dawnych i obecnych osad przydrożne kapliczki i krzyże. Warta wymienienia jest kamienna rzeźba człowieka w kapeluszu z niemieckim napisem Grauer Mann (Szary człowiek) i datą 1872. Stoi w lesie w pobliżu wsi Huta przy drodze zwanej Wieczność, stąd jest popularnie nazywana „Strażnikiem Wieczności”. Rzeźba kamiennego człowieka zyskała sławę i krąży o niej legendy. Z kolei w południowo-wschodniej części Gór Bystrzyckich, na południe od Gniewoszowa znajdują się ruiny kamiennego zamku Szczerba z ok. XIV wieku. Zamek został wzniesiony na wysokim

gnejsowym wzgórzu zamkowym wznoszącym się 520 m n.p.m. między Diabelskimi Skałkami. Historia powstania i funkcjonowania warowni położonej w pobliżu wsi Gniewoszów okryta jest cieniem tajemnicy. Zamek Szczerba zbudowano z nieobrobionego kamienia. W 1428 roku oddziały husyckie zdobyły i zniszczyły (używając do tego już artylerii) tą małą warownię, której nigdy już nie odbudowano.

Fanów historii może też zainteresować Fort Wilhelma – znajdujący się w pobliżu wsi Huta w Górach Bystrzyckich, wzniesiony z rozkazu Fryderyka Wilhelma II. Fort powstał w latach 1790–1795 jako fort detaszowany (wydzielony) w ramach prac fortyfikacyjnych mających zabezpieczyć granicę Śląska przed wojskami austriackimi.

W czasie wojen napoleońskich fort nie odegrał żadnej roli militarnej. W 1806 roku został opuszczony i stopniowo popadał w ruinę. Ostatecznie w drugiej połowie XIX wieku postanowiono go rozebrać. Z pozyskanego kamienia zbudowano w 1875 roku wiadukt kolejowy i szkołę w Bystrzycy Kłodzkiej.

Góry Bystrzyckie wchodzą w skład Obszaru chronionego krajobrazu „Góry Bystrzyckie i Orlickie”. W północno-zachodniej części znajduje się rezerwat ścisły „Torfowisko pod

Zieleńcem”, obejmujący unikalne przyrodniczo torfowisko wysokie z rzadkimi gatunkami roślin i zwierząt.

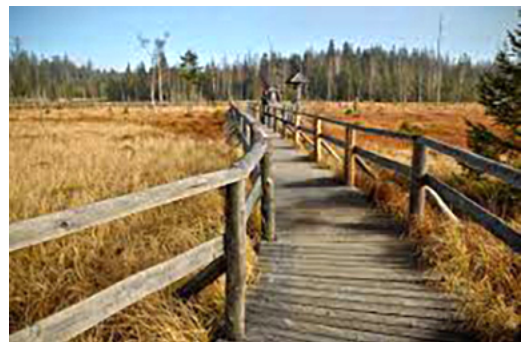

Wieża widokowa na Jagodnej (977 m n.p.m.)
Fot. A. Gacek

Fort Wilhelma

Źródło: <http://www.przewodniksudecki.info/gory/-bystrzyckie-fort-wilhelma/>

Torfowisko pod Zieleńcem

Źródło: <https://plannawypad.pl/torfowisko-pod-zielencem/>

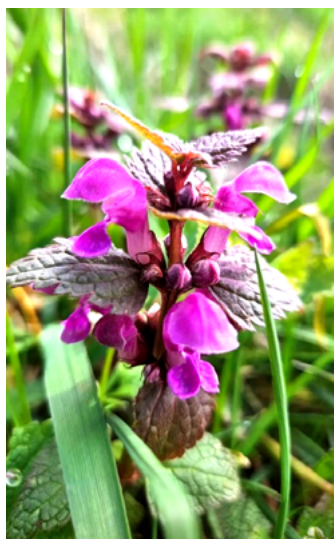

Widok z wieży na Jagodnej

Fot. A. Gacek

Urokliwość tego miejsca doceniono już w 1919 roku, kiedy to utworzono tu, jeden z pierwszych w Niemczech, rezerwat przyrody o obszarze 85 ha. W okresie międzywojennym poszerzono go, budując przy okazji drewniane pomosty i wieże widokowe, a w 1954 r. rezerwat powołano ponownie. Krajobraz torfowiska bywa porównywany

do tundry arktycznej, tajgi syberyjskiej, a nawet do wyglądu Europy z czasów panowania lodowca. Istnieją przypuszczenia, że torfowisko jest reliktem epoki lodowcowej, a jego wiek oszacowano na 7600 lat. Obiekt stanowi dużą atrakcją turystyczną i przyrodniczą. Przez Góry Bystrzyckie przebiega szlak turystyczny czerwony – fragment Głównego

Jasnota plamista

Fot. A. Gacek

Wieża na Jagodnej

Fot. A. Gacek

Sferosyderyt

Źródło: www.sklep.geogut.pl

Szlaku Sudeckiego im. M. Orłowicza. Zieloniec–Lasówka–Rozdroże pod Uboczem–Spalona–Szczepków–Ponikwa–Długopole–Zdrój. W okolicach znajdziemy także sporo tras rowerowych.

Również miłośnicy minerałów znajdą tu coś dla siebie. W Górach Bystrzyckich występuje m.in. chalkopiryt, hematyt, marmur różowy, piaskowce ciosowe i gnejsy, sferosydyryt czy wapiń. Warto także zajrzeć do Solnej Jamy – jest to niewielka jaskinia krasowa w wyrobisku starego kamieniołomu u południowo-wschodniego podnóża masywu Czerńca, w dolinie potoku Gołodolnik, jedyna w Górach Bystrzyckich. Szata naciekowa jaskini nie zachowała się prawie w ogóle. Obecne wejście do jaskini zostało odstonięte w trakcie prac w kamieniołomie.

Na sam koniec to, co w moim odczuciu stanowi nie lada atrakcję – w Górach Bystrzyckich znajdziemy dwie wieże widokowe, przy dobrej pogodzie pozwalające podziwiać przepiękne panoramy na otaczające pasma górskie. Ta drewniana na Czerńcu została otwarta w 2020 roku, zaś stalowa na Jagodnej – w 2019 roku. Warto wspomnieć,

Marmur różowy z Różanki

Źródło: szpachelka.pl/marmur.html

że Jagodna zaliczana jest do szczytów Korony Gól Polskich. Na oba te szczyty spokojnie podjedziemy z wózkiem dziecięcym, tylko takim z większymi kołami. Na Jagodną najprościej podejść od Przetęczy Spalona – znajduje się tam schronisko PTTK Jagodna, słynące z przepysznego jedzenia.

Mam nadzieję, że udało mi się zachęcić przynajmniej parę osób do odwiedzenia tych urokliwych i ciekawych miejsc. Naprawdę warto! ■

Naleśniki w Jagodnej

Fot. A. Gacek

Przeszłość – teraźniejszość – przyszłość

■ r. pr. **Anna Zalesińska**

■ r. pr. **Krystian Mularczyk**

Fot. Archiwum prywatne

Bogusław Firlit

Absolwent Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Wrocławskiego z roku 1974 r. W latach 1975–1977 odbył aplikację sądową w Wałbrzychu, a następnie roczną, uzupełniającą – w OKA w Wałbrzychu. Radca prawny od 1978 r. Po ukończonej aplikacji podjął pracę w Wałbrzychu, później we Wrocławiu.

Od początku aktywnie zaangażowany w działalność społeczną. Początkowo w Zrzeszeniu Prawników Polskich we Wrocławiu. Członek Rady pierwszej kadencji (1983–1987). Jeden z architektów początków samorządności wrocławskiej OIRP. Później swoje życie zawodowe związał z Warszawą,

jako legislator i doradca klubu poselskiego Stronnictwa Demokratycznego w Kancelarii Sejmu.

Wykonywał zawód w podmiotach państwowych, a po 1989 r. w ramach kancelarii prawnej.

W wolnych chwilach lubi podróżować. Posiada uprawnienia pilota wycieczek oraz jest certyfikowanym przewodnikiem po Dolnym Śląsku.

Fot. Archiwum prywatne

Janina Fox

Absolwentka Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Wrocławskiego. Po odbyciu

aplikacji w Państwowym Arbitrażu Gospodarczym przed Okręgową Komisją Arbitrażową zdała egzamin radcowski i została wpisana na listę radców w 1987 r. Zawód radcy prawnego wykonywała w różnych formach, zarówno na podstawie umów o pracę, jak również w formie umów cywilno-prawnych w ramach prowadzonej kancelarii prawnej.

Aktywnie działała w organach Okręgowej Izby Radców Prawnych, jak i w Krajowej Radzie Radców Prawnych

W IV kadencji w latach 1995–1999 była członkiem Rady OIRP i w okresie tym była również delegatem na Krajowy Zjazd Radców Prawnych, gdzie została wybrana z Izby Wrocławskiej na sędziego Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.

W VI kadencji w latach 2003–2007 została wybrana na sędziego Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego oraz na delegata na Krajowy Zjazd Radców Prawnych, gdzie również ponownie została wybrana na sędziego Wyższego Sądu Dyscyplinarnego. Przepisy ówczesne dopuszczały orzekanie w tych dwóch sądach jednocześnie, gdyż nie było kolizji w przekazywanych sprawach. Sędzia Izby Wrocławskiej rozpoznawał sprawy z Izby Warszawskiej.

W VII kadencji w latach 2007–2010 została wybrana na delegata na Krajowy Zjazd Radców Prawnych, gdzie również jako doświadczony sędzia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego została po raz kolejny wybrana do jego składu. W tym okresie również w Izbie Wrocławskiej jako członek komisji aplikacyjnej została wybrana do składu komisji egzaminacyjnej aplikacji radcowskiej.

Ponadto pełniła (po otwarciu zawodu) funkcję opiekuna, prowadząc dwie grupy aplikantów na drugim i trzecim roku oraz dodatkową trzecią grupę na ostatnim roku aplikacji.

Pomimo tak dużej ilości aplikantów współpraca z wykładowcami i aplikantami

układała się bardzo dobrze. Funkcję opiekuna aplikantów sprawowała przez 10 lat do 2020 r.

Za pracę na rzecz Samorządu została uhonorowana srebrną i złotą odznaką „Zasłużony dla Samorządu Radców Prawnych” oraz medalami KRRP „W uznaniu zasług na rzecz Samorządu Radców Prawnych” z okazji 30-lecia, 35-lecia i 40-lecia.

Fot. Archiwum prywatne

Ryszard Fox

Żołnierz AK, absolwent Wydziału Prawa Uniwersytetu Wrocławskiego. Zawód radcy prawnego wykonywał w różnych formach zarówno na podstawie umów o pracę jak również w formie umów cywilno-prawnych.

Był w gronie współzałożycieli Wrocławskiej Okręgowej Izby Radców Prawnych. Włączony do współpracy przez kolegów ze studiów r. pr. Władysława Dmochowskiego później I-go Dziekana Izby oraz r. pr. Mieczysława Huhłę ze względu na swoje doświadczenie i wiedzę wynikającą z jego pracy dziennikarskiej oraz pracy radcy prawnego w Wydawnictwie Prasowym, gazecie Słowie Polskim (w której to gazecie przez wiele lat, co czwartek udzielał porad prawnych przychodzącym czytelnikom), gdzie przepracował w sumie 30 lat.

Aktywnie działał w organach Okręgowej Izby Radców Prawnych I i II kadencji przez okres 8 lat.

W I kadencji w latach 1983–1987 był aktywnym członkiem Rady OIRP. Opracowywał wraz z r. pr. Jerzym Nowosadem projekty pism i regulaminów oraz innych dokumentów.

Był członkiem powoływanych komisji do spraw wykonywania zawodu.

W II kadencji w latach 1987–1991 został ponownie wybrany na członka Rady OIRP, uczestniczył wraz Wicedziekanem OIRP we Wrocławiu – kol. Witoldem Łosiem w prowadzonych rozmowach związanych z wykonywaniem zawodu radcy prawnego. W tym okresie był wyznaczony z ramienia Izby do weryfikacji radców prawnych w zakresie wpisu na listę radców prawnych.

Za pracę na rzecz samorządu radcowskiego został odznaczony w 1989 r. Złotym Krzyżem Zasługi, ponadto uhonorowany srebrną i złotą odznaką „Zasłużony dla Samorządu Radców Prawnych” oraz medalami KRRP „W uznaniu zasług na rzecz Samorządu Radców Prawnych” z okazji 30-lecia, 35-lecia i 40-lecia.

Fot. Archiwum prywatne

Tomasz Fox

Absolwent Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Wrocławskiego oraz studiów

Fot. Archiwum prywatne

podyplomowych w zakresie Prawa i Gospodarki Unii Europejskiej – specjalizacja w zakresie stosowania prawa wspólnotowego na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego. Po odbyciu aplikacji OIRP we Wrocławiu w latach 1999–2003 i zdaniu egzaminu radcowskiego został wpisany na listę radców w 2003 r. Zawód radcy prawnego wykonuje w ramach stosunku pracy, wcześniej na podstawie umowy cywilnoprawnej w kancelarii radcy prawnego czy oraz spółce z o.o.

W IX Kadencji (2013–2016) zostaje wybrany do składu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP we Wrocławiu. Następnie w X Kadencji (2016–2020) na Zgromadzeniu OIRP we Wrocławiu uzyskał mandat Delegata na Krajowy Zjazd Radców Prawnych. W toku obrad Zjazdu wybrano go do składu Wyższego Sądu Dyscyplinarnego. (Jako delegat reprezentował również OIRP we Wrocławiu na Nadzwyczajnym Krajowym Zjeździe Radców Prawnych 10.11.2018 r.)

Tomasz Fox w latach 2014–2015 był dwukrotnie powoływany przez Ministra Sprawiedliwości na egzaminatora z zakresu prawa administracyjnego do Komisji Egzaminacyjnych do przeprowadzenia egzaminu radcowskiego.

Wyróżniony honorową, srebrną odznaką „Zasłużony dla Samorządu Radców Prawnych” oraz medalami KRRP „W uznaniu zasług na rzecz Samorządu Radców Prawnych” z okazji 35-lecia i 40-lecia naszej samorządności.

Fot. Archiwum prywatne

Elżbieta Gajda-Krynicka

Absolwentka Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Wrocławskiego z roku 1970.

Po studiach, już w 1972 roku, rozpoczęła działalność w Zrzeszeniu Prawników Polskich (ZPP), w kole radców prawnych. Za działalność w ZPP została odznaczona – w 1987 roku – Srebrnym Krzyżem Zasługi, a w 1988 r. otrzymała złotą odznakę „Zasłużonego działacza ZPP”.

Z samorządem radcowskim jest związana od 1987 roku, kiedy to – po raz pierwszy – została członkiem Rady OIRP we Wrocławiu. Przez następne dwie kadencje, tj. od 1991 r. do 1999 r. oraz w VI kadencji Rady pełniła funkcję Sekretarza Rady OIRP we Wrocławiu.

Od 1999 r., przez dwie kadencje, do 2007 r. była członkiem Krajowej Rady Radców Prawnych.

Następnie, od 2007 do 2020 orzekała jako sędzia w Wyższym Sądzie Dyscyplinarnym. Mecenas Elżbieta Gajda-Krynicka

reprezentowała naszą Radę jako delegat na Krajowych Zjazdach, od II do XI.

Za pracę na rzecz samorządu została odznaczona srebrną i złotą odznaką „Zasłużony dla Samorządu Radców Prawnych” oraz – w 1999 r. – Złotym Krzyżem Zasługi.

Prywatnie szczęśliwa Mama i Babcia. W wolnych chwilach (a nie ma ich zbyt wiele) lubi grać w brydża. Pasjonatka podróży zagranicznych.

Zofia Gębala

Członkini Rady III kadencji (1991–1995) i IV kadencji (1995–1999), delegatka na Zjazd Krajowy w IV Kadencji, Rzecznik Dyscyplinarny w V Kadencji (1999–2003), uhonorowana Brązowym Krzyżem Zasługi w 2002 r. oraz srebrną odznaką „Zasłużony dla Samorządu Radców Prawnych” w 1998 r. i złotą w 1999 r.

Fot. Archiwum prywatne

Ewa Gryc-Zerych

Na łamach „Przeglądu Radcowskiego” w numerze 32/2021 ukazał się obszerny wywiad z Panią Mecenas, natomiast sylwetka Pani Mecenas została zaprezentowana z numerze 29/2020 oraz w numerze 30/2020. ■

KOLEGIUM REDAKCYJNE

- r. pr. Anna Zalesińska – Redaktor Naczelny
- r. pr. Krystian Mularczyk – Zastępca Redaktora Naczelnego

Członkowie

- r. pr. Sylwia Filińska
- r. pr. Bartosz Frydel
- r. pr. Radosław Gąsior
- Beata Kozieł
- r. pr. Marta Kruk
- r. pr. Wojciech Lamik
- Małgorzata Nierzewska
- r. pr. Michał Pyrz
- r. pr. Maciej Różewicz
- r. pr. Dorota Seweryn-Stawarz
- r. pr. Krystyna Stoga
- r. pr. Milena Szostak-Kałużka

IMPRESSUM

„Przegląd Radcowski”
Kwartalnik Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu
wydawany od 2013 r.

WYDAWCA

Okręgowa Izba Radców Prawnych
we Wrocławiu
ul. Włodkowica 8
50–072 Wrocław
tel. (71) 793–70–94
tel. (71) 793–70–95
tel. (71) 793–70–96
e-mail: redakcja@oirp.wroclaw.pl

PROJEKT GRAFICZNY I SKŁAD

Aleksandra Snitsaruk

NA OKŁADCE

Mistrzostwa Świata Prawników i Notariuszy
w piłkę nożną. Fot. OIRP we Wrocławiu

*Redakcja zastrzega sobie prawo do dokonywania
w nadesłanych tekstach skrótów i zmiany tytułów.*

ZNAJDŹ NAS W INTERNECIE

- <https://oirp.wroclaw.pl>
- <https://www.facebook.com/OkregowaIzba-RadcowPrawnychWeWroclawiu/>
- <https://pl.linkedin.com/company/okr%C4%99gowa-izba-radc%C3%B3w-prawnych-we-wroc%C5%82awiu>

ISSN 2391–9159

**Polub nasze Komisje stałe na Facebooku
i bądź na bieżąco!**

Komisja
ds. rozwoju rynku usług prawniczych i edukacji prawnej

Komisja
ds. Nowych Technologii i Transformacji Cyfrowej

Komisja
ds. współpracy z samorządami i instytucjami

Komisja
ds. praw człowieka i praworządności

Komisja
ds. kultury, integracji i sportu

Komisja
ds. współpracy z zagranicą

Komisja
ds. aplikacji

**Okręgowa Izba Radców Prawnych
we Wrocławiu**